Lwowska Narodowa Naukowa Biblioteka Ukrainy im. W. Stefanyka

Odział Rękopisów

Zespół (fond) 26

URZĄD KONSERWATORSKI WOJEWÓDZTWA LWOWSKIEGO

19. Materiału urzędu konserwatorskiego przy Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim. 1930-1939. K. 376.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

09

Львівська біб-ка АН УРСР
ВІДД ...ОПИСІВ
№ УК-19

Львівський філіал АРХІВУ
ВІДДІЛ РУКОПИСІВ
№ УК-19

09

Матеріали Управління консервації
при Львівському воєводському управлінні,
1930-39 рр. 3 справи 376 арк.

Пол., укр. м.

MINISTERSTWO
Wyznań [illegible] i Oświecenia
Publicznego

Dnia 10 czerwca 1930 roku

Nr.V.PZ-2476/30.

Do

Wszystkich Panów Konserwatorów.

Nadesłanie artykułów do czasopisma p.t."Ochrona zabytków sztuki".-

Przystępując do ostatecznego ustalenia terminów 1/2 zeszytów czasopisma p.t."Ochrona zabytków sztuki", Ministerstwo przypomina Panom swe pismo z dnia 24 lutego b.r. Nr.V.PZ-817/30 i zwraca się o nadesłanie artykułów względnie notatek do dnia 20 lipca b.r.

Nienadesłanie prac ze strony Panów do tego terminu Ministerstwo uważać będzie za brak zainteresowania wydawnictwem, które zostało powołane do życia dzięki inicjatywie Panów na Zjazdach Rady Konserwatorów. Brak współpracownictwa w organie konserwatorskim Panów Konserwatorów nie mógłby znaleźć w opinji kół fachowych żadnego usprawiedliwienia, a nawet wywołałby z pewnością negatywne wrażenie.

Ministerstwo przesyła dla przypomnienia projekt czasopisma, zaznaczając, że przynajmniej kronika p.t.o ważniejszych spraw z dziedziny konserwacji zabytków za ubiegły rok powinna być całkowicie przez Panów Konserwatorów wypełniona, co nie przesądza nadesłania artykułów na dowolny temat w myśl programu czasopisma wyszczególnionego w załączniku.

W związku z tem Ministerstwo zwraca uwagę na konieczność fotografowania zabytków, przy których prowadzi się ważniejsze roboty konserwacyjne, a to celem pomieszczenia na łamach czasopisma reprodukcyj obrazujących stan konserwacji poszczególnych objektów /przed i po konserwacji i t.p./ zabytkowych.Fotografje te powinny być nad-

//.

syłane na odpowiednim papierze /błyszczącym, czarnym/ ze szczegółowemi określeniami dotyczącemi samego zabytku, jak i robót przy nim wykonywanych.-

Dyrektor Departamentu

/W.Skoczylas/

Otrzymują:

Józef Kluss
Dr.Zygmunt Rokowski
Dr.Andrzej Oleś
Dr.Zbigniew Hornung
Dr.Władysław Terlecki
Dr.Stanisław Lorentz
Dr.Jerzy Siernicki
Dr.Tadeusz Dobrowolski
Gwido Chmarzyński
Franciszek Ksawery Piwocki.-

350 —

1000 zł
1000 /
1000 Bytom
500 Nr
1000 / rezerwy
500 /

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 24 CZER 1930
L. Ak 398 zał. waga Kruss -

Ak

a/a 71

Zabytki

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO

WARSZAWA,

DN. 24 lutego 1930 R.

№ V.PZ-817/30.

W odpowiedziach należy powoływać się na № powyższy.

Współpracownictwo konserwatorów w projektowanem czasopiśmie p.t. Ochrona zabytków sztuki.-

Do wszystkich

Panów Konserwatorów.

W związku z załączonem pismem w sprawie projektowanego czasopisma p.t."Ochrona zabytków sztuki" Ministerstwo uważa, że najbliższymi współpracownikami fachowego organu konserwatorskiego będą z natury rzeczy PP.Konserwatorowie. Nie ulega bowiem wątpliwości, że, spełniając obowiązki państwowej opieki nad zabytkami sztuki w pierwszym rzędzie Urzędy Konserwatorów rozporządzają dostatecznym materjałem rzeczowym, który może być opracowany i publikowany w formie naukowych rozpraw, artykułów i wiadomości. Brak stałego współpracownictwa PP.Konserwatorów z oficjalnym organem konserwatorskim nie mógłby znaleźć w opinji kół fachowych żadnego usprawiedliwienia a nawet wywołałby z pewnością negatywne wrażenie. Z tych względów Ministerstwo uważać będzie rzeczone współpracownictwo PP.Konserwatorów za jeden z ważniejszych obowiązków, co uzasadnia się jeszcze tem, że Rada Konserwatorów wielokrotnie wydawała opinję w sprawie konieczności utworzenia specjalnego organu konserwatorskiego.

W związku z powyższem Ministerstwo oczekuje od PP.Konserwatorów nadsyłania w najbliższym czasie prac do publikacji w zakresie podanym w załączniku.

Wobec powołania do życia omawianego czasopisma - którego pierwszy zeszyt powinien się ukazać najpóźniej w czerwcu b.r. - dotychczasowe "Wiadomości konserwatorskie" przestały być redagowane jako dodatek do "Ziemi". Nie chcąc jednak stracić kontaktu z organem Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, które ma duże znaczenie dla propagandy idei opieki nad zabytkami, Ministerstwo zawiadamia, że PP.Konserwatorowie są obowiązani nadal do nadsyłania notatek z zakresu działalności konserwatorskiej, które to notatki

//.

Druk. Państwowa Nr. 34644. 7.XII.26. 20.000.

/wraz z fotografjami/ utworzą na łamach "Ziemi" stałą kronikę konserwatorską.

Ministerstwo komunikuje wreszcie, że w związku z projektowanem czasopismem rozesłane zostały zawiadomienia do jaknajszerszych kół fachowych z propozycją współpracownictwa, w niemniejszej jednak mierze sami PP.Konserwatorowie powinni się przyczynić do pozyskania pracowników wśród sfer naukowych i artystycznych interesujących się problemami konserwatorskiemi. Zbieranie materjałów /w postaci artykułów, rozpraw, wiadomości, a także projektów rysunkowych odnoszących się do wszelkich zmian przy zabytkach/ za pośrednictwem PP.Konserwatorów przyczyniłoby się do ożywienia czasopisma i ułatwiłoby redakcji tegoż pracę redakcyjną. Należałoby zatem nawiązać bezzwłocznie kontakt z upatrzonymi autorami, pozyskując ich prace dla "Ochrony Zabytków Sztuki". W każdym razie Ministerstwo oczekuje w tej mierze informacji względnie podania nazwisk pozyskanych współpracowników wraz z podaniem tematów projektowanych przez nich prac dla omawianej publikacji.-

Za Dyrektora Departamentu

/J.Wojciechowski/

Naczelnik Wydziału

Otrzymują:

Józef Kluss, Warszawa, Komisarjat Rządu m.st.Warszawy
Dr.Zygmunt Rokowski, Warszawa, Urząd Wojewódzki
Dr.Andrzej Oleś, Kraków, Urząd Wojewódzki
Dr.Zbigniew Hornung, Lwów, Urząd Wojewódzki
Dr.Mikołaj Pajzderski, Poznań, Urząd Wojewódzki
Dr.Stanisław Lorentz, Wilno, Urząd Wojewódzki
Arch.Jerzy Siennicki, Lublin, Urząd Wojewódzki
Dr.Tadeusz Dobrowolski, Katowice, Śląsk Urząd Wojewódzki.-

a/a 1

do L: Ak 398/30

3

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO

W WARSZAWIE, DN. 23 sierpnia 1930 R.

№ V.PZ-3620/30

W odpowiedziach należy powoływać się na Nr. powyższy.

Zapowiedź Zjazdu Konserwatorów
w Katowicach i w Krakowie.-

Do

wszystkich P.P.Konserwatorów

W myśl postanowienia ostatniego Zjazdu Konserwatorów Ministerstwo projektuje następny Zjazd w Katowicach i w Krakowie w pierwszej połowie miesiąca października /m. 5 - 10/ b.r.

Uprzedzając o powyższym projekcie Ministerstwo zwraca się z zapytaniem, czy Pan Konserwator może wziąć udział w zjeździe w oznaczonym terminie, który nie powinien być zbyt przesunięty oraz czy i jaki referat zgłasza Pan na obrady Zjazdowe. Zaznacza się, że Zjazd w Katowicach będzie o charakterze informacyjnym t.j. obliczonym na zapoznanie się z najważniejszemi zabytkami Województwa Śląskiego. W Krakowie zaś uwaga Zjazdu Konserwatorów powinna się skupić na zagadnieniach restauracji Zamku Wawelskiego i kościoła Marjackiego.

W związku z temi zagadnieniami, które pomieszczone zostaną na porządku obrad, /co będzie zakomunikowane w późniejszym terminie/ należałoby przedstawić referaty krótkie i poruszające tylko żasadnicze problemy konserwatorskie.-

Za Naczelnika Wydziału

/Jerzy Remer/
Generalny Konserwator

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 27 SRP. 1930
Nr 533/konserw.
waga

a/a

Konserw.

Drukarnia Państwowa Nr. 51829. 5.VII.30. 20.000.

4

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO

W WARSZAWIE, DN. 10 czerwca 1930.

№ V.PZ-2463/30.

W odpowiedziach należy powoływać się na Nr. powyższy.

Wytyczne w sprawie kredytów na konserwację i inwentaryzację zabytków.-

Do

Urzędu Wojewódzkiego

Oddział Sztuki

we Lwowie.

NB+A

20/6

Kredyty na konserwację zabytków sztuki w b.r. budżetowym mogą być otwierane przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na razie w nieznacznej wysokości i tylko na najkonieczniejsze w tej dziedzinie państwowej opieki potrzeby. Przypuszczać należy, że dopiero w 3 i 4-ym kwartale roku budżetowego może nastąpić zmiana na korzyść wysokości tych kredytów. Wobec powyższego stanu rzeczy P.P.Konserwatorzy winni wziąć pod uwagę przy stawianiu odpowiednich wniosków Panom Wojewodom w pierwszym rzędzie tylko te objekty zabytkowe, którym groziłoby wrazie nieprzeprowadzenia robót zabezpieczających poważne zniszczenie spowodowane złym stanem konserwacji. Pośród takich objektów te zaś, które, nie mając należytej lub żadnej opieki ze strony właściciela /wzgl.użytkownika/ mogą liczyć na pomoc /subwencyjną/ ze strony Skarbu Państwa. Stwierdzenie konieczności wydatkowania z omawianych kredytów na sezonowe roboty konserwatorskie winno się stać podstawą dla Ministerstwa przy podziale miesięcznego budżetu. Z tych względów P.P.Konserwatorzy zechcą być w stałym kontakcie z Departamentem Sztuki /Wydziałem Plastyki i Zabytków/ celem należytego informowania tegoż o potrzebach w zakresie konserwatorstwa. Ministerstwo ze swej strony, wziąwszy pod uwagę rzeczone potrzeby, ustalać będzie kolejność w ich zaspakajaniu, stojąc na stanowisku, że tylko istotne i realne prace konserwa-

//.

Druk. Państw. Nr. 47513. 5.IX-29. 20.000.

cyjno-restauratorskie mogą dać faktyczne wyniki w dziedzinie państwowej opieki nad zabytkami.

Kredyty na inwentaryzację zabytków sztuki będą przekazywane lub asygnowane PP.Konserwatorom jako kierownikom Okręgowych Biur Inwentaryzacyjnych tylko i wyłącznie na podstawie przyjętego planu inwentaryzatorskiego. W tym względzie Ministerstwo przypomina swe pismo z dnia 13 czerwca 1929 r. Nr.V.PZ-2539/29 oraz przepisy "Tymczasowego regulaminu dla inwentaryzatorów", w szczególności § 3, w którym podkreślono, że "bez uprzedniego pozwolenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego /kierownika Centralnego Biura Inwentaryzatorskiego/ Oddziały Sztuki /konserwatorzy okręgowi/ nie mogą prowadzić żadnych prac inwentaryzatorskich z funduszów /kredytów/ Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego". Na podstawie powyższego zarządzenia nie będą akceptowane żadne wydatki na inwentaryzację, na które Ministerstwo nie dało uprzedniego pozwolenia /na piśmie/, a to przez wzgląd na konieczność prowadzenia celowej pracy w zakresie inwentaryzacji. W związku z tem zechcą P.P.Konserwatorzy w swoim czasie przedstawić Ministerstwu umotywowane wnioski, może bowiem się zdarzyć, że dla przeprowadzenia należytej a poważniejszej konserwacji czy restauracji danego objektu należy uprzednio wykonać odpowiednie pomiary o charakterze inwentaryzacyjnym.
W końcu zaznacza się, że planową inwentaryzację /na zasadzie topograficznej - powiatami/ mogą P.P.Konserwatorzy prowadzić wyłącznie za uprzednią aprobatą Ministerstwa.-

Dyrektor Departamentu
/W.Skoczylas/

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 24 CZER 1930
l. A 42 390 zał. waga

9a 47

5

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO

W WARSZAWIE, DN. 11 czerwca 1930 R.

№V.PZ-2561/30.

W odpowiedziach należy powoływać się na Nr. powyższy.

Do

Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego
Oddział Sztuki
we Lwowie

W związku ze sprawozdaniem z działalności Oddziału Sztuki oraz Pana Konserwatora na Województwo Tarnopolskie i Stanisławowskie za ub. rok budżetowy /1929/30/ Ministerstwo zauważa zupełny brak fotografij koniecznych do zilustrowania zagadnień działu A/,obejmującego sprawy konserwatorskie. Nie podawane są również / przeważnie / daty odnoszące się do zabytków lub określenia stylowe, nie ma też oddzielnego zestawienia wydatków z kredytów na konserwację /A p.2/ i inwentaryzację / B.p.5 /, co utrudnia pogląd na całokształt działalności.

Wobec wyczerpującego i rzeczowego sprawozdania należałoby wspomniane braki uzupełnić zwłaszcza, że dość znaczna część działu A/ nadaje się do publikowania w czasopiśmie p.t. " Ochrona Zabytków Sztuki " w dziale kroniki konserwatorskiej za ub. rok.

Odnośnie do tego zamierzenia Ministerstwo prosi w sprawozdaniach tak konstruować ważniejsze wiadomości z zakresu państwowej opieki nad zabytkami, ażeby ustępy przez Pana Konserwatora odpowiednio zaznaczane / np. czerwonym ołówkiem / mogły się znaleść na łamach wspomnianego czasopisma.

//

Druk. Państw. Nr. 47513. 5.IX-29. 20.000.

Wobec przygotowania materjałów do 2-ch pierwszych zeszytów tegoż Ministerstwo prosi o odpowiedź jakie wiadomości ze złożonego sprawozdania nadają się - według zdania Pana Konserwatora - do pomieszczenia w fachowym organie w dziale kroniki konserwatorskiej za rok 1929/30.

Pozatem Ministerstwo przyjmuje roczne sprawozdanie do zatwierdzającej wiadomości przypominając, że nadesłanie sprawozdania za I-szy kwartał roku budżetowego 1930/31 winno nastąpić w nieprzekraczalnym terminie do 15 lipca b.r.

Generalny Konserwator

/Jerzy Remer /

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 24 CZER 1930
L. AR 399/K zał. waga

Zabyt

6

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO

WARSZAWA,
DN. 11 lutego 1930 R.
№ V.PZ-634/30.-

W odpowiedziach należy powoływać się na № powyższy.

Przygotowanie klisz fotograficznych i zdjęć architektoniczno-pomiarowych w celu przekazania tychże Centralnemu Biuru Inwentaryzacji Zabytków Sztuki.-

Do
Lwowskiego Urzędu
Wojewódzkiego
/Oddział Sztuki/
we Lwowie

Przystępując kolejno do wykonania programu organizacji w zakresie inwentaryzacji zabytków sztuki Ministerstwo postanowiło zebrać dotychczasowy, o ile możności, całkowity materjał inwentaryzacyjny.

Dla celu gromadzenia materjałów C.B.I.: 1/ propagandowe. 2/ inwentaryzacyjne

W tym celu Ministerstwo zarządza w pierwszym rzędzie dokonanie w Oddziałach Sztuki wyboru 1° klisz fotograficznych i 2° zdjęć architektoniczno-pomiarowych, które mogą być zużytkowane do pracy i publikacji inwentaryzacyjnej. Wybór ten ma być przeprowadzony pod kątem widzenia opisowo-naukowej inwentaryzacji i jak najlepszego pod względem technicznym wykonania zdjęć zarówno fotograficznych jak i pomiarowych. Z wybranych klisz i event. zdjęć pomiarowych należy zawczasu wykonać dostateczną ilość odbitek względnie kopji dla swego projektu; w razie zaś gdyby praca ta, zwłaszcza w materjale pomiarowym napotykała na trudności, można będzie, po nadesłaniu odnośnych materjałów do Ministerstwa, otrzymać z Centralnego Biura żądane a potrzebne dla Oddziałów Sztuki odbitki.

Przekazanie wymienionych materjałów Ministerstwu nastąpi po uprzedniem przeglądzie tychże przez kierownika Centralnego Biura najpóźniej jednak do 15 kwietnia b.r. Pracę przygotowawczą należy rozpocząć bezzwłocznie, oddzielając materjał, nadający się do

./.

Druk. Państwowa Nr. 34644. 7.XII.26. 20.000.

rzeczonego celu, od materjału, który ma pozostać nadal w zbiorach Oddziałów Sztuki. Do tego materjału zalicza się zdjęcia fotograficzne nie posiadające wartości dobrego wykonania technicznego, lub takie, które mając nawet znaczenie np. dla historji konserwacji danego objektu nie odtwarzają dokumentalnie dzisiejszego stanu zabytku. Podobnie należy się ustosunkować do wyboru zdjęć pomiarowych, z których należy pozostawić wszystkie zdjęcia odnoszące się do restauracji, przeróbek, przebudów i t.p., o ile te nie były wykonane na podstawie zdjęć pomiarowo-inwentaryzacyjnych.

W związku z tem Ministerstwo poleca P.P.Konserwatorom jak najrychlejsze zapoznanie się ze zbiorami instytucyj lub nawet osób prywatnych, posiadających zdjęcia fotograficzne i pomiarowe w celu wykorzystania tychże przy pracy inwentaryzatorskiej. Chodzi w tym wypadku o uniknięcie powtórnej pracy, oraz o pozyskanie tego materjału drogą wypożyczenia lub /co pewniejsze/ zakupienia z prawem reprodukcji i dostosowania do ogólnego planu wydawnictwa. Ministerstwo oczekuje w tym względzie konkretnych informacyj i wniosków najpóźniej do dnia 15 marca b.r.

W następstwie pierwszego przeglądu materjałów w Oddziałach Sztuki i wglądu w oba zbiory, Ministerstwo zdecyduje ostatecznie o programie inwentaryzacyjnym w poszczególnych okręgach konserwatorskich.-

Konserwator Generalny

Jerzy Remer

/Jerzy Remer/

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 18 LUT. 1930
L. Ak 104/Kons. zał. waga

Foki

POSTERUNEK POLICJI PAŃSTWOWEJ
p-tu. Rudeckiego
w LASZKACH ZAWIĄZANYCH

№ 1220/30.

Zabytki; w Laszkach Zaw.
brak opieki państwowej.

7

Do

Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego

we Lwowie

Laszki Zaw. dnia 27. września 1930.

W obrębie gminy Laszki Zaw. pow. Rudki istnieją 3 obiekty, które ze względu na ich kształt, przeznaczenie i wiek uznawane być winny za zabytki i państwową opieką objęte a w szczególności:

1/. Obecna cerkiew była przed stu laty kościołem, posiada wszelkie kształty kościoła, budowana jest z drzewa dębowego, którą obecny ks. Jan Mośłanyk usiłuje zmienić przez nadanie jej kuputy w miejsce, gdzie dawniej była wieżra za sygnaturkę. Liczy do 300 lat.—

2/. Na polach folwarku Laszki Zaw. postawiono w 1925 roku kościół, zakupiony w Pnikucie, z obowiązkiem postawienia go w tej samej formie jak stał. Ściany są również drewniane i liczy do 300 lat. Kościół ten niezupełnie wykończony, niszczy się z tego powodu.

3/. Pałac dworski (: obecnie spalony :) otoczony jest dookoła wałem ochronnym z czasów średnich jednak obecnie źle utrzymany zwłaszcza ~~brak~~ brak tam ochrony starych drzew (: lip :)

Uwaga: Bliższych szczegółów co do zabytków w p. I. i III. zapodać może pani Felicja hr. Skarbkowa zam. we Lwowie zaś co do p. II. urząd parafjalny rzym. kat. w Pnikucie, pow. Mościska.—

KOMENDANT POSTER P.P.
Piss
JÓZEF PISS, przodownik

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 2 PAŹ. 1930
L. Ak 609 zał.
waga

Magistrat król.woln.miasta Rzeszowa.

L: 7379 Rzeszów, dnia 18 kwietnia 1930 r.

8

D o

W o j e w ó d z t w a

w e L w o w i e

dla JWPana konserwatora Piotrowskiego

Magistrat miasta Rzeszowa uprasza uprzejmie o zwrot planu starodawnego miasta Rzeszowa z roku 1762 w 4 częściach, stosownie do wyrażonego życzenia doręczonego jeszcze w dniu 26 maja 1925 do L: 7658.

Burmistrz:

wz. Dr. Hochfeld

Kosztorys.

Materjały:

1.	Kamienia łomanego	115 m^3	po 8 za 1 m^3 =	920 zł.
2	Kamienia tłuczonego 4/4 cm.	20 m^3	po 7 za 1 m^3 =	140 "
3	Piasku	66 m^3	po 8 za 1 m^3 =	528 "
4	Cementu	29 q	po 13 za 1 q =	377 "
5	Wapna	50 q	po 7 za 1 q =	350
6	Deski na rusztowanie	3 m^3	po 95 za 1 m^3 =	285
7	Naczulce — " —	1 m^3	po 70 za 1 m^3 =	70
				2670 zł.

Robocizna:

1	Za wykonanie 178 m^3 muru na wapnie zadzonych	za 1 m^3 po 12 zł =	2136 zł
2	Za wykonanie 196 m^2 płyty betonowej jak zakończenie muru	za 1 m^2 po 3 zł =	588 "
3	Gaszenie wapna (pomocnik i woda) — — — — —		55 "
4	Za rozbieranie zrujnowanego muru 120 m^3 — — —	po 2 zł za 1 m^3 =	240 "
		Razem — —	5689
	Do tego 10% na nieprzywidziane wydatki jak również nadzór i naczynie		568 90
		Wszystko	6267 90

w Skale dnia 12/3. 1930

Mojster Marcuski

Roganowicz Maksymiljan

11

Do

Urzędu Konserwatorskiego

we Lwowie

W ręce Wiel. Pana Kons. zab. szt. i Kul. Dr. Hormunga.

W odpowiedzi na cenne pismo z d. ... II b.r. L. IAK. 558/ /Kons. ex. 1930. przedkładam przybliżony kosztorys na adaptację baszt i muru obronnego, otaczającego zabytkowy kościół w Skale n. Ur.

Powołując się na mój list do Urzędu Kons. z d. 23. XII 929 r. proszę o rychłą a skuteczną pomoc bez której tak piękny a rzadki zabytek starej polskiej kultury musiałby pójść w gruzy.

Ks. Sz. Birecki

Skała d. 10. III 930

LWOWSKI U..ZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 13 MARZ. 930
L. NK 164/ zał. 1
Waga

558/29

PROTOKUŁ ZDAWCZO-ODBIORCZY.

W związku z przejęciem urzędowania z rąk b.Konserwatora okręgowego lwowskiego p.Dra.Jozefa Biotrowskiego przez p. p.Dra.Zbigniewa Hornunga nastąpiło przyjęcie iwentarza Oddziału Sztuki w Lwowskim Urzędzie Wojewodzkim następujących przedmiotow:

I.Iwentarz klisz obejmujący _6086 /szesc tysiecy osiemdziesiąt szesc/ za wyjątkiem 88 /osiemdziesięciu osmiu/,ktore w ciągu urzędowania b.Konserwatora uległy zniszczeniu lub zaginęły.

II.Iwentarz zdjęc pomiarowo-architektonicznych i roznych planow,przewaznie nowo wzniesionych budowli;wykazujący 1182 /tysiąc sto osiemdziesiąt dwa/.

III.Inwentarz bibljoteki podręcznej i map obejmujący 579 /pięcset siedemdziesiąt dziewięc/ pozycyj.

IV. Wykaz dzieł sztuki zawierający 20 pozycyj obrazow ,10pozycyj rzezb,23 pozycyj grafiki,oraz 23 rzezb drewnianych niewciągniętych do Wykazu a znajdujących się w posiadaniu Oddziału Sztuki.

V.Inwentarz przyborow fotograficznych obejmujący 182 /sto osiemdziesiąt/pozycyj bez uwzględnienia pozycyj wykreslonych a zanotowanych w Inwentarzu.

VI.Inwentarz przyborow kancelaryjnych i technicznych zawierający 90 /dziewięciesiąt/ pozycyj.

Protokuł powyzszy podpisali w obecnosci Konserwatora Generalnego z Ministerstwa W.R. i O.P. p.Jerzego Remera

Lwow.Dnia 27 lutego 1930 r.

13

M i n i s t e r s t w o
Wyznań Religijnych i Oświecenia
P u b l i c z n e g o .

W a r s z a w a

Dnia 14 lutego 1930 roku.

Nr.V.PZ-696/30.

Projekt wydawnia czasopisma p.t.
"Ochrona zabytków sztuki."

Do Pana Dra
Józefa Piotrowskiego
Konserwatora
w Lwowie

Chcąc wypełnić dotkliwą lukę, jaka daje się od dłuższego czasu odczuwać w zakresie polskiego konserwatorstwa, Ministerstwo zamierza w najbliższych miesiącach przystąpić do wydawania samoistnego organu, poświęconego ochronie i inwentaryzacji zabytków sztuki w Polsce.

O konieczności stworzenia niezależnego, fachowego organu wypowiadały się niejednokrotnie naukowe koła historyków sztuki, konserwatorów, architektów i artystów zwracając uwagę, m.i. na Ogólnopolskim Zjeździe konserwatorskim w Warszawie w 1927 r., na brak tego rodzaju wydawnictwa, które dawałoby możność publikowania prac naukowych, rozpraw teoretycznych i wiadomości bieżących, oraz szerzenia wiedzy w zakresie opieki nad zabytkami sztuki w Polsce.

Nie powtarzając zatem znanych i uznanych przez świat naukowy argumentów, odnoszących się do potrzeby stworzenia specjalnego organu /czasopisma/ konserwatorskiego, Ministerstwo zwraca się z prośbą o zadeklarowanie czynnej współpracy z omawianem wydawnictwem, które podejmie Centralne Biuro Inwentaryzacji Zabytków Sztuki pod redakcją kierownika tegoż i konserwatora generalnego p.Jerzego Remera.

Program kwartalnego czasopisma, zbliżonego w swym charakterze do tego rodzaju czasopism zagranicznych np. "Zeitschrift für Denkmalpflege" przewiduje dyssertacje i opracowania wyłącznie z zakresu konserwatorstwa i inwentaryzacji zabytków sztuki, pozostawiając dziedzinę prac i badań naukowych historji sztuki znanym publikacjom Polskiej Akademji Umiejętności, Przeglądowi historji sztuki i Studjom do historji Sztuki Zakładu Architektury Polskiej przy Politechnice Warszawskiej.

Projektowane czasopismo natomiast zamieszczać będzie:

1/ Przegląd wszystkich robót z zakresu odbudowy, restauracji i konserwacji, przeprowadzonych około zabytków w ub. dziesięcioleciu, przyczem mogą być zamieszczone artykuły, które były już publikowane gdzieindziej, a które omawiały albo ważne problemy, lub odnosiły się do ważniejszych zabytków;

2/ artykuły omawiające stan zachowania poszczególnych zabytków i potrzeby konserwacji tychże;

//

3/ krytykę rzeczową i objektywną, dokonanych i przeprowadzanych robót;
4/ rozprawy z dziedziny teorji konserwacji;
5/ rozprawy z dziedziny historji polskiego i obcego konserwatorstwa;
6/ prace z dziedziny ustawodawstwa i jego historji w Polsce i Zagranicą;
7/ prace z zakresu praktyki i techniki konserwacji ze szczególnem uwzględnieniem własnych i obcych doświadczeń na tem polu;
8/ sprawozdania z fachowych wydawnictw;
9/ przegląd odnośnej literatury;
10/ kronikę bieżących spraw wraz ze sprawozdaniami oficjalnych i społecznych organów, sprawujących bezpośrednią lub pośrednią opiekę nad zabytkami sztuki w Polsce, wreszcie
11/ dział urzędowy, obejmujący sprawy z zakresu ustawodawstwa zabytkowego łącznie z rozporządzeniami i okólnikami władz państwowych i t.p.

W związku z podjętą przez Ministerstwo pracą nad inwentaryzacją zabytków sztuki w Polsce zachodzi również potrzeba fachowego omawiania spraw odnoszących się do tego zagadnienia, które w naszych warunkach staje się problemem obliczonym w swej realizacji na dłuższy okres czasu.

Zagadnienia, które mogą i powinny być poruszane na łamach projektowanego kwartalnika, obejmują zarówno dziedzinę teoretyczną, jak i wskazania praktyczne. Pożądane byłyby zatem artykuły omawiające:
1/ zasady i cele inwentaryzacji,
2/ typy opracowań i wydawnictw /spisy, rejestry, katalogi, topografje i t.p./,
3/ literaturę przedmiotu,
4/ prace dokonane, lub dokonywane i zamierzone na tem polu w Polsce i zagranicą, wreszcie poza działem
5/ sprawozdawczym i oficjalnym
6/ wszelkie notatki i uwagi dotyczące bieżących spraw inwentaryzatorskich.

Podając w powyższym, ogólnym, zarysie program projektowanego kwartalnika /p.t. "Ochrona Zabytków Sztuki"/ Ministerstwo nie wątpi, że wydawnictwo tegoż znajdzie jak najszerszy oddźwięk w fachowych kołach, od których jednak zależy pełna realizacja przedsięwzięcia, wymagającego czynnego udziału przez zapewnienie wydawnictwu stałego współpracownictwa, które będzie odpowiednio honorowane.

Ministerstwo oczekuje deklaracji względnie odpowiedzi najpóźniej do dnia 15 marca b.r. lub nadesłania artykułu /po uprzedniej deklaracji/ do dnia 1 kwietnia b.r.

Dyrektor Departamentu
Jastrzębowski
/M.Jastrzębowski/

Nr.R.100/30.

28

STAROSTWO POWIATU LWOWSKIEGO

L: 5674/30/Ch. Lwow, dnia 27/XII.1930

Budowa kościoła
w Krzywczycach.

Urzędowi Wojewódzkiemu

we/

Lwowie

przedkładam wykonując załączony reskrypt z br. L: SS.583/3.-

Starosta powiatowy:

Czesław Eckhardt

858/3 930

Ref. Torm

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 3 STCZ. 1931
L. 22/1 zał. 7
waga

Krzywczyce

Bo

Pan.

J. Konserwatorowi

w miejscu

do oświadczenia się z uwagą na załączone sprawozdania post. Policji Państw. z 18/5 1930 Nr 664/30 i Zw. gen. z 12/4 1930 L. 467.

Lwów 26/5 1931

z Wydz. P.

[illegible]

15

Ostatnia załatw.

L. 5674

Exp.

(na okł. exhib.)

Komendzie Poster. Policji Państw.

w Jałowcu

Do zbadania sprawy i ~~szczegółowego~~ przedłożenia szczegółowej relacji z. z. a. do 8 dni.

Lwów 10/XII 1920

13/12 T.

5674

10/12

17

2042

Pol. Jałowiec

29/III

Lwowski Urząd Wojewódzki.

L:AK. 509/ Kons. ex 1929. We Lwowie, dnia 13, grudnia 1929.

Krzywczyce-projekt
nowego kościoła.-

D o

S t a ro s t w a powiatowego

we/ L w o w i e.

Dnia 6.XII, 1929 zgłosiła się do tut. Urzędu delegacja z gminy Krzywczyce, z prośbą o zatwierdzenie projektu budowy nowego kościoła, wykonanego przez bud. Bilińskiego.-

Ponieważ wspomniany projekt jest niemożliwy do przyjęcia, z powodu zupełnego braku jakichkolwiek walorów artystycznych

i estetycznych] proszę uprzejmie i niedopuszczenie «do budowy tego kościoła, bez uprzedniej ponownej aprobaty planów przez» tut. Urząd.-

Konserwator zab. szt. i kult.:

Dr Ubiquier Hornung

/ Dr. H o r n u n g /

STAROSTWO POWIATOWE
we LWOWIE
Weszło dn 18 GRUD 1929
L. 14806/ zał.
/Krzywczyce

5

pilne

19

STAROSTWO LWOWSKIE

L: 5674/30 Chrz.

Lwów, dnia 10/XII 1930.

Komendzie Posterunku Pol.Państw.

w/ J a ł o w c u

do zbadania sprawy i przedłożenia szczegółowej relacji z.z.a. do 8 dni.-

2042 Starosta powiatowy:

STAROSTWO POWIATOWE we LWOWIE wpłynęło 27 GRUD 1930 L. 5674 z

Okręgowa Komisja wyborcza dla przeprowadzenia wyborów do Sejmu Nr. 51
Lwów, ul. Czarnieckiego Nr. 1.

P. T.

Załączone ogłoszenie uprasza się ogłosić przez rozlepienie w tamtejszej miejscowości.

Krauss
przewodniczący.

20

POSTERUNEK POLICJI PAŃSTWOWEJ
p-tu Lwowskiego
w Jałowcu № 17
dnia 17. XII 1930 r.
№ 1791/30
odpowiedziach należy powołać się
na powyższy Nr.

Budowa Kościoła
~~Kościoła~~ w Krzywczycach,

Jałowiec, dn. 23/XII/30

Do
Starostwa powiatowego
we Lwowie

Przy zwrocie aktu po zbadaniu przez poster. Bessa donosi się, że na czele komitetu budowy kościoła polskiego w Krzywczycach, stał ks. Gryziecki Władysław zam. we Lwowie przy ul. Czarneckiego pod № 20, odpowiedzialnym kierownikiem tej budowy był Stanisław Kondyra, egzaminowany i konsesj. majster murarski zam. w Zamarstynowie przy ul. Ogrodowej pod № 14.

1 zał.

Komendant Posterunku P. P.
Wł. Kukiz
przodownik

20

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep.V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.wewn.No.114.

Warszawa, dnia 29.IX.1922 r.-

Do Dowódcy Okr.Korp.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

No.I,II,III,IV,V,VI,VII,IX,i X.

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają o zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.-

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w ścisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31.X.18 r. o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz.Pr.P.P.r.1918, No.16.poz.36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.No.114.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego - Departament Sztuki.

Na pismo z dnia 23.IX.22 r, L.3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No.3355/22-z.

dnia 12.października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr.Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wyd:

1

1930

нема
арк 20

Odpis

21

LWOWSKI URZAD WOJEWODZKI

L.AK. 703/kons ex 1930

We Lwowie, dnia 25 listopada 1930

Do

Wydziału Samorządowego

w/ miejscu

W jesieni ub.roku zgłosiła się w tut. Oddziele Sztuki delegacja komitetu budowy nowego kościoła w Krzywczycach koło Lwowa przedkładając projekt budowniczego Bilinskiego do zatwierdzenia . Delegacji tej oświadczono ,ze projekt ten nie nadaje się ze względów estetycznych bezwarunkowo do wykonania jako rzecz pozbawiona wszelkich walorow artystycznych i poradzono zwrocić się komitetowi do ktoregoś z inżynierow architektow,celem odpowiedniego przekomponowania odnośnych planow.

Obecnie doniesiono mi,że kościół ten został w ciągu bieżącego lata wybudowany ściśle wedle pierwotnego projektu, bez zezwolenia kompetentnych władz.Komunikując o tem,upraszam o ewentualne wydanie stosownych zarządzeń i powiadomienie mnie o wyniku przeprowadzonych dochodzeń.-

Konserwator:
Dr. Hornung mp.

21/38.

pilne

LWOWSKI URZAD WOJEWODZKI

L:SS: 858/ 3 1930 r.

P a n u S t a r o ś c i e

we/ L w o w i e

do szczegółowego sprawozdania w terminie 14 dni i wyjaśnienia kto stał na czele komitetu budowy i kto był odpowiedzialnym kierownikiem budowy.-

Za W o j e w odę :

Bielski

/Bielski/
Radca T.W.S.

SD

STAROSTWO POWIATOWE
we LWOWIE
Weszło dn. 3 - GRUD 1930
L. 5674 zał.

3

Ostat. załatw.

L. 14806

Exp. I.

(na odpisie exp. I)

Wydziałowi Powiatowemu

we Lwowie

przesyłam do wiadomości z prośbą o wydanie ze swej strony odpowiednich zarządzeń

Exp. II

Do Zwierzchności gminnej

w Krzywczach

14806

Delegacya z tamt. gminy zgłosiła się 6. XII. do Urzędu Wojewódzkiego (z exhibitu)

Na podstawie reskryptu Urzędu Wojewódzkiego z 13 b. m. l. 509 A. K./Kons polecam XX nie dopuścić ((z exhibitu)) pana Konserwatora zab. szt. i kult. przy Urzędzie Wojewódzkim a to ponieważ [z exhibitu]. –

Lwów 18/XII 1929

[illegible]

POSTERUNEK POLICJI PAŃSTWOWEJ
p-tu Lwowskiego
we Jałowcu № 17
dnia 18/5 - 1930 r.
№ 664/30
W odpowiedziach należy powołać się na powyższy №

Budowa Kościoła w Krzywczycach.

Do
Starostwa - powiatowego
we Lwowie.

Odnośnie do polecenia, przy przedłożeniu aktu, donoszę że budowa Kościoła, w ym. Krzywczyce, odbywa, według planu architekty Dajczaka we Lwowie, które przedłożył Ks. Gryziecki do zatwierdzenia Województwo we Lwowie, i te plany są poprawione.

zał.

STAROSTWO POWIATOWE
we LWOWIE
Weszło dn. 23 MAJ 1930
L. _____ zał. _____

KOMENDANT POST. P. P.
Frydman prz.
St. Józef Frydman przod.

L: 467/30

24

Do
Starostwa
we Lwowie

Odnośnie do polecenia Starostwa z dnia 18/12 929 L: 14806/Ch./29 w sprawie zatwierdzenia projektu budowy kościoła w Krzywczycach, donosi się że ks. super. Gryziecki rozpoczął obecnie dalszą budowę kościoła w Krzywczycach oświadczając że projekt budowy kościoła ma już zatwierdzony przez Pana Konserwatora zab. sztuki i kultury przy Urzędzie Wojewódzkim.

Krzywczyce dnia 13/4 1930

Pawlaczek
nacz. gm.

GMINA KRZYWCZYCE POW. LWÓW

Krzywcz.

STAROSTWO POWIATOWE
we LWOWIE
Weszło dn. 28 KWIE 1930
L. 2042 zał.

Tymczas. załatw.

Odr.

Komendzie Poster. Policyi Państw.
w Jałowcu

Do stwierdzenia z. z. a. czy budowa dokonuje się na podstawie zatwierdzonych planów.

Lwów 29/IV 1930

Starosta powiatu lwowskiego

w z.

[illegible]

POSTERUNEK POLICJI PAŃSTWOWEJ
p-tu Lwowskiego
Jałowce No 17.
5/V 1930
No 664/30
W [illegible] dziesiątek [illegible] powołać się na powyższy No

25

bieżącego lata wybudowany ściśle wedle pierwotnego projektu, bez zezwolenia kompetentnych władz. Komunikując o tem, upraszam o ewentualne wydanie stosownych zarządzeń i powiadomienie mnie o wyniku przeprowadzonych dochodzeń.-

Konserwator:

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 28 LIST. 1930
L. 99 858/3 zał. ___
waga ___

Weszło 1/12 1930
Odpisano 7/12 1930
Sprawdzono 1/12 1930
Wysłano 2 Hornung

(Dr. HORNUNG)

Wys.
(na odpisie akta)
Panu Starościcie
we Lwowie
do szczegółowego sprawozdania
w terminie 14 dni i wyjaśnienia
kto stał na czele Komitetu budowy, i kto był odpowiedzialnym kierownikiem budowy.
Lwów 1/XII 1930
[illegible]

Zażądać szczegółowego sprawozdania Starosty

Lwowski Urząd Wojewódzki.

L:AK. 703/kons.ex 1930.- We Lwowie, dnia 25. listopada 1930 r.

D o

Wydziału Samorządowego

w/ m i e j s c u.

W jesieni ub.roku zgłosiła się w tut.Oddziele Sztuki delegacja komitetu budowy nowego kościoła w Krzywczycach koło Lwowa przedkładając projekt budowniczego Bilińskiego do zatwierdzenia.Delegacji tej oświadczono,że projekt ten nie nadaje się ze względów estetycznych bezwarunkowo do wykonania jako rzecz pozbawiona wszelkich walorów artystycznych i poradzono zwrócić się komitetowi do któregoś z inżynierów architektów,celem odpowiedniego przekomponowania odnośnych planów.

Obecnie doniesiono mi,że kościół ten został w ciągu

./.

26

Urząd. Wojew. Lwowski. D.R.P.
Wydział III. Bm. L: 44.
przez 30.V.1930

Przedmiot: budowa kościoła w Krzywczycach.

Bm. Wydział S.S.
Lwowskiego Urzędu Wojewódzkiego

zwraca się w celu uzupełnienia projektu zgodnie z rozporządzeniem Min. Rob. Publicznych w porozumieniu z Min. Spraw Wewnętrznych z 2 lipca 1929 D. U. R. P. Nr 58 poz. 456 t. j.

1) Planem orjentacyjnym w skali nie mniejszej jak 1:10000
2) Plan zaś sytuacyjny uzupełni potrzebnymi wymiarami i t. d. jak to wyszczególnia §2, rozdział 2 a, b, c, d. cytowanego rozporządzenia.
3) W końcu dołączy obliczenia statyczne dla fundamentów oraz sklepień przekrojów widocznych skarp. w ogóle dla wszelkich ważniejszych konstrukcyj.

Lwów 6 czerwca 1930

Weszło	10/6 1930	
Odpisano	17/6 1930	
Sprawdzono	17/6 1930	
Wysłano	18/6 193	

L.S.S. 858/2 - 930

5.VI.1930

Wys.
/na okładce aktu L. S.S. 858/2 z odpisami/
Tymcz. Wydziałowi powiatowemu we Lwowie
zwraca się z poleceniem wezwania Komitetu budowy do uzupełnienia /zakreśl/
Lwów 7 [illegible] 1930

858 - 930

29

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO

W WARSZAWIE, DN. 22 marca 1930 R.

№ V.P.Z-1321/30.

W odpowiedziach należy powoływać się na Nr. powyższy.

Katalogi zabytków sztuki.

Do

Wszystkich Urzędów Wojewódzkich
Oddziałów Sztuki.

Ministerstwo przesyła w załączeniu kartki do kartoteki celem ujednostajnienia katalogu zabytków sztuki zarówno w Centralnem Biurze Inwentaryzacji jak i w Wojewódzkich Oddziałach Sztuki.

Na kartkach tych należy wypełniać wszystkie rubryki pismem maszynowem. Na odwrocie kartki w rubryce "opis" należy podać rzeczowy opis zabytku, historję oraz daty przebudowy oparte na ścisłych danych.

Kartki te należy wykonywać w dwuch egzemplarzach celem przesyłania wtórników do Ministerstwa w miarę sporządzania ich.

Do katalogu należy wciągać wyłącznie tylko zabytki znane z autopsji pp. konserwatorów lub co do których dane nie ulegają wątpliwości. W razie, gdyby brakowało jakichś danych do zabytku należy kartkę przesłać Ministerstwu z uwagą, że brakujące dane zostaną uzupełnione w późniejszym czasie .

Na białe kartki należy wpisywać zabytki nieruchome, na zielone zaś ruchome.

Konserwator Generalny
Jerzy Remer
/Jerzy Remer/

Otrzymują:
Oddział Sztuki w Krakowie
" " we Lwowie
" " w Wilnie
" " w Poznaniu
" " w Lublinie
" " w Warszawie
" " w Katowicach
" " w Komisarjacie
Rządu m.st.Warszawy.

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 4 KW. 1930
L. Ak 216 zał. wagi

Druk. Państw. Nr. 47513. 5.IX-29. 20.000.

Lwów Zabytki

30

Do

Pana Wojewody

w/ TARNOPOLU.

Wezwany za pośrednictwem Pana Wojewody Lwowskiego do przedłożenia planu urządzenia pokazu materjałów zabytkowych na wystawie regjonalnej w Tarnopolu donoszę co następuje:

Jako kierownik pod-sekcji zabtykowej w ramach sekcji historyczno- etnograficznej wziąłem udział w dwóch posiedzeniach, na pierwszym zaś z nich przedstawiłem w obszernym referacie swój program. Da/on się/ streścić po krótce następujących punktach. Z powodu minimalnych kwot, który Komitet wystawowy może przyznaczyć na zorganizowanie tego działu / o ile mi wiadomo wstawiono na ten cel do preliminarza niewięcej jak kilkaset złotych / gros eksponatów odnośnej podsekcji stanowić będą powiększenia fotograficzne najcenniejszych zabytków Województwa Tarnopolskiego, wraz z odpowiednią mapą, która została już przygotowaną na Wystawę Komunikacyjną w Poznaniu.

Fotografje te powiększone z klisz znajdujących się w Archiwum Urzędu Konserwatorskiego, uzupełnią piękny zbiór będący w posiadaniu Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu i tamtejszego Towarzystwa Turystyczno Krajoznawczego, który to zbiór z natury rzeczy stać się musi podstawą urządzonego pokazu materjałów zabytkowych. Przygotowanie odnośnych powiększeń wraz z oprawą nie zajmie więcej czasu jak 2 - 3 tygodni.

Pozatem dołączę do tej Wystawy zabytków Województwa Tarnopolskiego szereg zdjęć pomiarowych ważniejszych objektów architektonicznych w tym celu zaś w porozumieniu z Ministerstwem W.R.i O.P. w programie inwentaryzacji na najbliższy czas wstawiłem przedewszystkiem powiaty wchodzące wskład Województwa Tarnopolskiego, t.j. złoczowski i buczacki. Nadto o ile mi się uda będę się starał wypożyczyć z kościołów i cerkwi kilka obrazów i rzeźb co by się znacznie przyczyniło do ożywienia Wystawy.-

./.

Niezależnie od poprzednich zamiarów, poddałem projekt zgromadzenia na wystawie osobnego działu portretów osób historycznych, broni, dokumentów, oraz obrazów i pamiątek rodzinnych co właściwie w kracza już w obręb pracy sekcji historycznej. Zaznaczyłem jednak, że plan ten może być zrealizowany jedynie pod tym warunkiem, jeżeli Pan Wojewoda względnie Komitet Wystawowy w Tarnopolu, dzięki osobistym stosunkom z posiadaczami tychże przedmiotów, uzyska od nich zezwolenie na umieszczenie ich na wystawie po udzieleniu odpowiedniej gwarancji.

W związku z tem pertraktowałem z zarządzeniem najpoważniejszych instytucj lwowskich jak naprzykład Ossolineum, Bibjoteka Baworowskich, i uzyskałem zapewnienie, że wypożyczą one swoje zbiory, odnoszące się do Tarnopolszczyzny, pod warunkiem odpowiedniego ubezpieczenia odnośnych eksponatów. Nie mając upoważnienia do zaciągania jakichkolwiek zobowiązań finansowych nie mogłem oczywiście doprowadzić sprawy tej do końca prosiłem jednak P. Wicewojewodę o zwrócenie się do Zarządów z wspomnianych instytucyj z deklaracją wzięcia na siebie odpowiedzialności za wypożyczone przedmioty, co - o ile mi wiadomo dotąd nie nastąpiło.-

Na ostatnim posiedzeniu sekcji historyczno- etnograficznej Dr. Władysław Lenkiewicz wysunąwszy analogiczny plan wystawy pamiątek historycznych obiecał zająć się uzyskaniem ich od właścicieli mieszkających na obszarze Województwa Tarnopolskiego. Zgodzono się również że cała sekcja wraz z podsekcjami winna wspólnie pracować a rozmieszczenie eksponatów nastąpi dopiero na miejscu.

W sprawie pomieszczenia eksponatów podsekcji zabytkowej nie uważałem za stosowne podejmywać żadnych kroków, ponieważ oświadczono mi, że materjały te, łącznie z całą sekcją historyczno-etnograficzną będą wystawione w gmachu Gimnazjum Państwowego, który to budynek uważam za najzupełniej odpowiedni na ten cel.

Co się tyczy funduszów potrzebnych na urządzenie pokazu materjałów zabytkowych na wystawie Regjonalnej w Tarnopolu to zaznaczyłem zarazem wstępie, że Urząd Konserwatorski nie dysponuje żadnemi kwotami dyspozycyjnemi na tego rodzaju inprezy. Poinformowano mnie jednak w Ministerstwie W.R. i O.P., że o ile Pan Wojewoda wystąpi

./.

82

z odpowiednim wnioskiem, możnaby uzyskać na ten cel pewną subwencję. o tem zakomunikowałem natychmiast Panu Radcy Kunzekowi, prosząc o przedłużenie tej sprawy P. Wojewodzie. O ile więc odnośne pismo nie zostało jeszcze wysłane, upraszam Pana Wojewodę aby był łaskaw wystosować je w najbliższym czasie do Ministerstwa, sprawę bowiem należy uważać za pilną. Nakoniec dodaję, że urządzenie i rozmieszczenie eksponatów podsekcji zabytkowej biorę w zupełności na siebie, i w stosownym czasie przybędę na miejsce, aby osobiście pokierować wszelkiemi przygotowaniami.-

We Lwowie, dnia 6. grudnia 1930 r.-

Konserwator :

Do

Pana Woje wody

w/ TARNOPOLU.

Wezwany za pośrednictwem Pana Wojewody Lwowskiego do przedłożenia planu urządzenia pokazu materjałów zabytkowych na wystawie regjonalnej w Tarnopolu donoszę co następuje:

Jako kierownik pod-sekcji zabtykowej w ramach sekcji historyczno- etnograficznej wziąłem udział w dwóch posiedzeniach, na pierwszym zaś z nich przedstawiłem w obszernym referacie swój program. Da/się/ on streścić po krótce w następujących punktach. Z powodu minimalnych kwot, który Komitet wystawowy może przyznaczyć na zorganizowanie tego działu / o ile mi wiadomo wstawiono na ten cel do preliminarza niewięcej jak kilkaset złotych / gros eksponatów odnośnej podsekcji stanowić będą powiększenia fotograficzne najcenniejszych zabytków Województwa Tarnopolskiego, wraz z odpowiednią mapą, która została już przygotowaną na Wystawę Komunikacyjną w Poznaniu.

Fotografje te powiększone z klisz znajdujących się w Archiwum Urzędu Konserwatorskiego, uzupełnią piękny zbiór będący w posiadaniu Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu i tamtejszego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, który to zbiór z natury rzeczy stać się musi podstawą urządzonego pokazu materjałów zabytkowych. Przygotowanie odnośnych powiększeń wraz z oprawą nie zajmie więcej czasu jak 2 - 3 tygodni.

Pozatem dołączę do tej Wystawy zabytków Województwa Tarnopolskiego szereg zdjęć pomiarowych ważniejszych objektów architektonicznych w tym celu zaś w porozumieniu z Ministerstwem W.R.i O.P. w programie inwentaryzacji na najbliższy czas wstawiłem przedewszyskiem powiaty wchodzące wskład Województwa Tarnopolskiego, t.j. złoczowski i buczacki. Nadto o ile mi się uda będę się starał wypożyczyć z kościołów i cerkwi kilka obrazów i rzeźb co by się znacznie przyczyniło do ożywienia Wystawy.-

./.

Niezależnie od poprzednich zamiarów, poddałem projekt zgromadzenia na wystawie osobnego działu portretów osób historycznych, broni, dokumentów, oraz obrazów i pamiątek rodzinnych co właściwie w kracza już w obręb pracy seksji historycznej. Zaznaczyłem jednak, że plan ten może być zrealizowany jedynie pod tym warunkiem, jeżeli Pan Wojewoda względnie Komitet Wystawowy w Tarnopolu, dzięki osobistym stosunkom z posiadaczami tychże przedmiotów, uzyska od nich zezwolenie na umieszczenie ich na wystawie po udzieleniu odpowiedniej gwarancji.

W związku z tem pertraktowałem z zarządamiem najpoważniejszych instytucyj lwowskich jak naprzykład Ossolineum, Bibjoteka Baworowskich, i uzyskałem zapewnienie, że wypożyczą one swoje zbiory, odnoszące się do Tarnopolszczyzny, pod warunkiem odpowiedniego ubezpieczenia odnośnych eksponatów. Nie mając upoważnienia do zaciągania jakichkolwiek zobowiązań finansowych nie mogłem oczywiście doprowadzić sprawy tej do końca prosiłem jednak P. Wicewojewodę o zwrócenie się do Zarządów z wspomnianych instytucyj z deklaracją wzięcia na siebie odpowiedzialności za wypożyczone przedmioty, co - o ile mi wiadomo dotąd nie nastąpiło.-

Na ostatnim posiedzeniu sekcji historyczno- etnograficznej Dr. Władysław Lenkiewicz wysunąwszy analogiczny plan wystawy pamiątek historycznych obiecał zająć się uzyskaniem ich od właścicieli mieszkających na obszarze Województwa Tarnopolskiego. Zgodzono się również że cała sekcja wraz z podsekcjami winna wspólnie pracować a rozmieszczenie eksponatów nastąpi dopiero na miejscu.

W sprawie pomieszczenia eksponatów podsekcji zabytkowej nie uważałem za stosowne podejmywać żadnych kroków, ponieważ oświadczono mi, że materjały te, łącznie z całą sekcją historyczno-etnograficzną będą wystawione w gmachu Gimnazjum Państwowego, który to budynek uważam za najzupełniej odpowiedni na ten cel.

Co się tyczy funduszów potrzebnych na urządzenie pokazu materjałów zabytkowych na wystawie Regjonalnej w Tarnopolu to zaznaczyłem zarazena wstępie, że Urząd Konserwatorski nie dysponuje żadnemi kwotami dyspozycyjnemi na tego rodzaju inprezy. Poinformowano mnie jednak w Ministerstwie W.R. i O.P., że o ile Pan Wojewoda wystąpi

./.

z odpowiednim wnioskiem,możnaby uzyskać na ten cel pewną subwencję,o tem zakomunikowałem natychmiast Panu Radcy Kunzekowi,prosząc o przedłużenie tej sprawy P.Wojewodzie.O ile więc odnośne pismo nie zostało jeszcze wysłane,upraszam Pana Wojewodę aby był łaskaw wystosować je w najbliższym czasie do Ministerstwa,sprawę bowiem należy uważać za pilną.Nakoniec dodaję,że urządzenie i rozmieszczenie eksponatów podsekcji zabytkowej biorę w zupełności na siebie,i w stosownym czasie przybędę na miejsce, aby osobiście pokierować wszelkiemi przygotowaniami.-

We Lwowie,dnia 6.grudnia 1930 r.-

Konserwator :

35

KOMITET
WOJEWÓDZKIEJ WYSTAWY
ROLNICZEJ I REGJONALNEJ
W TARNOPOLU.

Adres tymczasowy:
URZĄD WOJEWÓDZKI.

L. Dz. 10/35 Odpow. na L. .....

Sprawa .....

Tarnopol, dnia 3 lutego 1930 r.

DO

JWPana Zbigniewa Hornunga
Konserwatora

we Lwowie
Urząd Wojew.

Komitet Wykonawczy Wystawy Rolniczej i Regjonalnej w Tarnopolu uchwalił zaprosić JWPana do współpracy w urządzaniu Wystawy a mianowicie w Sekcji historyczno - etnograficznej poruczając JWPanu funkcję Prezesa Podsekcji Zabytkowej.-

O tem mam zaszczyt zawiadomić z prośbą o wzięcie udziału w pracach powyższej Podsekcji i zwołanie w najbliższych dniach posiedzenie, celem konkretnego ułożenia materjału i przystąpienia do prac przygotowawczych.-

Spis osób zaproszonych na członków Podsekcji dołącza się.-

Przewodniczący Komitetu Wykonawczego

WICEWOJEWODA

KOMITET
WOJEWÓDZKIEJ WYSTAWY
ROLNICZEJ I REGJONALNEJ
W TARNOPOLU.

Adres tymczasowy:
URZĄD WOJEWÓDZKI.

Tarnopol, dnia 6 lutego 1930 r.

L. Dz. - 20 Odpow. na L. .....

Sprawa .....

./.

Do

Pana Dra Zdzisława H O R N U N G A

Konserwatora

we

L w o w i e

Urząd Wojewódzki

W związku z konferencją odbytą dnia 29.stycznia 1930 w Tarnopolu zawiadamia się Pana Konserwatora,że odnośne pisma zostały już wysłane bezpośrednio do adresatów zaproponowanych przez Pana Konserwatora.

Wobec wyrażonej zgody Komitet Wykonawczy prosi Pana Konserwatora o objęcie na terenie lwowskim agend zastępczych Sekcji historyczno-etnograficznej Wystawy i przeprowadzenie w imieniu Komitetu potrzebnych konferencyj we Lwowie,oraz o poczynienie starań u kompetentnych czynników,zarówno co do zapewnienia ich współpracy,jakoteż co do uzyskania projektowanych eksponatów dla tego działu Wystawy.

Komitet Wykonawczy prosi o możliwie rychłe podanie adresów osób definitywnie zjednanych dla współpracy ,zakomunikowa-

./.

nie wyników odbytych konferencyj, jakoteż o łaskawe nadesłanie zestawienia uzyskanych względnie przyobiecanych eksponatów do Sekcji historyczno-etnograficznej.-

Przewodniczący Komitetu Wykonawczego :

/Dziewałtowski-Gintowt/
Wicewojewoda.

L.dz. 26/31.

37

DO

PANA KONSERWATORA WOJEWODZKIEGO

Dr. Zbigniewa Hornunga

we Lwowie.

Na Walnem Zgromadzeniu inż.-architektów szłonków Polskiego Towarzystwa Politechnicznego, z dnia 30.października b.r. została utworzona Sekcja inż.-architektów przy P.T.P. we Lwowie ul. Zimorowicza 1.9. oraz wyłoniono Władze Sekcji w następującym składzie Kolegów:

Prezes: Wiesław Grzymalski
V-prezes: Marjan Kossakowski
Sekretarz: Andrzej Frydecki
Zast. Sekret.: Tadeusz Pisiewicz
Skarbnik: Stanisław Różycki
Zast. Skarb.: Zbigniew Wardzała
Gospodarz: Kazimierz Dzięgielewski
Zast. Gosp.: Władysław Smiałowski

Komisja Rewizyjna:

Prof. Dr. Jan Sas Zubrzycki
Tadeusz Solecki
Prof. Dyonizy Krzyczkowski

Sąd koleżeński:

Michał Łużecki
Józef Hornung
Bronisław Wiktor

Delegat do Rady Z.S.A.P.: Rudolf Smiałowski

Sekcja pragnie zjednoczyć w sobie ogół Kolegów inż.-architektów Województw wschodnich, mając nadzieję stworzenia w bliskiej przyszłości jedynej samodzielnej organizacji dla osiągnięcia i obrony racjonalnych warunków wykonywania obowiązku zawodu architekty w Polsce.

Za Zarząd:

Sekretarz: Andrzej Frydecki

SEKCJA INŻ.-ARCHITEKTÓW PRZY POL. TOW. POL. WE LWOWIE

Prezes: Grzymalski

We Lwowie, dnia 17.listopada 1931 r,

38

Wielmożny Panie!

Dnia 4/9 931 posłałem na ręce W. Pana plan budowy cerkwi w Batyczach do zatwierdzenia. Na to otrzymałem pismo z urzędu wojew. l: Ak. 392/kons./31. z d. 17/9 931 aby wnieść formalne podanie i jeszcze d. 28/9 931 podanie wniosłem a do obecnego czasu żadnej odpowiedzi nie otrzymałem. Przeto udaję się ponownie z prośbą o łaskawe zatwierdzenie planu i o załatwienie sprawy.

Z głębokim szacunkiem
Ks. Jan Sorokiewicz

Ujkowice
22/ii 931.

Betz, 27/4 1931.

Wielmożny Panie Doktorze!

W Pan Doktor łaskaw był polecić P. Inż. Rawskiego do zaprojektowania naprawy stylowego nagrobka na tut. cmentarzu. Tut. Komisarz rządowy P. Madej informuje mnie, iż imieniem Magistratu zwracał się do P. Inżyniera z zaproszeniem do przyjazdu i otrzymał odpowiedź, iż P. Rawski sam powiadomi o terminie swego przybycia do Betza.

Sprawa jednak przeciąga się ze szkodą dla sprawy: murarze teraz za bezcen by stanęli do roboty. Pozatem gdyby toczące się obecnie wybory do Rady Gminnej spowodowały zmianę w Zarządzie Gminy, sprawa gotowa utracić gorącego orędownika w osobie P. Madeja.

Z powyższych względów pozwalam sobie WPana Doktora prosić o łaskawe przyspieszenie wyjazdu P. Inż. Rawskiego do Betza.

Łączę wyrazy czci najgłębszej X. Dr J. Demitrowski

Komitet
Wojewódzkiej Wystawy Rolniczej i Regjonalnej
W TARNOPOLU.

BIURA KOMITETU
TARNOPOL: MICKIEWICZA 5.

TELEFON 101.

RACHUNEK BIEŻĄCY P. K. O. 411.526.

Tarnopol, dnia 12.lutego. *193*

L. do L: 167.

JWielmożny Pan

Dr. Zdzisław H o r n u n g

we/

L w o w i e.

Listem z daty Lwów, 7.lutego br, wyraził swą zgodę na współpracę z nami p. Prof. Dr.Jan Sas Zubrzycki i podał, że ma duży zbiór fotografji, wiele rycin, rysunków i podaną ilość okazów.

Podając powyższe JWPanu do wiadomości, prosimy o porozumienie się z p. Drem Zubrzyckim w sprawie ustalenia rodzaju eksponatów z jego zbiorów, jakie mają mieć dla nas znaczenie.

O wyniku porozumienia prosimy nas zawiadomić.

Z poważaniem:

Gen. Skeretarz:

Dyrektor:

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Wpłynęło dnia 25 LUT. 1931
zał.
waga

do ref 128/kons
ex 1931

92

Komitet
Wojewódzkiej Wystawy Rolniczej i Regjonalnej
W TARNOPOLU.

BIURA KOMITETU
TARNOPOL: MICKIEWICZA 5.

TELEFON 101.

RACHUNEK BIEŻĄCY P. K. O. 411.526.

Tarnopol, dnia 25.lutego *193*1

L. 327.

Sekcja historyczno-
etnograficzna.

Do

JWielmożnego Pana Dr. Zdzisława H o r n u n g a

we
L w o w i e
Urząd Wojewódzki.

Stosownie do uchwał zapadłych na posiedzeniu podsekcji historycznej dnia 18 lutego 1931 Komitet Wystawy prosi uprzejmie Pana Konserwatora o zwrócenie się do 1/ p.Dr.Kazimierza Tyszkowskiego kustosza bibljoteki Ossolineum we Lwowie z prośbą o sporządzenie i przesłanie wykazu bibljografji regjonalnej i eksponatów bibljograficznych. Przypuszczamy że dzięki obfitemu materjałowi statystycznemu, którym Ossolineum rozporządza, praca powyższa nie napotka dużych trudności.

2/ W Muzeum Sobieskiego i Lubomirskich we Lwowie uzyskać dla potrzeb Wystawy znajdujące się tam urządzenia pokojowe Sobieskiego broni i odpowiednie eksponaty oraz 3/ wskazać źródła, gdzie się znajdują ewentualne pokoje Sieniawskich, Potockich, Wincentego Pola, Dwernickiego i t.p. - celem odniesienia się tam przez Komitet.

4/ Porozumienie się z p.Dr.Czołowskim w sprawie przysłania kopji planów twierdzy miasta Brzeżan, Tarnopola i innych na terenie województwa tarnopol-

./.

skiego położonych, a znajdujących się w dyspozycji p.Dra Czołowskiego-.

5/ Porozumieć się z magistratem miasta Lwowa o udzielenie Wystawie kopji " Złotego Skarbca " z Michałkowa.

6/ Uzyskać dla Wystawy eksponaty prahistoryczne znalezione w Czechach ad Brody, które były w gabinecie prahistorji na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie.

Proszę Pana Konserwatora o łaskawe załatwienie wyżej wymienionych spraw. Oczekujemy odpowiedzi.

Z poważaniem

Gen. Sekretarz:

Dyrektor:

43

1f.

P r o t o k ó ł

Z posiedzenia członków sekcyj historyczno - etnograficznego i przemysłu ludowego Wystawy Regjonalnej Województwa Tarnopolskiego w Tarnopolu, odbytego w Magistracie w Tarnopolu o godz. 5-tej popołudniu dnia 10. lutego 1931 r.

Obecni : Przewodniczący posiedzenia Prezes Dyr. Dr. Włodzimierz LENKIEWICZ, Dyrektor Wystawy Wicewojewoda SIEDLECKI, PP. Dyr. Voglowa, Prof. GÓRSKI, ŁANIEWSKI, radca WYSOCZAŃSKI, inż. SAWICZ, Dyr. CZABANOWSKI, inż. LIPA, arch. Aleks. KRZYWOBŁOCKI, delegat zarządu konserwatorskiego we Lwowie prof. THIENEL, ks. UFRYJEWICZ, Kpt. RÓG, Prof. BAUER, GARBIAK, WIŚNIEWSKI, WOJTOŃ, PELCZARSKI, MARGAJEWSKI, Dyr. HEILPERN, JUZWA, WAGNER, LERCHER, inż. CZARNIECKI, inp. BARĄCZ.

Przewodniczący oddaje głos Prof. Górskiemu, który odczytuje 1 / protokół z konferencji, odbytej w zakładzie etnologicznym we Lwowie w obecności : Prof. Falkowskiego, Scheucta, Konser, Dyr. Piotrowskiego, kons. Dr. Harnunga, Bryka i rad. Kunzeka w sprawie eksponatów na wystawę regjonalną,

2/ Wykaz eksponatów projektowanych przez wydział etnograficzny we Lwowie,

3/ Wykaz eksponatów znajdujących się w Tarnopolu,

4/ Wykaz eksponatów pozostających do pobrania,

5/ Wykaz eksponatów / projektowanych / sekcji historyczno -etnogr. i Przemysłu ludowego,

Wykazy pod numerem 3 i 4 zostały sporządzone przez prof. Górskiego.

Po przeczytaniu wykazów i wyjaśnienia pewnych prof. Górskiego o posiadanych, czy też przekazanych eksponatach dla Wystawy / zbiory P. Modzelewskiej: /hafty i tkaniny/ rozwinęła się dyskusja nad organizacją i podziałem pracy, między poszczególne sekcje i podsekcje.

Naczelnik wydziału inż. Łaniewski proponuje dokonanie podziału dzisiejszego zebrania na dwie sekcje : sekcję historyczno - etnograficzną i sekcję przemysłu ludowego, z powodu różnicy treści pracy i zapewnienia intenzywności i celowości w pracy obu sekcjom.

Dyr. Wystawy Wicewojewoda Siedlecki wyjaśnia, że wspólne zebranie zostało zwołane dla wysłuchania referatu prof. Górskiego i sprawozdań przewodniczących obu sekcyj, którzy byli obecni na

konferencji komitetu wystawy we Lwowie.

Po tem wyjaśnieniu zabrał głos inż.Sawicz w sprawie podziału pracy między obie sekcje w myśl postanowień Komitetu we Lwowie / wszelkie wyroby ludowe mają wejść bezwzględnie w zakres eksponatów sek.przem.lud, inne, które mają specjalny charakter dla ludności województwa przejdą do zbioru sekcji etnograf.

W tej sprawie rozwinęła się dyskusja, w której głos zabierali : wicewoj.Siedlecki, prez.Dr.Lenkiewicz, prof.Górski, i Dyr. Czabanowski.

Naczelnik Łaniewski jest za natychmiastowem rozdzieleniem zebrania na dwie sekcje, które następnie wyniki swoich prac wzajemnie sobie zakomunikują, celem uzgodnienia dalszej działalności.

Z kolei prof.Górski poruszył kwestję Muzeum Podolskiego mieszczącego się w gmachu T.S.L., czy Muzeum ze swojemi zbiorami ma wejść do wystawy, czy też jego eksponaty mają być przeniesione do osobnych budynków na Wystawę przeznaczone.-

W tej sprawie zabierał głos prezes T.S.L.prof.Thienel, który zbiory muzeum oddaje do dyspozycji Wystawy, zwracając równocześnie uwagę na trudności z przeniesieniem ich poza muzeum. Decydujący głos zresztą w tej sprawie powinien mieć nieobecny na zebraniu naczel.Kunzek prezes muzeum.Dyr.Lenkiewicz jest za włączeniem Muzeum do Wystawy bez przenoszenia jego zbiorów.-

Po krótkiej wymianie zdań, ~~nastąpiło~~ w tej sprawie, następuje rozdział członków zebrania na dwie sekcje. Członkowie sekcji przemysłu lidowego celem dalszych specjalnych obrad przechodzą do sąsiedniej sali.

Na sali odbytego posiedzenia pozostają członkowie sekcji historyczno - etnograficznej.

Wicewojewoda Siedlecki proponuje ukonstytuowanie podsekcji na które rozpada się sekcja hist.etnogr.celem podjęcia konkretnych prac .

1/ Następstwem tego było powierzenie kierownictwa podsekcji etnogr.prof.Górskiemu / kierownikowi Muzeum Podolskiego/ w nieobecności prof.Fischera, który znajduje się we Lwowie, a do pomocy dodani zostali prof.Wiśniewski i Janicki.

2/ Kierownictwo podsekcji hist. Panu Kapitanowi Rogowi , a do pomocy dodany Pan Prof. Wojtoń ;

3/ Kierownictwo podsekcji turystyczno-krajoznawczej Panu Radcy Künzekowi ;

4/ Kierownictwo podsekcji zabytków Panu Konserwatorowi Hornungowi.

Prezes Dyrektor Linkiewicz poruszył sprawę urządzenia Wystawy Sztuki Polskiej, któraby była zobrazowaniem jej w wieku XIX.

- Na zakończenie Prof. Górski zwrócił się z prośbą o dokonanie odpisów odczytanych przez siebie protokołów i wykazów przed piątkiem, gdyż są mu one potrzebne na posiedzenie komitetu we Lwowie.

- Na tem posiedzenie zamknięto.-

podpis nieczytelny mp.
sekretarz

Dr. W. LENKIEWICZ mp.

PRZEBIEG I WYNIKI KONFERENCJI ODBYTYCH WE LWOWIE W DNIACH 28 I 29 STYCZE NIA br.W SPRAWACH WYSTAWOWYCH.

Zastepca dyr.Schoneta Dr.Bachman wyraza przekona ie,ze najlepszym sposobem zbiorki ekspanatow przemysłu ludowego byłoby zachecenie ludnosci przez P.Satrostow przy spos obnosci Sesji wojtow do nadesłania eksponatow,niezaleznie o d stosowanych okolnikow:przy rozdziale i umieszczaniu eksponatow jest konieczne przedstawienie odpowiedniego materjału fotograficznego.Rozdział eksponatow przemysłu ludowego winienby nastapic według obszarow tj.wszystkie eksponaty z danego terytorjum powinny byc razem.Najbardziej charakterystyczne grupy eksponatow maja byc szczegolnie silnie obsadzone,wywierajac zdecydowane pietno na własciwosci danego rejonu.-

Konserwator Piotrowski wyraza przekonania,ze z kazdego powiatu nalezy brac wszystkie eksponaty jakie sa wogole dostepne i rozdzielic na grupy (po zbiorce) trzymajac sie podziału wedle powiatow.Powiane byc zebrane eksponaty zarowno dobre jak złe.Nalezałoby rowniez uwzglednic eksponaty z polskich kolonji w powiecie brzezanskim,wzory i werety ze Zbaraza,zebrac sztuke zydowska z boznic,modele chat z Borszczowa,Zaleszczyk,rowniez nalezałoby ułozyc hafty według powiatow, zabrac wszystkie stroje,kapelusze,bielizne,a takze pozkazac dzisiejszy stroj dla odroznienia.P.Piotrowski wnosi o przedłuzenie terminu przynajmniej do wrzesnia gdyz wystawa nie wyda rezultatow.

Pan Konserwator Hornung zwraca uwage,ze wystawa ma miec charakter ogolny,a nie scisle regionalny,a wiec zbiory eksponatow regionalnych mozna ograniczyc,nalezałoby zbierac według obszarow (terytorjow) i podac grupy zasadnicze.-

Dr.Bryk wypowiada sie za utworzeniem 2-ch grup,a mianowicie połnocnej i południowej,oraz odpowiednich rejonow.-

Dr.Falkowski i Bachman wypowiadaja sie za utworzeniem trzech srodowisk zasadniczych,a mianowicie:grupy południowo-wschodniej obejmujacej powiat zaleszczycki i buczacki,2 grupy podolskiej obejmujacej powiaty:Borszczow,Czortkow,Kopyczynce,Podhajce,Skałat,Tarnopol,Trembowle, i Zbaraz,3 grupy-zachodniej obejmujacej powiaty: Brody,Kamionke str. Przemyslany,Radziechow i Złoczow.-

U C H W A Ł Y K O N F E R E N C J I

Przemysł ludowy byłoby wskazane przyłaczyc do etnografji, wydzielając jednak niektore wyroby posiadajace wyraźne charakter przemysłowy.-

Dział etnografji nalezy podzielic na nastepujace grupy eksponatow.

I. Antropologja.

1. Wykres antropologiczny obejmujacy budowe fizyczna, rase wzglednie inne cechy antropologiczne.

2. Fotografje typow ludowych w powiekszeniach.

II. Wykresy etniczno-demograficzne.

Wykresy miałyby objac graficzne przedstawienie statystyki narodowosciowej, wyznaniowej, język narzecza, rodzaj zajec ludonosci.-

III. Budownictwo.

1. Jedna chata podolska lub jej czesc w oryginale.,

2. Modele chat a) z powiatu zaleszczyckiego, b) glinianej z powiatu tarnopolskiego, c) drewnianej z radziechowskiego lub komienieckiego,

3. Wykresy obejmujace plany rozmieszczenia budynków gospodarczych z ogrodzeniem, dla powyzszych trzech typow, dostarczy p. Falkowski.

IV. Sprzety i narzedzia.

1) Całkowite urzadzenia wnetrza tj. umeblowanie z drzewa (stoły, ławy, stołki, łozko, piec ludowy z kartonu, skrzynie ludowe z Buczacza, Zbaraza i Zaleszczyk) sprzety głównie z Zaleszczyk.

2) Narzedzia gospodarskie tj. ceramika, drewniane jak (konewki, łyzki i tp.)

V. Stroje ludowe.

1. Stroje z Borszczowa, Zaleszczyk, Buczacza, Zbaraza, Tarnopola, Trembowli, Skałatu, Kopyczyniec tj. ubrania swiateczne, codzienne, meskie, zenskie i dziecinne.-

2. Hafty i tkaniny (koszule, obrusy, werety i tp.) p. Modzelewska.

3 Kilimki ludowe (Zbaraz, Toki, Załozce, Czortkow)

UWAGA! manekiny najlepsze zywe. W braku takich twarze należałoby zas onic płotnem wzglednie urobic je z masy papierowej lub ze szmat; najlepszej rzezba drewniana malowana podajaca typ charakterystyczny; kadłub manekinow albo krawiecki, albo tez z wypchanych

z workow na dwoch listwach.

VI. Narzedzia rolnicze dawniejsze i inne.

wlasciwosci etniczne

1.Narzedzia rolnicze tj.pługi,radła,kosy i tp.-

2.Pieczywo obrzedowe tj.chleb,placki,pisanki,swiateczne i tp.

3.Ewentualnie wykresy obejmujace pozywianie,zamoznosc,uczciwosc pracowitosc,oszczednosc,przedsiebiorczosc i czystosc.-

4.Ewentualnia przedstawienie zwyczajow ludowych,wierzen o przyrodzenie i demologicznych.

F I L M

W filmie nalezy uwzglednic przedewszystkiem okolice Zaleszczyk Czerwonogrod,Krzywcze,Buczacz,Trembowla,Tłuste,Bilcze-Złote .

Do filmu nadaja sie obejscia wiejskie i chata w Zaleszczykach lub okolicy z Trembowli ,nastepnie scena z jarmarku w Tłustem lub Ułaszkowcach, scena pracy w polu , stroje ludowe z Dobrowlan ,Bilcza i Krzywcza gornego.scna odpustu wzglednie procesji przy cerkiewkach, ewnetualnie warstat tkacki ze sposobem wyro bu kilimow.-

M O N O G R A F J A.

Opracowanie krotkiej monografji powystawowej podjeliby sie :

W dziale entografji Dr.Falkowski,w dziale przemysłu ludowego Dr.Bacgman , w dziale zabytkow Dr.Piotrowski.Ogolne koszta małej monografji tych działow nie przekroczyłyby kwoty 1000 zł.wraz z ilustracjami, byłaby to jednak krotka monografja w zwiazku z wystawa, gdyz wieksze dziełko o charakterze naukowym wymagałoby przynajmniej jednago roku pracy.- W sprawie przemysłu ludowego wypowiada sie Dr. Schonett za utworzeniem oddzielnej grupy przemysłu ludowego obejmujacej ceramike ludowa,rzezbe drzewna,narzedzie domowych i sprzetow, jak łyzki i tp.,koszykarstwa tj.wyrobow z rogozyny,słomy,i rafji, w koncu kilimow produkowanych we wiekszych ilosciach,i zabawek z powbrodzkiego.- Instytut demofizyczny Uniwessytetu podał plan sporzadzenia wykresow i map w zakresie krajoznawczym.-

Potrzebne zarzafzenia.

1. Napisac do prof.Fischera i asistenta Dr.Falkowskiego(Instytut Etn

nologiczny Uniwessytwtu) w sprawie sporzadzenia mapy antropologicznej szczegoły posiada prof.Ciechanowski oraz w sprawie sporzadzenia mapy jezykowej, narodowosciowej i wyznanionej.- Zebrania szczegołow podjał sie dr.Falkowski.-

2.Napisac do Magistratu miasta Lwowa w sprawie nadesłanie typow ludowych Fedorowicza kopji plastycznej skrabca z Michałkowa,manekinow ceramiki i starych kilimow z muzeum prze-mysłowego.-

Nalezałoby rowniez zawiadomic o tem prof.Ciesle, ktory oswiadczył gotowosc wydania tych przedmiotow.-

3. Napisac do bibljoteki poturzyckiej ordynacji hrabstwa Dzieduszyckih h Lwow Kurkowa 17 w sprawie wypozyczenia typow ludowych i skrzyni ludowej ewentualnie takze wykopalisk.-

4. Napisac do Pana Michała Pwalikowskiego w Medyce w sprawie wypozyczenia typow ludowych i szkicow.-

5.Napisac do prof.Janiny Przybylskiej - Lwow ul.Długosza 28 - w sprawie nadesłania wzoru twarzy lalki ze szmat i ewnetualnego podjecia sie sporzadzenia tych twarzy do manekinow.-

6. Napisac do Patronatu przemysłu ludowego - Lwow Plac Smołki 3. - w sprawie ewntualnego wypozyszenia krawieckich manekinow. do ubran.-

PRZEBIEK I WYNIKI KONFERENCJI ODBYTYCH WE LWOWIE
w dniach 29,29 stycznia br. w sprawach wystawowych.

7.Napisac do Muzeum Ukrainskiego we Lwowie ul.Mochanckiego 42 (dyr.Swiecicki) oraz do Muzeum imSzewczenki w Lwowie ul.Czarneckiego w sprawie wypozyczenia typow ludowych w terenu Wojewodztwa.-

8.-Napisac do Starostwa tarnopolskiego celem wywiadu czy w Mikulincach wrabiaja nadal sieci rybackie.-

9.Napisac do Dr.Marjana Koczmary w Katowicach ul.Sienkiewicza 19 w sprawie wypozyczenia okazu i zdjec fotograficznycy typowej fauny i flory.-

10.Napisac do porf.Kozła (Kozioł)Zakład Zeologiczny Politechniki lwowskiej ul.Napielaka 22 w sprawie nadesłania okazow fauny i flory, wzgledznie innych eksponatow z terenu Wojewodztwa.-

11.Poprosic dyr.Lipe w Tarnopolu o sporzadzeniu modelu gipsowego zamku w Podgorcach- szczegołowe pomiary posiad konserwator Dr.Hornung we Lwowie, ktory w kazdej chwili je dostarczy.-

12.Napisac do prof.Romera we Lwowie Instytut Geograficzny Uniwesytetu z prosba o udzielenie poparcia i o wspołprace ogganizacji wystawy.

13.Prosic prof.Romera, by zadysponował sporzadzenie map i wykresow krajoznawczych wzglenie geograficznych i geologicznych ,oraz celem dostarczenia dat i szczegołow dla sporzadzenia niektorych map na miejscu w Tarnopolu.-

Mapy takie zostana sporzadzone za opłata 1.i poł złotego za godz. pracy, co wypadnie na jedna mape mniejsza około 50 zł.na wieksza zas 80 zł. do 100 zł.-

14.Poprosic prof.Haliczrra o sporzadzenie pozostałych map za honorarjum wynoszacem 1 zł.og godz.pracy, symarycznie około 400 zł.

15.Napisac do Dr.Katnego urzednika Bakuku Gorpodarstwa Krajowego) Bank Rolny we Lwowie ul.Kosciuszki, w sprawie wypozyczenia eksponatow z zakres u etnografji.-

16.Zakupic ksiazke etnograficzna prog.Fischera. tora jest konieczna do przygotowania działu etnografji.-

17. Ustali z p.Modzelewska, jakie stroje ludowe posuida i wogole wydobyc spis szczegołowy celem uzupełnienia brakow w drodze zbiorki.

18.Spis narzedzi gospodarczych i domowych nadesle asystenDr.Falkowsk

19.Odniesc sie do ksiSangiszkow w Gumniskach pow.Tarnowem w sprawie udzielenia na okres wystawy ekponatow z zamku w Podhorcach tyczacych sie pamiatek walk tureckich i po Sobieskim tj.bron,ybrania,obrazy i tp.

20.Napisac do Pieniak ,gdzie znajduja sie zbiory Dzieduszyckich (Cienskiej) w sprawie wypozyczenia tych zbiorow na wystawe.

21.Napisac do porf.Fischera we Lwowie wzgl.dr.Falkowksiego (Instyt. Etnologivzny) w sprawie sporzadzenie kopji planu rozmieszczenia budynkow gospodarczych według trzech typow budwonictwa.-

22. Odniesc sie do starostow powiatowych w sprawie zachecenia wojtow do zbiorki i nadesłania (ewnet.w drodze kupna)okazow sztuki ludowej i przemusłu lydowego we wszystkich powiatowch.

23.Wydac okolik do P owiatowych Komitetow wystawy, zalacajacy bezwłoczne zasiagniecie informacji o wszystkich eksponatach działu historyczno etnograficznego i nadesłania w krotkim terminie szczegołowych danych

24.Odniesc sie do Dyr. Robot Publ.w Tarnopolu ,w sprawie sporzadzenia map i wykresow obejmujacych:mosty istnirjace,budujace sie i projektowane organizacje walki z wylewami,obwałowanie,ilosc wałow,ilosc rzek uregulowanych w klm.,stan konsrewacji,regulacji zasadniczych,kapitału włozonego w regulacje przez Panstwo, samorzady i społki wodne,danych dotyczacych regulacji szczegołowych,wod odprowadzajacych,drel wania i wykorzystania rzek dla celeow elikrryfikacyjnych i przemysłowych

25.Rozpoczac niezzwłocznie sporzadzanie wykreso i map i w tym celu przyjac przynamnjie jednego rysownika ewnt. utworzyc biuro rysukowe.

W y k a z m a p

ktore nalezałoby sporzadzic w Instytucie Geograficznym prof.Romera

1.Mapa hypsometryczna,podziałce 1:150000,barw.powianna byc pogatsza niz przyjeta na mapacy atlasu sciennego Polski.

2.Mapa nieuzytkow,

3.Wykres rozmieszczenia stacji metereologicznych (rowniez personel naukowy budynki ,przyrzady i tp.)

4.Mapa florystyczna dane statystyczne,rosliny ochronne,parki,okregi zasiegow,roslin, ogrody botaniczne,flora)

5.Mapa faunistyczna,(wykazy zwierzyny łowczej i ryb hodowlanych, fauna stepowa,obecna ,ewnet.dawniejsza wymarła lub ginaca)

6.Mapa geologiczna,

7.Wykresy zajec ludnosci,zamoznosci itp.

UWAGA: Mapy dotycza wyłacznie Wojewodztwa Tarnopolskiego,potrzebny fotmat dla wiekszych map w podziałce 1:150000 ,wzglednie odpowiednio mniejszy format dla wykresow.-

Mapy ,ktorych wykonania podjałby sie prof.Haliczer

1.Mapa rozmieszczenia osad nad rzekami,podajaca rownoczesnie rozmieszczenie ludnosci.

2.Mapa izotermiczna ,cisnien barometrychnych ,opadow,pogodnosci, wiatrow i tp.

3.Wykres osrodkow badan regjonalnych(muzea powiatowe,muzea szkolen i tp.)

4.Mapa hydrograficzna,obejmujaca szczegoły,jaki zostały w krotkiej drodze podane.

5.Mapa Energistyczna ,

6.Mapa komunikacyjna

7.Mapa klimatyczna wraz ze zestawieniem miejsc uzdrowiskowych i kapielisk.-

EKSPONATY ZNAJDUJACE SIE JUZ W TARNOPOLU W MUZEUM PODOLSKIE

Narzedzia rolnicze i gospodarcze starego typu.

Pluzyca - Jabłonow,
Pluzyca - Stryjowka
Radło - -"-
Widły - -"- Kopyczynce
Rzezak reczny - Kopyczynce
Łopata okuwana blacha -"-
Motyki -"-
Maznica drewniana - Stryjowka
Taczki drewnina - Budzanow

Obrobka surowcow

Miedlica - Kopyczynce
Kołowrotek - Trembowla
Wrzeciona - tarnopolskie i zbarazkie
Krosna z kluczkami do powrozow.

Garncarstwo

Wyroby garncarskie ~~z~~ Tow stego z lat przedwojennych(dzies j z nieistniejace ,talerze roznej wielkosci i ornamen-tacje,podstawki dwojakiego typu,gałki ozdobne w roznych kolorach ,flakonik cukierniczka,ramka do obrazu,nakrywa z orłem w posrodku.-

Wyroby garncarskie dzisiejsze z nastepujacych miejszcowosci: (po pare sztuk)Kopyczynce, Budzanow,Mikulince ,Skałat,Strusow, Sasowa.

Narzedzia kuchenne i domowe

Stpa nozna,sitko drewniane, łyzki,widelce,taczadło,koszyki na chleb.

Straje kobiece i meskie

Koszula,fartuch,krajka z Krzywcza,kacabajka,stanik,fartuch z Kopyczyniec.

Koszula,stanik ,fartuch z Zaleszczyk.
Fartuch kilimowy z Klebanowki.
Krajki z Tustego i Buczacza.
Hafty reczne kolorowe - z Iwania Pustego,Szlachciniec,Bajkowiwiec i z Buczacza.
Kaftan meski ze Zbaraza
Wieniec slubny panny młodej, turban weselny,bukiety i pas wełniany pana młodego z Kopyczyniec.
Wieniec slubny młodej z Peremiłowa,
Wieniec dozynkowy z Kopyczyniec,
Czepce kobiece - z Kopyczyniec-i ze Skomoroch.

B u d o w n i c t w o

Model zagrody (dwuizbowa)

Chata wyprawiona, stajnia lepiona z gliny, stodoła drewniana, pokrycie dachow słoma kłosami nadoł, studnia zorawiowa, na oboczu obok bramy głownej, buda dla psa na wprost bramy, kurnik, gnojarka, podaszasza na siano i przybudowka na narzedzia rolnicze.-

Ogrodek kwiatowy i warzywny.

Płot płeciony dookoła zagrody
Zamki drewniane do drzwi chaty i stodoły o kluczach dwudzielnych i pojedynczych.

Rzezba ludowa (chłopa - rolnika)

Kapliczka z Matką Boską, kapliczka z Męką Chrystusową z dwoma figurami swietych u stop krzyza, dwoma aniołami obok kleczących i z kogutkiem na szczyvie, Chrystusa zafrasowany siedzacy w kapliczce, na szczycie słoneczko i dwa ptaszki, ołtarzyk domowy do otwierania przedstawiajacy "Boze Narodzenie" i "Zamrtychwstanie" skrzynka na zegar scienny z orzełkiem na szczycie, podstawka na zegarek kieszonkowy z orłem, krzyz procesyjny rzezbiony w drzenie.-

Zdobnictwo

Pisanki wielkanocne z nastepujacych okolic: Iwanie-Puste, Horeszowa; Kołodrobka, Milnicy,- hisiatynskie z okolic Brodow, Basowa, Kamionka Str. i innych - ogołem 168 sztuk.-

Wycinanki kolorowe do zdobienia scian mieszkania z Iwania-Pustego.-

Bukiety i wianki z kwiatow sztucznych do zdobienia obrazow swietych.-

Ludowe wyroby tkackie.

Wereta wełniana ze Skoryk, kilim wełniany z Krasnosielec (na szarym tle, kilim wełniany z Okna) na czrnym tle/, wereta posciełowa wełniana - z Hłuboczka -Wielkiego kilimek z Hłuboczka -Wielkiego.

Wyrob gobelinow i kilimow w Firlejowce:

Gobelin, połgobelin, kilim.-

Wyrob makat w Buczaczu

Makata złoto -lita (2) makata srebrnolita.

50

2 razy

KONFERENCJA WE LWOWIE

(p r o j e k t e k s p o n a t ó w)

Obróbka surowców .

Siekiery,noże,młoty drewniane,narzędzia ciesielskie kołodziejskie i bednarskie i ich wyroby.- Międlice (cierlice),nożyce do strzyżenia owiec,smyki grem - plarskie,kołowrotki,wrzeciona,przęślice,motowidła, wijadła,snowadła,warstat tkacki.Wyroby z plecionek i koszykarskie.Wyroby z kości,kamienia.Gńncarstwo, koła gńncarskie,przyrządy gamncarskie.Piec do wypalania (fotogr)Ceramika.Kowalstwo i przyrządy do tego służące (miechy,młoty,kleszcze i t.d.)Odlewnictwo.- Farbiarstwo.-

Odzież.

Przyrękawice.Strøje głowy męskie i kobiece.Sukmany, kożuchy i t.d. spodnice,fartuchy i t.d.Ozdoby.-

Budownictwo.

Mieszkania czasowe (szałasy,strażnice i t.p.)budynki gospodarcze (placy,rozmieszczenia zabudowań)chaty,ozdoby szczytowe,materjał budowlany,pokrycie dachu,zamki drewniane,-

Sprzęty.

Kołyski.Pomosty sypialne,łóżka.Stołki,zydle, ławy , kaganki,świecaki.Kijanki.Półki.Szafki.Skrzynie.-

Transport - komunikacja.

Kładki,mosty.Nosidła (do wody,siana i t.p.)Włóki,sanie.Wozy. Jarzma.Czółna.-

Sztuka -zdobnictwo.

Rzeźbione wyroby.Pisanki i t.d.

Antropologja - mapa - fotografje.

Grupy etniczne -"-

Narzecza -"-

Wyznanie -"-

Narodowość -"-

Zbiór dzikich płodów roślinnych.

Dzikie jagody - grzyby i t.d. przyrządy do zbiera nia jagód i t.d.

Myślistwo.

Wszelkiego rodzaju samołówki na zwierzynę i ptactwo (modele -fotografje) - broń - wabiki zwierzyny.-

Rybactwo.

Rozmaite rodzaje sieci(haki,węcierze i t.d.)ości (ościenie)zagrody na wodzie(płoty)wędki-paczki nie wody.

Hodowla zwierząt.

Sieczkarnie,kije pasterskie,janemka dla krów i świń przyrządy do kastrowania byków.-

Bartnictwo.

Barcie,ule,przyrządy do wyciskania miodu.

Uprawa roli.

widły,łopaty,motyki,grabie,radła,pługi,brony, sierp-y kosy,sposób układania kop,cepy(wykresy ilości upra wionej pszenicy,żyta ,jęczmienia,prosa,hreczki t.d)

Przygotowanie pożywienia.-

Przechowywanie ziarna,przyrządy do niecenia ognia, krzesiwa,narzędzia kuchenne do przystawiania garnków do ognia,do wsadzania chleba do pieca i t.d. stepy ręczne i nożne,żarna,młyny (model-fotogr.).-

2 razy

EKSPONATY POZOSTAJĄCE DO POBRANIA

pow. B o r s z c z ó w - G e r m a k ó w k a

1.Kożuszek zdobiony haftem - (kobiecy)
1.Kożuszek -"- -"- - (męski)
1.Koszula haftowana - (kobieca)
1.Horbatka.
1.Fartuch - kilimowy
1.Krajka
1.Kapelusz słomiany z kwiatkami
1.Kołowrotek z wrzecionem
1.Warstat tkacki

K o p y c z y ń c e - S a m o ż a s k o w c e

1.Kacałajka obszywana taśmami
1.Stanik
1.Fartuch
1.Spodnica
1.Kapelusz słomiany męski
Komplet naczyń glinianych ornamentowanych ,z garncarni w Kopyczyńcach.-

B i a ł a - C z o r t k o w s k a

1. Strój dziewczęcy kompletny
Kacałajka
Stanik
Spodnica
Fartuszek
1. Recznik wyszywany

Z a l e s z c z y k i

1.Stroj dziewczecy kompletny
1. -"- męski -"- z kapeluszem
1.Skrzynia ludowa malowana w kwiaty,sprzety domowe.

v e r t e!

M i e l n i c a - K o ż o d r ó b k a

Sieci rybackie,wędki, niewody,saki, zdjecia fotograficzne młynów pływających na Dniestrze.- Kożucz weselny ubrany wstążkami.

K l e b a n o w k a

Radło drewniane starego typu,brona drewniana,Werety i kilimy,fartuchy i ręczniki.

S k a ż a t - B o g d a n ó w k a

Sierpy kute recznie,osełki kamienne recznie obrabiane,kuszki drewniane.- Kosa z grabkami - Konwy i wiadra drewniane Dzierża, niecki,łopata chlebowa.-

T o k i

Wereta,kilim,płachta, - Sarma reczne,stępa ręczna.-Kołowrotek z wrzecionem.-

B u d z a n ó w

Koło garncarskie,

T o u s t e

Wyroby naczyn ornamentowanych z lat przedwojennych,półmiski talerze,podstawki,ramki,do obrazów,gałki ozdobne,koło garncarskie.-

Obok Toustego istnieją wyrobki sprzetów i mebli domowych. Łóżko ,kołyska,ławki,stołki.-

B u c z a c z - S k o m o r o c h y

Skrzynia malowana w kwiaty
1.Stroj kobiecy kompletny

stanik,zapaska,spódnica,chusta,do nawiązywania na głowe,buty na wysokich obcasach.-

Ozdoby szyji:paciorki,korale,naszyjniki,wstążki.-

Paska wielkanocna,kołacze,koszyki plecione do chleba,skopki na mleko.

Haftowane naramienniki koszul.-

Mikulince

Zdjecie fotograficzne pieca garncarskiego - Zabawki gliniane gwiazdki, koniki, ptaszki.-

Wyroby garncarskie dzisiejsze:

z Mikulinic
z Sasowa - dwojaczki podolskie
z Budzanowa
z Skałatu
z Strusowa po pare sztuk
z Kopyczyniec

Kozodzłojowka

1. woz, jarzmo na woły, i jeden drewniak starego typu.
1. pług na kołach drewnianych (u Kocimby)

pozatem należy czynic poszukiwania po rozmaitych wioskach i gospodarstwach za pługyçą drewnianą o płaskim lemierzu - jak również wałem drewnianym t.z.drewniak.-

Do nadzorow lesnych - należy wrocic sie o dostarczenie wszelkiego rodzaju samołowek na zwierzyne i ptactwo, łapki, samołowki, sidła, wabiki. (Leśnictwo w pow. borszczowskim, kopyczynieckim)

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep.V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.wewn.No.114.

Warszawa, dnia 29.IX.1922 r.-

Do Dowódcy Okr.Korp.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

No.I,II,III,IV,V,VI,VII,IX,i X.

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają o zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.-

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w ścisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31.X.18 r.o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz.Pr.P.P.r.1918, No.16.poz.36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.No.114.

[redacted]

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego - Departament Sztuki.

Na pismo z dnia 23.IX.22 r, L.3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No.3355/22-z.

dnia 12.października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr.Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wydz.

53

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO

W WARSZAWIE, DN. 17 grudnia 1930 R.

№ V.PZ-5372/30.

W odpowiedziach należy powoływać się na Nr. powyższy.

Pomnik hetmana Jabłonowskiego na placu Trybunalskim we Lwowie.-

Do

Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego

Oddział Sztuki

we Lwowie.

W związku z pismem tam. Urzędu z dnia 5 b.m. i r. L.AK.721/Kons.ex.1930 w sprawie pozłoty zabytkowego pomnika hetmana Jabłonowskiego na placu Trybunalskim we Lwowie, w szczególności odnośnie do protokółu z komisji odbytej dnia 21.XI.1930 w tejże sprawie, Ministerstwo zauważa, że udział Pana Konserwatora w komisji zwołanej przez Magistrat powinien się był ograniczyć do roli obserwatora, gdyż przegłosowanie przedstawiciela państwowej opieki nad zabytkami przez czynniki oficjalnego przedstawicielstwa Samorządu Miejskiego nie jest pożądane ze stanowiska powagi urzędu. Unikać należy w takich sprawach równorzędności głosu, gdyż konserwatorowi przysługuje z urzędu wydanie odpowiedniego zarządzenia i decyzji w sprawach dotyczących zabytków i tę decyzję powinien zastrzec dla kompetencji właściwego urzędu.-

Generalny Konserwator

Jerzy Remer

/Jerzy Remer/

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 29 GRUD. 1930
L. Ak 747/Kons
zał.
waga

a/a

2.I.1931

AK

721/30

Drukarnia Państwowa Nr. 51829. 5.VII.30. 20.000.

Lwowski Urząd Wojewódzki.-

54

L.AK...../Kons..... We Lwowie, dnia 193...

Przedmiot:

Stwierdzenie wartości zabytkowej.
Kościół i klasztor OO Reformatów w Rawie Ruskiej.

Po aprobacie. P.Konserwatorowi celem wpisania do rejestru zabytków, dopilnowania przedłożenia dowodu doręczenia a następnie odniesienia się do Prokuratorji Gen.o wpis do ksiąg hipot.-

Wysyłka I.

DO

Wielebnego Konwentu OO. Reformatów w/ Rawie Ruskiej

Na zasadzie art.3.rozporządzenia Prezydenta Rzplitej. z 6.marca 1928 Dz.U.Rz.P.Nr.29 poz.265. ~~uznaję~~ stwierdzam, że kościół i klasztor tamtejszy, z roku 1737. pod wezwaniem św. Michała Archanioła ... jest ... z powodu jego zabytkowej wartości za zabytek nieruchomy w następujących granicach: budynek kościelny wraz z ogrodzeniem kościelnem, budynek klasztorny z murem otaczającym go.

Od niniejszego orzeczenia wolno wnieść odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu dni 14 licząc od dnia następującego po doręczeniu.

Ewentualnie wniesione odwołanie w myśl postanowienia art.87. pkt.3. lit.a.rozp.Prez.Rzp.o postępowaniu administracyjnem z 22/3.1928, Dz.U.Rz.P.Nr.36.poz.341 nie będzie miało mocy wstrzymującej, gdyż według postanowienia art.3.ustęp.2.gi. cyt.wyżej rozp.o opiece nad zabytkami kościół i klasztor OO Reformatów w Rawie Ruskiej ... podlega ochronie prawa jako zabytek już od chwili doręczenia niniejszego orzeczenia.-

Wys. II.

/ Ad copiam Wys. I./

Panu Staroście powiatowemu

~~Panu Prezydentowi m. Lwowa~~ w Rawie Ruskiej

udzielam do wiadomości celem niezwłocznego doręczenia oryginału orzeczenia stronie za dowodem tu przedłożyć się mającym, wciągnięcia zabytku do spisu zabytków nieruchomych tamt. powiatu, oraz roztoczenia nad rzeczonym zabytkiem opieki w myśl przepisów rozporządzenia o opiece nad zabytkami.

Od Lwowie dn. ..... 1931.

za Wojewodę

O P I S T E C H N I C Z N Y

Na ustny wniosek Przew.Ks.Przeora O.O.Dominikanów w Jarosławiu by na drugim piętrze i w części I-go piętra zabudowań klasztornych O.O. Dominikanów umieścić bursę dla uczniów Państw.Szkoły Budownictwa w Jarosławiu, Dyrekcja tejże szkoły wykonała we własnym zakresie zdjęcie tychże zabudowań, oraz kosztorys na niezbędne przeróbki w parterze i I-szym piętrze oraz całkowity remont II-go piętra, który wraz ze wszystkiemi instalacjami będzie wynosił 18.000 złotych.

W pomieszczeniach tych mogłoby znaleść schronienie 38 uczniów.

Przeróbki te polegałyby na:

o oddzieleniu przyszłej bursy od pozostałych zabudowań klasztornych, a ponieważ II.piętro ma być w całości oddane na rzecz bursy, przeto klatka schodowa między I a II piętrem pozostałaby bez zmiany, tylko musianoby wykonać osobną klatkę schodową z parteru na I.piętro. I w tym celu salę parterową oznaczoną na planie L.1/, która obecnie służy jako holl, zamienionoby na salę przyjęć /rozmównicę/ i w niej zniesionoby drzwi wejściowe i przeniesiono je do ubikacji L.2/ /obecnie przeznaczonej dla służby/, w której po rozebraniu połowy sklepienia, wykonanoby klatkę schodową z parteru na I.piętro i równocześnie służyłaby ona jako sień wejściowa do parterowych zabudowań klasztornych.

Sala L.3/ obecnie pokój gościnny na I.p. służyłaby wobec tego jako wyższa część klatki schodowej, w której należałoby tylko wybić w gotowej wnęce drzwi na korytarz I.p.

Po wykonaniu przepierzeniowej ściaki drewnianej przedzielonoby korytarz I.p. od reszty jego części i w ten sposób otrzymanoby na I.p. wielką salę L.6/ przeznaczoną na jadalnię, oraz 2 ubikacje, z których L.5/ mogłaby służyć jako mieszkanie dla prefekta bursy, a w drugiej L.4/ mogłoby znaleść pomieszczenie 4 uczniów. Salka L.4/ jest kompletnie zdatna do użytku, w sali zaś L.5/ należałoby wykonać windę z kuchni klasztornej znajdującej się pod nią, /w której również gotowanoby strawę dla uczniów/, następnie wstawić okno wewnętrzne, bo obecnie znajduje się tylko pojedyncze, postawić piec i pobielić.

Natomiast nad salą L.6/ przyszłą jadalnią dla uczniów należałoby wzmocnić istniejący strop przez podciągnięcie 2 dzwigarów żelaznych, które wobec tego, iż stropowe belki drewniane są od spodu widoczne należaby obłożyć profilowanemi deskami (jako imitacja belek drewnianych) względnie gdyby się okazało, iż belki są nadpsute należałoby wykonać nowy strop bez podciągania dzwigarów, na co koszta przewidziane w kosztorysie byłyby wystarczające.

II-gie piętro.

Wobec tego, iż ubikacje II.p.od szeregu lat stały nieużyteczne -jako dawny szpital wojskowy- i były wielokrotnie bielone, należałoby zeskrobać wszystkie ściany i sufity ; poddbijane narożа, parapety i dziury w ścianach ponaprawiać, wyszarować i wybielić. Zaś w salach L.7/,11/, 12, 13, i 14 ułożyć brakujące podłogi drewniane, następnie ustawić ośm sztuk nowych pieców, w sali L.9 wstawić jedno okno podwójne, zaś w salach L.11,12 i 13 trzy sztuki brakujących okien wewnętrznych.

Prócz tego należy wykonać jeszcze 2 sztuki brakujących drzwi jednoskrzydłowych do sal L.12 i 14, uzupełnić okucie i dopasować wszystkie drzwi i okna, polakierować je i wstawić brakujące oraz powybijane szyby. Na końcu II.korytarza zaprojektowano dwa klozety i jeden pisuar, a w przyległych ubikacjach L.15 i 16 łazienkę oraz umywalnię z natryskami.

Woda na II.p.może być doprowadzona przy pomocy automatycznej pompy systemu Vogla o popędzie elektrycznym ze studni na pdwórzu obok budynku, zaś rury odpływowe do ustępu znajdującego się w przybudówce parterowej W końcu przewidziana jest również instalacja elektryczna w ilości 22 pktów świetlnych.

U w a g a

Tuż obok przyszłej klatki schodowej na I.p.znajdują się dwie sale, które są kompletnie urządzone i mogłyby służyć jako pokoje gościnne dla przyjeżdzających rodziców do uczni.

Inż. Preterius Emil

Inż. Preterius Emil

Urządzenie wewnętrzne przyszłej bursy:

Celem kompletnego urządzenia wewnętrznego należałoby zakupić:

38 łóżek żelaznych	a 25 zł	-	950,00 zł.
6 stołów wielkich do jadalni i sali na II.p.	a 40 "	-	240,00 "
9 stołów mniejszych ze szufladami	a 40 "	-	360,00 "
12 ławek większych na 6 osób	a 25 "	-	300,00 "
8 ławek mniejszych na 3 osoby	a 16 "	-	128,00 "
14 krzeseł	a 6 "	-	84,00 "
18 wieszadeł drewnianych do pokoi i korytarzy		-	238,00 "
Talerze, garnuszki szklanki i przybory do jedzenia		-	300,00 "
	Razem		2.600 złotych

t.j. słowami: ~~sześć~~ dwa tysiące sześćset złotych.

Jarosław, w czerwcu 1931.r.

PAŃSTWOWA SZKOŁA BUDOWNICTWA w Jarosławiu

Inż. Pretorius Emil

widziałem

Jan Jan Witkowski

p.o. Dyrektora

PAŃSTWOWA RADA
OCHRONY PRZYRODY
KRAKÓW, LUBICZ 46.
TELEFON 28.

DELEGAT MINISTRA
WYZNAŃ RELIGIJNYCH
I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO
DO SPRAW OCHRONY PRZYRODY
KRAKÓW, LUBICZ 46
TEL. 0028

57

L. p. 490/32

W Krakowie, dnia 4 lutego 1932 r.

W sprawie: sprawozdanie z XIV-go Zjazdu P.R.O.P.

Do Pana Konserwatora Okręgu IV-go

we

Lwowie.

Pozwalam sobie przesłać przy niniejszem Panu Konserwatorowi do wiadomości odpis sprawozdania z przebiegu obrad XIV-go Zjazdu Państwowej Rady Ochrony Przyrody, odbytego w Warszawie, w dniu 9 stycznia b.r., z uprzejmą prośbą o zainteresowanie się przedmiotem obrad.

Przewodniczący Państwowej Rady
Ochrony Przyrody
i
Delegat Ministra W.R. i O.P.
do spraw ochrony przyrody

Wł. Szafer

/Prof.Dr.Władysław Szafer/

1 załącznik.

3/3 Sow

58

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI

Weszło dnia - 5 KW. 1932

L. Ak 3/3/4 zał. 1

waga

60

Urząd Wojewódzki Lwowski
Wydział [illegible]

L.DRP.III.6589/1931. Lwów, dnia 26 listopada 1931.r.-

W sprawie budynków mansardowych
i zarządzeń mających na celu za-
pobieżenie zeszpeceniu krajobrazu.-

Urzędowi Wojewódzkiemu
Oddział Kultury i Sztuki

w miejscu,

udziela się do wiadomości z prośbą o określenie tych miejscowości, które po myśli art.337 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16.II.1928./Dz.U.R.P.Nr.23. poz.202/ ze względu na ochronę krajobrazu należyłoby ogłosić w Dzienniku Wojewódzkim.-

Za Wojewodę:

6

Starosta powiatowy sokalski.

Nr. A.A. 8/2/32.

Sokal, dnia 21. lipca 1932.

Zużel, restauracja empirowej kaplicy.-

Urzędowi Wojewódzkiemu

we Lwowie

przedkładam relację gr. kat. Urzędu parafialnego w Zużelu w sprawie w/w stosownie do zarządzenia z dnia 28.VI 1932 L:AK2/44/32.

2/44/akt

Starosta powiatowy:

Sarnecki.

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 27 LIP. 1932
L. AK 2/44 zał. 1
Uwaga

ч. 46

62

До

Світлого Староства

в

Сокалі

Відповідно до візвання з дня 12/7 1932 ч. А.А. 8/2/32 повідомляє підписаний, що гр.-кат. Церков в Жужелі, є фактичною властителькою каплиці, побудованої на цвинтарі в Жужелі, — як се вказують акта судової справи Окружного Суду у Львові, ч. I. Cg. 7. 1898/30. Там долучено всі документи відносячі ся до названої каплиці, — і тому не може підписаний їх Світлому Староству переслати — хиба, що Світле Староство зареквірує їх в цілі переглянення.

Від гр.-кат. парохіяльного Уряду в Жужелі дня 18/7 1932

о. Віктор Жук
парох.

STAROSTWO POWIATOWE
OKALSKIE
Pos. 6 21 LIP. 1932
Nr. AA 8/2/32

do

Rzym. Kat. Kościoła
w Betzie jako właściciela
grobowca i kaplicy w
Żużelu - do rąk Przewielebnego
Ks. Dziekana etc. Jakóba Bem
Kat. Mohrmana

Konserwacja kaplicy
w Żużelu pow. Sokal

+ art. 13 i 16

wyp. I
za rezerwem
umowy

Do ~~Wielebnego Urzędu~~ ~~Parafjalnego obrz. łac.~~ Rzym. Kat. Kościoła
w Betzie

Na zasadzie Rozporządzenia
Prezydenta Rzeczypospolitej
+ dnia 6. marca 1928. r. o opiece
nad zabytkami / Dz. U. R. P.
Nr 29, poz. 265. / wzywa się ~~Wielebny~~ ~~Urząd~~ do bezzwłocznego przystąpienia do restauracji pamiątkowej
kaplicy z r. 1831 we wsi Żużel, przekazanej
na własność tamt. ~~Urzędu Parafjalnego~~ Kościołowi
~~przez~~ P. Stanisława Wiśniewskiego
aktem notarjalnym + dnia
+5 grudnia 1928, celem nie-
dopuszczenia do zupełnej zagłady
tego cennego objektu architektury,
pozostającego w stanie opłakanej
ruiny od czasów wojny światowej.
W związku + tem należy przedło-
żyć tut. Urzędowi / Oddział Sztuki
i Kultury / szczegółowy program
odnowienia rzeczonej kaplicy
wraz + kosztorysem na
najpilniejsze roboty, to jest
na zabezpieczenie popękanych
murów, sprawienie nowego
pokrycia dachowego oraz
drzwi i okien. ~~Zarządzenie~~
niniejsze nie przesądza w niczem
możności dochodzenia
drogą sądową praw własności
~~przez~~ Gr. Kat. Urząd Parafjalny

V w terminie
możliwie najkrótszym
do zatwierdzenia

9/4

~~Tego objektu~~

2 - 44 - 32

69

+ Od niniejszej decyzji wolnomocnicy za pośrednictwem Lit. Urzędu odwołanie do Ministerstwa Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. w ciągu dni 14 licząc od dnia doręczenia.

W razie potrzeby zechce Pan Starosta udzielić Kościołowi z Betnie potrzebnej pomocy przy spełnieniu obowiązku ciążącego na nim w myśl cyt. rozporządzenia i niniejszej decyzji:

~~w Żużelu, który użytkował~~ dotąd odnośną kaplicę na nabożeństwa według wschodniego obrządku.

Wp. II.

Na odpisie wp. I.

Panu Staroście powiatowemu w Sokalu

udzielam do wiadomości z poleceniem dopilnowania, aby zarządzenie niniejsze zostało w najbliższym terminie wykonane. i ~~udzielenia ewentualnie wymiar. Kościołowi z Bet. nie potrzebnej pomocy.~~

Wł. Lwów dn. 9/II. 1932.

[illegible]
9/4.

ч. 39.

64

До

Воєвідського Уряду

у

Львові.

Гр.-кат. Церков в Жужелі – до рук пароха

просить о надіслане

відпису рескрипту.

Високий Воєвідський Уряде!

Письмом з дня 18/5 – 1932 до ч. А.А. 8/2/32 – повітове Староство в Сокалі – візвало гр.-кат. Церков в Жужелі о віддане ключів до каплиці в Жужелі, що є її власностю і в її посіданю. К письмі тім Староство покликуєсь на рескрипт Уряду Воєвідського з дня 9/4 1932 до ч. А.А. 2/44/32 – а рівнож на цій підставі, Староство в Сокалі – враз з рим.-кат. парохом в Белзі самовільно реставрують сю каплицю – непитаючися зовсім згоди властительки і посідачки.

Тому що сего рода поступоване не є законом оправдане – прошу доручити Церкві, як властительці і посідачці сеї каплиці – сей рескрипт, на підставі якого ті чинности діються.

Жужіль дня 5. червня 1932

2/44

о. Віктор Жук

парох

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 17 CZER 1932
L. Ak 2/44/2 zał. waga

do

1/7

prosze o przetłumaczenie
o co chodzi – jest na nikopie tłumacz

L: AK. 2/44/2/32

Żużel. empirowej
Restauracja Kaplicy.

Np.

Do
Pana Starosty powiatowego
w Sokalu

W związku z pismem Gr. Kat. Urzędu Parafjalnego w Żużelu z dnia 5. czerwca b. r. L: 39. w sprawie objętej nagłówkiem, upraszam o wydanie polecenia przedłożenia tut. Urzędowi dowodów hipotecznych, stwierdzających że kaplica ~~tamtejsza~~ ta, wybudowana około r. 1831. r. jako grobowiec rodzinny Kownackich a następnie należąca do Wiśniewskich, stanowi własność Gr. Kat. Urzędu Parafjalnego w Żużelu.

We Lwowie dn. 30/II. 1932

Kurs Kf.

11/7

udzielam do wiadomości 65

we Lwowie dn. 28/VI. 1932

Kan. Kf. 27. VI

URZĄD PARAFIALNY
obrządku łacińskiego
w BELZIE

66

L. 168.

Bełz, 21/5. 1932.

Do

Urzędu Wojewódzkiego lwowskiego
we Lwowie.

W wykonaniu wezwania z 9/4. b. r. L. AK 2/44/32 przedkładam w załączeniu

1.) Plan odbudowy wieży na kaplicy w Żużelu w 3 egzemplarzach

2) Kosztorys na najpilniejsze roboty przy odbudowie wym. kaplicy, będący równocześnie szczegółowym programem odnowienia

z prośbą o zatwierdzenie.

Ze względu na katastrofalny stan budynku upraszam o traktowanie sprawy jako bardzo pilnej.

Prałat Ks. Dr Jakób Demitrowski
dziekan i proboszcz

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 23 MAJ. 1932
L. AK 2/44. zał. waga 170 gr

do

Zużel. odbudowa kaplicy

Wp.

Do
Wielebnego Rz. Kat.
Urzędu Parafialnego
w Bełzie

W związku z pismem tamt. z dnia 21. maja b. r. L: 168 zatwierdza się ze stanowiska konserwatorskiego ~~przedłożony~~ nadesłany projekt i kosztorys na restauracje kaplicy w Żużelu, pod warunkiem przekomponowania nieo~~dpowiedniego~~ stosownego i nieestetycznego pokrycia dachowego, ~~[illegible]~~ odpowiednio zmieniony projekt w duchu założeń stylowych architektury empirowej ~~[illegible]~~ należy powtórnie przedłożyć tut. Oddziałowi Sztuki do zatwierdzenia.

Dotyczy projekt

Wp. II.

Na odpisie wp. I.
Panu Staroście powiatowemu
w Sokalu

67

Lwowski Urząd Wojewódzki. R.Z.

REWERS ZWROTNY

Potwierdzam odbiór pisma Województwa z dnia 9/4

1932 L. ak. 2/44

dnia /

Do Ks. Jakób Demitrowski
w Betsie

Ks. J. Demitrowski
10/4. 1932.

PLAN ODBUDOWY WIEŻY NA KAPLICY W ŻUZELU

WIDOK PRZEDNI

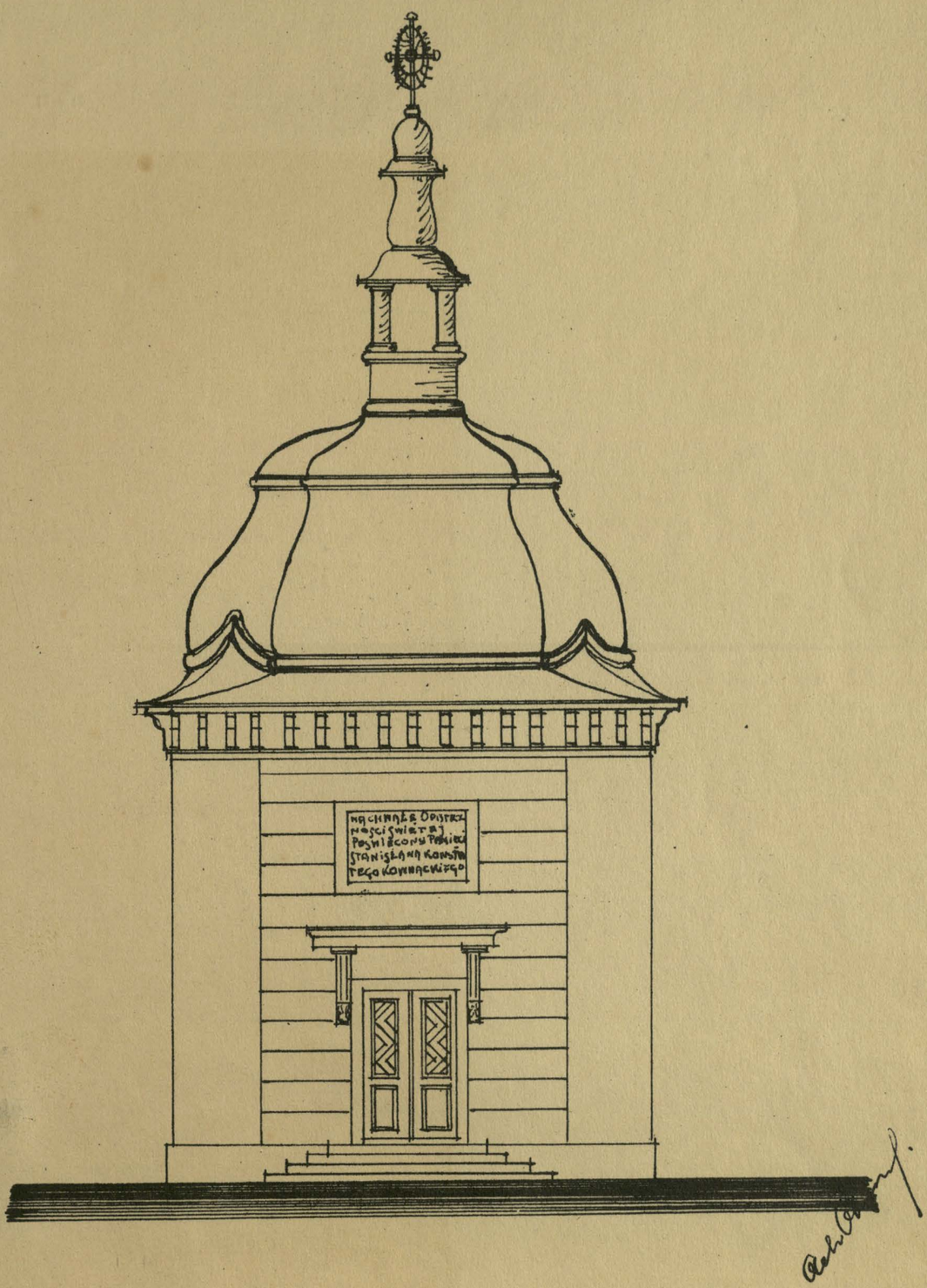

PLAN ODBUDOWY WIEŻY NA KAPLICY W ŻUŻELU

WIDOK BOCZNY

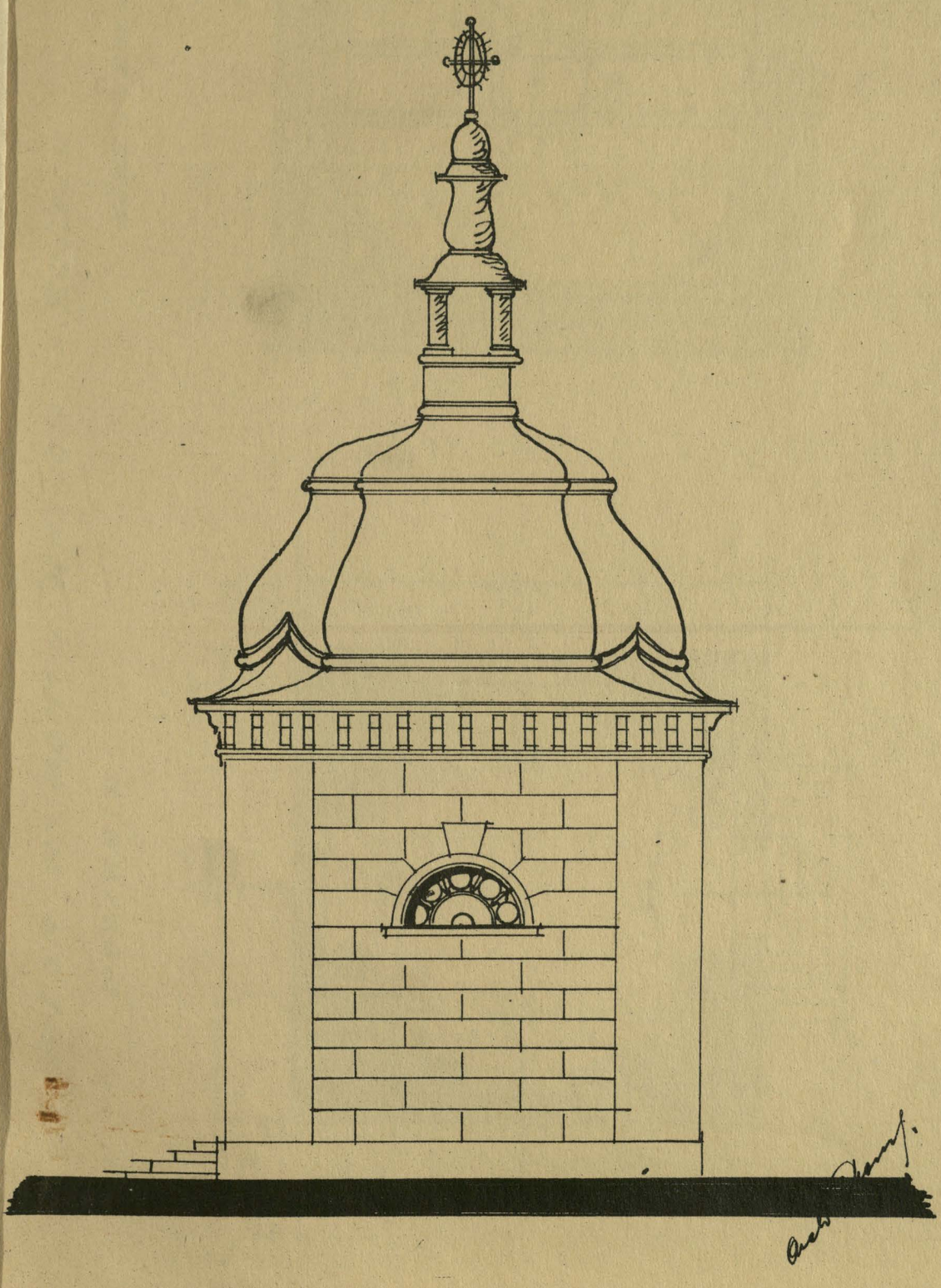

PLAN REMONTU KAPICY w ŻUŻELU

POZIEMIE

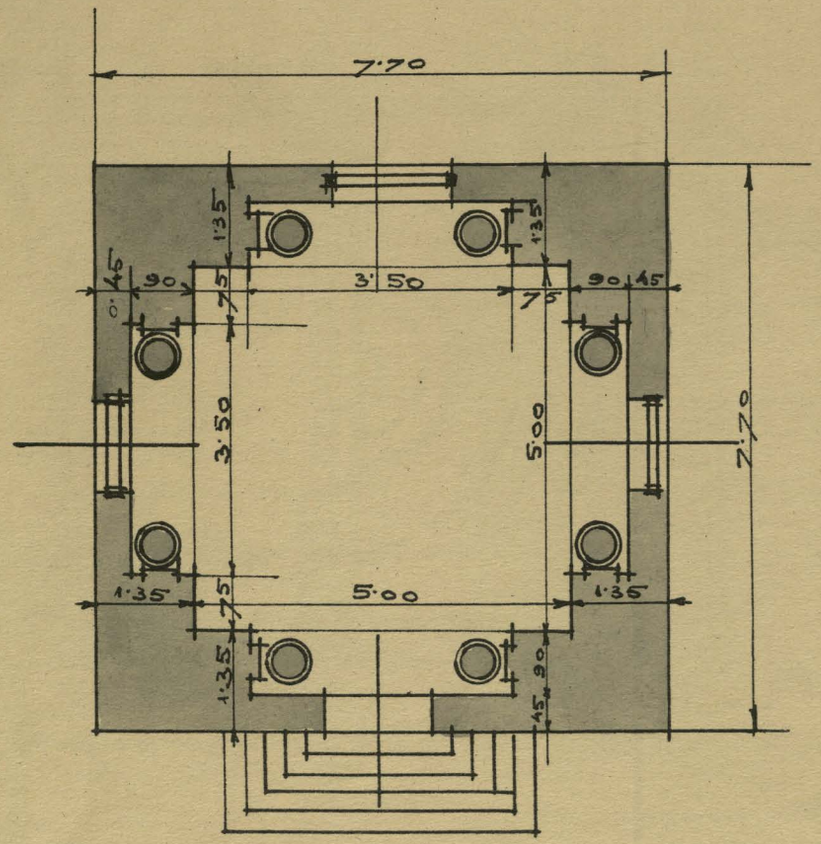

WIĘZBA DACHU

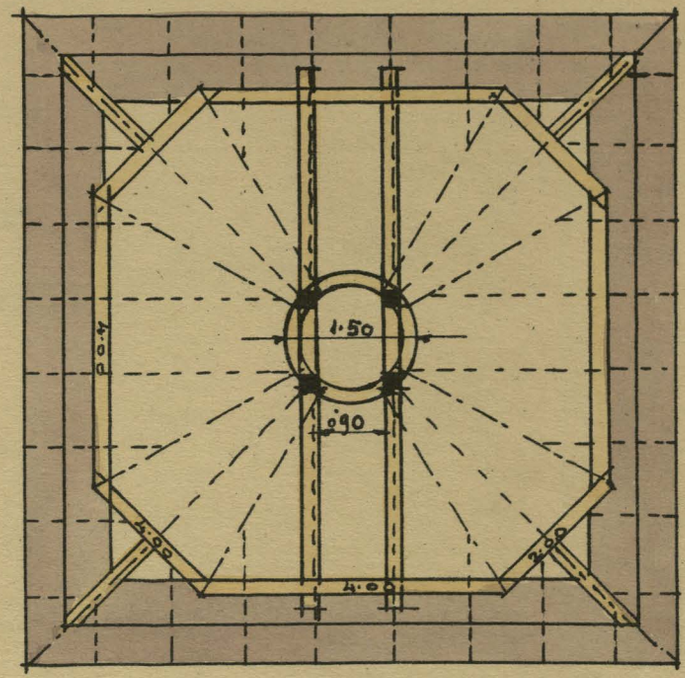

Przekrój Poprzeczny

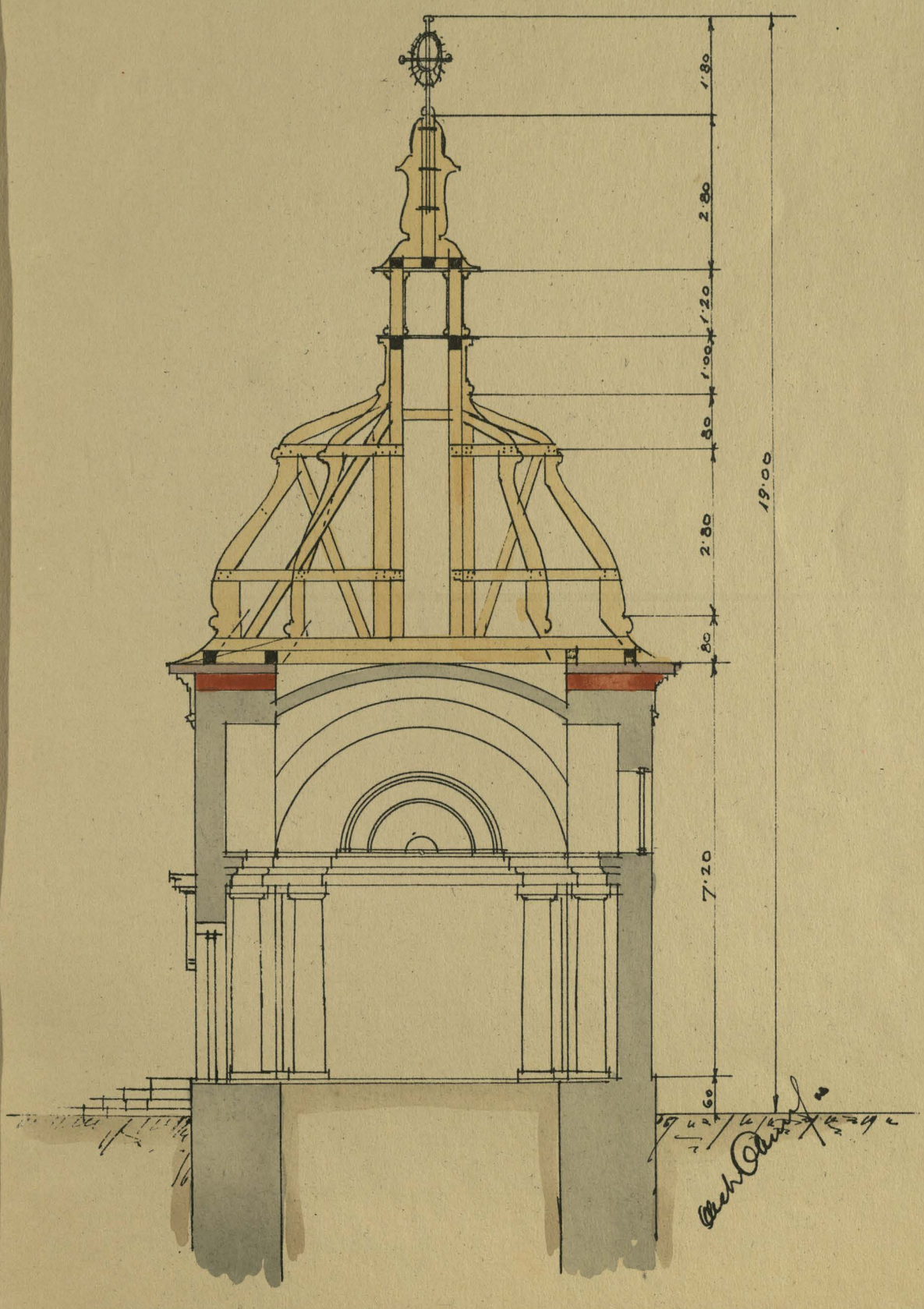

ARCHITEKT
EUGENIUSZ OBORSKI
Lwów Jakóba Strzemię 11 a

69

K O S Z T O R Y S

na odbudowę kaplicy w Ż u ż e l u

1. Rozebranie pozostałości wiązania dachowego i pokrycia i złożenie na miejsce wskazane. ryczałt 20'00

2. Rozebranie 4 ch warstw muru zniszczonego wpływami atmosferycznymi
/ 2x 7.70-i 2x6.00 / x 0.90 x 0.30 m3 7.40
za i m3 po 3.00 22.20

3. Ponowne wymurowanie nadmurówki z cegieł dobrze wypalonych na zaprawie wapienno cementowej objętosć j.w. 7.40
za i m3 po 40.00 296.00

4. Osadzenie naroznej konzoli, łącznie z podnoesieniem jej do wysokosci gzymsu ryczałt 2.00

5. Wykonanie głównej płty koronacyjnej z betonu uzbrojonego prętami zelaznymi 6 i 10 m/m grub. w odstępach 15 do 20 cm ołozonych i drutami związanych, mieszanina betonu 1 . 3 . 4 łącznie z szslowaniem i rozszalowaniem.
m2 29.20
za i m2 po 10.00 292.00

6. Wykonanie wiązamia dachowego z krążyn zbitych z podwójnych desek 33 m/m grub. wykonaniem sygnaturki i postumemten o konstrukcyi wisząco rozpirającej, dodaniem sztybra dębowego, srub, klamer i gwozdzi
m2 68.90
za i m2 po 20.00 1,023.50

7. Szalowanie wieży deskami 26 m/m grub. wykonaniem szablonów dla wszystkich gzymsów , oraz dodaniem potrzebnych gwozdzi.
m2 220.00 400.00
za i m2 po 20000 ~~xxxxxxx~~

8. Pokrycie dachu blachą żelazną pocynkowaną Nr. 10 . z pomiedziowaniem i pokostowaniem, łącznie z wykonaniem wszystkich gzymsow weddług szczegółowego rysunku.
m2 220.00
za i m2 po 10.00 2,200.00

9. Dostarczenie i osadzenie krzyża żelaznego z rur 4 cm ø z wykonaniem ozdób z żelaza kutego , z wykonaniem i dodaniem strzemion, pominiowaniem i podwójnem polakierowaniem. Wysokość 3.00 m. ryczałt 150.00

10. Wykonanie gromochronu, t.j. dostarczenie i osadzenie miedzianej iglicy w ogniu pozłacanej, przewodu miedzianego 4 m/m srednicy, stojaków żelaznych z izolacjami porcelanowymi i płyty mosiężnéę, łącznie ze wszystkiemi robotami. ryczałt 150.00

9 ---- ----------
do przeniesienia 4.555.70

z przeniesienia zł. 4,555.70

ii. Wykonanie rusztowaniaze sztandarów 2o m długich umożliwiających wykonanie wszystkich robżt rzemieslniczych
ryczałt 25o.oo

i2 Oczyszczenie konzol kamiennych majzlem w robocie kamieniarskiej.
ryczałt ioo.oo

i3. Odbicie odstającej wyprawy zewnętrznej i wykonanie nowej wyprawy zaprawą wapienno9 cementową. z poprzedniem oczyszczeniem spoin i zbutwiałych cegieł , w bardziej zniszczonych miejscach wykonac siatkę rabica z drutu pocynkowanego i 4"2 gwozdzi.
7.8o x 7.7o x 4 m2 24o.oo
za i m2 po 4.oo 5.866.66

i4. Podjeżdżanie scian zewnętrznych , t.j.wyjęcie z muru starych zniszczonych cegieł i zastąpienie ich nowymi na głębokość i5 do 3o cm. na zaprawie wapienno-cementowej
6.oo x 7.oo m2 42.oo
za i m2 po i5.oo 63o.oo

i5. naprawa stopni betonowych t.j. wyrębanie zniszczonych ~~części~~ części i wykonanie w ich miejsce nowych z gładką wyprawą cementową wypalaną mb. 3.oo
za i mbm po io.oo 3o.oo

i6. Przeprucie popękanych murów na całą ich grubość i zastąpienie tego miejsca murem z cegieł nowych na zaprawie wapienno-cemen towej 2 x 7.oo x o.5o x o.6o m3 4.2o
za i m3 po 4o.oo i68.oo

i7. Wyjęcie z muru starych krosen okiennych szt. 3
za stukę po i.oo 3.oo

i8. Dostarczenie nowych okien z żelaza fasonowego, łącznie z wąsami do osadzenia, osadzenie , polakierowanie minią i dwukrotnie farbą czarbą pokostową, oraz oszkleniem szkłem kolorowym ornamentowym sztuk 3
za sztukę po ioo.oo 3oo.oo

i9. Dostarczenie i osadzenie dzwigarów nad otworami 8 sztuk a 2.oo m dł. za sztukę po i2.oo 96.oo

2o. Wykonanie wyprawy ścian wewnętrznych, zaprawą wapienną z odbiciem odstającej wyprawy, wyskrobaniem spojen.oraz przeszarowaniem starej wyprawy. m2 i2o.oo
za i m2 po 3.oo 36o.oo

i. Wykonanie nowej wyprawy sklepienia, zaprawą wapienno-cementową z poprzedniem wyszkrobaniem spojeń m2 2o.oo
za i m2 po 4.oo 8o.oo

22. Dostarczenie i osdzenie brakujących odlewów architektonicznych meander i rozety ryczałt i5o.oo

23. Uzupełnienie wyprawy na kolumnach i pilastrach zaprawą cementową imitującą sztuczny marmur ryczałt ioo.oo

24. Wymurowanie ołtarza wraz menzą oraz bocznymi postumentami ryczałt 7o.oo

25. Wykonanie nakrywy do grobowca jako płytyz żelbetonu io cm grub. z 4 ma pierscieniami do podnoszenia tejże 5o.oo

---

do przeniesienia 7.962.96

	z przeniesienia		zł. 7.962.96
26.	Naprawa posadzki betonowej	ryczałt	30.00
27.	Wyjęcie drzwi tymczasowych z muru , dostarczenie i osadzenie nowych drzwi dębowych z futryną wedle rysunku , łącznie z okuciem , dostarczeniem kraty , oszkleniem i zapokostowaniem		300.00
28.	naprawa opornicy kamiennej nad drzwiami		30.00
	Suma ogólna		zł. 8,322.96

we lwowie dnia 16. maja 1932.

Arch. Eugeniusz Rosner

O d p i s w i e r z y t e l n y.

Wypis. L.rep.25.077. Akt notarjalny.Spisany we Lwowie dnia piętnastego grudnia roku tysiąc dziewięćset dwudziestego ósmego.- Przedemną Wojciechem Mayerem,notarjuszem siedzibę swą urzędową we Lwowie mającym, staje w mojem biurze urzędowem we Lwowie przy ul.Rutowskiego L:6.osobiście mi znany JWielmożny Pan Stanisław Hrabia Wiśniewski, właściciel dóbr we Lwowie przy pl.Dąbrowskiego L:7.zamieszkały,i zeznaje a) następujący K O N T R A K T D A R O W I Z N Y 1/ Za świadectwem księgi gruntowej dla gminy katastralnej Żużel, prowadzonej przy Sądzie powiatowym w Bełzie, wpisanem jest prawo własności realności,objętej wykazem hipotecznym 1051,w której - skład wchodzi między innemi parcela budowlana 273. o powierzchni dwudziestu dwu sążni kwadratowych, na rzecz Stanisława Hrabiego Wiśniewskiego.- 2/ Niniejszem Stanisław Hrabia Wiśniewski zapisuje tytułem darowizny wzmiankowaną parcelę budowlaną 273. w Żużelu wraz z wszelkiemi prawami i przynależytościami,a więc ze stojącym na niej grobowcem z kaplicą na własność Rzymsko-katolickiemu Kościołowi w Bełzie, a to wyraźnie w celu używania znajdującej się na darowanej parceli kaplicy dla spełniania funkcji kościelnych dla rzymsko-katolickich chrześcian w Żużlu,należących do parafji rzymsko-kat.w Bełzie,i zezwala na wpis prawa własności tej parceli budowlanej lkat.273.wydzielić się mającej z whl.1051.ks.gr.gm.kat. Żużel,na rzecz rzymsko-katolickiego Kościoła w Bełzie.-JWny Darujący pozostawia Zarządowi rzymsko-katolickiego Kościoła w Bełzie jednomiesięczny czasokres do przyjęcia niniejszej darowizny,przy czem wyraźnie postanawia,że Zarząd rzymsko-katolickiego Kościoła w Bełzie przez przyjęcie tej darowizny musi przyjąć na siebie obowiązek używania kaplicy na darowanym gruncie do spełniania funkcji kościelnych dla rzymsko-katolickich mieszkańców gminy Żużel i utrzymywania w tym celu kaplicy tej w dobrym stanie.-3/ JWny Darowujący oddaje posiadanie darowanej nieruchomości obdarowanemu Kościołowi symbolicznie przez podpisanie tego aktu, przyczem stwierdza, że równocześnie udzielił p.Janowi Łączowi pełnomocnictwa do

oddania na miejscu w sposób ustawą przepisany przedmiotu niniejszej darowizny po przyjęciu jej przez Stronę obdarowaną.-4/JWny Pan Darowujący zrzeka się prawa odwołania tej darowizny z jakiejkolwiek przyczyny.- 5/ Dla celów wymiarowych podaje JWny Pan Darowujący wartość przedmiotu darowizny na sumę dwustu /200/ złotych. 6/ Wszelkie koszta tego kontraktu i połączone z jego sporządzeniem należytości skarbowe opłaci obdarowany Kościół.- 7/JWny Pan Darowujący zezwala na wydawanie wypisów tego aktu w dowolnej ilości egzemplarzy na każde żądanie osób interesowanych bez potrzeby spisywania na to osobnego aktu.- Tak spisany akt notarjalny Zeznającemu JWP.Darowującemu w całej osnowie odczytałem a On go za zgodnie z jego wolą spisany uznał w całej osnowie zatwierdził i w dowód tego wobec mnie notarjusza własnoręcznie podpisał.- Stanisław Wiśniewski mp. Wojciech Mayer notarjusz mp. LS.-Pierwszy wypis te wydaję dla Rzymsko-Katolickiego Kościoła w Bełzie z potwierdzeniem dosłownej jego zgodności z oryginałem w aktach moich notarjalnych do Lrep.25.077.przechowanym nieostemplowanym z tem,że odpis tego aktu przesłano Urzędowi Skarbowemu podatków i opłat skarbowych w Sokalu dnia 19.grudnia 1928.r. We Lwowie,dnia dziewiętnastego grudnia roku tysiąc dziewięćset dwudziestego ósmego.- Wojciech Mayer notarjusz wr. M.P. b) Dozwolone uchwałą Sądu powiatowego w Bełzie od IV.z dnia 17/5.1929.L.dz.hip.846/29.na podstawie tego dokumentu wpisy wykonano w księdze grunt.Zużel w wykazie hip.L. 1051.A p.60 whl.1393. A p.l. B p.l. Bełz,dnia 26.sierpnia 1929.Sieczkowski st sekretarz wr. M.P. -

c) L.rep. 6052. Wypis. Akt notarjalny. /Stpl 3 zł/ Przedemną Stanisławem Beninskim,noatrjuszem w Bełzie w Małopolsce, stanął dzisiejszego dnia w mojej urzędowej kancelarji znany mi osobiście Ksiądz Dr. Jakób Demitrowski, Dziekan i Proboszcz rzymsko-katolicki w Bełzie, i zeznał następujące O Ś W I A D C Z E N I E: 1/ Kontraktem darowizny z daty Lwów,dnia 15.grudnia 1928.L:rep:25077 darował JWPan Stanisław Hrabia Wiśniewski na własność Rzymsko-katolickiemu Kościołowi w Bełzie parcelę budowlaną 273. ze składu

wykazu hipotecznego 1051.gminy katastralnej Żużel,pozostawiając obdarowanemu Kościołowi jednomiesięczny czasokres do przyjęcia tej darowizny.- 2/ Niniejszem podpisany Ksiądz Doktor Jakób Demitrowski, Dziekan i Proboszcz rzymsko-katolicki w Bełzie,imieniem rzymsko-katolickiego Kościoła w Bełzie oświadcza,że znaną mu jest dokładnie treść wyżej powołanego kontraktu darowizny z daty Lwów, dnia 15.grudnia 1928.L:rep:25.077, że akt ten w całej jego treści zatwierdza, a dokonaną nim na rzecz rzymsko-katolickiego Kościoła w Bełzie darowiznę niniejszem przyjmuje, a zarazem zezwala na wydawanie wypisów tego aktu w dowolnej ilości egzemplarzy na każde żądanie osób interesowanych bez potrzeby spisywania na to osobnego aktu.- Tak spisany akt notarjalny został zeznającemu wobec mni w głos dosłownie odczytany, przezeń jako zrozumiany i z wolą jego zgodnie spisany uznany i w dowód tego własnoręcznie podpisany.- W Bełzie,dnia dwudziestego siódmego grudnia roku tysiąc dziewięćset dwudziestego ósmego.- Ks.Dr Jakób Demitrowski wr. Stanisław Beniński notarjusz wr. M.P. Ten dla rzymsko-katolickiego Kościoła w Bełzie na ręce Księdza Doktora Jakóba Demitrowskiego przeznaczony wypis zgadza się dosłownie z pierwopisem, stemplem na 3 zł zaopatrzonym, w moich aktach notarjalnych do L:rep:6052.przechowanym,a w Urzędzie skarbowym w Sokalu do L:RWD 2323/28.zgłoszonym.- W Bełzie,dnia drugiego stycznia roku tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego.- Stanisław Beniński notarjusz wr. M.P.- Dozwolone uchwałą Sądu powiatowego w Bełzie oddz.IV.z dnia 17/5.1929. L.dz.hip.846/29. na podstawie tego dokumentu wpisy wykonano w księdze grunt.Żużel w wykazie hip.L.1051. A p 60.whl.1393. A p 1. B p 1.- Bełz,dnia 26. sierpnia 1929. Sieczkowski st.sekretarz wr M.P. -

d) We Lwowie,dnia 15.grudnia 1928. Do Pana Jana Łącza w Żużelu. - Imieniem mojem proszę oddać rzymsko-katolickiemu Kościołowi w Bełzie posiadanie parceli bud. 273. w Żużelu wraz z wszelkiemi przynależytościami, albowiem darowałem ją temu Kościołowi.- Stanisław Wiśniewski wr. -

Stwierdzam dosłowną zgodność niniejszego odpisu z okazanymi

mi trzema pierwopisami, z których pierwszy na dwa /2/ złote, drugi na jeden /1/ złoty ostemplowany. - - - - - - - - - - - - - - - - -

W B e ł z i e, dnia trzydziestego marca roku tysiąc dziewięćset trzydziestego drugiego. -

STANISŁAW BENIŃSKI * NOTARJUSZ W BEŁZIE *

Stanisław Beniński
notarjusz

77

URZĄD PARAFIALNY
obrządku łacińskiego
w BEŁZIE

L. 105. Bełz, dnia 30. marca 1932.

D o

U r z ę d u W o j e w ó d z k i e g o

we

L w o w i e.

We wsi Żużel powiatu Sokalskiego wybudowali w okresie powstania z r. 1831. ówcześni właściciele tabularni Kownaccy na swoim gruncie obok cmentarza gminnego na parceli bud. 273. grobowiec familijny z kaplicą.-

Jak świadczy załączony odpis wierzytelny a/ właściciel wymienionej realności Stanisław Hr. Wiśniewski aktem notarjalnym L.rep. 25077. z dnia 15. grudnia 1928. darował parcelę bud. 273. wraz z grobowcem i kaplicą na własność rzymsko - katolickiemu Kościołowi w Bełzie.-

Rzym.-kat.Kościół w Bełzie aktem notarjalnym L.rep.6052 z 27. grudnia 1928. wymienioną darowiznę wraz z nałożonymi w kontrakcie darowizny z 15. grudnia 1928. zobowiązaniami przyjął, a Sąd powiatowy w Bełzie uchwałą z dnia 17. maja 1929. L. Dh 846/29. dowwolił wpisu prawa własności powyżej wzmiankowanej parceli na rzecz tutejszego Kościoła.-

Pismem z daty Lwów, 15. grudnia 1928. umocował Stanisław Hr. Wiśniewski Jana Łącza, rolnika w Żużelu, do oddania w posiadanie Kościołowi darowanych objektów.-

W wykonaniu tego polecenia Hr. Wiśniewskiego Jan Łącz

oddał Kościołowi w posiadanie wymienioną realność z wyjątkiem wprowadzenia do wnętrza kaplicy, a to dlatego, iż Zarząd miejscowej Cerkwi mimo definitywnego przegrania wytoczonego Hr. Wiśniewskiemu procesu o własność wymienionej realności /o czem świadczy dozwolenie intabulacji aktu darowizny/ na podstawie posiadania klucza od dżzwi kaplicy, wstawionych po dewastacji kaplicy, zamienionej w r. 1918. na placówkę wojskową, - roszcząc sobie pretensję do współwłasności kaplicy - klucz bezprawnie zatrzymał.-

Pozostawiając Zarządowi Cerkwi w Żużelu zupełną swobodę dochodzenia swych zresztą fantastycznych roszczeń drogą sądową, podpisany Urząd

a/ ze względu na przyjęty przez tutejszy Kościół w art.2. kontraktu darowizny z 15. grudnia 1928. obowiązek utrzymywania kaplicy w dobrym stanie,

b/ ze względu na fakt zagrożenia ruiną budowli o wysokiej wartości zabytkowej, a to wskutek popękania ścian, braku dachu na części budowy i braku okien i zupełnego strupieszenia więzby dachowej,

c/ ze względu na bezpieczeństwo publiczne: spadające wskutek zawilgocenia gzymsy i inne części budowy mogą zranić lub nawet życia pozbawić zwłaszcza dzieci,

uprasza o wydanie zarządzeń, umożliwiających tutejszemu Kościołowi wykonanie jego prawa i obowiązku.-

Równocześnie uprasza się o traktowanie sprawy jako bardzo pilnej.-

ks. Jakób Demitrowski
proboszcz ob. tac.

SIGILLUM OFFICII PAROCHIALIS BEŁŻENSIS

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia - 7 KW. 1932
L. Ak 2/44

W y k a z
spraw będących w toku załatwienia

1/ Gródek Jagielloński m.pow. Rozbudowa kościoła parafialnego.
2/ Rzeszów m.pow. Remont kościoła po-pijarskiego.
3/ Łukawiec pow. rzeszowski. Konserwacja kościoła drewn.-
4/ Żółkiew m.pow. Budowa domu w sąsiedztwie synagogi zabytkowej.
5/ Machów pow. tarnobrzeski. Wykopalisko prehistoryczne.
6/ Kalników pow. mościcki. Ochrona parku dworskiego.
7/ Tarnobrzeg. m.pow. Restauracja pomnika Głowackiego.
8/ Bakowce pow. bobrecki. Wycięcie starych topol.
9/ Zarszyn pow. sanocki. Wycinanie starego dębu.-
10/ Zmijowiska pow. jarosławski. Kurhan
11/ Sólca pow. przemyski. Kurhan.
12/ Urzejowice. Ochrona parku.
13/ Sochy, Jastkowice pow. tarnobrzeski. Ochrona lasu.
14/ Majdan Drohobycki pow, drohobycki. Stary piec hutniczy.
15/ Przewrotna pow. rzeszowski. Ochrona starych dębów.-
16/ Ożomla pow. jaworowski. Rozbiórka cerkwi drewn.

Tel.Pał.Most.No.114.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego - Departament
Sztuki.

Na pismo z dnia 22.IX.22 r,L.3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No.3355/22-z.

dnia 12.października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr.Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wydz.

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO

W WARSZAWIE, DN. 28 czerwca **19** 32**.**

№ IV Szt-5370/32.

W odpowiedziach należy powoływać się na Nr. powyższy.

Do
Pana Wojewody Tarnopolskiego
w Tarnopolu

Krycie blachą drewnianych cerkiewek.

Uczestnicy ostatniego /XVII/Zjazdu Konserwatorów, odbytego na terenie Województwa Tarnopolskiego i Stanisławowskiego, mieli sposobność zapoznać się ze stanem zabytków oraz z potrzebami w zakresie opieki nad zabytkami. Wśród nich, obok ruin zamków, znajdujących się ogół w zaniedbaniu, spowodowanem brakiem racjonalnej konserwacji, poważne obawy budzi drewniane budownictwo cerkiewne. Większość zaobserwowanych cerkiewek, tak charakterystycznych dla tam. ziemi i jej krajobrazu, posiada dachy kryte blachą, co oczywiście kłóci się z konstrukcją drewnianą, i zmienia zupełnie bryłę architektoniczną. Krycie dachów i kopuł blachą stało się niczem nieuzasadnioną modą, która nie znajduje żadnego uzasadnienia nawet z punktu widzenia przeciwpożarowego. Gdyby ta moda miała trwać nadal musielibyśmy wykreślić z inwentarza zabytków najcharakterystyczniejsze zabytki starej ciesiołki, co byłoby niepowetowaną stratą dla historji sztuki i kultury wogóle, w szczególności zaś dla historji budownictwa drewnianego i sztuki ludowej, nie mówiąc już o pewnym egzotyzmie tej sztuki, przyciągającej uwagę zagranicy zarówno świata uczonego jak i turystów.

Ponieraz Ministerstwo nie może stwierdzić w jakim okresie czasu nastąpiło wkrycie dachów i kopuł cerkiewek tak zasadnicza a szkodliwa zmiana, przeto uprasza Pana Wojewodę o wydanie podległym władzom /przedewszystkiem Starostwom i Wójtom gmin/ zarządzenia, zwracającego uwagę na konieczność przestrzegania przez odnośne parafje obowiązujących przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami /Dz.U.R.P. Nr.29,poz.265/ w odniesieniu do objektów o charakterze zabytkowym, co również wydaje się koniecznem w stosunku do nowowznoszonych cerkiewek drewnianych, gdyż i te, kontynuując tradycje starodawnego budownictwa, powinny być kryte jak dotychczas gontem, jako jedynie odpowiednim materjałem dla tego rodzaju budowli.

W związku z powyższem zechce Pan Wojewoda zarządzać od Konserwatora spisu zabytkowych cerkiewek, których wartość artystyczno-zabytkowa nie ulega wątpliwości, polecić je wpisać do rejestru zabytków /art.13 cyt.rozporządzenia/ i zawiadomić o tem odnośnych Starostów i Gminy celem czuwania nad stanem tego wyjątkowo cennego budownictwa.

Generalny Konserwator
/Jerzy Remer/

Urząd Wojewódzki Tarnopolski
Weszło dnia 12 LIP. 1932
Zał.
L. 11498

Drukarnia Państwowa Nr. 56392. 13.VII.31. 20.000.

79

L. AA. 98.

Krycie blachą drewnianych cerkiewek

Tarnopol 13/7 932

Odp.

Urzędowi Wojewódzkiemu we Lwowie

Przesyłam do wiadomości i dalszego zarządzenia. z. z. a.

Za Wojewodę

[illegible]

ref.

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 15 LIP. 1932
L. Mr 2/87 zał. ____
waga ____

80

Urząd Wojewódzki Stanisławowski.
Nr:AA.86/7.
Krycie blachą drewnianych
cerkiewek.

Stanisławów, dnia 10 października 1932r.

Panu Konserwatorowi
przy Urzędzie Wojewódzkim

we L w o w i e

udziela się do wiadomości z prośbą o udzielenie, stosownie do zarządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 czerwca 1932r.Nr:IV.Szt.5370/32. spisu zabytkowych cerkiewek drewnianych, znajdujących się na terenie tut. Województwa, których wartość zabytkowa nie ulega wątpliwości /a które są wpisane do rejestrów zabytków/ celem wydania dalszych zarządzeń Panom Starostom, mających na celu czuwanie nad stanem tego wyjątkowo cennego budownictwa.

Za Wojewodę :

/ Kochański - Radca Wojewódzki /

1 z a ł.

Urząd Wojewódzki Stanisławowski.
Nr. AA 86/7.
Krycie blachą drewnianych cerkiewek.

Stanisławów, dnia 10 października 1932.

Do

Wszystkich Panów Starostów powiatowych
Województwa Stanisławowskiego.

Według zarządzenia Ministerstwa Wyznań Relig. i O.P. z dnia 28 czerwca 1932r. Nr. IV. Szt. 5370/32. uczestnicy ostatniego XVII. Zjazdu Konserwatorów stwierdzili, że na terenie tutejszym poważne obawy budzi drewniane budownictwo cerkiewne. Większość zaobserwowanych cerkiewek, tak charakterystycznych dla tutejszej ziemi i jej krajobrazu, posiada dachy kryte blachą, co oczywiście kłóci się z konstrukcją drewnianą i zmienia zupełnie bryłę architektoniczną. Krycie dachów i kopuł blachą stało się niczem nieuzasadnioną modą, która nie znajduje żadnego uzasadnienia nawet z punktu widzenia przeciwpożarowego. Gdyby ta moda miała trwać nadal, musiałoby się wykreślić z inwentarza zabytków najcharakterystyczniejsze zabytki starej ciesiołki, co byłoby niepowetowaną stratą dla historji sztuki i kultury wogóle, w szczególności zaś dla historji budownictwa drewnianego i sztuki ludowej, nie mówiąc już o pewnym egzotyźmie tej sztuki, przyciągającej uwagę zagranicy zarówno świata uczonego jak i turystów.

Ponieważ Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

./.

nie może stwierdzić, w jakim okresie czasu nastąpiło pokrycie dachów i kopuł cerkiewek, tak zasadnicza i szkodliwa zmiana, przeto zechcą Panowie Starostowie wydać celowe zarządzenia naczelnikom gmin, zwracając uwagę na konieczność przestrzegania przez odnośne parafje obowiązujących przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928: o opiece nad zabytkami /Dz.U.R.P.Nr.29.poz.265/ w odniesieniu do objektów o charakterze zabytkowym, co również wydaje się koniecznem w stosunku do nowowznoszonych cerkiewek drewnianych, gdyż i te, kontynuując tradycje starodawnego budownictwa, powinny być kryte jak dotychczas gontem, jako jedynie odpowiednim materjałem dla tego rodzaju budowli.

Za Wojewodę:

/ Kochański - Radca Wojewódzki /

Otrzymują:

PP.Starostowie i
P.Kierownik Ekspozytury
w Skolem po 1 egzempl.

MUZEUM PRZEMYSŁU I TECHNIKI
PRZY
MUZEUM PRZEMYSŁU I ROLNICTWA
WARSZAWA, KRAK. PRZEDM. 66
Telefon 693-40.

Nr.....

Warszawa, dn. ..... *193*..... *r.*

Jedną z istotnych dróg do spopularyzowania zagadnień techniki są odpowiednio zorganizowane muzea. Szereg kulturalnych państw nie szczędził od wielu lat trudów i olbrzymich środków materjalnych, aby zorganizować u siebie instytucje, któreby służyły temu celowi.-

Powstały więc w Europie imponujące Muzea Techniki w Londynie /Science Museum/, w Paryżu /Conservatoire des Arts et Metiers/ w Monachium /Deutsches Museum/, w Wiedniu /Technisches Museum/ i inne. Polska nie mogła dotychczas pójść za przykładem zachodu i po dziś dzień nie była w stanie powołać do życia Muzeum Techniki. Dotychczasowe zabiegi ostatnich lat, związane z organizowaniem "Muzeum Przemysłu i Techniki" położyły kamień węgielny pod organizację placówki, która jest tak niezbędna dla życia każdego kulturalnego narodu.-

Muzeum Przemysłu i Techniki powstało w r.1928 ze zbiorów przemysłu wojennego, zebranych na terenie M.S.Wojsk. w gmachu Ministerjum Spraw Wojskowych w Warszawie przy ul.Nowowiejskiej.-

Zbiory te były wystawione przez M.S.Wojsk na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu, a po jej zamknięciu przekazane zostały przez M.S. Wojsk. w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, oraz Prezydentem m.st.Warszawy do Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie ul.Krakowskie Przedmieście 66. -

Muzeum Przemysłu i Rolnictwa pomieściło te zbiory w kilku własnych salach, specjalnie w tym celu odnowionych.-

Obecnie dawne zbiory przemysłu wojennego zostały uporządkowane i uzupełnione eksponatami z Wystawy Poznańskiej oraz darami poszczególnych instytucyj państwowych i zakładów przemysłowych. Całość zbiorów podzielona została na szereg działów specjalnych jak: gorniczo-hutniczy, metalowo-przetwórczy, chemiczny, włókienniczy, elektrotechniczny, lotniczo-komunikacyjny, i t.p., a w stadjum organizacyjnem znajdują się się jeszcze działy: cukrowniczy, przetworczo-rolny, budowlany i inne.-

Muzeum Przemysłu i Rolnictwa pragnąc nadać zbiorom przemysłowym właściwy kierunek i zapewnić przedstawicielom zainteresowanych instytucyj państwowych, przemysłowych, naukowych i społecznych bezpośredni wpływ na całokształt zagadnień, związanych z dalszym rozwojem tych zbiorów, zorganizowało na swym terenie jednostkę autonomiczną pod nazwą "Muzeum Przemysłu i Techniki", opartą o własny statut i władze /radę, zarząd i dyrekcję/.-

Zadania Muzeum Przemysłu i Techniki polegają na gromadzeniu zbiorów obrazujących stan obecny przemysłu i techniki Polskiej i w miarę możności ich rozwój historyczny.-

verte!

Mając na uwadze wielkie znaczenie spopularyzowania zaporocą zbiorów wśrod szerokich warstw społeczeństwa, zagadnień związanych z przemysłem i techniką rodzimą, Muzeum Przemysłu i Techniki spodziewa się, że podjęta przezeń inicjatywa, pomimo ciężkiego kryzysu, znajdzie żywy oddźwięk, nietylko wśrod bezpośrednio zainteresowanych przemysłów, lecz rownież u tych wszystkich, ktorzy rozumieją rolę przemysłu i techniki rodzimej dla rozwoju życia gospodarczego kraju i państwowości polskiej.-

W tem przekonaniu prosimy o poparcie Muzeum Przemysłu i Techniki przez zapisanie się na członków Muzeum.-

DELEGAT ZARZĄDU MUZEUM

Inż.S.Ambrozewicz

PRZEWODNICZĄCY SEKCJI BUDOWLANEJ
I CZŁONEK ZARZĄDU MUZEUM

Inż.K.Iwanicki

MUZEUM PRZEMYSŁU I TECHNIKI
PRZY
MUZEUM PRZEMYSŁU I ROLNICTWA
WARSZAWA, KRAK. PRZEDM. 66
Telefon 693-40.

Nr. 37/Bud

Warszawa, dn. 11 czerwca 193 2 r.

Do Urzędu Wojewódzkiego
Wydział Konserwatorski
we Lwowie.-

Załączając przy niniejszem prospekt Muzeum Przemysłu i Techniki, Sekacja Budowlana zwraca się z najuprzejmiejszą prośbą o łaskawe wzięcie udziału w pracach przy Muzeum.

Sekcja, mając w swoim zakresie prac między innemi zadanie zobrazowania dawnej architektury naszej, zwraca się z uprzejmą prośbą o łaskawe zasilenie chociażby jednym egzemplarzem cegły lub innym elementem budowy z najstarszego i najwięcej ciekawego zabytku architektury w Województwie.

Pozatem Sekcja zapytuje, czy mogła by otrzymać bezpłatnie lub w depozyt, czy też w drodze zakupu, zdjęcia z najciekawszych i najwięcej typowych budowli, lub innych części, jako to: więzań dachowych, sklepień i t.p.

Wobec tego, iż zadaniem Muzeum jest w pierwszym rzędzie strona dydaktyczna dla najszerszego ogółu całej Polski, mamy nadzieję, że Muzeum zostanie zaszczycone przychylną odpowiedzią ze strony Urzędu Konserwatorskiego.-

Delegat Zarządu Muzeum
Inż. S. Ambrożewicz

Przewodniczący Sekcji Budowlanej
i Członek Zarządu Muzeum
Inż. K. Iwanicki

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 21 CZER 1932
L. Mk 4/17 zał. 1
waga

MUZEUM PRZEMYSŁU I TECHNIKI
PRZY
MUZEUM PRZEMYSŁU I ROLNICTWA
WARSZAWA, KRAK. PRZEDM. 66
Telefon 693-40.

Nr. 24/Bud.

84

Warszawa, dn. 11 czerwca 1932 r.

Do Urzędu Wojewódzkiego
Wydział Konserwatorski
w Tarnopolu.-

Załączając przy niniejszem prospekt Muzeum Przemysłu i Techniki, Sekacja Budowlana zwraca się z najuprzejmiejszą prośbę o łaskawe wzięcie udziału w pracach przy Muzeum.

Sekcja, mając w swoim zakresie prac między innemi zadanie zobrazowania dawnej architektury naszej, zwraca się z uprzejmą prośbą o łaskawe zasilenie chociażby jednym egzemplarzem cegły lub innym elementem budowy z najstarszego i najwięcej ciekawego zabytku architektury w Województwie.

Pozatem Sekcja zapytuje, czy mogła by otrzymać bezpłatnie lub w depozyt, czy też w drodze zakupu, zdjęcia z najciekawszych i najwięcej typowych budowli, lub innych części, jako to: więzań dachowych, sklepień i t.p.

Wobec tego, iż zadaniem Muzeum jest w pierwszym rzędzie strona dydaktyczna dla najszerszego ogółu całej Polski, mamy nadzieję, że Muzeum zostanie zaszczycone przychylną odpowiedzią ze strony Urzędu Konserwatorskiego.-

Delegat Zarządu Muzeum
Inż. S. Ambroszewicz

Przewodniczący Sekcji Budowlanej
i Członek Zarządu Muzeum
Inż. K. Iwanicki

Tarnopol 14/7 932

Urząd Wojewódzki Tarnopolski
Weszło dnia 20 CZER 1932
L. 116 zał. 1

4/17 nie zał

Do

Urzędowi Wojewódzkiemu
we Lwowie
przesyłam do dalszego zarzą-
dzenia

Za Wojewodę
[illegible]

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 15 LIP. 1932
L. 4/17 zał. 1
waga 2

MUZEUM PRZEMYSŁU I TECHNIKI
PRZY
MUZEUM PRZEMYSŁU I ROLNICTWA
WARSZAWA, KRAK. PRZEDM. 66
Telefon 693-40.

Nr.....

Warszawa, dn. .....193..... r.

Jedną z istotnych dróg do spopularyzowania zagadnień techniki są odpowiednio zorganizowane muzea. Szereg kulturalnych państw nie szczędził od wielu lat trudów i olbrzymich środków materjalnych, aby zorganizować u siebie instytucje, któreby służyły temu celowi.-

Powstały więc w Europie imponujące Muzea Techniki w Londynie /Science Museum/, w Paryżu /Conservatoire des Arts et Metiers/ w Monachium /Deutsches Museum/, w Wiedniu /Technisches Museum/ i inne. Polska nie mogła dotychczas pójść za przykładem zachodu i po dziś dzień nie była w stanie powołać do życia Muzeum Techniki. Dotychczasowe zabiegi ostatnich lat, związane z organizowaniem "Muzeum Przemysłu i Techniki" położyły kamień węgielny pod organizację placówki, która jest tak niezbędna dla życia każdego kulturalnego narodu.-

Muzeum Przemysłu i Techniki powstało w r.1928 ze zbiorów przemysłu wojennego, zebranych na terenie M.S.Wojsk. w gmachu Ministerjum Spraw Wojskowych w Warszawie przy ul.Nowowiejskiej.-

Zbiory te były wystawione przez M.S.Wojsk na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu, a po jej zamknięciu przekazane zostały przez M.S. Wojsk. w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, oraz Prezydentem m.st.Warszawy do Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie ul.Krakowskie Przedmieście 66. -

Muzeum Przemysłu i Rolnictwa pomieściło te zbiory w kilku własnych salach, specjalnie w tym celu odnowionych.-

Obecnie dawne zbiory przemysłu wojennego zostały uporządkowane i uzupełnione eksponatami z Wystawy Poznańskiej oraz darami poszczególnych instytucyj państwowych i zakładów przemysłowych. Całość zbiorów podzielona została na szereg działów specjalnych jak: gorniczo-hutniczy, metalowo-przetwórczy, chemiczny, włókienniczy, elektrotechniczny, lotniczo-komunikacyjny, i t.p., a w stadjum organizacyjnem znajdują się się jeszcze działy: cukrowniczy, przetwórczo-rolny, budowlany i inne.-

Muzeum Przemysłu i Rolnictwa pragnąc nadać zbiorom przemysłowym właściwy kierunek i zapewnić przedstawicielom zainteresowanych instytucyj państwowych, przemysłowych, naukowych i społecznych bezpośredni wpływ na całokształt zagadnień, związanych z dalszym rozwojem tych zbiorów, zorganizowało na swym terenie jednostkę autonomiczną pod nazwą "Muzeum Przemysłu i Techniki", opartą o własny statut i władze /radę, zarząd i dyrekcję/.-

Zadania Muzeum Przemysłu i Techniki polegają na gromadzeniu zbiorów obrazujących stan obecny przemysłu i techniki Polskiej i w miarę możności ich rozwój historyczny.-

verte!

Mając na uwadze wielkie znaczenie spopularyzowania zapotocą zbiorów wśród szerokich warstw społeczenstwa, zagadnień związanych z przemysłem i techniką rodzimą, Muzeum Przemysłu i Techniki spodziewa się, że podjęta przezeń inicjatywa, pomimo ciężkiego kryzysu, znajdzie żywy oddźwięk, nietylko wśrod bezpośrednio zainteresowanych przemysłów, lecz rownież u tych wszystkich, którzy rozumieją rolę przemysłu i techniki rodzimej dla rozwoju życia gospodarczego kraju i państwowości polskiej.-

W tem przekonaniu prosimy o poparcie Muzeum Przemysłu i Techniki przez zapisanie się na członków Muzeum.-

DELEGAT ZARZĄDU MUZEUM

Inż.S.Ambrożewicz

PRZEWODNICZĄCY SEKCJI BUDOWLANEJ
I CZŁONEK ZARZĄDU MUZEUM

Inż.K.Iwanicki

87

Urząd Wojewódzki Stanisławowski.
Nr. AA. 86/6.
Muzeum Przemysłu i Techniki
w Warszawie.

Stanisławów, dnia 20 czerwca 1932r.

Urzędowi Wojewódzkiemu

we Lwowie

/dla P. Konserwatora Sztuki i Kultury/

przesyła się do wiadomości, prosząc o udzielenie Muzeum Przemysłu i Techniki informacji w imieniu tut. Urzędu Wojewódzkiego.

Za Wojewodę: Jaworski

/Jaworski - Naczelnik Wydziału/

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 30 CZER 1932
DO. L. Ak 4/17 zał. ____
waga ____

Odpis.

Urząd Wojewódzki Stanisławowski.
Nr. AA. 36/6.

Stanisławów, dnia 20 czerwca 1932r.

Do

Muzeum Przemysłu i Techniki

w Warszawie

Krakowskie Przedmieście 66.

Na pismo z 11 czerwca 1932r. Nr. 27/Bwd. Urząd Wojewódzki zawiadamia, że obowiązki konserwatora dla obszaru tut. Województwa pełni konserwator przy Urzędzie Wojewódzkim lwowskim, który na pismo powyższe udzieli informacji w imieniu tut. Urzędu.

Za Wojewodę:

/-/ Jaworski Naczelnik Wydziału.

L. Ak. 2/9/33.

86

Do
Pana Aleksandra
Krzywołłockiego
pomocnika konserwatora
w miejscu

Deleguję Panu do
Jarosławia celem prze=
kontrolowania robót oko=
ło restauracji tamtejszego
kościoła parafjalnego.

Za zajęcia:

23/8

IZBA RZEMIEŚLNICZA
WE LWOWIE
UL JAGIELLONSKA L:1.

L:1849/1932
VIII

Lwów, dnia 10 czerwca 1932.-

Do
Urzędu Wojewódzkiego

we/L w o w i e

na ręce P.Konserwatora.-

Izbie Rzemieślniczej we Lwowie doniesiono, że wnętrze cerkwi w Kulikowie maluje N.Hanakowski, który nie posiada żadnego uprawnienia przemysłowego.-

Powiadamiając o tem Izba Rzemieślnicza prosi Pana Konserwatora o wywarcie swoim wpływem, by pracę tę wykonywał albo uprawniony malarz, albo też artysta malarz.-

Sekretarz:
/-/F.Pisarski.

Prezydent:
/-/G.Pammer.

IZBA RZEMIEŚLNICZA W LWOWIE

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 14 CZER 1932
L. Ak 5/24 zał.
waga

Pilne

Do Pana Starosty powiatowego
w Żółkwi

Doszło do wiadomości tut. Urzędu, że w ostatnim czasie przystąpił do malowania cerkwi w Kulikowie N. Hanakowski, który nie posiada żadnego uprawnienia przemysłowego.
~~Zechce Pan Starosta~~ Upraszam o zbadanie powyższej sprawy i ewentualne wstrzymanie ~~niewłaściwie prowadzonych~~ odnośnych robót, o wydanych zaś zarządzeniach zechce Pan Starosta donieść tut. Urzędowi.

We Lwowie dn. 17/VI 932

Kons. 47. 17.

Wł. S-24-932

89

Starostwo powiatowe w Żółkwi.

Nr. AK. 5/27

Cerkiew w Kulikowie-malowanie

/Tamt. Nr. AK. 5/27/32

Żółkiew, dnia 13. lipca 1932

Do

Urzędu Wojewódzkiego

we Lwowie

Donoszę, że Jan Hanakowski maluje rzeczywiście cerkiew w Kulikowie. Wyżej wymieniony nie posiada uprawnienia przemysłowego-jednak uważam, że malowanie artystyczne wnętrz świątyń nie jest przemysłem i nie podlega wogóle przepisom prawa przemysłowego.
Według oświadczenia gr.kat.proboszcza w Kulikowie, cerkiew istnieje dopiero od lat 30 i nie jest zabytkiem ani też budowlą wartości artystycznej.

Za Starostę powiatowego.

5/27 /Andrychowicz/

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 15 LIP. 1932
L. AK 5/27 I zał. —
2 waga —

5

1933

Тут зупинилась

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep.V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.wewn.No.114.

Warszawa, dnia 29.IX.1922 r.-

Do Dowódcy Okr.Korp.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

No.I, II, III, IV, V, VI, VII, IX, i X.

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają o zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.-

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w sisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31.X.18 r. o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz.Pr.P.P.r.1918, No.16.poz.36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

[redacted]sterstwo Spraw Wojskowych
[redacted]t V. Inż. i Sap.

902

Mołotow – por. Bobrke

3746
1
XVe
1912

prócz dołącza się 2529/29 z 90 r.

L: AK 2/128/33.

Mołotów

Konserwacja starej cerkwi drewnianej

Do

Wielebnego Gr. Kat.
Urzędu Parafjalnego
w Mołotowie
ad Chodorów

Doszło do wiadomości tut. Urzędu, że cenna tamtejsza cerkiew drewniana z r. 1671. znajduje się w stanie wielkiego zaniedbania wskutek daleko posuniętego zniszczenia gontowego dachu. Wzywa się przeto Wielebny Urząd na zasadzie Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6. marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr 29. poz. 265) do zabezpieczenia jej przed dalszem niszczeniem przez pokrycie odnośnej cerkwi nowym gontem z wiosną 1934. roku. Równocześnie zwracam uwagę że roboty powyższe, względnie inne pozostające w związku z konserwacją cerkwi wymagają aprobaty Konserwatora, któremu

20/XII

Urząd Parafjalny winien przedłożyć odpowiedni program robót wraz z kosztorysem do zatwierdzenia

Wp. II. Na odp. wp. I.

Panu Starościc powiatowemu

w Bóbrce

udzielam do wiadomości z prośbą o wywarcie skutecznego nacisku.

We Lwowie dn. / XII. 1933 r.

Kons. L. f. 18. XII

Fotografja w archiwum

91

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ у ЛЬВОВІ,
вул. Мохнацького 42, Тел. 58-03, Конто П. К. О. 153.422

MUSEUM NATIONALE UCRAINORUM LEOPOLIENSE
Lwów, ul. Mochnackiego 42, Tel. 58-03, Konto P. K. O. 153.422

117. 20/2 1929.

Високоповажаному Урядови Консерваторе-
скому Воєвідства
у Львові

Управа Національного Музею залучає рисунок ц
церкви в Молотові і доносить про свою згоду
на її розібрання зогляду на її дуже грізний
стан знищення, який не можна вже на жаль по"
правити.

З правдивим поважанням

Директор НацМузею

Секретар

Мотрасевич

Мототів
rozebranie cerkwi drewn.

17693-28
650-29
ux
nie znaleziono

WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE
Wes. to dnia 20. LUTY. 1929
A.K. 2925
zał.
Wydział

wys.

Do Starostwa
w Bóbrce

W związku z tut. pismem z 16/XI. 28 l: 17.693 - AO.r /28 oznajmia się, że na podstawie przedłożonego materjału ilustracyjnego, oraz porozumienia się z przedstawicielem Kurji Metropolit. obrz. greck., stara cerkiew drewn. w Mołotowie może być rozebrana. Wszelkie zabytkowe przedmioty urządzenia cerkiewnego winny być umieszczone w cerkwi nowej. Rzeczy najcenniejsze należałoby przewieźć do Muzeum im. Szeptyckiego we Lwowie ul. Mochnackiego 42.

Lw: 22/2 29

Kons. [illegible]

wysłano 25/II 929

przeważnie wyst. 24/III. 29.

Dep.

92

WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE
Podan. 14 STYCZNIA 1929.
Lak 650

17693-28

Starostwo w Sobrce
L: 23892/28
z dn. 5/I. 29

Mołotów - zamienowa
rozbiórka starej cerkwi.

Załatwiono do
L: 2925/Ak./29
Do wiadomości
na razie
do aktów

Lwów 31/I 1929
Konserwator

Mołotów

Odpis.

Starostwo powiatowe
w Bóbrce.

L.23892/28.

3.

Bóbrka, dnia 5.stycznia 1929

Post.Policji Państwowej
w/
Bortnikach.

udzielam do wiadomosci, z uwagą, że cerkiew w Mołotowie przedstawia wybitniejszą wartość zabytkową, wobec czego go rozbiorki bez uprzedniego zezwolenia nie należy bezwzględnie dopuścić.

Starosta powiatowy:

Starostwo powiatowe
w Bóbrce.

L.23892/28.

3.

Mołotów powiat Bóbrka zamierzone rozebranie cerkwi drewnianej.

Bóbrka, dnia 5.stycznia 1929

Wydziałowi AD.Urzędu
Wojewodzkiego
Oddział Sztuki i Kultury
we/ Lwowie.

przedkładam do wiadomosci wykonując reskrypt z dnia 16.11.1928 L.AD.17693/2.

Starosta powiatowy:

(TADEUSZ CHMIELEWSKI)

Starostwo powiatowe
w Bóbrce.

Bóbrka, dnia 5. stycznia 1929

L. 23892/28.

3.

Do
Wbnego Urzędu parafjalnego
w/
Demidowie-Mołotowie.

Na wniesioną do Urzędu Wojewodzkiego prosbę w sprawie rozbiorki starej cerkwi drewnianej zawiadamiam PT. wskutek reskryptu Urzędu Wojewodzkiego z 16.11.1928 L.AD.17693/2, że decyzja co do zamierzonego rozebrania tamtejszej zabytkowej cerkwi drewnianej może być wydana jedynie na podstawie szczegółowego materjału ilustracyjnego który winien być tu przedłożony a mianowicie:

a/. dokładne zdjęcie techniczne /rysunkowe/ cerkwi/rzuty i przekroje/

b/, fotografje wnętrza/widok na chor i ołtarz główny bez chorągwi/ fotografje i rysunki w podwójnych egzemplarzach/

c/. opis stanu zachowania cerkwi potwierdzony przez techniczny organ rządowy.

Zdjęcia techniczne zabytkowych cerkwi wykonuje kosztem najtanszym rysownik Muzeum im. Szeptyckiego we Lwowie ul. Mochnackiego 42, za uprzedniem porozumieniem się z Zarządem, może je również wykonać ukwalifikowany inżynier-architekt.

Przed zadecydowaniem sprawy przez Urząd Wojewodzki rozbiorka cerkwi nie może być rozpoczęta.

Starosta powiatowy:

94

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

Oddział Sztuki i Kultury.

L. 17693 / 1928 z 7/XI. 28.
AD. 2.

Registratura:*)

Ponagli za ....., ... i ..... dni, a na wypadek braku odpowiedzi reprodukuje po dalszych ..... dniach

Przedmiot: Mołotów - pow. Bóbrka - zamierzone rozebranie cerkwi drewnianej.

Przed wysyłką — po wysyłce:*)

Do wglądu .....

Gr. kat. Urząd i Komitet Paraf. prośba z dn. 17/XI. 28. o zezwolenie na rozbiórkę cerkwi.

2 fotografje cerkwi widok boczny i front. w archiwum AD/2 (form. 18/24)

We Lwowie, dnia ..... 1928.

WYSYŁKA.

Do Starostwa

Dołączyć do wysyłki: .....

w Bóbrce.

Na wniesioną tu bezpośrednio prośbę gr. kat. Urzędu Paraf. z Mołotowie z dn. 17/XI. 1928. proszę o ~~wydanie~~ niezwłoczne zawiadomienie czy nie ma, czy decyzja co do zamierzonego rozebrania staut. zabytkowej cerkwi drewnianej może być wydana jedynie na podstawie szczegółowego materjału ilustracyjnego, który winien być tu przedłożony, a mianowicie:

Weszło do Eksp.	192
Odpisano: 19/XI. 28.	
Sprawdzono:	
Wysłano:	192
Do Registratury:	192

*) Nieodpowiednie skreślić.

Mołotów - pow. Bóbrka cerkiew

Druk. Państw. Łuck, 598 5.VI.28 (10000)

a) dokładne zdjęcia techniczne (rysunkowe) cerkwi (rzuty i przekroje

b) fotografje wnętrza (widok na chór i ołtarz główny, (bez chorągwi)

(fotografje i rysunki w podwójnych egzemplarzach).

c) opis stanu zachowania cerkwi, potwierdzony przez techniczny organ rządowy

Zdjęcia techniczne zabytkowych cerkwi wykonuje kosztem najtańszym rysownik Muzeum im. Szeptyckiego we Lwowie, ul. Mochnackiego 42, za uprzedniem porozumieniem się z Zarządem; może je również wykonać ukwalifikowany inżynier-architekt.

Przed zadecydowaniem sprawy (przez tut. Urząd) rozbiórka cerkwi bezwarunkowo nie może być rozpoczęta.

Zaznaczając, że cerkiew mołotowska przedstawia wybitniejszą wartość zabytkową, proszę o polecenie miejscowemu Posterunkowi P.P., ażeby nie dopuścił do event. samowolnego rozebrania cerkwi - i zawiadomienie o wydanych zarządzeniach.

Lwów 16/XI. 1928.

Konserwator:

96

Wniesiono bezpośrednio do Biura podawczego 7. XI. 1928

Do

Świetnej Komisyi Konserwatorów

we

Lwowie

Komitet parafialny w Mołotowie, powiat Bóbrka, ma zamiar w najbliższym czasie przystąpić do budowy nowej cerkwi.

Ze względu jednak na to, że cerkiew nową musi się budować na tem miejscu, gdzie stoi stara, podpisany Komitet parafialny uprasza Świetną Komisyę Konserwatorów o łaskawe pozwolenie na rozebranie starej cerkwi, motywując swą prośbę jak następuje:

a) Cerkiew stara znajduje się w takiem miejscu, że dla budowy nowej cerkwi niema wcale odpowiedniego innego miejsca.

b) Wskutek starości i zaniedbania poprawy cerkiew znajduje się w stanie takiego zniszczenia, że grozi zawaleniem.

c) W stosunku do ilości gr. kat. parafian jest bardzo małą, tak, że nie odpowiada swemu celowi religijnemu, jako miejsce zbioru na nabożeństwo w dnie świąteczne.

Ludności gr. kat jest około 1850 dusz, a cerkiew ma rozmiarów 12 m. długości a 5 szerokości, tak, że może ledwie trzecią lub czwartą część ludności pomieścić; prócz tego niema zakrystyi ni bocznych wyjść a główny wychód jest tak mały, że w razie jakiej niespodziewanej paniki grożą ogromne niebezpieczeństwo dla wiernych w cerkwi, bo wszyscy mogą być uduszeni.

Ze względu na powyższe powody Podpisany Komitet parafialny prosi Świetną Komisyę o łaskawe uwzględnienie jego prośby i pozwolenie na rozebranie starej cerkwi.

Mołotów, dnia 17. marca 1928.

Za Komitet parafialny:
Ks. Mikołaj Melnyczyn
gr. kat. proboszcz

Василь Марків
Иван Шаган
Данило Матуш
Іван Тіпик

ГР. КАѲ. УРЯДЪ ПАРОХІЯЛЬНЫЙ ВЪ МОЛОТОВѢ

AD. 2

Dr P.

WOJEWÓDZTWO LWOWSKIE
Podano 7-LISTOPADA 1928
17693
LAD 2

Mo

Załatwienie na arkuszu okładkowym

Do
Świetnego Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego
Oddział Sztuki

Niżej podpisany inż. arch. zamieszkały w Krośnie przy ul. Kościuszki 1, odnośnie do pisma Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego z dnia 20.VI i z dnia 15.IX b.r. prosi o udzielenie mu zajęcia przy inwentaryzacji zabytków w Krośnie i w okolicy.

Mi. Tadeusz Kroś

1

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dnia 22 WRZ 1933
L. VK 1/41 zał. 2
waga

2 załączniki

Do
Państwowego Urzędu Wojewódzkiego
Lwowskiego. Oddział Sztuki.

Inż. Tadeusz Sikorski
architekt
zamieszkały w Krośnie
prosi o udzielenie mu zajęcia
przy inwentaryzacji zabytków.

2 Załączniki

Krosno 20 września 1933

99

URZĄD WOJEWÓDZKI KRAKOWSKI
ODDZIAŁ SZTUKI

AK.11/Zab/8/Kr/33.
Inwentaryzacja zabytków.

Kraków, dnia 15 września 1933 r.

Do Pana Inż.Architekta

Tadeusza S i k o r s k i e g o

w K r o ś n i e

W odpowiedzi na pismo Pana Inżyniera z dnia 8 sierpnia br., Urząd Wojewódzki Krakowski, Oddział Sztuki donosi, że podanie Pańskie winno być skierowane do Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego, ~~jako Urzędu~~, do którego Krosno przynależy. Kwestjonarjusz zwraca się.

Z a W o j e w o d ę :

B. Treter

/Inż.arch.Bogdan Treter/
konserwator Okręgu Krakowskiego.

1.zał.

L: AK 5/30 ex 1932.

O d p i s

Odręcznie.

Urzędowi Wojewódzkiemu
/Dyrekcja Robót Publicznych/
w/ S t a n i s ł a w o w i e

przesyłam w załączeniu projekt budowy nowej cerkwi w Jusyptyczach pow. Żydaczów celem wydania dalszych zarządzeń. Ze względów estetycznach nie nasuwa przyległy projekt żadnych zarzutów, należałoby jedynie pokryć odnośną cerkiew nie blachą ale gontem.

We Lwowie dnia 27 czerwca 1932. r.

Konserwator.

/ Dr. Hornung/

103

Prof. Dr Edmunda Bulandy
i Dr Józefa Piotrowskiego.
W ostateczności zatem proponowany skład Okręgowej Komisji Konserwatorskiej na Województwo Lwowskie, Stanisławowskie i Tarnopolskie przedstawiałby się w następujący sposób:

1) Prof. Dr Leon Piniński
2) Prof. Dr Władysław Podlacha
3) Prof. Dr Władysław Kozicki
4) Prof. Inż. Witold Minkiewicz
5) Prof. Inż. Jan Bagieński
6) Prof. Inż. Marjan Osiński
7) Dyr. Dr Kazimierz Hartleb
8) Dyr. Dr Hilarjon Święcicki

Ze względu na polecenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 16. października ~~1933~~ b. r. Nr: IV. Szt.-10274/33, nakazujące utworzenie odnośnej Komisji w terminie, do dnia 1. grudnia b. r. upraszam o rychłą odpowiedź.

We Lwowie dn. 28/XI. 1933. r.

AK. 1 ~~[illegible]~~ 46 — 33

L. Ark. 1/46/33.

Powołanie członków Okręgowej Komisji Konserwatorskiej

wp.

Do

Pana Wojewody

w 1) Stanisławowie

2) Tarnopolu

ad 1-2.

Nawiązując do ostatniego pisma Pana Wojewody w sprawie objętej nagłówkiem, wyrażającego zgodę na proponowany skład Okręgowej Komisji Konserwatorskiej z siedzibą we Lwowie, upraszam o dodatkowe oświadczenie się w sprawie powołania do odnośnej Komisji Prof. Dr Kazimierza Hartleba Dyrektora Miejskiego Muzeum Przemysłu Artystycznego we Lwowie oraz Znawcy zabytków sztuki cerkiewnej Dr Hilarjona Święcickiego, Dyrektora Ukraińskiego Muzeum Nacjonalnego we Lwowie, zamiast proponowanych poprzednio P.P.

104

Lwowski Urząd Wojewódzki R.Z.

R E W E R S Z W R O T N Y

Potwierdzam odbiór pisma Województwa z dnia 21/12

193 3 L. ask 1/46

Lwów dnia 23/XII 193 3

Do Dr. Władysław Kozicki Lwów

Szefczyńska Marya

ROZCHÓD

Data wydania	Nazwa urzędu - odbiorcy	Paszporty zagraniczne		Dowody osobiste		Karty na broń			
		Ilość	Wyszczególnienie numeracji	Ilość	Wyszczególnienie numeracji	Ilość	Wyszczególnienie numeracji	Ilość	Wyszczególnienie numeracji

105

Lwowski Urząd Wojewódzki R.Z.

R E W E R S Z W R O T N Y

Potwierdzam odbiór pisma Województwa z dnia 21/12

Lwów 1933 L. AZ 1/46

Lwów dnia 22/XII 1933

Do Dr. Leon Piniński

Lwów

Sowczyńska Irena

106

Lwowski Urząd Wojewódzki R.Z.

R E W E R S Z W R O T N Y

Potwierdzam odbiór pisma Województwa z dnia 21/12

193 3 L. ark. 1/46

Lwów dnia 23/12 193 3

Do Dr. Hilarjon

Święcicki

Lwów

Zielińskiego

107

Lwowski Urząd Wojewódzki R.Z.

R E W E R S Z W R O T N Y

Potwierdzam odbiór pisma Województwa z dnia 21/12

193 3 L. AJ 1/46

Lwów dnia 23/XII 193 3

Do Inż. Marjan Osiński

Lwów

Inż. Marjan Osiński

108

Lwowski Urząd Wojewódzki R.Z.

R E W E R S Z W R O T N Y

Potwierdzam odbiór pisma Województwa z dnia 21/12

193 3 L. AK 1/46

Lwów dnia 23/XII 193 3

Do Inż. Jan Bagieński

Lwów

Bagieński

109

Lwowski Urząd Wojewódzki R.Z.

R E W E R S Z W R O T N Y

Potwierdzam odbiór pisma Województwa z dnia 21/12

193 3 L. AK 1/46

Lwów dnia 23/XII 193 3

Do Dr. Kazimierz Hartleb Lwów

Zh Zyla

Lwowski Urząd Wojewódzki R.Z.

REWERS ZWROTNY

Potwierdzam odbiór pisma Województwa z dnia 21/12

1933 L. A K. 1/46

Lwów dnia 23/XII 1933.

Do Dr. Władysław

Podlacha

Lwów 1. 23/XII

Granicki

111

Lwowski Urząd Wojewódzki R.Z.

R E W E R S Z W R O T N Y

Potwierdzam odbiór pisma Województwa z dnia 21/12

1933 L. AK1/46

Lwów dnia 23/XII 1933.

Do Inż. Witold

Minkiewicz Lwów

W. Minkiewicz

STAROSTA JAROSŁ...

112

L.AA.8/3/33 Jarosław dnia 3/4.1933

Chłopice- wykopalisko paleontologiczne.

do L.AK4 z 1/3.1933

Do

U r z ę d u W o j e w ó d z k i e g o

we

L w o w i e

Wykonując reskrypt z dnia 1/3.1933 L.AK4 w sprawie wykopaliska w Chłopicach donoszę co następuje:

W roku ubiegłym posterunkowy Frań Andrzej z Posterunku P.P. w Chłopicach kupił od mieszkańca tejże gminy Stanisław Łotycza rogi jelenia, za które zapłacił mu 2 zł. Rogi te były bardzo zmurszałe i w czasie czyszczenia rozleciały się na kawałki, tak, że części posterunkowy Frań zmuszony był wyrzucić jako nienadające się. Po 3 tygodniach komendant poste-

runku P.P.w Chłopicach zawiadomił Frania, że do rogów wnosi pretensję Dr.Lisowiecki, na którego gruntach miały być rzekomo wykopane i mają przedstawiać zabytek historyczny.

Posterunkowy Frań, który nie wiedział o pretensji Dra Lisowieckiego do rogów natychmiast takowe przyniósł na posterunek wraz z wyrzuconemi i pozbieranemi kawałkami i przez komendanta posterunku rogi te zostały wręczone rządcy folwarku Rojczykowi.

Zaznaczam, że były to zwyczajne rogi jelenia jakie wszędzie spotkać można i nie przedstawiały one żadnej wartości historycznej.-

4/10

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
- 5 KW. 1933
L. Ak 4/10/2 zał. waga

STAROSTA JAROSŁAWSKI
(WĄS HENRYK)

9/24

L: Nr. 4/10/33.

113

Chłopice

wykopalisko paleontologiczne

Wp.

Do

Pana Starosty powiatowego

w Jarosławiu

/do rąk własnych/

Doszło do wiadomości tut. Urzędu, że w Chłopicach ~~w tamt. powiecie~~ odkryto w ubiegłym roku szkielet jelenia dyluwialnego, przyczem czaszkę miał zabrać jeden z posterunkowych P.P. ~~i umieścił~~ do swojego prywatnego mieszkania. Ponieważ wykopalisko ~~powyższe~~ to przedstawia wybitne znaczenie naukowe, upraszam o zbadanie czy informacje powyższe odpowiadają prawdzie oraz o ewentualne wezwanie odnośnego posterunkowego do odesłania rzeczonej czaszki do Muzeum im. Dzieduszyckich we Lwowie /ul. T. Rutowskiego 18./

Nr 4-10-33

cenny ten okaz

musiałby ~~[illegible]~~ prędzej czy później zaginąć, ~~bez~~ z wielką szkodą, dla badań paleontologicznych. Pozatem zdekompletowany szkielet przedhistorycznego jelenia ~~traci wskutek braku czaszki~~ traci znacznie na swojej naukowej wartości, wskutek braku przynależnej czaszki. O wynikach przeprowadzonych dochodzeń zechce Pan Starosta donieść tut. Urzędowi do dnia 1. kwietnia b. r.

We Lwowie dn. 1/III 1933.

Kons. [illegible]

Odpis.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

We Lwowie, dnia 21 grudnia 193 3

L. AK. 1/46/1933

1/ Pana Dra Leona Pinińskiego
Profesora honorowego Uniwersytetu Jana Kazimierza
we/ Lwowie,ul. Matejki 4.

2/ Pana Dra Władysława Podlachy,Profesora
Uniwersytetu Jana Kazimierza
we/ Lwowie,ul.Marszałkowskal

3/ Pana Dra Władysława Kozickiego,Profesora Uniwersytetu
Jana Kazimierza
we/Lwowie,ul.Św.Zofji 48

4/ Pana Inż. Witolda Minkiewicza,Profesora Politechniki
we/Lwowie,ul.Kampiana 3

5/ Pana Inż. Jana Bagieńskiego,Profesora Politechniki
we/Lwowie,ul.Chorążczyzna 24

6/ Pana Inż. Marjana Osińskiego,zast.Profesora Politechnik
we/Lwowie, ul. Murarska 59

7/ Pana Dra.Kazimierza Hartleba,Dyrektora Miejskiego
Muzeum Przemysłu Artystycznego
we/Lwowie,ul.Hetmańska 20

8/ Pana Dr.Hilarjona Święcickiego,Dyrektora Ukr.
Muzeum Narodowego
we/Lwowie,ul.Mochnackiego 42

ad 1 - 8

Na zasadzie art.2 punkt c/ i art.4 Rozporządzenia Ministra Wyznań Rel. i Oświecenia Publ. i Ministra Spraw Wewn. z dnia 15 stycznia 1931 r. o utworzeniu okręgowych komisyj konserwatorskich/Dz.U.Rz.P.Nr. 16 poz. 84/ powołuję Pana na członka Okręgowej Komisji konserwatorskiej na obszar Województw lwowskiego,stanisławowskiego i tarnopolskiego z siedzibą we Lwowie na okres lat trzech.-

Wojewoda:
/-/ Wł. Belina-Prażmowski

:-:-:-

115

STAROSTWO POWIATOWE KROŚNIEŃSKIE

L. A.K. 1/9/33.

Krosno dnia 9 czerwca 1933.

Bóbrka- Grodzisko przedhistoryczne.

Urzędowi W o j e w ó d z k i e m u

we L w o w i e

przedkładam wykonując reskrypt z dnia 11 lutego 1933

L: A.K. 1/9/33.-

Za Starostę powiatowego:

/ Habiński/

LWOWSKI U ŁĘ WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 12 CZER 033
L. Ak 1/9. zał. 2
waga

do

ZAD KATASTRALNY
w KROŚNIE

116

L. 52/933. Krosno, dnia 8. czerwca 1933.

STAROSTWO
w KROŚNIE
9. VI. 1933
L. AA 5/1

Do

Starostwa Krośnieńskiego

Załatwiając tamt. pismo z dnia 18/2. br. L. A. A. 5/1, oznajmia się, że z opisu zapodanego przez Urząd Wojewódzki w piśmie z d. 11/2. br. L. AK. 1/9/33, nie da się ustalić na których parcelach oraz którymi wykazami hipotecznemi i t. d. objęta jest przestrzeń zajęta przez grodzisko przedhistoryczne w gminie Bóbrce.

Żądane daty mogą być udzielone po zbadaniu na miejscu przy sposobności pobytu urzędnika pomiarowego w gminie.

Ponieważ jednak gm. Bóbrka nie jest objęta tegorocznym planem podróży, należy zwrócić się do Izby Skarbowej I re Lwowie o zezwolenie na dodatkowy wyjazd do gminy Bóbrki.

Kierownik:

Inż. Pirgo

INŻ. KAZIMIERZ PIRGO
Radca miernictwa

a/a Zf.

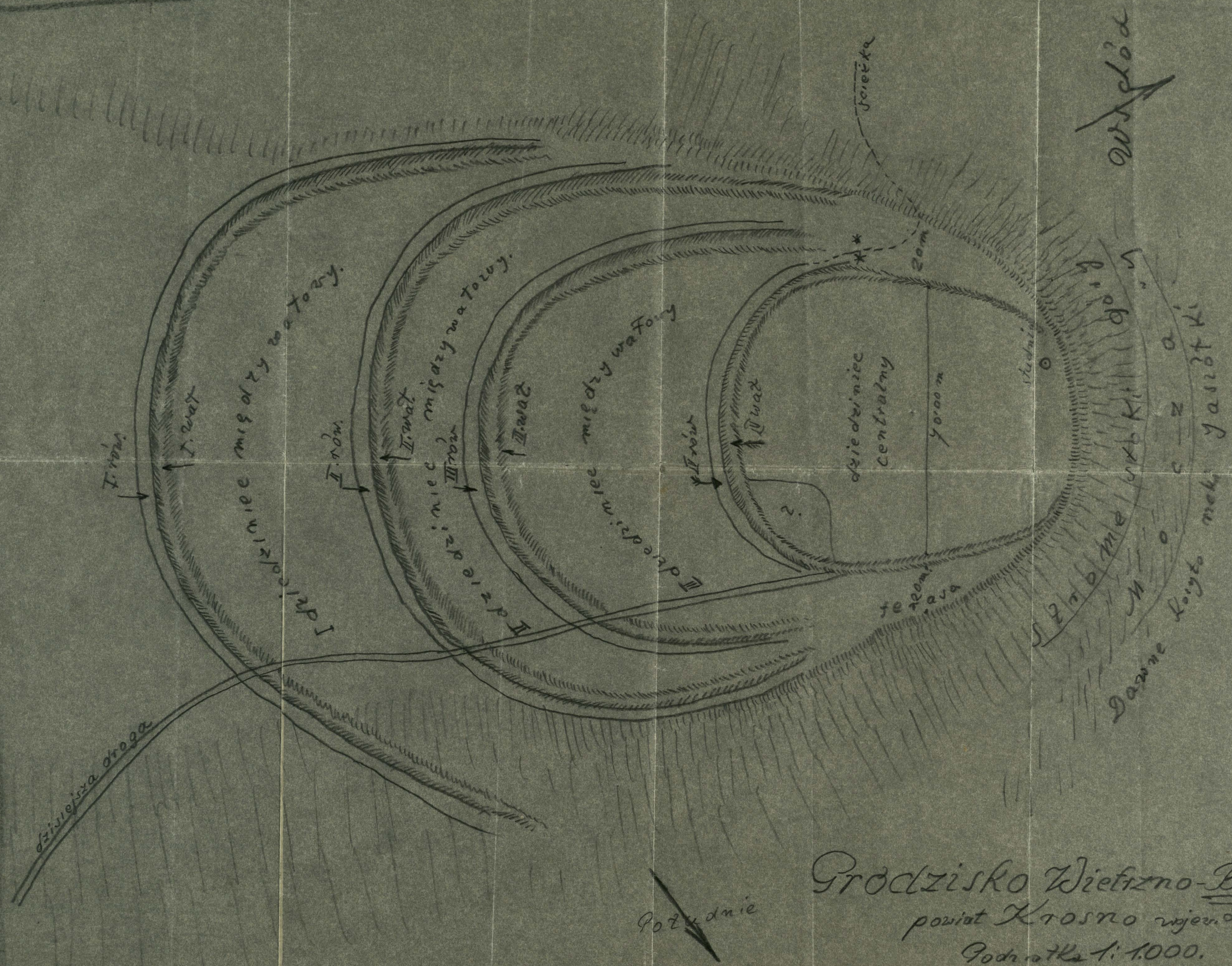

Grodzisko Wietrzno-Bóbrka
powiat Krosno wojew. Lwowskie
Podziałka 1:1.000.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

We Lwowie, dnia ..... 193..

L. AK. 2/127/33.

Nowosiółki dydyńskie:
Ochrona starej cerkwi.

Do

Komitetu Budowy Gr. Kat. cerkwi
w Nowosiółkach dydyńskich

do rąk Gr.Kat. Księdza Proboszcza
w/ H u j s k u .
ad Dobromil.

W związku z udzieleniem przez Urząd Wojewódzki pismem z dnia 7. grudnia b.r. L:KB.42/3/2 pozwolenia na budowę nowej cerkwi w Nowosiółkach dydyńskich, zwracam uwagę, że pozwolenie to nie uwalnia Komitetu parafjalnego od obowiązku utrzymywania w należytym stanie starej tamtejszej cerkwi drewnianej z r.1740 która jako charakterystyczny zabytek budownictwa drzewnego, winna być stosownie do postanowień Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6. marca 1928.r. o opiece nad zabytkami/Dz. U. Rz. P. Nr. 29. poz. 265./troskliwie konserwowana, przyczem wszelkie uszkodzenia należy bezzwłocznie naprawić, uzyskawszy uprzednią aprobatę Konserwatora. W związku z tem wzywa się Wielebnego Księdza Proboszcza do nadesłania tut. Urzędowi informacyj w sprawie stanu zachowania odnośnej cerkwi oraz o ile możności zdjęcie fotograficzne cytowanego zabytku.-

Konserwator:

19

L: Ark. 2/127/23.

Nowosiółki dydyńskie.
Ochrona starej cerkwi.

Do

Komitetu Budowy
Gr. kat cerkwi w Nowosiółkach dydyńskich

do rąk Gr. kat. Księdza Proboszcza
w Słujsku
ad Dobromil

√ z dnia 7. grudnia b.r.

W związku z udzieleniem przez Urząd Wojewódzki pismem L: KB.42/3/2 pozwolenia na budowę nowej cerkwi w Nowosiółkach dydyńskich, zwracam uwagę, że pozwolenie to nie uwalnia Komitetu parafjalnego od obowiązku utrzymywania w należytym stanie starej tamtejszej cerkwi drewnianej z r. 1740. która jako charakterystyczny zabytek budownictwa drzewnego, winna być stosownie do postanowień Rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6. marca 1828. r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr 29. poz 265.) troskliwie konserwowana, przyczem wszelkie uszkodzenia należy bezzwłocznie naprawić, uzyskawszy uprzednią aprobatę konserwatora.

W związku z tem zwraca się Wielebnego Księdza Proboszcza do nadesłania tut. Urzędowi informacyj w sprawie stanu zachowania odnośnej cerkwi oraz o ile możności zdjęcie fotograficzne cytowanego zabytku.

Wp. II. na odp. wp. I.

Panu Stawiscu powiatowemu w Dobromilu

przesyłam do wiadomości celem roztoczenia nad odnośną cerkwią stosownej opieki.

We Lwowie dn. / XII. 933

kons. f. t. 12. XII

Do

Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego

we L w o w i e .

Odnośnie do pisma Województwa z dn. 12 maja z.r. L.A.K.1/19/32, które otrzymałam od mego administratora w styczniu bieżącego roku, zawiadamiam, że na żądanie Magistratu m.Sambora i za zezwoleniem Państwowego Urzędu Rady Ochrony Przyrody lipa w mojej realności przy ul. Kościuszki 15 została ścięta ze względu na grożące przechodniom niebezpieczeństwo.

Na potwierdzenie tego faktu załączam:

1/ kopję listu Magistratu m.Sambora z dn. 3.X.1932 r.,

2/ kopję karty pocztowej Sekretarza Lwowskiego Komitetu Państwowej Rady Ochrony Przyrody p.Treszki z dn.25.X.1932 r. oraz

3/ list mego administratora Dra Serwackiego w Samborze.

Helena Lewicka

3 załączniki

Warszawa, dn. 20 stycznia 1933 r.

Helena Lewicka
Warszawa, Chocimska 25 m.3

LWOWSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Weszło dnia 23 STCZ. 1933
L. MK 3/2 zał.
waga

ADWOKAT
Dr. JÓZEF SERWACKI
w SAMBORZE.

121

Sambor dnia 2.stycznia 1933.-

Wielmożna Panie

H e l e n a L e w i c k a

W a r s z a w a
---
ul:Chocimska 25.m.3.

Odnośnie do szac. listu WPani z dnia 30 grudnia z.r. zawiadamiam, że dnia 28 grudnia z.r. i dnia 29 grudnia z.r. doręczono mi przyległe tu dwa reskrypta , a mianowicie: reskrypt Województwa z dnia 12 maja 1932,L:A.K. 1/19/32 w sprawie lipy, tudzież przypomnienie Starostwa z 23 grudnia br, L.AA.81/32, Nie wiem właściciwie dlaczego ze ~~Starsem~~ Starostwa doręczano te kawałki w mojej kancelarji .

Jednocześnie dnia 30 grudnia udałem się na realność Pani w południe i przekonałem się,że tego samego dnia od rana ludzie jacyś z Magistratu ścinali wzmiankowaną lipę i już dwa wielkie pnie leżały na ziemi, a dowiaduję się teraz ,że już cała lipa jest wycięta .

Przytej sposobności zauważam, że wypada teraz ,aby WPani od siebie do Województwa wniosła doniesienie jakieś, że nie jest możliwem wykonanie polecenia Województwa, co do konserwacji tego okazu, "flory" podkarpackiej, albowiem Magistrat z powodu niebezpieczeństwa życia ludzkiego zarządził ażeby ta lipa ,która była przegnitą od swej podstawy została usuniętą, zwłaszcza,że rosła ona ponad chodnikiem publicznym miejskim i z tej przyczyny została ona dnia 30 grudnia 1932 ściętą w zupełności, Ja takiego pisma nie wnoszę do Województwa ,bo nie mam stanowczej pewności ,czy ścięcie tej lipy zarządzonem zostało przez Magistrat z urzędu ze względu na niebezpieczeństwo życia, czy może wskutek prywatnych zabiegów WPani u inż.miejskiego , w każdym wypadku nie posiadam na to żadnego pisma z Magistratu , które mógłbym dołączyć do dniesienia do Województwa.-

Przy tej sposobności łączę serdeczne życzenia z dniem "Nowego Roku"-

Z wysokiem poważaniem

[illegible]

O d p i s .

Urząd Wojewódzki Lwowski

L.AK.1/19/32

We Lwowie, dnia 12 maja 1932 r.

Stwierdzenie wartocśi zabytkowej sędziwej lipy w realnośći p.Lewickiej w Samborze.

Do

Pani Heleny Lewickiej

w S a m b o r z e .

ul.Kościuszki 15.

Na podstawie art.3, art.1 i art.2 punkt 7 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn.6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami /Dz.U.R.P.Nr.29 poz.265/ uznaję za zabytek okazałą lipę wielkolistną o obwodzie w piersnicy 4´70 m. a wysokości 18 m., znajdującą się w realności p.Heleny Lewickiej w Samborze przy ul. Kościuszki 15, /whl. 281 księga gruntowa Sądu Grodzkiego w Samborze/ jako piękny okaz przyrody na Podkarpaciu.

Decyzja niniejsza na podstawie art. 3 ust.2 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem /Dz.U.R.P. Nr.36 poz. 341/ ulega natychmiastowemu wykonaniu.

Od decyzji tej przysługuje odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; odwołanie wnosi się za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu dni 14 po dniu doręczenia decyzji.

Za Wojewodę:

/-/ Kwaśniewski
Naczelnik Wydziału

Odpis.

Starostwo Samborskie
L.AA.8/1/32

Sambor, dn. 23 grudnia 1932 r.

Do
Pani Heleny Lewickiej
w Samborze
ul.Kościuszki L.15

W związku z treścią reskryptu Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie z dnia 12.V. 1932 r. L.AK.1/19/32 w sprawie stwierdzenia wartości zabytkowej sędziwej lipy w realności Pani w Samborze, przypominam Pani niniejszem zalecenia Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie z czerwca 1932 r. L:AK.3/6/32 w sprawie ochrony tejże lipy do których Pani do tej pory się nie zastosowała.

Starosta Samborski
/-/ Kazimierz Lenczewski

Odpis

Lwów 25.X. 1932 r.

Jaśnie Wielmożna Pani,

Przepraszam bardzo, że na dworzec nie przyszedłem, ale o obecności JWPani dowiedziałem się po powrocie z wycieczki o godzinie 6-tej wieczór. Lipa wiatry wytrzymała, ale po obcięciu jednej odnogi w myśl żądań Magistratu - trzy pozostałe mogą stawiać za słaby opór wiatrom - a zabetonowanie będzie tylko powierzchowne, gdyż i tak wszystkie odnogi są w nasadzie spróchniałe. Jeżeli WPani zdecydowała się ściąć więc można to zrobić, bo odkładanie przez zabiegi będzie tylko powiększaniem JWPani kłopotów, dlatego obstaję przy swojem powiedzeniu w Samborze, gdyż pozostawienie lipy ponawiać będzie JWPani kłopoty. Gdyby lipa stała na uboczu a nie nad ulicą możnaby czekać na jej śmierć naturalną. WPani jest właścicielką - nam trudno jest decydować o takiem czy innem załatwieniu, tembardziej że Magistrat jest w prawie w swych żądaniach. Jedno wyjście byłoby przez obcięcie wszystkich gałęzi dla zmniejszenia oporu powietrza, ale to zeszpeciłoby nietylko lipę ale i całą ulicę, a także zwiększyło koszta.

Kreślę się z prawdziwem poważaniem

J.Treszka
Lwów II Dom Techników
ul.Abrahamowiczów 14

JWielmożna Pani
Helena Lewicka
Sambor
ul.Kopernika 14

O d p i s .

Magistrat miasta Sambora

L.9462/32

Sambor, dn. 3 października 1932 r.

Do

Pani Heleny Lewickiej

właśc. realności

w S a m b o r z e

ul.Kościuszki L.13

Ponieważ konar lipy stojącej tuż przy ulicy przechylił się niebezpiecznie mimo zastosowania obręczy żelaznej, tak że zachodzi obawa wywrócenia się wymienionego konaru na ogród lub przy silnym wietrze na ulicę, wzywam Panią do natychmiastowego usunięcia grożącego przechodniom części drzewa do dnia 8 października 1932.

Nadmieniam, że w razie niezastosowania się do powyższego konar zostanie na koszt Pani usunięty.

Komisarz rządowy:
w z.

/-/ Mitro

127

MAGISTRAT
król. stoł. miasta Lwowa.
Urząd Nadzoru Budowlanego.

Lwów, dn. 24. kwietnia 1933 r.-

L.dz.III.A. 962/33

Przedmiot: Rynek 40 -
odsłonięcie zabytkowej realn.

W odpowiedzi prosimy powołać się na wyżej podaną liczbę.

Do

Pana Dymitra Brużbiaka i Barucha Grafa
współwłaśc.real.przy pl.Rynek 40
na rece pierwszego - zam. tamże
w/ miejscu

Stwierdzono komisyjnie dn.29.III.1933 r., że w realności przy pl.Rynek 40 stanowiącej jeden z najpiękniejszych zabytków architektury świeckiej rokokowej starego rynku lwowskiego o pięknych karjatydach męzkich, misternie kutych w kamieniu, zasłonięto fasadę parteru przez samowolnie dobudowane dwa zewnętrzne drewniane portale firmy "Joachim Katz" i Mojżesz Holzman" przez co znacznie zeszpecono ten zabytek, zatracono jego charakter, spaczono i przesunięto osiowość, co sprzeciwia się przepisom art.333 i 341 Rozp.Prez.Rzpl.z 16.II.1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli /Dz.U.R.P.Nr.23.poz.202/ oraz obwieszczeniu Magistratu z dn. 25.VII.1929 r.LM: 64089/29. Ponieważ oba te portale są bardzo znacznie zniszczone, powykręcane i wychylone z pionu, a wskutek przegnicia części drewnianych konstrukcyjnych grożą runięciem na chodnik co sprzeciwia się art.377 wymienionego rozporządzenia,
Wobec tego na podstawie przepisów art.380 wspomnianego rozporządzenia, wzywamy Pana do:
a/ rozebrania obu szpecących i grożących obaleniem portali zewnętrznych
b/ odczyszczenia części kamiennych fasady
c/ uzupełnienia brakujących rzeźb i fragmentów,
w terminie do końca maja 1933 r.po uprzedniem przedłożeniu nam planów.
W razie niewykonania powyższego zarządzenia, wykonamy je na podstawie art.380 rozp.Prez.Rzpl.z 16.II.1928 r.o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli /Dz.U.R.P.Nr.23 poz.202/ a wyznaczoną zaliczkę na koszty wykonania w wysokości 1000 zł.ściągniemy w drodze admin.

./. EZ.

Oprócz tego ulegnie Pan na podstawie art.402 wymienionego rozporządzenia ukaraniu w drodze administracyjnej.

Przeciw powyższemu zarządzeniu przysługuje prawo odwołania się do p.Wojewody we Lwowie w myśl art.395 wyżej wymienionego rozporządzenia przyczem jeśli o wysokość samej zaliczki wyznaczonej na podstawie art.44.rozp.Prez.Rzpl.z dn.22.III.1928 r.o postępowaniu przymusowem w administr./Dz.U.R.P.Nr.36 poz.342/może Pan oprzeć się na art.20 tegoż rozporządzenia.

W myśl art.83 rozp.Prez.Rzpl. z 22.III.1928 r.o postepowaniu admin. /Dz.U.R.P.Nr.36 poz.341/ odwołanie powinno być wniesione w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu niniejszego pisma.

Należycie ostemplowane odwołanie należy wnieść do p.Wojewody w podwójnem wykonaniu przez Magistrat Urząd Nadzoru Budowlanego.

Naczelnik Wydziału III.
/-/ Inż.Olszewski.

:+:+:+

Odpis. 129 —

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

We Lwowie, dnia XII. 1933.

L. AK. 2/127/33.

Nowosiółki dydyńskie:
Ochrona starej cerkwi.

Do

Komitetu Budowy Gr. Kat. cerkwi
w Nowosiółkach dydyńskich

do rąk Gr.Kat. Księdza Proboszcza
w/ H u j s k u .
ad Dobromil.

W związku z udzieniem przez Urząd Wojewódzki pismem z dnia 7. grudnia b.r. L:KB.42/3/2 pozwolenia na budowę nowej cerkwi w Nowosiółkach dydyńskich, zwracam uwagę, że pozwolenie to nie uwalnia Komitetu parafjalnego od obowiązku utrzymywania w należytym stanie starej tamtejszej cerkwi drewnianej z r.1740 która jako charakterystyczny zabytek budownictwa drzewnego, winna być stosownie do postanowień Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6. marca 1928. r. o opiece nad zabytkami/Dz. U. Rz. P. Nr. 29. poz. 265./troskliwie konserwawana, przyczem wszelkie uszkodzenia należy bezzwłocznie naprawić, uzyskawszy uprzednią aprobatę Konserwatora. W związku z tem wzywa się Wielebnego Księdza Proboszcza do nadesłania tut. Urzędowi informacyj w sprawie stanu zachowania odnośnej cerkwi oraz o ile możności zdjęcie fotograficzne cytowanego zabytku.-

Konserwator:

/Dr. Hornung/.

Urząd Wojewódzki Lwowski

L:AK.1/

We Lwowie dnia.....XII.1933.

Panu Staroście powiatowemu

w/ D o b r o m i l u .

przesyłam do wiadomości celem roztoczenia nad odnośną cerkwią stosownej opieki.

Konserwator:

129

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

Odpis.

We Lwowie, dnia 21 ..... 193...

L. .....

AK. 1/46/1933

grudnia 3

1/ Pana Dra Leona Pinińskiego
Profesora honorowego Uniwersytetu Jana Kazimierza
we/ Lwowie,ul. Matejki 4.

2/ Pana Dra Władysława Podlachy,Profesora
Uniwersytetu Jana Kazimierza
we/ Lwowie,ul.Marszałkowskal

3/ Pana Dra Władysława Kozickiego,Profesora Uniwersytetu
Jana Kazimierza
we/Lwowie,ul.Św.Zofji 48

4/ Pana Inż. Witolda Minkiewicza,Profesora Politechniki
we/Lwowie,ul.Kampiana 3

5/ Pana Inż. Jana Bagieńskiego,Profesora Politechniki
we/Lwowie,ul.Chorążczyzna 24

6/ Pana Inż. Marjana Osińskiego,zast.Profesora Politechnik
we/Lwowie, ul. Murarska 59

7/ Pana Dra.Kazimierza Hartleba,Dyrektora Miejskiego
Muzeum Przemysłu Artystycznego
we/Lwowie,ul.Hetmańska 20

8/ Pana Dr.Hilarjona Święcickiego,Dyrektora Ukr.
Muzeum Narodowego
we/Lwowie,ul.Mochnackiego 42

ad 1 - 8

Na zasadzie art.2 punkt c/ i art.4 Rozporządzenia Ministra Wyznań Rel. i Oświecenia Publ. i Ministra Spraw Wewn. z dnia 15 stycznia 1931 r. o utworzeniu okręgowych komisyj konserwatorskich/Dz.U.Rz.P.Nr. 16 poz. 84/ powołuję Pana na członka Okręgowej Komisji konserwatorskiej na obszar Województw lwowskiego,stanisławowskiego i tarnopolskiego z siedzibą we Lwowie na okres lat trzech.-

Wojewoda:
/-/ Wł. Belina-Prażmowski

:-:-:-

Mini
Depa
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.No.114.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego - Departament
Sztuki.

Na pismo z dnia 22.IX.22 r,L.3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No.3355/22-z.

dnia 12.października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr.Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wydz

1934

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep.V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.wewn.No.114.

Warszawa, dnia 29.IX.1922 r.-

Do Dowódcy Okr.Korp.
No.I,II,III,IV,V,VI,VII,IX,i X.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają o zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.-

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w ścisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31.X.18 r.o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz.Pr.P.P.r.1918, No.16.poz.36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.No.114.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego - Departament Sztuki.

Na pismo z dnia 22.IX.22 r, L.3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No.3355/22-z.

dnia 12.października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr.Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wydz

(3)

1932

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep.V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.wewn.No.114.

Warszawa, dnia 29.IX.1922 r.-

Do Dowódcy Okr.Korp.
No.I,II,III,IV,V,VI,VII,IX,i X.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają o zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.-

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w ścisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31.X.18 r. o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz.Pr.P.P.r.1918, No.16.poz.36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament V. Inż. i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.

L: AR. 1/6./34.

132a

Przys.

Do

Urzędu Ksiąg Gruntowych
Sądu Grodzkiego

w 1) Drohobyczu
2) Rzeszowie
3)

Upraszam o możliwie rychłe podanie do wiadomości tut. Urzędu Wojewódzkiego numerów hipotecznych nieruchomości, na których znajdują się następujące objekty zabytkowe, ~~[illegible]~~ z wymienieniem właściciela, na którego rzecz zostały one zaintabulowane.

ad. 1) Drohobycz. Cerkiew. Św. Trójcy O.O. Bazylianów
" " Św. Jerzego
" " Św. Krzyża
" " Św. Paraskewii.

Dróbkowice dwor. Tarnowskich

130

Dr. Zbigniew Hornung

Konserwator Okręgowy.

B. Arsenał miejski we Lwowie.

Kilka uwag na marginesie ostatniej restauracji.

Mieszkańcy Lwowa pamiętają dobrze ową zaniedbaną, bezstylową ruderę przy ul. Podwale, od niepamiętnych czasów odartą z tynku, która w mniemaniu przeważnej części obywateli miasta była tylko dawnym austryjackim magazynem wojskowym, szpecącym t. zw. "Wały gubernatorskie". Dowodzili wprawdzie historycy, że ten bezkształtny budynek jest b. arsenałem miejskim czyli zbrojownią, pochodzącą z poł. XVI. wieku, trudno było jednak doszukać się w nim jakichś wybitniejszych cech zabytkowych. W opinji przeto ogółu b. arsenał miejski we Lwowie jako zabytek nie istniał zupełnie. Dopiero ostatnie prace restauracyjne, dokonane w bież. roku kosztem Władz Wojskowych, pod nadzorem Urzędu Konserwatorskiego, pozwoliły odsłonić z pod grubej warstwy kilkakrotnych otynkowań pierwotny zrąb budowli, i ujawnić szereg niezmiernie interesujących ~~pozostałości dawnego [illegible]~~ szczegółów, których istnienia mogliśmy się poprzednio jedynie domyślać.

Roboty te umożliwiły dokładne zdanie sobie sprawy z dziejów budowy tego objektu, który nie doczekał się dotąd należytego zbadania, mimo iż pod względem swej archeologicznej i historycznej wartości, zasługuje on na szczególną uwagę, jako jeden z najstarszych zabytków architektury starego Lwowa. Po odbiciu grubej warstwy wyprawy oczom naszym ukazał się interesujący kompleks architektoniczny, złożony z trzech elementów, pochodzących z różnych epok stylowych. A mianowicie okazało się że tylną ścianą budynku tworzy doskonale zachowany kamienny mur, będący pozostałością najstarszych fortyfikacyj miejskich, sięgających drugiej połowy XIV. wieku. Zachowany odcinek muru, długości około 58 mtr pochodzi z epoki, kiedy miasto, założone na nowem miejscu przez Kazimierza Wielkiego poczęło się około roku 1380, budować, i otaczać murem obronnym, wyznaczającym granice starego Lwowa. Średniowieczny ten mur padł niemal w całości ofiarą regulacji miasta, dokonanej na przełomie XVIII. i XIX. wieku, która nie potrafiła uszanować historycznego znaczenia dawnego systemu obronnego miasta, i urządziła na tem miejscu, podobnie zresztą jak wszędzie niemal w Europie, plantacje miejskie. Nikłe resztki tego muru dochowały się jedynie w dziedzińcu Sądu Okręgowego przy ul. Rutowskiego, będące pozostałością fortyfikacyj t. zw. niskiego zamku oraz w tyle b. arsenału królewskiego, zbudowanego w r. 1635 przez Władysława IV. gdzie dziś się mieści Archiwum Państwowe. Fragmenty powyższe są jednak prawie niedostępne oraz przeważnie w stanie wielkiego zniszczenia, względnie wskutek włączenia w organizm późniejszych budowli, zatraciły one niemal zupełnie swoje archeologiczne znaczenie. Tem większą przeto wartość posiadać będzie fragment tego Kazimierzowskiego muru, zużytkowanego jako ściana tylna arsenału miejskiego, ponieważ jest to jedyny obecnie odkryty renament najdawniejszych ~~który~~ obwarowań miejskich szczęśliwym trafem dochował się do naszych czasów.

Podobnie wybitne znaczenie dla dziejów średniowiecznej architektury lwowskiej posiadać będzie ośmioboczna baszta z surowej cegły, flankująca od przodu dawną zbrojownię miejską. Wystawiona najpóźniej z pocz. XV. wieku, jak o tem świadczy wielki wymiar i chararakterystyczne wiązanie gotyckiej cegły, wykracza ona poza lico wspomnianego muru, tworząc wysu-

nym, imitującym doskonale starą dachówkę, dalej do odkrycia starego wątku surowej gotyckiej cegły na baszcie obronnej oraz do wyprawienie ścian właściwej zbrojowni, przyczem wywnękowano kilka zamurowanych otworów okiennych, zrekonstruowano dwa zniszczone gzymsy kordonowe i uzupełniono brakujący materjał w kamiennym cokole. Pozatem zabezpieczono przed opadami atmosferycznemi herby z XVII. wieku, wmurowane w ścianę arsenału od ul. Sobieskiego, które zdobiły niegdyś zburzony mur obronny w przedpolu arsenału, przez wykonanie odpowiedniego nakrycia w formie daszku. Wkońcu pozostawiono dochowane szczątki muru, pochodzącego z wyburzonej z początku XIX. w. czworobocznej baszty "szewskiej", z których znaczenia nie mogą sobie przeważnie zdać sprawy mieszkańcy miasta, przypuszczając, że pozostawiono powyższą część budowli w stanie nieukończonym. W ten sposób przedstawiałby się pierwszy etap robót, wykonanych w ubiegłym sezonie budowlanym około konserwacji starej zbrojowni miejskiej.

W roku przyszłym projektujemy usunięcie sztucznego nasypu od ul. Podwale, które pozwoli nam na odsłonięcie elewacji frontowej budynku w jej pierwotnej wysokości, podobnie jak to miało miejsce w odniesieniu do b. arsenału Królewskiego. Wreszcie byłoby rzeczą wskazaną zastąpić obecne, niemiłe dla oka blaszane pokrycie dachowe Zbrojowni, a zwłaszcza ceglanej baszty t. zw. "karpiówką", a wówczas dopiero interesujący ten objekt architektury starego L-wowa wystąpiłby w całej okazałości.

Z przytoczonych wywodów wynika jak doniosłe i cenne odkrycia pozwoliła nam dokonać ostatnia restauracja tego niepozornego na pierwszy rzut oka objektu. Odsłoniliśmy mianowicie najstarsze remanenty fortyfikacyj dawnego Lwowa, które pozostawały dotąd w zupełnem ukryciu. Była to robota może nie tak efektowna na pozór, jak usuwanie szyldów i portali sklepowych, szpecących fasady kamienic naszego pięknego rynku, ale bezwzględnie bardziej doniosła, jeżeli idzie o naukowe poznanie i udostępnienie najdawniejszych zabytków naszego miasta. Dzięki tejże restauracji, zyskał Lwów nowy zabytek, sięgający czasem powstania najdawniejszej epoki swojego istnienia, po nowej lokacji miasta za czasów Króla Kazimierza. Byłoby przeto rzeczą wskazaną, aby przewodnicy wyszkoleni przez tak zasłużone dla propagandy naszego starego miasta "Towarzystwo miłośników przeszłości Lwowa", zechcieli w czasie oprowadzania wycieczek poświęcić baczniejszą uwagę b. arsenałowi miejskiemu, jako jedynemu i najlepiej dochowanemu fragmentowi dawnych średniowiecznych obwarowań miejskich.-

132

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

We Lwowie, dnia lutego 1934.

L. AK. 1/6/34.

Do
Urzędu Ksiąg Gruntowych
Sądu Grodzkiego

Upraszam o możliwie rychłe podanie do wiądomości tut. Urzędu Wojewódzkiego numerów hipotecznych nieruchomości na których znajdują się następujące objekta zabytkowe, z wymienieniem właściciela na którego rzecz zostały one zaintabulowane.

Zdjęcia wypadły nienajgorzej, jak na pogodę, którą miałem.

Oddając owe 13 negatywów tutaj, celem sporządzenia odbitek, dowiedziałem się, że nie są one dobrze wywołane i mogą z biegiem czasu pożółknąć, a nawet całkiem zepsuć się. Możeby więc na wszelki wypadek dać je Bujakowi raz jeszcze: niech je (bezpłatnie oczywiście) wzmocni i utrwali. W odniesieniu do 13 negatywów, które odsyłam, operacja ta została już tutaj przeprowadzona.

Obecnie oczekuję paszportu i przygotowuję się do wyjazdu na Śląsk Opolski i czeski. W związku z tem nie zdążyłem jeszcze sporządzić notatek z podróży po leskim powiecie. Uskutecznię to jednak natychmiast po powrocie z zagranicy.

Łączę serdeczne pozdrowienia i wyrazy szacunku

Franciszek Strzałko

75·95
77 -
39 - 50
192·45 -

152·95

52 - 95
39 - 50
92·45 -

Kraków, Poselska 6 m. 3

dn. 6 września 1934

Szanowny Panie Doktorze!

W załączeniu przesyłam:

1) 13 (trzynaście) negatywów wypożyczonych przeze mnie celem sporządzenia odbitek.
2) 3 fotografje zabytków poziatu leśnego z moich negatywów
3) 2 fotografje cerkwi w Matkowie, powiat turczańskim
4) rachunek kosztów mojej podróży i kwit na materjały i roboty fotograficzne

Uprzejmie proszę o zwrócenie mojego rewersu wystawionego na ilość 13 negatywów, względnie o przysłanie mi tego rewersu do Krakowa.

Stosownie do życzenia Pana Doktora przesyłam fotografje cerkwi w Matkowie, która zdaniem mojem winna być objęta pod szczególną opieką, gdyż jest to najpiękniejszy zabytek budownictwa cerkiewnego Bojków. Porównanie załączonych zdjęć z odbitką, którą Urząd Konserwatorski posiada, da możność ustalenia w jakim kierunku winno pójść ewentualne przywrócenie pierwotnego wyglądu tego zabytku.

Z podróży mojej jestem całkiem zadowolony.

134

a

Jaśnie Wielmożny Panie Wojewodo !

Powołując się na pismo Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego z dnia 21 grudnia 1933 r. L.AK.1/46/33, dziękuję najuprzejmiej za zaszczycenie mię powołaniem na członka Okręgowej Komisji Konserwatorskiej na obszar Województwa Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego, którą to funkcję podejmę.-

Proszę o przyjęcie wyrazów głębokiego szacunku

Marjan Osiński

/Dr.Marjan Osiński
zast.Prof.Politechniki/

Lwów,dnia 11 stycznia 1934 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dnia 13 STCZ. 1934
AK 1/46 zał.
waga

a/a
15. I 933

PIJCIE PIWO OKOCIMSKIE!

Jak wygląda lwowska zbrojownia?

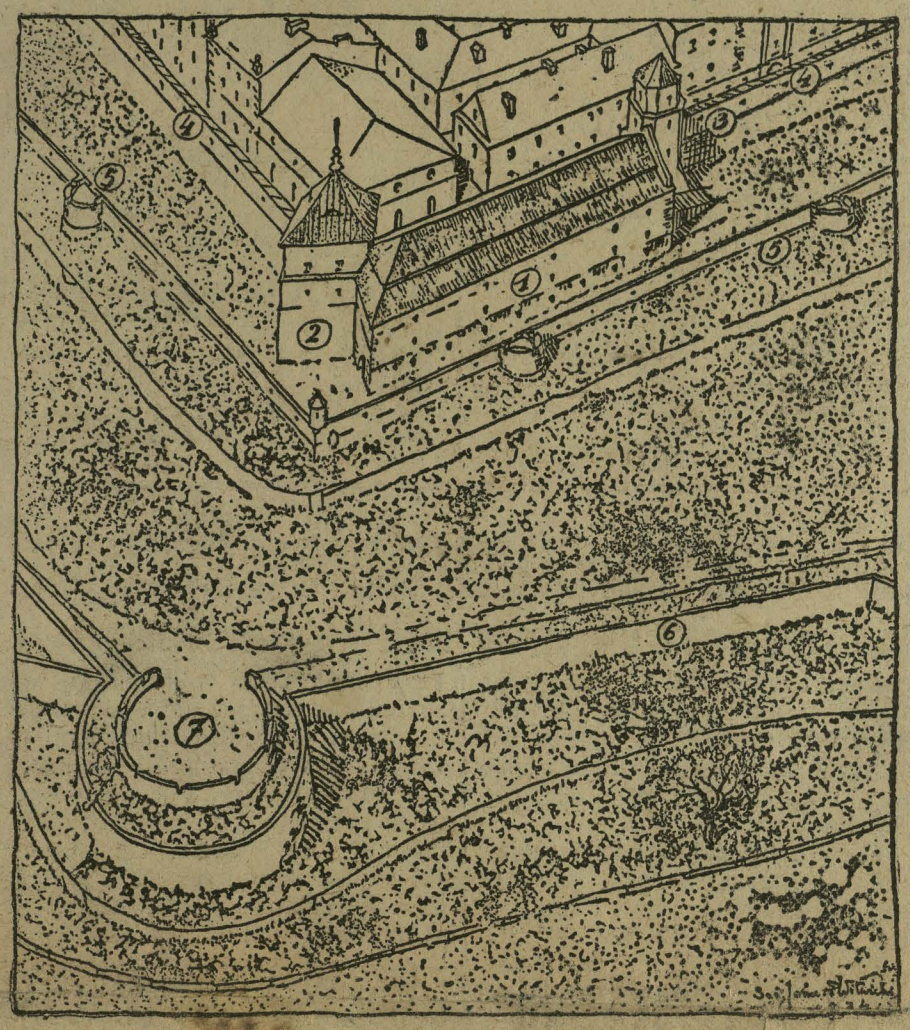

DAWNY ARSENAŁ MIEJSKI WRAZ Z JEGO OTOCZENIEM PRZY KONCU XVIII. WK.
WEDŁUG REKONSTRUKCJI INŻ. ARCH. JANUSZA WITWICKIEGO.

W numerze dzisiejszym drukujemy na str. 9 artykuł konserwatora dra Hornunga o b. arsenale lwowskim.

Rycina powyższa wyobraża widok zbrojowni lwow. wraz z jej otoczeniem, w rekonstrukcji inż. arch Janusza Witwickiego, który od kilku lat z poświęceniem, mimo braku jakiegokolwiek poparcia pracuje nad odtworzeniem modelu dawnego Lwowa z ost. lat XVIII. w., kiedy to jeszcze warowny jego charakter nie został zatarty. Rysunek ten przedstawia nam wyraźnie jak wielkim zmianom uległa odnośna część miasta przed bezwzględną modernizacją jego rozplanowania z pocz. ubiegłego stulecia. Widzimy na nim właściwą zbrojownię, przykrytą w tym czasie, zamiast obecnym blaszanym dachem z XIX. w. wyższym mansardowym pokrytym dachówką albo gontem (1), dalej owe dwie gotyckie baszty po bokach (2—3) oraz w głębi stary mur obronny z r. 1380, opasujący niegdyż Lwów dokoła (4). Przed arsenałem wznosił się następnie niski mur, przerwany w niektórych miejscach półokrągłemi, niskiemi basztami, z których jedna zachowała się tylko w pierwotnym stanie w piwnicy kamienicy pod nr. 32 przy ul. Sobieskiego (5). Wkońcu osłaniał zbrojownię od wschodu potężny wał ziemny, wysokością przewyższający znacznie arsenał, wzmocniony na szczycie kamiennym murem (6). Na dzisiejszym zakręcie linji tramwajowej, na niewielkim placyku przed pałacem wojewody, znajdował się silnie ufortyfikowany bastjon, z którego obecnie ani śladu nie pozostało (7).

—o—

1887

NATURALNE WINA GRONOWE

M. & S. KOZIOŁ

HURT - DETAL

Lwów, Dominikańska 3. tel. 54-30.

Wysyłka na prowincję w paczkach żywnościowych po 3, 5 i 10 flaszek.

Wypłata uposażeń urzędniczych bonami Funduszu inwestycyjnego

Warszawa, 22. grudnia. (st). Min. spraw wewn. wystosowało do wojewodów i prezydentów miast okólnik w sprawie wypłacania uposażeń urzędniczych bonami funduszu inwestycyjnego. Okólnik ministerjalny podnosi, że zarząd główny zrzeszenia związków zawodowych pracowników miejskich R. P. wezwał zrzeszone związki,

aby wyraziły zgodę na przyjmowanie części należnego uposażenia w bonach inwestycyjnych.

Skoro zatem pracownicy samorządowi lub związki pracownicze wyrażą zgodę na wypłacenie im części uposażeń w bonach inwestycyjnych,

należy uskutecznić wypłaty do wysokości 10 proc. uposażenia miesięcznego.

Wypłaty w bonach należy podjąć, o ile to możliwe,

już na 1. stycznia 1935 r.,

a to ze względu na doniosłe znaczenie jakie mają bony inwestycyjne dla ożywienia życia gospodarczego.

wpływem tego życia nowego a prze
ogromnego, które przez nią płynęło
niby po
zasługują na to! Są dzieci, czują
i myślą
wczesne

Drobne uśmiechy

Druzgocąca logika

Naczelny redaktor „Dzwonka Codziennego" przyszedł w fatalnym humorze do biura. Jeszcze dobrze nie usiadł przy biurku, kiedy polecił poprosić do siebie reportera.

— Pan pisał dzisiejsze sprawozdanie o samobójstwie w parku?

— No pewnie, że ja. To był nasz najnowszy szlagier.

— Ładny szlagier. Napisał pan stek głupstw.

— Głupstw!

— Tak panie, czytaj pan.

I reporter począł czytać drżącym ze wzruszenia głosem: „Zapadł powoli jesienny wieczór. Chłód wiał ze wschodu i żółte liście, kołysane podmuchem wiatru, lekko mruczały.

— Słyszał pan kiedy, by liście mruczały? Co to są koty?

— Przenośnia poetycka, panie szefie.

— Chętniebym pana przeniósł do konkurencji.

„Szli wtuleni w siebie on i ona. Milczeli. Usiedli na ławeczce w długiej alei. Więc się rozstajemy ze sobą — rzekła po chwili ona. To mówiąc dała mu swe usta".

— Skandal. Mają się rozstać, a ona daje usta. Kobieta, która opuszcza kochanka daje usta?

— A co daje panie szefie?

— W pysk daje. Bez względu na to, co za kobieta. Hrabina czy kucharka. Takie już one są, wierzaj mi pan, mam rutynę. Ale to nic, czytaj pan dalej.

„On popatrzył w jej czarne oczy, przyskoczył do świeżych ust, a potem przytulił się do jej dużej pięknej twarzy".

— Widział pan kiedyś, by duża twarz była piękna?

— Nieraz. Są i takie. Zresztą jak się komu podoba.

— Panie, tracę cierpliwość. Duża twarz, to nie jest twarz.

— Tylko co?

— Potwarz panie. Jedźmy dalej.

„Wstali i szli obok siebie długą drogą, spotykali inne pary. I on rozczulony szepnął: Ci idą w głąb parku i wrócą nieraz w te strony. Tylko dla nas niema powrotu. Wreszcie wyszli, odprowadził ją do dorożki, później wrócił i na tej sam[e]
[...]lił do [...]

Strucle na święta

oraz **pieczywo wszelkiego rodzaju** poleca firma

F. TABACZYŃSKI

Lwów, ul. Bogusławskiego 3.

Telef. 21-51. 7398

Filje: ul. Na Bajkach 29. i ul. Łyczakowska 15.

Czego Lwów jeszcze nie widział!

(Sykstuska 14)

Z niewidzianym dziś komfortem, smakiem iście wymarzonym
Już otwarte gabinety dla fryzjerstwa przeznaczone,
Więc salony upiększenia: ondulacji wodnej, trwałej
I zabiegów kosmetycznych przy obsłudze doskonałej.
Również dla wybrednych panów uczyniono wsze starania,
By każdego zadowolić, spełnić wszelkie wymagania
Gabinety te otworzył znany damski fryzjer lwowski,
Nagrodzony wielokrotnie mistrz nad mistrze T. KUTKOWSKI. (bf).

Soir de Paris

PERFUMY
PUDER
WODY
TUALETOWE

BOURJOIS
PARFUMEUR // PARIS

Gwiazdka dla najbiedniejszych dzieci Lwowa

500 paczek żywnościowych rozdano z inicjatywy wojewody lwowskiego

Wczoraj z inicjatywy wojewody lwowskiego, p. Beliny - Prażmowskiego, dokonano we Lwowie rozdawnictwa 500 paczek żywnościowych świątecznych dla najbiedniejszych dzieci bezrobotnych bez różnicy narodowości i wyznania. — Paczki z pałacu p. wojewody przewieziono autami do komisarjatów miejskich, w których rozdano je według spisów. Odnośni urzędnicy z polecenia p. wojewody składali obdarowanym życzenia świąteczne. Obdarowani przyjęli podarunki nad zwyczaj ciepło i wyrażali słowa podziękowania oraz wdzięczności dla p. wojewody.

Paczki zawierały: 5 kg mąki najpiękniejszej, 2 kg słoniny, 1 kg kiełbasy, 1 kg cukru, 1 kg mydła, pół kg kawy konserwowej i 10 dkg herbaty, 1 kg cukru, 1 kg masła, pół basę koszerną.

O godz. 4 popoł. w pałacu wojewódzkim staraniem p. wojewody, jako przewodniczącego Funduszu Pracy, odbyła się „Gwiazdka" dla najbiedniejszych dzieci Obrońców Lwowa, powiatu lwowskiego i Organizacji Młodzieży Pracującej. — W czasie tejże z rąk Pani Wojewodziny dzieci otrzymały buciki, płaszczyki i słodycze.

Prócz tego p. wojewoda Beliną-Prażmowski tego roku postanowił znacznie rozszerzyć akcję zaopatrzenia dzieci w ubrania. Staraniem p. wojewody wykonano 930 par bucików i 570 płaszczy. Z tego p. wojewoda przeznaczył przez Miejski Komitet Opieki Pozaszk. dla Lwowa 425 par bucików i 260 płaszczy, zaś p. wojewodzina na „Gwiazdce" w pałacu wojewódzkim rozdała 70 par bucików i 50 płaszczy. Resztę bucików i płaszczy przesłano dla najbiedniejszych dzieci w Borysławiu, Drohobyczu, Przemyślu i Sanoku, oraz część dla dzieci powiatu lwowskiego.

—o—

BRANKA

BONA

[...]es naszej no-
kakao!

LWOWSKIE KONSERWATORJUM MUZYCZNE
im. Karola Szymanowskiego

Zakł. główny: ul. Jagiellońska 1. Tel. 35-19
Administracja. ul. Sobieskiego 4. Tel. 57-98

Całokształt nauki konserwatoryjnej od początków aż do uzyskania dyplomu.

KURS DRAMATYCZNY I OPERowy.
GIMNASTYKA RYTMICZNA
TAŃCE KLASYCZNE.

7369

Znakomite grono profesorskie.

Pań

Przy opłatku.

Dwieczny obyczaj gromadzi w dniu Wigilji Bożego Narodzenia rodziny nasze przy wspólnej wieczerzy uroczystej, która ma charakter symbolicznego orzędu.

Zarówno liczba biesiadników którzy zasiadają do stołu jak i nakrycie stołu, liczba i charakter spożywanych potraw, „boże drzewko" snopy zboża rozstawiane w kątach zby — wszystko to posiada znaczenie tajemniczych znaków-symboli, któremi nasi praojcowie czcili zwycięstwo światła nad ciemnością, dnia nad nocą.

Kultura chrześcijańska przesyciła treścią własną te prastare obyczaje, dając im nowe z Narodzeniem Chrystusa związane znaczenie. Na stole wieczerzy wigilijnej pojawił się biały opłatek, „chlebem anielskim" zwany, zaś przełamanie się nim przy składaniu sobie życzeń wzajemnych jest wstępem do wieczerzy wigilijnej.

Niepodobna, by w tej uroczystej chwili, przy opłatku, myśl nasza ograniczyła się do spraw, zamykających się ściśle w kręgu rodzinnym. Prócz domowników i członków rodziny, w każdym domu polskim przy opłatku obecny będzie jeszcze jeden gość — najważniejszy, choć niewidzialny.

Najjaśniejsza Rzeczpospolita Polska obecna będzie w sercach naszych, gdy łamać się będziemy „chlebem anielskim" i składać sobie wzajemne życzenia.

Ku Niej kierować się będą najserdeczniejsze i najgorętsze życzenia nasze, bo wiemy, że poza dobrem Rzeczypospolitej nie masz naszego dobra, poza Jej szczęściem — naszego szczęścia.

Nasza dusza zbiorowa w ciągu kilkunastu lat bytu niepodległego wyrobiła się wszechstronnie, zmężniała, okrzepła.

Idea państwowa przestała być atrakcją, stała się źródłem żywych sił Narodu, motorem czynów rzesz miljonowych.

Dotknięty katastrofą powodzi mieszkaniec południowych powiatów Rzeczypospolitej wie już dzisiaj i rozumie, że pomoc niesie mu „Polska", młody bezrobotny, który w obozie pracy trudzi się nad budową drogi, mostu, czy obwałowaniem rzeki, wie, że pracuje „dla Polski".

Największą radością naszego życia zbiorowego jest postępujący szybko proces dojrzewania obywatelskiego w masach ludu wiejskiego. Chłop jest już dzisiaj świadomym obywatelem Rzeczypospolitej Nawet opozycyjnie nastrojeni chłopi rozumieją już dzisiaj, że Państwo Polskie jest ich własną ojcowizną, zaś Rząd Polski tym najpotężniejszym w Państwie czynnikiem, którego główną i naczelną troską jest zbudowanie mocnych podstaw dobrobytu i rozwoju mas ludu rolniczego.

Z tem krzepiącem poczuciem, że Rzeczpospolita nasza wzmacnia się na wewnątrz i zyskuje coraz bardziej poczesne miejsce w świecie łamać się będziemy opłatkiem i zasiądziemy do wieczerzy wigilijnej.

Dr. ZBIGNIEW HORNUNG
Konserwator Okręgowy

B. Arsenał miejski we Lwowie

Kilka uwag na marginesie ostatniej restauracji

Mieszkańcy Lwowa pamiętają dobrze ową zaniedbaną, bezstylową ruderę przy ul. Podwale, od niepamiętnych czasów odartą z tynku, która w mniemaniu przeważnej części obywateli miasta była tylko dawnym austryjackim magazynem wojskowym, szpecącym t. zw. „Wały gubernatorskie". Dowodzili wprawdzie historycy, że ten bezkształtny budynek jest b. arsenałem miejskim czyli zbrojownią, pochodzącą z poł. XVI. wieku, trudno było jednak doszukać się w nim jakichś wybitniejszych cech zabytkowych. W opinji przeto ogółu b. arsenał miejski we Lwowie jako zabytek nie istniał zupełnie. Dopiero ostatnie prace restauracyjne, dokonane w bież. roku kosztem Władz Wojskowych, pod nadzorem Urzędu Konserwatorskiego, pozwoliły odsłonić z pod grubej warstwy kilkakrotnych otynkowań pierwotny zrąb budowli, i ujawnić szereg niezmiernie interesujących szczegółów, których istnienia mogliśmy się poprzednio jedynie domyślać.

Roboty te umożliwiły dokładne zdanie sobie sprawy z dziejów budowy tego objektu, który nie doczekał się dotąd należytego zbadania, mimo, iż pod względem swej archeologicznej i historycznej wartości, zasługuje na szczególną uwagę, jako jeden z najstarszych zabytków architektury starego Lwowa. Po odbiciu grubej warstwy wyprawy oczom naszym ukazał się interesujący kompleks architektoniczny, złożony z trzech elementów, pochodzących z różnych epok stylowych. A mianowicie okazało się, że tylną ścianę budynku tworzy doskonale zachowany kamienny mur, będący pozostałością najstarszych fortyfikacyj miejskich, sięgających drugiej połowy XIV. wieku. Zachowany odcinek muru, długości około 58 m. pochodzi z epoki, kiedy miasto, założone na nowem miejscu przez Kazimierza Wielkiego poczęło się około roku 1380 budować i otaczać murem obronnym, wyznaczającym granice starego Lwowa. Średniowieczny ten mur padł niemal w całości ofiarą regulacji miasta, dokonanej na przełomie XVIII. i XIX. wieku, która nie potrafiła uszanować historycznego znaczenia dawnego systemu obronnego miasta, i urządziła na tem miejscu, podobnie zresztą jak wszędzie niemal w Europie, plantacje miejskie. Nikłe resztki tego muru dochowały się jedynie w dziedzińcu Sądu Okręgowe

go przy ul. Rutowskiego, będące pozostałością fortyfikacyj t. zw. niskiego zamku oraz w tyle b. arsenału królewskiego, zbudowanego w r. 1635 przez Władysława IV., gdzie dziś się mieści Archiwum Państwowe. Fragmenty powyższe są jednak prawie niedostępne oraz przeważnie w stanie wielkiego zniszczenia, względnie wskutek włączenia w organizm późniejszych budowli zatraciły one niemal znupełnie swoje archeologiczne znaczenie. Tem większą przeto wartość posiadać będzie fragment tego Kazimierzowskiego muru, zużytkowanego jako ściana tylna arsenału miejskiego, ponieważ jest to jedyny obecnie odkryty fenament najdawniejszych obwarowań miejskich, który szczęśliwym trafem dochował się do naszych czasów.

Ostatnia z 25 baszt

Podobnie wybitne znaczenie dla dziejów średniowiecznej architektury lwowskiej posiadać będzie ośmioboczna baszta z surowej cegły, flankująca od przodu dawną zbrojownię miejską. Wystawiona najpóźniej z początkiem XV. wieku, jak o tem świadczy wielki wymiar i charakterystyczne wiązanie gotyckiej cegły, wykracza ona poza lico wspomnianego muru, tworząc wysunięty ku przodowi bastjon. Niegdyś było podobnych baszt w systemie fortyfikacyjnym miasta dwadzieścia pięć, pozostających pod opieką kongregacyj cechowych, z których do naszych czasów przetrwała w dolnej kondygnacji zaledwie jedna, stojąca u wylotu ul. Skarbkowskiej, w zabudowaniach OO. Dominikanów, dziś znacznie obniżona i przykryta blaszanym dachem, odsłonięta z pod grubej warstwy tynku baszta obok arsenału miejskiego należała pierwotnie do cechu powroźników i tokarzy. Mimo zaś znacznego obniżenia i zniszczenia pierwotnego zwieńczenia, stanowi ona najlepiej zachowany przykład dawnej wieży obronnej z końca XIV. lub pocz. XV. wieku, której znaczenie podnosi doskonały stan zachowania gotyckiej cegły,

HENRYK BALK

ŻYWIOŁ.

ELEKTRYCZNE KWIATY, FIOLETOWE DZIWA,
STALOWE ŁODYGI, RTĘCIOWE PRZĘDZIWA,
UJARZMIONE SYKI, ULEGŁE BULGOTY,
SKRZYŻOWANIE PRĘTÓW, FIZYKALNY GOTYK.

PIORUNOWE SMOKI, SZKLANI ALCHEMICY,
ŻYWIOŁ JEDNOLITY, ŻYWIOŁ WIELOLICY,
TYGRYSIE PRZYCZAJE, TRESOWANE SKOKI,
ETER MRUGAJĄCY CZARNO-ZŁOTEM OKIEM.

WYDARTE SEKRETY, WŚCIEKŁA KONSPIRACJA,
UCIECZKI, POWROTY W INTERWAŁACH, SPACJACH,
SPIRALE, PĘDZĄCE PO SPLĄTANYCH DROGACH
W RAJSKĄ NIERUCHOMOŚĆ —
W LINJĘ PROSTĄ —
W BOGA.

stanowiącej obecnie jedyny okaz budowli z surowej cegły we Lwowie.

Wkońcu w rozważaniach naszych należy się wzmianka właściwej zbrojowni, która powstała później od wymienionych powyżej średniowiecznych remanentów, a mianowiecie w poł. XVI. wieku, kiedy to miasto opasane zostało nową linją obronną, składającą się z wysokiego wału ziemnego, biegnącego mniejwięcej środkiem obecnych plantacyj na t. zw. „Wałach gubernatorskich". Skromny, prostokątny ten budynek, przybudowano do wzmiankowanego muru gotyckiego, wyzyskując go jako tylną ścianę nowej budowli. Pozatem z obu stron otaczały nowowzniesiony arsenał dwie stare baszty obronne, z których dochowała się jedna u wejścia do zbrojowni, a z drugiej, należącej niegdyś do cechu szewców, pozostały jedynie szczątki wyburzonych murów od ul. Sobieskiego, które w czasie ostatniej restauracji zostały wydobyte na jaw i zakonserwowane jako jedyny ślad nieistniejącej już wieżycy gotyckiej. Sam budynek arsenału miejskiego jest rówieśnikiem zachowanej dotąd w stanie ruiny b. baszty prochowej, która wznosiła się niegdyś, otoczona dokoła wałem ziemnym, pod osłoną panującego nad miastem klasztoru OO. Karmelitów Bosych, tworzącego oddzielną, wysuniętą poza mury miejskie fortecę, podobnie jak klasztor OO. Bernardynów. Pod względem architektonicznym przedstawiała się dawna zbrojownia miejska jako masywny wydłużony budynek, z cegły palonej na miejscu. Do środka prowadziły dwa portale od strony północnej oraz jeden od strony południowej t. j. od dzisiejszej ul. Sobieskiego, którędy można było wytaczać ze sklepionego wnętrza działa, przeznaczone do obrony miasta.

Prace konserwatorskie

Podjęte w bież. roku prace konserwatorskie ograniczyły się jedynie do odsłonięcia zatynkowanego przez austrjaków kamiennego muru z XVI. wieku, i odpowiedniego zabezpieczenia go przez ostrożne zafugowanie i nakrycie t. zw. „karpiówką", polewaną w tonie zgniłozielonym, imitującym doskonale starą dachówkę, dalej do odkrycia starego wątku surowej gotyckiej cegły na baszcie obronnej oraz do wyprawienia ścian właściwej zbrojowni, przyczem wywnękowano kilka zamurowanych otworów okiennych, zrekonstruowano dwa zniszczone gzymsy kordonowe i uzupełniono brakujący materjał w kamiennym cokole. Pozatem zabezpieczono przed opadami atmosferycznemi herby z XVII. wieku, wmurowane w ścianę arsenału od ul. Sobieskiego, które zdobiły niegdyś zburzony mur obronny w przedpolu arsenału, przez wykonanie odpowiedniego nakrycia w formie daszku. Wkońcu pozostawiono dochowane szczątki muru, pochodzącego z wyburzonej z pocz. XIX. w. czworobocznej baszty „szewskiej", z których znaczenia nie mogą sobie przeważnie zdać sprawy mieszkańcy miasta, przypuszczając, że pozostawiono powyższą część budowli w stanie nieukończonym. W ten sposób przedstawiałby się pierwszy etap robót, wykonanych w ubiegłym sezonie budowlanym około konserwacji starej zbrojowni miejskiej. W roku przyszłym projektujemy usunięcie sztucznego nasypu od ul. Pod wale, które pozwoli nam na odsłonięcie elewacji frontowej budynku w jej pierwotnej wysokości, podobnie jak to miało miejsce w odniesieniu do b. arsenału królewskiego. Wreszcie byłoby rzeczą wskazaną zastąpić obecne, niemiłe dla oka blaszane pokrycie dachowe zbrojowni, a zwłaszcza ceglanej baszty t. zw. „karpiówką", a wówczas dopiero interesujący ten objekt archi-

HENRYK ZBIERZCHOWSKI

Oj ci grafomani!

Kochani czytelnicy, pozwólcie, że opowiem wam coś nie coś o chorobie, która w ostatnich latach rozpanoszyła się w Polsce, o chorobie, wobec której medycyna i nauka stoją bezsilne, bo nie udało się jeszcze wynaleźć skutecznego zastrzyku lub szczepionki przeciw jej fatalnym skutkm. Mam na myśli epidemję grafomanji, która tak, jak grypa ma na wiosnę swoje najwyższe nasilenie a słabnie cośkolwiek w okresie zimowym. Pewien mój przyjaciel bakterjolog twierdzi stanowczo, że choroba ta pochodzi od malutkiego, nawet pod mikroskopem niewidzialnego bakcyla, który z powodu tego usuwa się z pod badań i eksperymentów medycyny. Kto go połknie i nie ma dość odpornego organizmu, staje się chronicznym, dożywotnim, nieuleczalnym grafomanem, zatruwając życie swoim i obcym, doprowadzając do rozpaczy redakcje pism i dyrekcje teatrów, następując na pięty wydawcom książek. Najnieszkodliwszą odmianą grafomanów są: grafomani pamiętnikowi. Dosiadają Pegaza tylko okolicznościowo, wypisują się bez reszty w pamiętniku znajomej panienki i po tej erupcji poetycznego ducha wracają znów na całe lata do prozy codziennego życia. Przeglądając pamiętniki pensjonarek, można się spotkać z zadziwiającą ekonomją słowa w guście:

I ja buch
w ten sztambuch

z piękną naiwnością młodocianego serca, w typie:

Ach Maniu wzgardziłaś mną
Chłopcem niewinnym
Ledwie minął miesiąc
Już się ślizgasz z innym.

ze źle zastosowanym cytatem poetyckim jak n. p.:

Litwo! ojczyzno moja, ty jesteś jak zdrowie
Ile cię cenić trzeba, ten tylko się dowie,
Kto cię utracił... czego ci życzy

Szczerze kochająca przyjaciółka Frania

albo wreszcie z taką słuszną nauką moralną jak np.:

Chłopiec zdradliwy uśmiecha się mile,
Lecz ty dziewczyno zawsze bądź ostrożna.
Prawda, że są to przyjemne chwile,
Ale co nie można, to nie można.

O wiele niebezpieczniejszą odmianą są grafomani redakcyjni. Przez trzydzieści lat pracy redakcyjnej wycierpiałem od nich wiele i ażeby nie popełnić morderstwa pod wpływem nieodpornego afektu, usuwałem zawsze skrzętnie z mego biurka wszystkie twarde i ostre przedmioty jak np. przyciskacz do papierów, mosiężny kałamarz, nóż do rozcinania książek. Bo wyobraźcie sobie tylko:

Jest słoneczny dzień, po dobrze przespanej nocy czuję się lekki i wesoły jak ptaszek. Nagle pukanie do drzwi i wchodzi do pokoju osobnik. Grzeczny, czysto ubrany, tylko coś mu źle patrzy z oczu. I za chwilę na mojem biurku znajduje się zbiorek poezyj wiosenno-erotycznych, albo co gorsza, dramat w ośmiu aktach wierszem pod groteskowym tytułem: Lokomotywa i prześciera-

dło. A te wypociny grafomańskie musi się przecież przeczytać, bo za kilka dni taki pan zgłosi się napewno po ocenę i coś mu przecież trzeba odpowiedzieć, ażeby gość sobie poszedł do ciężkiej cholery. Z utworami nadesłanemi pocztą jest już łatwiejsza sprawa: kosz jest cierpliwy i ma paszczę wieloryba. Nawet nie wie, co polityka.

Wśród tych grafomańskich wierszydeł trafiają się czasem perły mimowolnego humoru, które utrwalam dla uciechy mych bliźnich na kanwie pamięci. Naprzykład taki rozbrajający w swej prostocie „Wschód słońca":

Złote słonko rano wstało
Żeby ludziom ciepło dać,
Potem znowu się schowało
Żeby rano znowu wstać.

Albo taki plastyczny „Spacer w lesie":

Rośnie sobie brzózka
Wiatr huczy po lesie
Hej! Jasio Marysi
Wciąż na szyję pnie się
Jak on to robi?

Zapamiętałem sobie dobrze wierszyk p. t. „Wzgarda":

Choć obojętność twa me serce
podrze

187

We Lwowie dn.2 stycznia 1934 r.

Jaśnie Wielmożny Panie Wojewodo!

W związku z pismem Urzędu Wojewódzkiego z 21 grudnia r.ub.L:AK. 1/46/33,mam zaszczyt zawiadomić Pana Wojewodę iż godność członka Okręgowej Komisji Konserwatorskiej przyjmuję.

Witold Minkiewicz

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dnia 3 - STCZ. 1934
Lk 1/46 zał.
waga

do

a/a
15.I 934

Adres: Inż.Witold Minkiewicz
Prof.Politechniki lwowskiej
Lwów Kampiana 3.

PODOLSKIE
TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZE.

CENTRALNY ZARZĄD W TARNOPOLU
GMACH URZĘDU WOJEW.

KONTO CZEK. P.K.O. WARSZAWA NR. 154.714.

TELEFON NR. 23.

16. ODDZIAŁÓW POWIATOWYCH.

L. 236

Tarnopol, dnia 10. październ. *193* 4

Do

DZIŚ

Pana Konserwatora

do rąk JWPana Dra Z. Hornunga

we Lwowie.

Urząd Wojewódzki.

Przesyłając w załączeniu odpis pisma skierowanego do Pana Starosty trembowelskiego, w sprawie dalszej opieki nad zamkiem prosimy uprzejmie o wywarcie odpowiedniego wpływu na Zarząd miasta w Trembowli i na Starostę, w kierunku pozytywnego załatwienia sprawy przeniesienia własności zamku na Towarzystwo, co uważamy za niezbędny warunek dalszej opieki nad zamkiem.

Wyrażamy przekonanie, że jeśli JWPan Konserwator uważa dotychczasową naszą opiekę nad tem objektem za należytą i pragnąłby ją utrzymać w przyszłości, zechce dołożyć starań w kierunku dla nas przychylnym.

Odnosimy wrażenie, że byłoby bardzo pożądane wywarcie nacisku na Zarząd miasta w kierunku wstawienia odpowiednich kwot do budżetu i podjęcia intenzywnej konserwacji ruin, zwłaszcza jeśli w swoim czasie zostało wydane orzeczenie uznające powyższy objekt za zabytkowy.

Prosząc o łaskawą wiadomość jakie stanowisko JWPan Konserwator zajmuje w tej sprawie, która jest bardzo pilną ze względu na mające się odbyć w najbliższych dniach posiedzenie Zarządu miasta w Trembowli,

Łączymy wyrazy wysokiego poważania.

Sekretarz:

/H. Wójcicki/

Prezes

/T. Kunzek/

Odpis

PODOLSKIE
TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZE
CENTRALNY ZARZĄD W TARNOPOLU, (GMACH URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO).

CENTRALNY ZARZĄD W TARNOPOLU
GMACH URZĘDU WOJEW.

KONTO CZEK. P.K.O. WARSZAWA NR. 154.714.

TELEFON NR. 23.

16. ODDZIAŁÓW POWIATOWYCH.

L. 236

Tarnopol, dnia 10. październ. 1934

Do

JWielmożnego Pana
Ludwika Schreibera
Starosty
w T r e m b o w l i.

Starania Oddziału Trembowelskiego T-wa o przekazanie własności ruin zamku na rzecz Towarzystwa celem intenzywniejszej konserwacji i opieki nad ruinami natrafiają na opór i niechęć ze strony Zarządu miasta, czy też niektórych członków tego Zarządu, którzy z przyczyn niezrozumiałych odnoszą się do tych starań negatywnie. N

Nasze Towarzystwo niema obowiązku wkładać znaczne środki materjalne i pracę w objekt będący cudzą własnością i nie może prowadzić odpowiedniej polityki konserwatorskiej w stosunku do objektu, który mógłby być każdej chwili odebrany.

Natomiast znaczny wysiłek i środki wkłada Towarzystwo w inne zamki będące własności P.T.T.K. jak: Krzywcze, Kudryńce i obecnie zamek czortkowski, który przy usilnem poparciu Konserwatora i Departamentu Fundacyjnego T.W.S. we Lwowie, stanie się wkrótce własnością Towarzystwa.

Ponieważ dotychczasowy stan czynienia wkładów w zamek niebędący własnością Towarzystwa nie odpowiada potrzebom i zamierzeniom T-wa, którego wysiłek będzie skierowany na podane wyżej objekty i prawdopodobnie na zamek Zbaraski, przeto zamierzamy zastanowić dalsze prace około zamku trembowelskiego i monasteru w Podgórzanach i zrezygnować z dalszej opieki nad temi zabytkami, korzystając z tego, że są własnością Zarządu miasta Trembowli.

./.

Jeśli więc Zarząd miasta nie zajmie w sprawie własności zamku życzliwego stanowiska dyktowanego raczej rzeczywistą troską o dobro tego historycznego objektu i względami natury ogólnej w zakresie konserwacji zabytków w takim razie będziemy zmuszeni odnieść się do naszego Oddziału Trembowelskiego z wezwaniem do zastanowienia wszelkich prac i odstąpienia od dalszych zamierzeń.

Nadmieniamy równocześnie, że w myśl dekretu Prezydenta Rz.P. o opiece nad zabytkami Związki samorządowe - a więc w tym wypadku Zarząd miasta - są ustawowo obowiązane do należytej konserwacji objektów zabytkowych i mogą być do tego zmuszone. Z chwilą więc rezygnacji Towarzystwa z dalszej opieki, zwłaszcza nad zamkiem trembowelskim, będzie obowiązkiem Zarządu miasta zająć się należytą konserwacją, ze swej zaś strony będziemy, w trosce o ten zabytek usilnie zabiegali o to u kompetentnych czynników urzędowych i w drodze publicznej /przez prasę i radjo/, by konserwacja zamku przez Zarząd miasta była odpowiednio intensywną i aby dążyła do należytego zabezpieczenia zamku przed jakimkolwiek uszkodzeniem.

Wiedząc o tem, jak JWPanu Staroście m leży na sercu dobro zamku trembowelskiego prosimy uprzejmie o wywarcie wszelkiego wpływu, by sprawa zamku została z korzyścia dla tego objektu i w interesie budżetu Zarządu miasta załatwiona pozytywnie i prosimy o łaskawe uwiadomienie Zarządu Centralnego T-wa o dalszym biegu sprawy, od czego zależeć będzie ustosunkowanie się Towarzystwa do Zarządu miasta i do objektu zamkowego.

Łączymy wyrazy wysokiego poważania

Sekretarz: Prezes

/ - / Za zgodność. / - /

/H. Wójcicki/ /T. Kunzek/

PODOLSKIE TOWARZYSTWO w Tarnopolu PTK Turystyczno - Krajoznawcze

1963

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep.V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.wewn.No.114.

Warszawa, dnia 29.IX.1922 r.-

Do Dowódcy Okr.Korp.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

No.I,II,III,IV,V,VI,VII,IX,i X.

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają o zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.-

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w sisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31.X.18 r.o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz.Pr.P.P.r.1918, No.16.poz.36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.No.114.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego - Departament Sztuki.

Na pismo z dnia 22.IX.22 r, L.3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No.3355/22-z.

dnia 12.października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr.Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wydz

1936

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep.V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.wewn.No.114.

Warszawa, dnia 29.IX.1922 r.-

Do Dowódcy Okr.Korp.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

No.I,II,III,IV,V,VI,VII,IX,i X.

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają o zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.-

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w sisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31.X.18 r.o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz.Pr.P.P.r.1918, No.16.poz.36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.No.114.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego - Departament Sztuki.

Na pismo z dnia 22.IX.22 r, L.3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No.3355/22-z.

dnia 12.października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr.Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wydz.

Komitet Budowy Szkoły
w Rudnikach.

Rudniki, dnia 11 maja 1936r.

Do
Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego
we Lwowie
przez
Starostwo Powiatowe
w Mościskach

W związku z rozpoczętą w roku 1935 przebudową pałacu zabytkowego na pomieszczenie Szkoły Powszechnej w Rudnikach, Komitet Budowy imieniem gromady w Rudnikach zwraca się z uprzejmą prośbą o udzielenie mu subwencji na częściowe pokrycie kosztów, poniesionych na zabezpieczenie tego budynku, jakoteż na uzupełnienie pewnych fragmentów zabytkowych wskazanych przez Pana Konseratora na miejscu, oraz na dokończenie tej roboty, która została przerwana z powodu wyczerpania skromnych funduszów na ten cel przeznaczonych.

Fundusz ten uzyskany tytułem pożyczki z Tow.P.B.P.S.P. we Lwowie, stanowił jedyną kwotę na przebudowę budynku, wyłącznie na cele szkolne, bez uwzględnienia konserwacji zabytków średniowiecznych, które jako takie nie mają specjalnego znaczenia dla szkoły.

Z uwagi na to, że kwota przeznaczona na budowę szkoły została częściowo wydatkowana na cele konserwatorskie, wskutek tego koszty tej przebudowy zostały znacznie powiększone tak, że Komitet obecnie nie posiada żadnych środków finansowych na dokończenie samej budowy, nie mówiąc już o uzupełnieniu części zabytkowych, uprasza o uwzględnienie niniejszej prośby.-

Dionizy Kurek
/D. Kurek/
Kierownik Szkoły.

Rabiej Stanisław
Przewoniczący Komitetu B.S.

140

STAROSTWO POWIATOWE
w Mościskach
Podano dnia 13 MAJ 1936
L: aa/76/36 Zał.

DZIŚ!

Komitet Budowy szkoły w Rudnikach
prośba o subwencję.-

Mościska, dnia 16 maja 1936 r.

Urzędowi Wojewódzkiemu
we Lwowie

przedkładam.-

Starosta powiatowy:
Doboszy
/Dr.Doboszyński/

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. 18. MAJ. 1936
L. KK.2/72 ZAŁ. WAGA

Urząd Konserwatorski
Dr. Hornung

a/a

MINISTERSTWO
WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA
PUBLICZNEGO

WARSZAWA, DN. 31 stycznia 193 6 R.

Do № IV Szt-5367/35.

Krycie blachą drewnianych cerkiewek.

Do Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego

Oddział Sztuki

we L w o w i e

Ministerstwo jest znów z posiadaniu dowodów na krycie drewnianych cerkiewek blachą głównie na terenie Województwa Stanisławowskiego. Ponieważ Ministerstwo nie otrzymało dotychczas odpowiedzi na swe pisma z dnia 7.XI. 1933 r. Nr.IV Szt-11280/33 i z dnia 4/VI 1935 Nr.IV 5367/35 w poruszonej sprawie, przeto powołując się na powyższe jakoteż na pisma do Panów Wojewódów Tarnopolskiego i Stanisławowskiego z dnia 14.XI. 1932 r. Nr.IV Szt-5370/32 /przesłane w odpisie tam. Urzędowi przy cyt. piśmie Nr.5367/35/ poleca Panu Konserwatorowi zdać sprawę z poczynionych kroków i zarządzeń, mających na celu kategoryczny zakaz niewłaściwego krycia wspomnianych objektów zabytkowych. Przy sprawozdaniu zechce Pan Konserwator wymienić cerkiewki, które zostały pokryte blachą od 1932 r. do obecnej chwili. Termin sprawozdania do 15.II. 1936 r.

Główny Konserwator

/J. Remer/

2/2

IX

dz. sł.

odp.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Wpisano dn. -3 LUT. 1936
L. K-K. 2/14. Zał. WAGA

Drukarnia Państwowa Nr 73477. 3.XII.34. 5 000.

z XXL III

wys

121

L: Y.Y.L. 2/14/36

Do
Ministerstwa Wyzn. Relig.
i Oświec. Publ.
I Wydział Sztuki
w Warszawie

Wycie Blecha,
dziennik cerkiewny.

Powtórnie w załączeniu ↑ dn. 31. Stycznia b. r. № IV. Szt. 5367/35. ~~dotyczący~~ z prośbą o załatwienie pisma ↑ z dn. 27. czerwca ub. r. L: Y.Y.L. 2/95/35. do Pana Wojewody w Stanisławowie i Tarnopolu, wpłynęłego w drodze ↑ z dołączeniem ↑ z dn. 4. czerwca 1935, z wyjaśnieniem, dotyczącym odroczenia przewodu ~~dotyczącego~~ przedłożonego + powodu braku odpowiedzi ~~na~~ na wystąpienie tutejsze, względnie ewentualnie Konsystorza Metropolitalnego przedstawienia Ministerstwu wyczerpującej relacji. Równocześnie przedkładam, iż mimo ponowionych starań tutejszego Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie i Tarnopolu na ~~odroczenie~~ nadesłanie ~~odpisu~~ Wycia Blecha dziennika cerkiewnego i Kalendarza cerkiewnego ~~z~~ ~~roku~~ ~~1935~~ ~~i~~ ~~1936~~ ~~oraz~~ ~~z~~ ~~zaznaczeniem~~ ~~ewentualnych~~ ~~zmian~~ ~~w~~ ~~porównaniu~~ ~~z~~ ~~poprzednim~~ ~~roczn~~ ~~wydaniem~~ ~~tych~~ ~~wydawnictw~~ ~~oraz~~ ~~wskazanie~~ ~~przyczyn~~ ~~ich~~ ~~zmian~~ ~~i~~ ~~uzupełnień~~ ~~w~~ ~~porównaniu~~ ~~z~~ ~~poprzednim~~ ~~rocznym~~ ~~wydaniem~~ ~~tych~~ ~~wydawnictw~~ przedstawienia wielkiej prośby ~~o~~ ~~przedłożenie~~ ~~przedstawienia~~ ~~wielkiej~~ ~~prośby~~

Wojewódzkiego Stanisławowskiego z dn. 13. lutego b. r. Nr KB. 37/34/35 odpowiednie zarządzenia zostały wydane. Pozatem dodać należy, iż w każdym wypadku, skoro tylko dojdzie do wiadomości Konserwatora, iż Komitet parafialny zamierza pokryć blachą zabytek budownictwa drzewnego, wydawany jest przez tut. Oddział Sztuki bezwzględny zakaz, z równoczesnem poleceniem pokrycia tychże objektów gontem. Wobec powyższego stanu rzeczy uznać należy, iż pozostające do dyspozycji środki administracyjne, mające na celu niedopuszczenie do dalszego oszpecania wymienionych budowli ~~leżące w granicach stosowania wykonywania Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 6. marca 1927 r. o opiece nad zabytkami~~ zostały przez tut. Oddział Sztuki wyczerpane. Jeżeli zaś w dalszym ciągu zdarzają się wypadki na terenie Huculszczyzny krycia blachą drewnianych cerkiewek, to dzieje się to bez wiedzy i pozwolenia kompetentnych władz. Z tego powodu nie jestem w możności przedłożyć Ministerstwu wykazu zabytkowych cerkwi, które od r. 1932 zostały pokryte blachą, ponieważ o ile tego rodzaju fakty miały miejsce, stało się to wbrew kilkakrotnym wyraźnym zarządzeniom.

Proszę natomiast o podanie do wiadomości tut. Urzędu konkretnych danych o zaszłych w ostatnich latach wypadkach dalszego oszpecania zabytkowych cerkwi drewnianych blachą i celem przeprowadzenia odpowiednich dochodzeń i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

Odpisano-sprawdzono-wysłano
20. II. 36

Zał. 2.

We Lwowie, dn. 20/II 936

Kus. [illegible]

143

L: KK. 2/14/36.

Krycie blachą drewnianych cerkiewek.

wyp

Do Pana Wojewody ~~Urzędu Wojewódzkiego~~ (~~Wydział Kom. Bud.~~)

w Stanisławowie

przez Tamt. Urząd

W związku z nadesłaniem przy piśmie ~~[illegible]~~ z dnia 26 paź: dziernika b.r. Nr ILB. 37/4/36 odpisu reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 wrześ: nia b.r. Nr S.B 28-58/5 w przedmiotowej sprawie proszę o wydanie stosownego zarządzenia podległym władzom Budowlanym oraz wszystkim PP. Starostom powiato: wym, aby we wszystkich wypadkach, gdy cerkiew drewniana, ~~[illegible]~~ powstała przed r. 1850 r. ~~[illegible]~~ zwracali się o opinję do tut. Oddziału Sztuki, zachodzi bowiem możliwość, iż niektóre z nich ~~[illegible]~~ posiada: ją warunki do uznania ich za zabytki w rozumieniu Rozp. Prezyd. Rzeczyp. z dnia 6. marca 1928 r. o opiece nad

Pana Wojewody

miałaby być ~~[illegible]~~ przebudowana lub też rozebrana

zabytkami. Zarządzenie tego rodzaju uważa tut. Oddział Sztuki za konieczne, ponieważ Konserwator nie jest informowany o tem, kiedy i gdzie zamierza Komitet cerkiewny przystąpić do restauracji podobnego typu okazów architektury drzewnej, nie może więc korzystać nawet z postanowień art. 12 cytow. Rozporządzenia, o ile dany objekt nie został dotąd formalnie uznany za zabytek. Z natury rzeczy zaś sporadyczne wyniki systematycznej inwentaryzacji zabytków na terenie tamt. Województwa, która podobnie zresztą jak na obszarze całego Państwa została dopiero rozpoczęta, nie może w tej chwili Konserwator, poza niektóremi powiatami, przedłożyć Panu Wojewodzie kompletnego wykazu zabytkowych cerkwi drewnianych.

V czy rozbiórki

~~Kompletnej~~

Odpisano-sprawdzono-wysłano
21. XI. 36. [illegible]

wyp II na odp. wyp I.

Ministerstwo Wyzn. Relig. i Ośw. Publ. | Wydział Sztuki | w Warszawie

Powołując się na reskrypt z dnia 31 stycznia b. r. Nr IV. Szt.-5367/35 przedkładam wraz z odpisem reskryptu Min. Spr. Wewn. z dn. 10 września b. r. S. B. 28-58/5, nadesłany przez Urząd Wojewódzki Stanisławowski przy piśmie tamt.

z dn. 26. X. b. r. Nr KB. 37/4/36. i z nadmienieniem, iż cytowany Urząd doniósł równocześnie tymże pismem tut. Oddziałowi Sztuki, iż od roku 1932. nie wydał ~~dotąd~~ żadnego zarządzenia ani okólnika w przedmiotowej sprawie, mimo wielokrotnej interwencji Konserwatora.

We Lwowie 21/XI/36 [illegible]

Zał: 2

odpis

3 odpisy

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

Nr.SB 28-58/5

dnia 1o września 1936 r,

Krycie blachą cerkiewek drewnianych.

Do

Urzędu Wojewódzkiego

w Stanisławowie

Sprawozdanie z dnia 13 lutego 1936 r. Nr.KB 37/34/35 w sprawie w nagłówku wymienionej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje co następuje:

Jeżeli chodzi o cerkiewki,uznane zgodnie z przepisami rozporządzenia Prezydenta R.P.z dnia 6 marca 1928 r.o opiece nad zabytkami /Dz.U.R.P.Nr.29 poz. 265/ za zabytki lub mogące być uznanymi za zabytki, należy kierować się w pierwszym rzędzie przepisami wspomnianego rozporządzenia jako "legis specialis" a w kwestjach nieuregulowanych cytowanym rozporządzeniem, przepisami rozporządzenia o prawie budowlanym /Dz.U.R.P.Nr.23 poz.2o2/ z r.1928./

Przepisy powołanego rozporządzenia o opiece nad zabytkami w stosunku do zabytków, względnie przedmiotów, które mogą być uznane za zabytek, dają władzom konserwatorskim możność skutecznej interwencji, a więc i w przypadkach zachodzącej możliwości oszpecenia cerkiewek, o które chodzi w sprawozdaniu, bowiem w myśl art.12 tego rozporządzenia władza konserwatorska może wstrzymać roboty, zmierzając do zburzenia, zniszczenia, przerobienia,odnowienia, rekonstruowania, zdobienia lub uzupełnienia przedmiotu, który może być uznany za zabytkowy pod warunkiem, iż formalne uznanie objektu za zabytek nastąpi w ciągu trzech miesięcy,poza tym w myśl art.14 tego rozporządzenia wogóle nie wolno dokonywać wspomnianych robót bez uprzedniego zezwolenia władzy konserwatorskiej

Odrębną sprawę stanowi krycie blachą cerkiewek drewnia

nych niezabytkowych i nowowznoszonych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w tych wypadkach w obowiązujących przepisach nie widzi podstawy do nałożehia na osoby budujące obowiązku krycia wspomnianych cerkiewek gontem.

Dopuszczanie w myśl art.274 prawa budowlanego krycia gontem będących w mowie cerkiewek tam, gdzie pokrywanie dachów materiałem nieogniotrwałym, jest zabronione, Ministerstwo uważa za niewłaściwe.

/G.Szymkiewicz/
Naczelnik Wydziału

145

URZĄD WOJEWÓDZKI
STANISŁAWOWSKI

STANISŁAWÓW, DNIA 26 października 1936.

NR. KB 37/4/36

Krycie blachą
cerkiew drewnianych.

Do

Pana Konserwatora Zabytków Kultury i Sztuki
Przy Urzędzie Wojewódzkim

we Lwowie

Nawiązując do spraw poruszonych w pismach tamt.z dn. 27.VI.1935 r.L.KK 2/95 i z dn.7.II.1936 r.L.KK 2/14/36, oraz w piśmie tut.z dn.13.II.1936 r.Nr. KB 37/34/35, Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu odpis orzeczenia Min.Spraw Wewn.Nr.SB 28-58/5 w sprawie jak w nagłówku.

Jednocześnie nadmienia się, że od 10.X.1932 żadnego zarządzenia ani okólnika Urząd tut.w omawianej sprawie nie wydał.

Za Wojewodę:

/Inż. Ohly - Kierownik Oddziału/

załącznik.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. 31 PAŹ 1936
L.K.K. 2/14 ZAŁ. WAGA

O d p i s .

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr.SB 28-58/5.

dnia 10 września 1936 r.

Krycie blachą cerkiewek drewnianych.

D o

Urzędu Wojewódzkiego

w/

S t a n i s ł a w o w i e .

Sprawozdanie z dnia 13 lutego 1936 r.Nr.KB 37/34/35 w sprawie w nagłówku wymienionej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje co następuje:

Jeżeli chodzi o cerkiewki,uznane zgodnie z przepisami rozporządzenia Prezydenta R.P.z dnia 6 marca 1928 r.o opiece nad zabytkami /Dz.U.R.P.Nr.29 poz.265/ za zabytki lub mogące być uznanymi za zabytki,należy kierować się w pierwszym rzędzie przepisami wspomnianego rozporządzenia jako "legis specialis" a w kwestiach nieuregulowanych cytowanym rozporządzeniem,przepisami rozporządzenia o prawie budowlanym /Dz.U.R.P.Nr.23 poz.202/ z r.1928/.

Przepisy powołanego rozporządzenia o opiece nad zabytkami w stosunku do zabytków,względnie przedmiotów,które mogą być uznane za zabytek,dają władzom konserwatorskim możność skutecznej interwencji a więc i w przypadkach zachodzącej możliwości oszpecenia cerkiewek, o które chodzi w sprawozdaniu,bowiem w myśl art.12 tego rozporządzenia władza konserwatorska może wstrzymać roboty,zmierzające do zburzenia,zniszczenia,przerobienia,odnowienia,rekonstruowania,zdobienia lub uzupełnienia przedmiotu,który może być uznany za zabytkowy pod warunkiem,iż formalne uznanie obiektu za zabytek nastąpi w ciągu trzech miesięcy,poza tym w myśl art.14 tego rozporządzenia wogóle nie wolno dokonywać wspomnianych robót bez uprzedniego zezwolenia władzy konserwatorskiej.-

./.

Odrębną sprawę stanowi krycie blachą cerkiewek drewnianych niezabytkowych i nowowznoszonych.-

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w tych wypadkach w obowiązujących przepisach nie widzi podstawy do nałożenia na osoby budujące obowiązku krycia wspomnianych cerkiewek gontem.-

Dopuszczanie w myśl art.274 prawa budowlanego krycia gontem będących w mowie cerkiewek tam,gdzie pokrywanie dachów materiałem niepalnym,jest zabronione,Ministerstwo uważa za niewłaściwe.-

/G.Szymkiewicz/

Naczelnik Wydziału

Za zgodność:

Odpis 147

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K.2/14/36.

We Lwowie, dnia 20 lutego 1936

Krycie blachą drewnianych cerkwi.

Do

Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
/Wydział Sztuki/
w/Warszawie.

Powołując się na polecenie z dn.31 stycznia b.r.Nr.IV. Szt.-5367/35,przedkładam odpis pisma tut.z dn.27.czerwca ub.r.L:K.K. 2/95/35.do Panów Wojewodów w Stanisławowie i Tarnopolu,pozostającego w związku z reskryptem z dn.4 czerwca 1935 r.,z wyjaśnieniem,iż odpowiednie sprawozdanie nie zostało dotąd przedłożone z powodu braku odpowiedzi na wymienione pismo,wskutek czego Konserwator nie był w możności przedstawić Ministerstwu wyczerpującej relacji.Równocześnie nadmieniam,iż przy każdej sposobności zwracam uwagę w Urzędach Wojewódzkich w Stanisławowie i Tarnopolu na niedopuszczalność krycia blachą drewnianych cerkiewek i konieczności energicznego przeciwdziałania wszelkim podobnym zamiarom.Przed trzema laty z inicjatywy tut.Oddziału Sztuki wydany został okólnik do wszystkich Starostów powiatowych trzech połudn.-wschodnich Województw,polecający ścisłe przestrzeganie wydanych w tym względzie zarządzeń i donoszenie Konserwatorowi o wszelkich tego rodzaju faktach.W czerwcu ub.roku na skutek cytowanego wyżej reskryptu Ministerstwa zwróciłem się do Panów Wojewodów, w Stanisławowie i Tarnopolu z powtórną prośbą o wydanie stosownego okólnika,i jak świadczy przyległy odpis pisma Urzędu Wojewódzkiego Stanisławowskiego z dn.13 lutego b.r.Nr.KB.37/34/35 odpowiednie zarządzenia zostały wydane.Pozatem dodać należy,iż w każdym wypadku, skoro tylko dojdzie do wiadomości Konserwatora,iż Komitet parafjalny zamierza pokryć blachą zabytek budownictwa drzewnego,wydawany jest

przez tut. Oddział Sztuki bezwzględny zakaz, z równoczesnem poleceniem pokrycia tychże objektów gontem. Wobec powyższego stanu rzeczy uznać należy, iż pozostające do dyspozycji środki administracyjne, mające na celu niedopuszczanie do dalszego oszpecania wymienionych budowli, zostały przez tut. Oddział Sztuki wyczerpane. Jeżeli zaś w w dalszym ciągu zdarzają się wypadki na terenie Huculszczyzny krycia blachą drewnianych cerkiewek, to dzieje się to bez wiedzy i pozwolenia kompetentnych władz. Z tego powodu nie jestem w możności przedłożyć Ministerstwu wykazu zabytkowych cerkwi, które od r. 1932 zostały pokryte blachą, ponieważ o ile tego rodzaju fakty miały n miejsce, szało się to wbrew kilkakrotnym wyraźnym zarządzeniom. Proszę natomiast o podanie do wiadomości tut. Urzędu konkretnych danych o zaszłych w ostatnich latach wypadkach dalszego oszpecania zabytkowych cerkwi drewnianych blachą, celem przeprowadzenia odpowiednich dochodzeń i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.-

Konserwator:

Wojewoda Tarnopolski

Nr. KB- 61.

Rekonstrukcje drewnianych zabytkowych cerkwi, dzwonnic i kaplic, oraz krycie ich blachą.

Tarnopol, dnia 24. lutego 1936 r.

Urzędowi Wojewódzkiemu

Oddział Kultury i Sztuki

we/ Lwowie

do wiadomości.

W o j e w o d a:

wz. /Niepokulczycki/
Wicewojewoda.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. 26. LUT. 1936
L. IL.IL. 2/14 ZAŁ. 1
WAGA

a/a

WOJEWODA TARNOPOLSKI

Nr. KB- 61.

Tarnopol, dnia 24. lutego 1936 r.

Rekonstrukcje drewnianych zabytkowych cerkwi, dzwonnic i kaplic, oraz krycie ich blachą.

Do

Panów Starostów Powiatowych
/ Wszystkich /

Drewniana architektura cerkiewna stanowi niewątpliwie jedną z najbardziej typowych i charakterystycznych dziedzin lokalnej twórczości na połudn. wschodnich ziemiach Rzeczypospolitej, która wymaga specjalnej ochrony i opieki ze względu na nietrwałość materjału, z którego zostały odnośne objekty wzniesione. Na znaczenie i wartość tej sztuki, na Zachodzie już dawno wygasłej, zwrócili oddawna uwagę uczeni swoi i obcy, podnosząc bogactwo i różnorodność form stylowych, które dla etnografa i historyka sztuki przedstawiają niezwykle interesujący materjał badawczy.

Obserwując stan zachowania powyższych objektów architektury ludowej, skonstatować musimy, iż od czasu wojny światowej ulega on stałemu pogarszaniu, z powodu częstych rozbiórek chylących się do upadku starych cerkiewek, dla uzyskania miejsca pod budowę nowych murowanych, względnie masowego krycia ich blachą zamiast gontem. Być może, iż blacha jest materjałem trwalszym i praktyczniejszym do krycia budynków, zastosowana jednak w budownictwie drzewnem, odbiera ona mu cały urok i charakterystyczny wygląd stylowy. Okazuje się przeto rzeczą konieczną przeciwdziałać wszelkiemi siłami podobnemu zniekształcaniu powyższych okazów, które stanowią jedne z najbardziej atrakcyjnych zjawisk na wspomnia-

./.

nych terenach, nierozdzielnie złączonych z odwieczną kulturą miejscowej ludności. Gdyby tego rodzaju moda miała się rozpowszechnić, w niedługim czasie stanęlibyśmy w obliczu całkowitej zagłady czystości stylowej odnośnych okazów budownictwa drzewnego, co byłoby połączone z niepowetowaną stratą dla historji sztuki i kultury, oraz spowodowałoby znaczne oszpecenie krajobrazu, z którym od wieków są one najściślej zespólone. Rzecz oczywista,iż rozchodziłoby się przedewszystkiem o odpowiednią ochronę cerkwi,posiadających wartość historyczną, a więc z XVII i XVIII wieku, której najlepiej odzwierciedlają tradycje dawnego budownictwa drzewnego. Z drugiej strony jednak podkreślić wypada,iż niektóre tego rodzaju budowle, wzniesione przed kilkudziesięciu zaledwie laty, przechowały niejednokrotnie jeszcze w pełni dawne formy stylowe, co powoduje konieczność zabezpieczenia ich również przed ewentualnemi zakusami ze strony komitetów parafjalnych.

Mając na względzie troskę o zachowanie tego tak charakterystycznego dla tut. terenu budownictwa drzewnego i przekazania przyszłości tego dorobku, w stanie możliwie nienaruszonym, proszę Pana Starostę, o wydanie zarządzeń, Zarządom Gmin Miejskich i Wiejskich, oraz Komendantom Posterunków Policji Państw., dopilnowania by wszelkie zamierzone rozbiórki starych drewnianych cerkwi,dzwonnic,kaplic, jakoteż jakiekolwiek przeróbki i rekonstrukcje, około tych objektów,a w szczególności krycie blachą tychże, nie były prowadzone bez poprzedniego uzyskania pozwolenia z Urzędu Wojewódzkiego,zgodnie z Rozp. Prez.Rzeczp.P. z 6. III.1928 r. o opiece nad zabytkami.

./.

O każdorazowych zmianach, zaszłych w zachowaniu wymienionych wyżej objektów zabytkowych, należy bezzwłocznie zawiadomić Urząd Wojewódzki.-

W o j e w o d a :

wz. / Niepokulczycki /
Wicewojewoda.

SJ.

157

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE DNIA 2 lipca 1936

L. OB. 1/40/1936

do zwrotu.

Zarządzenie Wewnętrzne.

DO

P.P. Naczelników Wydziałów
Urzędu Wojewódzkiego lwowskiego.

Kom. - Bud.

Wykonując § 13 Instrukcji o sposobie wykonywania budżetu, wydanej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr. 41 z dn. 9/VI 1936 Nr. GB. 22 - 29 - 7 /Dz.Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 16 p. 101/ zarządzam przechowywanie i wydawanie biletów bezpłatnej jazdy koleją od daty niniejszego zarządzenia przez Oddział budżetowo- gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego.-

Zgłoszenia o wydanie biletu poparte pisemnem poleceniem wyjazdu wzgl. kartą służbową o wydanie biletu podpisaną przez właściwego Naczelnika Wydziału, należy kierować w miarę możności na kilka dni naprzód do kierownika Oddziału budżet.- gospodar. względnie tegoż zastępcy celem umożliwienia układania planu należytego wykorzystania biletów bezpłatnej jazdy.-

Wojewoda:

Oddział Drogowy 6/7
Wodny 4.2.
Budowlany 6/7
Sztuki
We Lwowie 6/7 1936.

WŁ. BELINA-PRAŻMOWSKI

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K.4/1/36.

We Lwowie, dnia stycznia 6 193

Do

Dyrekcji Muzeum Towarzystwa Naukowego

im. Szewczenki

we L w o w i e

ul. Czarnieckiego 24.

Na prośbę z dn. 15 stycznia b.r. L:9/36 poświadczam, że wymienione poniżej okazy ceramiki ludowej z Użhorodu, przeznaczone dla tamt. zbiorów etnograficznych, posiadają wartość muzealną:

1/	dzbanki z głowami zwierzęcemi.....	sztuk	2.
2/	dzbanek z uchem.....	"	1.
3/	manierka okrągła /"czutra"/.....	"	1.
4/	flakonów na kwiaty.....	"	5.
5/	wazonki.....	"	2.
6/	garnek większy z uchem.....	"	1.
7/	misa większa.....	"	1.
8/	talerz ozdobny.....	"	1.
9/	podstawka.....	"	1.
10/	popielniczki.....	"	3.
11/	skarbonka.....	"	1.

Załącznik zwraca się.

Konserwator:

153

L: KK. 2/130/36.

Stanisławów
Odwołanie PP. Rosenstreichów.

Do Zarządu Miejskiego
w Stanisławowie

W związku z wniesionym odwołaniem przez PP. Dr Adolfa i Adelę Rosenstreichów od decyzji tut. z dnia 26. X. ub. r. proszę o odwrotne nadesłanie tut. Oddziałowi Sztuki akt sprawy wraz z dowodem doręczenia wymienionej decyzji.

We Lwowie 12. V. 937.

Kur. [signature]

V do Ministerstwa W.R. i O.P.

V którą sprzeciwiono się zabudowaniu parcel, położonych w najbliższym otoczeniu dawnych fortyfikacyj miejskich,

Odpisano-sprawdzono-wysłano
12. V. 37

L: ILIL. 2/130/36.

wyp.

Do Pana Konserwatora
Dr Hugniewa Horminga
w miejscu.

Polecam Panu udać się do Stanisławowa celem zbadania sprawy zabudowania parcel w sąsiedztwie dochowanych fragmentów dawnych fortyfikacyj miejskich.

Wrocław dnia 23/X. 1936

Naczelnik Wydziału

L: KK. 2/130/36.

Stanisławów
dnia 28 stycznia
1936 r.

wp!

Do Pana Prezydenta
miasta Stanisławowa
/ do rąk własnych /

Z niniejszą aktą przedłożone przez Starostwo tut. z dnia 28 stycznia b.r. Nr T.K. 2/85/36. Komisja Dowodowa; ustanowiona na podstawie art. 99 Rozp. Prezyd. Rzeczp. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym / Dz. U. R. P. Nr 36. poz. 341 / niniejszem decyzją tut. z dnia 26 września 1936 r. L: KK. 2/130/36, w sprawie ~~ustalenia~~ odszkodowania. Postępowanie wszczęte na podstawie ~~wniosku~~ ustawy z dnia 26 października 1933 r. o ~~ustalaniu~~ wywłaszczeniu nieruchomości na cele publiczne / Dz. U. R. P. Nr 94. poz. 729 / ~~ustalenia~~ ~~wniosku~~ ~~ustalenia~~ ~~wniosku~~ ~~ustalenia~~ ~~wniosku~~

[redacted] skarbu: [illegible] adresowany odpowiedzialny [redacted] Zakładowego Lwów: [illegible]

Lwów 9 stycznia

Zarząd Miejski we Lwowie

Mam zaszczyt zawiadomić, że [redacted] jeden egzemplarz [illegible] [redacted] [illegible] [redacted] [illegible] [redacted]

155

URZĄD WOJEWÓDZKI
STANISŁAWOWSKI

STANISŁAWÓW, DNIA 9 lutego 1938

Nr. KB 37/1/38

Do

Pana Konserwatora Zabytków Kultury i Sztuki
przy Urzędzie Wojewódzkim

we Lwowie

Urząd Wojewódzki odstępuje akta Zarządu Miejskiego w Stanisławowie z dnia 28 I 1938 r. Nr T K.2/85/6 w sprawie odwołania Rosenstreichów, jako sprawę załatwioną przez Pana Konserwatora pismem z 12 maja 1937 r. Jednocześnie prosi się o przysłanie tut. Urzędowi odpisu orzeczenia odnośnie przedmiotowej sprawy.

zał. plik

Za Wojewodę:

/Inż. Ohly - Kierownik Oddziału/

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. 11 LUT 1938
L. K.K. 2/130/36. 110
HC

156

Zarząd Miejski w Stanisławowie

Nr T.K.2/85/36 Stanisławów, dnia 28 stycznia 1938r.

Stanisławów: Odwołanie
Pp. Rosenstreichów.

Do

Urzędu Wojewódzkiego

we Lwowie

W związku z tamt. poleceniem z dnia 12 maja 1937r. L:K.K.2/130/36 w sprawie zabudowy parcel położonych w najbliższym otoczeniu dawnych fortyfikacyj w mieście Stanisławowie - Zarząd miejski przedkłada akta tej sprawy wraz z dowodami doręczenia decyzji Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego z dnia 26 października 1936r. L:K.K.2/130/36.

O przystąpieniu do sporządzania ogółowych planów zabudowy m. Stanisławowa Zarząd Miejski ogłosił kilka lat temu w sposób przepisany prawem budowlanym. Obecnie opracowano szczegółowy program i przystąpiono do opracowywania częściowych szczegółowych planów zabudowy miasta, którymi objęto projektowane przez Zarząd miejski tereny do wyłączenia z pod zabudowy, a między innymi także parcelę stanowiącą własność Rosenstreicha.

Związane z tym prace będą ukończone w terminie do 12 miesięcy.

Równocześnie Zarząd miejski prosi o zwrot aktów i planów po zrobionym użytku urzędowym.-

zał. 9 aktów, 3 plany, 2 dow.dor.

Za Prezydenta miasta:

/Inż. Jabłoński-Kierownik Oddziału/

URZĄD WOJEWÓDZKI
STANISŁAWOWSKI
Weszło dnia 31 STCZ. 1938
Nr. KB 37/1/38 zał. pl.

po omówieniu wysłać do Lwowa (Konserwator)

Przez

Świetny Urząd Wojewódzki
Lwowski L.T.K.2/130/36

Do

Wysokiego Ministerstwa Wyznań
Religijnych i Oświecenia
Publicznego w Warszawie

Dr.Adolf i Dr.Adela
Rosenstreichowie

w Stanisławowie
ul.Ormiańska 7

uzupełniają odwołanie
do L.T.K. 2/130/36.-

160

ADWOKAT
Dr. ADOLF ROSENSTREICH
obrońca w sprawach karnych
STANISŁAWÓW, TRYBUNALSKA 6.
Prywatne mieszkanie: Ormiańska 7.

Pilne !

Przez

Świetny Urząd Wojewódzki Lwowski

L. T. K. 2/130/36

Do

Wysokiego Ministerstwa Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego

w W a r s z a w i e

W uzupełnieniu wniesionego przez podpisanych odwołania od orzeczenia L.T.K.2/130/36 w sprawie gruntów naszych położonych w Stanisławowie przy ul.Ormiańskiej 7,donosimy że wedle zapewnienia p.Prezydenta miasta Stanisławowa sprawa pomnika jest w tym wypadku bezprzedmiotową obecnie,gdyż pomnik stanie w zupełnie innym miejscu - w ślad zaczem odpada też właściwa bezpośrednia przyczyna całego zaczepionego orzeczenia .

Wobec tego upraszamy o uchylenie zaczepionego orzeczenia,celem umożliwienia zabudowania naszych parcel od ulicy Ormiańskiej,stanowiących odrębne dwa ciała hipoteczne.

Ponadto podnosimy,że plan zabudowy tego rejonu w Stanisławowie do dnia dzisiejszego nawet nie jest wcale rozpoczęty - zaś w roku 1929 projektowano a następnie zarzucono plan przedłużenia ulicy Fredry gruntami kościelnymi,obok nowych gruntów położonymi,czemu atoli władze kościelne jakoteż i my się sprzeciwiliśmy ./vide akta magistratu miasta Stanisławowa/.

Wobec tego,gdy wszystkie twierdzenia naszego odwołania są zgodne z zasadami prawa i słuszności a zaczepionemu orzeczeniu brak jakichkolwiek podstaw - upraszamy o zwolnienie naszego gruntu od około 2 lat

./.

ciążącego zakazu i umożliwienie zabudowania tego gruntu,co da pracę dziesiątkom bezrobotnych,ileże plan zabudowy zatwierdzony uchwałą magistratu miasta Stanisławowa z dnia 24/8 1936 Nr.491 przewiduje 4 parcele budowlane na tejże przestrzeni, wynoszącej około 2500 m^2.-

Stanisławów,dnia 2 lutego 1938

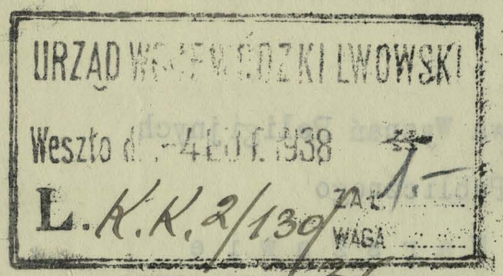

Dr Awit Rosenstreich
Dr Adela Rosenstreich

158

ADWOKAT
Dr. ADOLF ROSENSTREICH
obrońca w sprawach karnych
STANISŁAWÓW, TRYBUNALSKA 6.
Prywatne mieszkanie: Ormiańska 7.

Pilne !

Przez

Świetny Urząd Wojewódzki Lwowski

L. T. K. 2/130/36

Do

Wysokiego Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

w Warszawie

W uzupełnieniu wniesionego przez podpisanych odwołania od orzeczenia L.T.K.2/130/36 w sprawie gruntów naszych położonych w Stanisławowie przy ul.Ormiańskiej 7,donosimy że wedle zapewnienia p.Prezydenta miasta Stanisławowa sprawa pomnika jest w tym wypadku bezprzedmiotową obecnie,gdyż pomnik stanie w zupełnie innym miejscu - w ślad zaczem odpada też właściwa bezpośrednia przyczyna całego zaczepionego orzeczenia .

Wobec tego upraszamy o uchylenie zaczepionego orzeczenia,celem umożliwienia zabudowania naszych parcel od ulicy Ormiańskiej,stanowiących odrębne dwa ciała hipoteczne.

Ponadto podnosimy,że plan zabudowy tego rejonu w Stanisławowie do dnia dzisiejszego nawet nie jest wcale rozpoczęty - zaś w roku 1929 projektowano a następnie zarzucono plan przedłużenia ulicy Fredry gruntami kościelnymi,obok nowych gruntów położonymi,czemu atoli władze kościelne jakoteż i my się sprzeciwiliśmy ./vide akta magistratu miasta Stanisławowa/.

Wobec tego,gdy wszystkie twierdzenia naszego odwołania są zgodne z zasadami prawa i słuszności a zaczepionemu orzeczeniu brak jakichkolwiek podstaw - upraszamy o zwolnienie naszego gruntu od około 2 lat

./.

ciążącego zakazu i umożliwienie zabudowania tego gruntu,co da pracę dziesiątkom bezrobotnych,ileże plan zabudowy zatwierdzony uchwałą magistratu miasta Stanisławowa z dnia 24/8 1936 Nr.491 przewiduje 4 parcele budowlane na tejże przestrzeni, wynoszącej około 2500 m^2.-

Stanisławów,dnia 2 lutego 1938

Dr Adolf Rosenstreich
Dr Adela Rosenstreich

Przez

Świetny Urząd Wojewódzki

Lwowski L.T.K.2/130/36

Do

Wysokiego Ministerstwa Wyznań

Religijnych i Oświecenia

Publicznego w Warszawie

Dr.Adolf i Dr.Adela

Rosenstreichowie

w Stanisławowie

ul.Ormiańska 7

uzupełniają odwołanie

do L.T.K. 2/130/36.-

161

L: ILIL. 2/130/36.

Do

Wydziału Ogólnego

w miejscu

Proszę o wystawienie delegacji dla Konserwatorowi Dr Zigmunta Hornunga, który udaje się dnia 22 b.m. na jeden dzień do Stanisławowa w związku z projektem zabudowania parcel w sąsiedztwie dawnych-wałów obronnych.

We Lwowie 21/II. 1938 r.

Naczelnik Wydziału.

162

L: YLYL. 2/130/36

Do Zarządu miejskiego
/Wydział Techniczny/
w Stanisławowie.

W ślad pisma tut. z dnia 10 grudnia ub. r. proszę o możliwie rychłe nadesłanie akt sprawy Dr Rosenstaucha wraz ze ~~[illegible]~~ szkicem ~~[illegible]~~ projektowanym plantacyj oraz planem katastralnym, z oznaczeniem właścicieli parcel, sąsiadujących z odnośnymi pozostałościami, dawnych wałów obronnych

We Lwowie 22/I 938

Kur. L. J.

Odpisano-sprawdzono-wysłano
22.I.1938

163

L: SLSL. 2/130/36

Wp

Do Zarządu miejskiego
/ Wydział Techniczny /
w Stanisławowie

Proszę o przyspieszenie załatwienia pisma tut. z dnia 12. maja b. r., którym zwrócono się ~~[illegible]~~ o nadesłanie akt sprawy P.P. Rosenstreichów w związku z wniesionym odwołaniem od decyzji tut. z dn. 26. X. 1936 r.

We Lwowie 10. XII 937

Kur. [illegible]

Odpisano-sprawdzono-wysłano
10. XII. 37

Równocześnie proszę o ~~podanie do wiadomości tut. Oddziału Sztuki, jakie dołączenie~~ udzielenie tut. Oddziałowi Sztuki ~~[illegible]~~ planu projektowanych plantacyj, które objąć mają teren, sąsiadujący z powstałymi fragmentami dawnych fortyfikacyj miejskich

Zarząd Miejski w Stanisławowie

Nr.T.K.1/10/36. Stanisławów, dnia 12.września 1936.

Do

Urzędu Wojewódzkiego

we L w o w i e.

Zarząd Miejski m.Stanisławowa przedkłada w załączeniu projekt szkicowy zabudowy terenu pomiędzy ulicami: Ormiańską, 3-go Maja i Dr Krasowskiego, w tut.mieście.

Ze względu na sąsiedztwo zabudowanych części dawnego muru obronnego, oraz ze względu na okoliczność, że na części tego terenu znajdowały się obwałowania obronne miasta, jak to zaznaczono na szkicach, Zarząd miejski prosi o wyrażenie opinii w tej sprawie a w szczególności w tym kierunku czy wskazanem byłoby zabudowanie części terenu oznaczonego na szkicach "B" kolorem fioletowym w sposób określony na planie.

Pierwotny projekt objęty szkicem "A" przewidywał zabudowanie całego terenu tylko dwoma blokami domów mieszkalnych od strony ul. 3-go Maja ujmujących od frontu w ramę architektoniczną widok pomnika Marszałka Piłsudskiego mającego stanąć w przyszłości na miejscu oznaczonym w planie krzyżykiem, z tem, że części terenu leżące po obu bokach pomnika nie będą zabudowane i zostaną zamienione na zieleńce z ewentualnem dopuszczeniem dwu budynków wolnostojących.

Wobec złożonego sprzeciwu przez właściciela terenu oznaczonego w szkicach kolorem fioletowym, Magistrat na posiedzeniu w dniu 24. VIII.1936. uchwalił zabudowę tej części w sposób uwidoczniony na szkicach "B" dołączonych w dwu egzemplarzach.

Tego rodzaju zabudowanie zdaniem Zarządu miejskiego wpłynie

./.

niekorzystnie na ukształtowanie brył dookoła projektowanego pomnika oraz na otoczenie sąsiadującego z tym terenem zabytkowego Kościoła ormiańskiego.

Ponadto zdaniem Zarządu Miejskiego wskazanem byłoby wyłączenie tej części z pod zabudowy jako miejsca obwałowania. Odpowiednio założonym skwerem możnaby upamiętnić wał i dawne mury. Dla ścisłego określenia kształtu i miejsca obwałowań Zarząd Miejski dołącza plan fragmentu odtworzonych w rzucie poziomym dawnych fortyfikacyj w dwu egzemplarzach. Plan ten oznaczony jest literą "C".

Ze względu na aktualność sprawy zabudowy działki oznaczonej kolorem niebieskim, Zarząd Miejski prosi o traktowanie tej sprawy jako bardzo pilnej.

Za Prezydenta miasta:

/Inż. Wójcik - Naczelnik Wydziału/

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. 19 WRZ 1936
L. dz. 2/130 ZAŁ. WAGA 100 g

Do Zarządu Miejskiego
w Stanisławowie

Stanisławów

Zabudowanie parcel w sąsiedztwie dawnych wałów miejskich.

Powołując się na pismo Zarząd. z dn. 12. września b.r. Nr T.K. 1/10/36 oznajmiam, iż sprzeciwiam się na zasadzie art. 12 i 24. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz.U.R.P. Nr 29. poz. 265.) zabudowaniu parceli oznaczonej kolorem fioletowym na przyległym szkicu „b", oraz symetrycznego terenu po drugiej stronie projektowanego pomnika Marszałka Piłsudskiego, ponieważ wzniesienie w tym miejscu bloków mieszkalnych spowodowało by oszpecenie najbliższego otoczenia dochowanych fragmentów dawnych fortyfikacyj miejskich z XVII. wieku oraz zasłoniło widok na wymienione wały obronne. Zgodnie z wnioskami Zarządu Miejskiego

V Wielkie

Odpisano-sprawdzono-wysłano
26.X.36

Expl. II. do akt. sp. I.

Pani Wszendrio
w Stanisławie

W nawiązaniu do rozmowy, jaką z Panem Wiceprezydentem miała Pani dnia 23. b. m.

Lwów 26/X. 936

Zwrócono

zwracający się o udzielenie informacji, które należałoby uwzględnić przy podziale i udostępnianiu zwłaszcza, pragnąc uniknąć w przyszłości X. I. X. kolizji z ewentualnymi roszczeniami, zwracam się z prośbą o łaskawe udzielenie mi odpowiedzi na następujące pytania:

1) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

2) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

3) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

4) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

5) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

6) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

7) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

8) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

9) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

10) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

11) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

12) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

13) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

14) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

15) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

16) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

17) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

18) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

19) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

20) czy istnieje jakiś plan regulacyjny terenu, na którym położone są parcele Pani Wszendrio, a jeżeli tak, to czy parcele te nie zostały przeznaczone pod jakieś budowle użyteczności publicznej, jak np. szkoły, kościoły, szpitale, cmentarze, parki, place zabaw, boiska sportowe, itp.?

Uiszczono opł.st.5 zł.

Nadano na pocztę dnia 1 maja 1937.

Przez

Świetny Urząd Wojewódzki Lwowski

L.T.K. 2/130/36

Pojedynczo 1 odpis.

Do

Wysokiego Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
w Warszawie

Przeciwko orzeczeniu Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie z daty 26/X 1936 L.T.K. 2/130/36, w całej osnowie wnoszą podpisani Dr.Adolf i Dr.Adela Rosenstreich zam. w Stanisławowie przy ul.Ormiańskiej 7, w otwartym czasokresie niniejsze

Odwołanie

1/ Przedmiotowe orzeczenie jest bezpodstawne, niesłuszne, niczem nie poparte, a podpisanych krzywdzące w wysokim stopniu, stwarzające bez żadnych danych formalną ruinę rekurentów.

Na gruncie rekurentów, stanowiącym obecnie ogród z domkiem przez tychże zamieszkałym, od setek lat nie ma żadnego śladu, żadnych wałów, ani rowów, i wogóle nigdy tam żadnych nasypów nie było. Jeśli jest nasyp, to na gruntach sąsiednich, gdzie właśnie Magistrat stanisławowski, nie licząc się z tem, że planu rozbudowy miasta jeszcze nie ma do dnia dzisiejszego, zezwolił na parcelację i wybudowanie kamienic czynszowych, które są już na ukończeniu. Przeciwko tej istotnej wadliwości wnieśliśmy odwołanie / rekurentów nawet nie zawiadomiono o zezwoleniu na parcelację, a wydano zezwolenia na budowę przed wygotowaniem i okazaniem planu - jednakowoż mimo osobistych przedstawień i rekursów to nieprawne

postanowienie niestety się utrzymało ./

Vide rekurs nasz w sprawie sąsiada Ruczkowskiego - akta Magistratu stanisławowskiego T.N. 1/285/36.-

Nie moeżemy sobie wytłumaczyć i pojąć,dlaczego z nami obecnie tak krzywdząco postąpiono,a to bez faktycznej i prawnej ku temu podstawie zwłaszcza, że ustawa budowlanna tego postąpienia i tej krzywdy wobec nas wcale nieuzasadnia.

Na nasze liczne przedstawienia ustne - Magistrat Miasta Stanisławowa zgodził się na zabudowanie naszego gruntu i nawet formalnie uchwałą tut.Magistratu z dnia 24/VIII 1936 w dzienniku rozporządzeń gminy Nr.12 zatwierdził plan zabudowania .

Tak więc sprawa byłaby załatwioną w zupełności bez naszej krzywdy i pomyślnie dla gminy,która nie rozporządza nadmiernymi funduszami na wykupno gruntów wartości conajmniej 100.000 zł zupełnie niepotrzebnie.

Obecnie natomiast uczyniono z najzwyklejszego pasma ziemi zabytek, jakiego nigdy nie było.Przecież na Boga grunt nasz jest równoległy do gruntu inż. Heyzmana,którego grunta rozparcelowano i na budowę zezwolono i w części już zabudowano ?!

Nie można więc pojąć,dlaczego w przeciwieństwie do tego miano właśnie nas pozbawiać gruntu i stwarzać hipotezy zabytków, pozbawiając nas majątku.Od setek lat nie ma na naszym gruncie śladów żadnych wałów,grunt ten jest w części zabudowany i zupełnie równy. W myśl wyraźnego przepisu art.1 ust. z 6/3 1928 Dz.pp.Nr.29 zabytkiem są grunta posiadające wartość artystyczną,kulturalną,historyczną,archeologiczną, lub paleontologiczną,a tego wszystkiego w danym wypadku nie ma !!

Wedle twierdzenia zaczepionego orzeczenia zabudowanie w formie podkowy stanowiłoby blok mieszkalny,powodujący oszpecenie otoczenia fragmentycznego.Czyżby blok stworzony równocześnie na przyległych gruntach sąsiada nie obejmował domów mieszkalnych ? Chyba w mieście każdy dom jest zamieszkany,gdyż jedynie w tym celu buduje się domy. Zresztą i na to jest rada : Można żądać artystycznego wykonczenia bu-

dynku, upiększałoby dane miejsce; można orzecz, że zamiast projektowanej budowy w formie podkowy należy zabudować jedynie front od ulicy Ormiańskiej i sąsiada Heyzmana, zaś tylna część, graniczącą z gruntami M.K.O. ma stanowić ogród i t.d.

W każdym razie twierdzenia zaczepionej uchwały są bezpodstawne i nie wytrzymują krytyki, jak z wyżej przedstawionego stanu rzeczy wynika zaś dla nas stanowią ruinę. Od lat opłacamy słone podatki, bez żadnych zaległości utrzymujemy z grubym deficytem porządek tamże, a obecnie bez żadnej przyczyny ma się wywłaszczyć nas z gruntu i narazić na utratę majątku.

D o w ó d : akty Zarządu Miejskiego w Stanisławowie, wyżej powołane względnie dotyczące niniejszej sprawy i naocznia na miejscu.

II. Również i dalsze twierdzenia zaczepionego orzeczenia, że chodzi o sąsiedztwo pomnika Marszałka Piłsudskiego, w danym wypadku nie wytrzymuje krytyki. Czyż budynki na gruntach Heyzmana, o wiele bliższe nie odbiorą artystycznych walorów pomnikowi ?

Zresztą nasza parcela sięga ulicy Ormiańskiej, zaś pomnik ma stanąć na gruncie od ulicy Trzeciego Maja w odległości ponad 150 metrów !

Świetlana postać Marszałka Piłsudskiego jaśnieje takiem słońcem i stanowi tak wielką świętość narodową, iż nie godzi się formalnie łączyć pomnika z krzywdą obywatela, który nigdy nie dał powodu do najmniejszych zażaleń.

Nie przesądzając kwestji, czy faktycznie pomnik na gruntach M.K.O. stanie, - to w każdym razie odległość od gruntów podpisanego jest znaczna i nie ma żadnych danych ku temu, by rekurentów pozbawić gruntu i majątku z pogwałceniem najprymitywniejszych zasad porządku i sumienia. Czyżby w całym Stanisławowie nie było lepszego miejsca pod budowę pomnika, jak za budynkami gospodarczemi naszej realności, istniejącemi od całego dziesiątka lat ? Zresztą budowa pomnika jest w tym miejscu także z niżej naprowadzonych przyczyn nieracjonalną i niestosowną, a to

1/ Dla braku widoczności,

2/ z powodu niemożliwości urządzania defilad pod pomnikiem wobec 90 m

oddalenia od ulicy Trzeciego Maja. Urządzenie jezdni bezpośrednio przed pomnikiem nie jest wskazanem ze względów urbanistycznych.

3/ Sam pomnik ze względu na wzniosłe zadanie upamiętnienia wielkości Pierwszego Marszałka Polski i dziejów II karpackiej żel. Brygady Legj. powinien być usytuowany w miejscu bardziej reprezentacyjnym.

4/ Najodpowiedniejszym miejscem na umieszczenie pomnika są skwery Hallera i Piłsudskiego stanowiące przedłużenie ulicy Sapieżyńskiej.

5/ Koszt wykupna gruntów w związku usytuowania pomnika jest niewspółmierny w stosunku do kosztów samego pomnika tymbardziej, że możnaby pomnik usytuować w miejscu bardziej odpowiednim a nie wymagającym tak wielkich wkładów na wykupno gruntu.

Tak więc motyw jeden i drugi zaczepionej uchwały jest na niczem nie oparty, a dla rekurentów wysoce krzywdzący.

Nie jest to tylko nasze ad hoc skonstruowane zapatrywanie, lecz powyższe zarzuty / 1 - 5 / zostały podniesione tak przez odnośne władze jak i przez ogół społeczeństwa w Stanisławowie.-

D o w ó d : wywiad tamże względnie odnośne akta.

Wobec tego wnoszą rekurenci :

Świetne Ministerstwo raczy w uwzględnieniu powyższych wywodów uchylić w całości zaczepione orzeczenie za uwiadomieniem rekurentów.

Stanisławów w kwietniu 1937

Dr Adolf Rosenstreich
Dr Adela Rosenstreich

67

Uiszczono opł.st.5 zł

ADWOKAT
Dr. ADOLF ROSENSTREICH
obrońca w sprawach karnych
STANISŁAWÓW, TRYBUNALSKA 6.
Prywatne mieszkanie: Ormiańska 7.

Nadano na pocztę dnia 1 maja 1937.

Przez

Świetny Urząd Wojewódzki Lwowski
L.T.K. 2/130/36

Do

Wysokiego Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
w Warszawie

Pojedynczo 1 odpis .

Przeciwko orzeczeniu Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie z daty 26/X 1936 L.T.K. 2/130/36, w całej osnowie wnoszą podpisani Dr.Adolf i Dr.Adela Rosenstreich zam. w Stanisławowie przy ul.Ormiańskiej 7, w otwartym czasokresie niniejsze

Odwołanie

1/ Przedmiotowe orzeczenie jest bezpodstawne, niesłuszne, niczem nie poparte, a podpisanych krzywdzące w wysokim stopniu, stwarzające bez żadnych danych formalną ruinę rekurentów.

Na gruncie rekurentów, stanowiącym obecnie ogród z domkiem przezx tychże zamieszkałym, od setek lat nie ma żadnego śladu, żadnych wałów, ani rowów, i wogóle nigdy tam żadnych nasypów nie było. Jeśli jest nasyp, to na gruntach sąsiednich, gdzie właśnie Magistrat stanisławowski, nie licząc się z tem, że planu rozbudowy miasta jeszcze nie ma do dnia dzisiejszego, zezwolił na parcelację i wybudowanie kamienic czynszowych, które są już na ukończeniu. Przeciwko tej istotnej wadliwości wnieśliśmy odwołanie / rekurentów nawet nie zawiadomiono o zezwoleniu na parcelację, a wydano zezwolenia na budowę przed wygotowaniem i okazaniem planu - jednakowoż mimo osobistych przedstawień i rekursów to nieprawne

postanowienie niestety się utrzymało ./

Vide rekurs nasz w sprawie sąsiada Ruczkowskiego - akta Magistratu stanisławowskiego T.N. 1/285/36.-

Nie moeżemy sobie wytłumaczyć i pojąć,dlaczego z nami obecnie tak krzywdząco postąpiono,a to bez faktycznej i prawnej ku temu podstawie zwłaszcza, że ustawa budowlanna tego postąpienia i tej krzywdy wobec nas wcale nieuzasadnia.

Na nasze liczne przedstawienia ustne - Magistrat Miasta Stanisławowa zgodził się na zabudowanie naszego gruntu i nawet formalnie uchwałą tut.Magistratu z dnia 24/VIII 1936 w dzienniku rozporządzeń gminy Nr.12 zatwierdził plan zabudowania .

Tak więc sprawa byłaby załatwioną w zupełności bez naszej krzywdy i pomyślnie dla gminy,która nie rozporządza nadmiernymi funduszami na wykupno gruntów wartości conajmniej 100.000 zł zupełnie niepotrzebnie.

Obecnie natomiast uczyniono z najzwyklejszego pasma ziemi zabytek, jakiego nigdy nie było.Przecież na Boga grunt nąsz jest równoległy do gruntu inż. Heyzmana,którego grunta rozparcelowano i na budowę zezwolono i w części już zabudowano ?!

Nie można więc pojąć,dlaczego w przeciwieństwie do tego miano właśnie nas pozbawiać gruntu i stwarzać hipotezy zabytków,pozbawiając nas majątku.Od setek lat nie ma na naszym gruncie śladów żadnych wałów,grunt ten jest w części zabudowany i zupełnie równy. W myśl wyraźnego przepisu art.1 ust. z 6/3 1928 Dz.pp.Nr.29 zabytkiem są grunta posiadające wartość artystyczną,kulturalną,historyczną,archeologiczną, lub paleontologiczną,a tego wszystkiego w danym wypadku nie ma !!

Wedle twierdzenia zaczepionego orzeczenia zabudowanie w formie podkowy stanowiłoby blok mieszkalny,powodujący oszpecenie otoczenia fragmentycznego.Czyżby blok stworzony równocześnie na przyległych gruntach sąsiada nie obejmował domów mieszkalnych ? Chyba w mieście każdy dom jest zamieszkany,gdyż jedynie w tym celu buduje się domy. Zresztą i na to jest rada : Można żądać artystycznego wykończenia bu-

dynku, upiększałoby dane miejsce; można orzec, że zamiast projektowanej budowy w formie podkowy należy zabudować jedynie front od ulicy Ormiańskiej i sąsiada Heyzmana, zaś tylna część, grańicząca z gruntami M.K.O. ma stanowić ogród i t.d.

W każdym razie twierdzenia zaczepionej uchwały są bezpodstawne i nie wytrzymują krytyki, jak z wyżej przedstawionego stanu rzeczy wynika zaś dla nas stanowią ruinę. Od lat opłacamy słone podatki; bez żadnych zaległości utrzymujemy z grubym deficytem porządek tamże, a obecnie bez żadnej przyczyny ma się wywłaszczyć nas z gruntu i narazić na utratę majątku.

D o w ó d : akty Zarządu Miejskiego w Stanisławowie, wyżej powołane względnie dotyczące niniejszej sprawy i naocznia na miejscu .

II. Również i dalsze twierdzenia zaczepionego orzeczenia, że chodzi o sąsiedztwo pomnika Marszałka Piłsudskiego, w danym wypadku nie wytrzymuje krytyki. Czyż budynki na gruntach Heyzmana, o wiele bliższe nie odbiorą artystycznych walorów pomnikowi ?

Zresztą nasza parcela sięga ulicy Ormiańskiej, zaś pomnik ma stanąć na gruncie od ulicy Trzeciego Maja w odległości ponad 150 metrów !

Świetlana postać Marszałka Piłsudskiego jaśnieje takiem słońcem i stanowi tak wilką świętość narodową, iż nie godzi się formalnie łączyć pomnika z krzywdą obywatela, który nigdy nie dał powodu do najmniejszych zażaleń.

Nie przesądzając kwestji, czy faktycznie pomnik na gruntach M.K.O. stanie, - to w każdym razie odległość od gruntów podpisanego jest znaczna i nie ma żadnych danych ku temu, by rekurentów pozbawić gruntu i majątku z pogwałceniem najprymitywniejszych zasad porządku i sumienia. Czyżby w całym Stanisławowie nie było lepszego miejsca pod budową pomnika, jak za budynkami gospodarczemi naszej realności, istniejącemi od całego dziesiątka lat ? Zresztą budowa pomniką jest w tym miejscu także z niżej naprowadzonych przyczyn nieracjonalną i niestosowną, a to

1/ Dla braku widoczności,

2/ z powodu niemożliwości urządzania defilad pod pomnikiem wobec 90 m

oddalenia od ulicy Trzeciego Maja. Urządzenie jezdni bezpośrednio przed pomnikiem nie jest wskazanem ze względów urbanistycznych.

3/ Sam pomnik ze względu na wzniosłe zadanie upamiętnienia wielkości Pierwszego Marszałka Polski i dziejów II karpackiej żel. Brygady Legj. powinien być usytuowany w miejscu bardziej reprezentacyjnym.

4/ Najodpowiedniejszym miejscem na umieszczenie pomnika są skwery Hallera i Piłsudskiego stanowiące przedłużenie ulicy Sapieżyńskiej.

5/ Koszt wykupna gruntów w związku usytuowania pomnika jest niewspółmierny w stosunku do kosztów samego pomnika tymbardziej, że możnaby pomnik usytuować w miejscu bardziej odpowiednim a nie wymagającym tak wielkich wkładów na wykupno gruntu.

Tak więc motyw jeden i drugi zaczepionej uchwały jest na niczem nie oparty, a dla rekurentów wysoce krzywdzący.

Nie jest to tylko nasze ad hoc skonstruowane zapatrywanie, lecz powyższe zarzuty / 1 - 5 / zostały podniesione tak przez odnośne władze jak i przez ogół społeczeństwa w Stanisławowie.-

D o w ó d : wywiad tamże względnie odnośne akta.

Wobec tego wnoszą rekurenci :

Świetne Ministerstwo raczy w uwzględnieniu powyższych wywodów uchylić w całości zaczepione orzeczenie za uwiadomieniem rekurentów.

Stanisławów w kwietniu 1937

Dr. Adolf Rosenstreich
Dr. Adela Rosenstreich

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. -4 MAJ. 1937
L. RU KK.2/130/36. ZAŁ. WAGA 1

Ruchomo w/g karpackiej Kr 2
4/V 37

SZKICOWY
PROJEKT ZABUDOWY BLOKÓW
POMIĘDZY ULICAMI
UL. DR. KRASOWSKIEGO A UL. ORMIAŃSKĄ

SKALA 1:500

T.K. 1/10/36
Zarząd Miejski w Stanisławowie
WYDZIAŁ TECHNICZNY

DAWNE MURY OBRONNE
LINJA ŚCIEKOWA FOSY
ZACHOWANY MUR OBRONNY WEWN.
MUR OPOROWY (NOWY)

UL. ORMIAŃSKA

UL. 3go. MAJA

UL. DR. KRASOWSKIEGO

WYKONANO W WYDZ. TECH.
ZARZ. M. W STANISŁAWOWIE
W SIERPNIU 1936.

ZAŁĄCZNIK DO UCHWAŁY MAGISTRATU
Z 24.8.1936 NR. 491.

szkic „b"

1937

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep.V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.wewn.No.114.

Warszawa, dnia 29.IX.1922 r.-

Do Dowódcy Okr.Korp.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

No.I,II,III,IV,V,VI,VII,IX,i X.

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają oz zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w ścisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31.X.18 r.o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz.Pr.P.P.r.1918, No.16.poz.36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.No.114.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego - Departament Sztuki.

Na pismo z dnia 22.IX.22 r, L.3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No.3355/22-z.

dnia 12.października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr.Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wyd:

171

НАУКОВА ФУНДАЦІЯ
НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ
ЛЬВІВ, ВУЛ. МОХНАЦЬКОГО 42.
Тел. 258—03, ПКО. 153.422.

NAUKOWA FUNDACJA
NACJONALNYJ MUZEJ
LWÓW, UL. MOCHNACKIEGO 42.
PKO. 153.422, Tel. 258—03.

№ 17. 18/I 1937.

Wielce Szanownego Pana Konserwatora

proszę o zaświadczenie dla zwrotu bez przeszkód dwóch olejnych obrazków A. Gritchenko – „ostrygi" na deszczułkach 32 x 48 i 33 x 46 cent. do miejsca jego stałego pobytu – Cagnes, Alpes maritimes, France.

Łączę wyrazy prawdziwego poważania

J. Świencicki

Zwrot z wystawy 1935/6.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. 13 STCZ. 1937
L. K.K 6/1. ZAŁ. ..... WAGA .....

Odpisano-sprawdzono-wysłano
18.I.37. K.
Potwierdzenie odbioru
18.I.1937
Mielżyński

Wyp

Do

Dyrekcji Ukr. Muzeum
Narodowego

we Lwowie

ul. Mochnackiego 42.

Na prośbę z dnia 13. b.m. Nr. 17 poświadczam, że nie zachodzą żadne przeszkody w sprawie wywozu do Francji dwóch studjów olejnych rozmiarów 33 x 46 i 32 x 48 cm art. mal. A. Gricenki i przedstawiających martwą naturę z ostrygami.

We Lwowie 15/I. 37

Kus

171a

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ
У ЛЬВОВІ, ВУЛ. МОХНАЦЬКОГО 42.

NACJONALNYJ MUZEJ
WE LWOWIE, UL. MOCHNACKIEGO 42.

W Pan Konserwator
Województwa Lwowskiego

Dr Z. Horning.

Ministerstwo Spraw Wojsk...
Departament V. Inż. i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.No.114.

Ministerstwo Wyz...
Oświecenia Publiczn...
Sztuki.

Na pismo z dnia 22.IX.22 r,L.3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No.3355/22-z.

dnia 12.października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr.Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wyd:

1938

Do
Prezydium Zarządu Miejskiego
w król. stoł. mieście
L w o w i e

W związku z zamierzonym przez Zarząd Miejski przeniesieniem Archiwum Miejskiego z gmachu ratusza, przedstawiają podpisani Stefania i Edward Dziedziccy propozycję zakupienia na ten cel przez gm. m. Lwowa zabytkowej realności w Rynku pod l.21 położonej, stanowiącej ich własność po połowie.

Wymieniona realność jest jednym z najstarszych zabytków architektury świeckiej Lwowa /koniec XVI. wieku/ i posiada w swoim wnętrzu najpiękniejsze na tym terenie rzeźbione międzyścieża okienne /3 pary/, dalej cenne stropy modrzewiowe, pięknie profilowane nad tylną częścią parteru, całym I. i II. piętrem /obecnie w przeważnej części zakryte/, ponadto dwa ozdobne portale kamienne, wreszcie rzeźbione lub profilowane obramienia kamienne okien itd. Ponadto charakterystyczny dla polskiego budownictwa mieszczańskiego podział budynku /2-okienna świetlica i 1-okienna alkowa/.

Realność składa się z 3-piętrowego budynku frontowego, sięgającego w głąb na 22·5 m. o powierzchni zabudowania około 220 m^2, oraz 1-piętrowej oficyny. Przypuszczalnie zatem już dwie kondygnacje budynku frontowego dałyby aż nadto wygodne pomieszczenie dla zbiorów archiwalnych.

Budynek wymaga oczywiście remontu i przystosowania go dla pomieszczenia archiwum, a więc częściowego przemurowania fasady podwórzowej, skanalizowania i urządzenia klozetów, wyburzenia późniejszych ścianek działowych, odsłonięcia stropów, ewentualnie rozebrania oficyn itp. Koszt takiego generalnego remontu nie powinien by przekroczyć, zdaniem podpisanych, kwoty 30-40 tysięcy złotych,

./.

a więc zaledwie 20% sumy projektowanej na przeróbkę dawnych pomieszczeń biura kablowego u wylotu ul. Łyczakowskiej. Korzyść zaś dalsza polegałaby na tym, że archiwum uzyskałoby stałe pomieszczenie, co dla zbiorów nie jest bez znaczenia, a ponadto cenny zabytek sztuki budowlanej byłby z należytą pieczołowitością użytkowany i zachowany dla potomności.

Również strona finansowa tej transakcji kupna sprzedaży przedstawiałaby się dla Gminy bardzo korzystnie, gdyż wymagałaby dopłaty gotówkowej zaledwie zł 20.000, resztę ceny kupna stanowiłyby zadłużenia hipoteczne, które dałyby się ewentualnie skumulować w jedną dogodną pożyczkę długoterminową w Miejskiej Komunalnej Kasie Oszczędności oraz zaległości podatkowe. W ten sposób niedużym wkładem gotówkowym mogłaby Gmina nabyć realność oszacowaną niedawno /1937 r./ na kwotę zł 141.747·53. Szczegółowe warunki mogłyby być uzgodnione w razie zainteresowania się tą propozycją.

Podpisani zwracają się przeto z prośbą do Prezydium o wyznaczenie Komisji, któraby zbadała warunki techniczne na miejscu i wydała swoją opinię.

Dla orientacji dołącza się częściowy plan budynku.

We Lwowie, dnia 15 marca 1938.

L: YLYL. 2/37/38.

wys

Brzeżany
Konserwacja ściany zamku od strony parku.

Do Ministerstwa Wyznań Relig. i Ośw. Publ.
/Wydział Sztuki/
w Warszawie

Przedkładam w załączeniu odpis pisma tut. z dnia 31 marca b. r. oraz odpis odpowiedzi Dowództwa Okręgu Korpusu N VI we Lwowie V w sprawie objętej nagłówkiem z prośbą o wyjednanie w Ministerstwie Spraw Wojskowych potrzebnego kredytu ~~w kwocie~~ wysokości 15.000 zł ~~[illegible]~~ na zabezpieczenie odnośnego ~~[illegible]~~ mnisi V przed nieuniknionym

V z dnia 26 kwietnia b. r.

V ~~[illegible]~~ i przyległego ~~[illegible]~~ skrzydła zamkowego

Zawiadomienie.

We Lwowie 4/V 938

Zał: 1

Odpisano-sprawdzono-wysłano
4. V. 1938

174

L: YLIL 2/37/38.

wys

Brzeżany

Konserwacja ściany zamku od strony parku ~~[illegible]~~

Do

Dowództwa Okręgu Korpusu Nr VI.

we Lwowie

Skonstatowałem niedawno, że mur zewnętrzny części zamku w Brzeżanach ~~[illegible]~~ od strony plantacyj miejskich ~~[illegible]~~ znajduje się w stanie zagrożącym bezpieczeństwu publicznemu wskutek daleko posuniętego zniszczenia kamiennego oblicowania przez opady atmosferyczne. Upraszam przeto po myśli postanowień § 6. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23. września 1932 r. o sposobie chronienia przedmiotów

zatytułowanych będących własnością Państwa (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 750) o wydanie stosownych zarządzeń, mających na celu niedopuszczenie do zawalenia się odnośnej ściany, a to przez przemurowanie zagrożonych miejsc i uzupełnienie brakującego kamienia. Przez tego należałoby jak najszybciej pokryć przyległy budynek zamkowy blachą, zamiast dotychczasowego kompletnie zniszczonego gontu.

wyp. II na odp. wyp. I

Urzędowi Wojewódzkiemu
(Wydział Kom.-Prud.)

w Tarnopolu

Odpisano-sprawdzono-wysłano
31 III 1938 R.

Przesyłam do wiadomości z prośbą o dodatkową interwencję w Dowództwie Okr. Korpusu Nr VI.

We Lwowie 31/III 938

Kom. L.

SZEF BUDOWNICTWA O. K. Nr. VI.
we LWOWIE

Nr. 850-2/IVd.

Lwów, dnia 26. IV. 1938

Brzeżany-konserwacja Zamku.

Do
URZEDU WOJEWODZKIEGO
/Urząd Konserwatorski/
we LWOWIE.

Na pismo K.K.2/37/38 z dnia 31.III.1938 w sprawie konserwacji Zamku w Brzeżanach, oznajmiam, że koszt najpilniejszych robót jakieby należało wykonać dla zabezpieczenia muru, o którym mowa w powyższym piśmie wyniesie około 15.000 zł.

Pan Generał Dowódca OK. nie ma jednak w swym budżecie żadnych kwot na konserwację zamku, nie dysponuje też jakimkolwiek innym wolnym kredytem, z którego mógłby zarządzić pokrycie kosztów.

Pan Generał polecił mi zawiadomić o tym Pana Konserwatora i jednocześnie prosić Go o wyjednanie u władz centralnych potrzebnego kredytu.-

Szef Budownictwa O. K. Nr. VI.

Mjr. LUDWIG Karol

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. 27 KWI 1938
L. K. K 2/37. ZAŁ. ..... WAGA .....

126

Odpis.

Zarząd miejski w Brzeżanach.
Nr. B.D.2/94/38.-
Ogrodzenie w ulicy Pierackiego.-

Brzeżany, dnia 13 października 1938 r.

Do

Dowództwa 51 Pułku Piechoty

w/ Brzeżanach

W związku z wykonać się mającym ogrodzeniem kompleksu zamkowego przy ulicy Pierackiego - przesyłam odpis protokołu, przyczym zaznaczam, że zamek Sieniawskich jest zabytkiem i jako taki w myśl postanowień art. 341 rozporządzenia Prez.Rzp. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. /Dz.U.R.P. Nr.56 poz. 405/ podlega specjalnym przepisom a mianowicie rozporządzeniu Prezydenta Rzp. z 6/III. 1928 r. o opiece nad zabytkami /Dz.U.R.P. Nr.29 poz. 265/.- Upraszam przeto uprzejmie o zaniechanie wykonywania ogrodzenia wedle stałego typu ogrodzeń objektów wojskowych t.j. parkanu 2 m. wysokiego z szerokich desek, gdyż sposób ogrodzenia ustalą kompetentne władze.-

O zamierzonym wykanywaniu ogrodzenia kompleksu zamkowego donoszę równocześnie Starostwu Powiatowemu w Brzeżanach w myśl okólnika Nr. 10 z dnia 29 stycznia 1934 r. Nr.A-66.-

Burmistrz:
Jacek Bieniawski w.r.

Nr.jw. Djw.

Starostwu Powiatowemu

w/ Brzeżanach

przedkładam w myśl okólnika Nr.10 z dnia 29 stycznia 1934 Nr.A-66.-

Burmistrz:
/ Jacek Bieniawski /

STAROSTWO POWIATOWE w Brzeżanach
WPŁYW 15 PAŹ. 1938 WYŁO
L. Nr. Zał.

STAROSTWO POWIATOWE
BRZEŻANY
dnia 13 PAZ. 1938
Opł. stempl. brak opł. stempl.
Nr. 1 Nr.

Burmistrz:

Jacek Bieniawski w.r.

Nr.jw. Djw.

Starostwu Powiatowemu

w/ Brzeżanach

przedkładam w myśl okólnika Nr.10 z dnia 29 stycznia 1934 Nr.A-66.-

Burmistrz:

/ Jacek Bieniawski /

R. Bark. 1457/38 178

V. Sprawy Kultury i Sztuki.

Oddział Kultury i Sztuki obejmuje swoim zakresem działania nie tylko województwo Lwowskie, ale również Tarnopolskie i Stanisławowskie. W województwie Lwowskim mimo ciężkich warunków ekonomicznych i minimalnych dotacyj ze strony Skarbu Państwa, zainteresowane instytucje wykonały pod nadzorem Konserwatora szereg prac około konserwacji zabytków. Z ważniejszych robót wymienić należy dalszą restaurację pięknego kościoła parafialnego w Warężu z XVII.w. w pow. sokalskim z pomocą zasiłku państwowego w kwocie 1000 zł. Odbudowano zniszczoną w czasie wojny dzwonnicę z XV.w. obok kościoła parafialnego w Felsztynie, wymieniono zmurszałą więzbę dachową w kościele parafialnym w Rudkach z pocz. XVIII.w., przystąpiono do odbudowy zniesionej przez władze austriackie wieży b. kościoła PP. Klarysek, z pocz. XVII. wieku we Lwowie, oraz prowadzono dalej rozpoczęte roboty przy restauracji cennej polichromii ściennej kościoła OO. Jezuitów we Lwowie z poł. XVIII. wieku, jakoteż podjęto tego rodzaju prace w kościele OO. Bernardynów. Prócz tego pomalowano wedle zatwierdzonego projektu b. kościół PP. Karmelitanek Bosych we Lwowie oraz prezbiterium kościoła farnego w Rzeszowie. W dziedzinie budownictwa drzewnego należy wymienić konserwację cennej cerkwi w Sielcu z r. 1700, oraz przeniesienie starej cerkwi z r. 1733 z Magierowa do Horodzowa. Celem nie dopuszczenia do zniszczenia objektów zabytkowych, wydano szereg zarządzeń, a w szczególności sprzeciwiono się rozbiórce cerkwi w Podliskach ad Mościska z r. 1690, w Równi ad Lesko z r. 1780 i w Lelechówce w pow. gródeckim z XVIII.w. Ponadto wydano zakaz krycia blachą starej cerkwi w Topolnicy w pow. saborskim z r. 1730. Wydano pozwolenie na przeniesienie starej cerkwi z r. 1692 w Ceperowie oraz przyznano zasiłek na zabezpieczenie tego typu zabytku w Czarnym Ostrowie ad Bóbrka. Wyjednano w Ministerstwie W.R. i O.P. subwencję na konserwację synagogi w Przeworsku z pocz. XVII.w. i na zapoczątkowanie konserwacji ruin zamku w Odrzykoniu koło Krosna. Wkońcu kontynuowano w dalszym ciągu rozpoczęte prace około uporządkowania dziel-

nic staromiejskich we Lwowie, Jarosławiu i Przemyślu oraz objęto ochroną stare domy drewniane w Pruchniku i na wniosek Państwowej Rady Ochrony Przyrody szereg sędziwych drzew w różnych miejscowościach.-

Q-1938/34-

V Sprawy Kultury i Sztuki

Na terenie miasta Lwowa na czoło wykonanych ostatnio prac konserwatorskich wysuwa się odbudowy zniesionej z początkiem ub. stulecia wieży kościoła PP. Klarysek albo Bernasdynek z r. 1607 podług projektu Inż. A. Łobosa, który w ogólnej sylwecie nawiązuje do pierwotnego jej kształtu, znanego z kilku rycin, oraz uregulowanie przyległego placu na którym stanie niebawem pomnik Ks. Biskupa Bandurskiego. Pozatym odsłonięto część murów obronnych klasztoru OO. Bernardynów przez wyburzenie nieestetyczn go budynku miejskiego z końca XIX. w. Z innych, ważniejszych robót konserwatorskich wymienić należy ukończenie rozpoczętej przed kilku laty restauracji malowideł ściennych Franciszka i Sebastiana Ecksteinów z r. 1740-1742 w kościele OO. Jezuitów, oraz konserwacji polichromii nawy głównej kościoła OO. Bernardynów, wykonanej w latach 1738-1740 przez O. Benedykta Mazurkiewicza przy współudziale malarzy lwowskich Bartnickiego, Sroczyńskiego i Wolińskiego.

Na obszarze Województwa przeprowadzono w tym czasie remont kościołów parafialnych w Nawarji z XVII-XVIII w., Jasieniu z r. 1743 i Uhercach z poł. XVIII. w., dawnego kościoła szpitalnego/dziś ewangelickiego/ pod wezw. Św. Ducha w Jarosławiu z r. 1669, kościoła OO. Dominikanów w Borku Starym z XVII. w., b. kościoła OO. Karmelitów/dziś cerkiew parafialna/ w Drohobyczu z pocz. XVIII. w. oraz kontynuowano dalej prace około odnowienia fasad zewnętrznych okazałej po-pijarskiej świątyni z r. 1693 w Warężu. Prócz tego na specjalną wzmiankę zasługuje odkrycie fundamentów dawnej kollegiaty jarosławskiej z XV. w. rozebranej z końcem XVIII. wieku z powodu grożącego zawalenia. Po szczegółowym zbadaniu murów zarys ich będzie uwidoczniony na powierzchni placu, przylegającego do

rynku.

W dziedzinie ochrony zabytków budownictwa drzewnego podjęto prace około zabezpieczenia cerkwi parafj.w Załokciu z r.1797,oraz starych dzwonnic w Jaworowie i Potyliczu,udzielono pozwolenie na rozszerzenie małej cerkiewki filialnej w Lelechówce z XVIII.w., sprzeciwiono się rozbiórce cerkwi w Zubeńskiem z pocz.XIX.w.,oraz rozszerzeniu cerkwi parafj.w Waniowie z r.1683.

Następnie wspomnąć się godzi o restauracji fasady tylnej frontowego skrzydła zamku Żółkiewskich i Sobieskich w Żółkwi,po skanalizowaniu zabytku i częściowym uporządkowaniu dziedzińca,dalej o odnowieniu renesansowych domów podcieniowych w Krośnie i empirowego ratusza w Rawie Ruskiej,jakoteż o zabezpieczeniu najbardziej zagrożonych części ruin zamku odrzykońskiego koło Krosna, z pomocą subwencji ze Skarbu Państwa w kwocie 800 zł.Wkońcu uznano za zabytek dzielnice staromiejskie w Przemyślu,Krośnie i Jarosławiu.-

Zarząd miejski w Brzeżanach.

Nr. B.D.2/94/38.-

Ogrodzenie w ulicy Pierackiego.-

Odpis

Protokół

Dnia 12 października 1938 r. budowniczy miejski Kazimierz Wiszniewski na żądanie Dowództwa 51 p.p. wyrażone ustnie w biurze Zarządu miejskiego przez Panów kapitanów Bronisława Jaworskiego i N. Ponikowskiego, wytyczył linię regulacyjną w ulicy Pierackiego przy zamku Sieniawskich w Brzeżanach w ten sposób, że linia ta ma iść równolegle do krawężnika drogowego względnie krawężnika chodnika w odległości 3.70 m. /trzy metry siedemdziesiąt centymetrów/ w głąb kompleksu zamkowego jak obok rysunek - co zakomunikowano starszemu sierżantowi Wojciechowi Dradrachowi jako pełniącemu obowiązki oficera administracyjnego koszar 51 p.p.

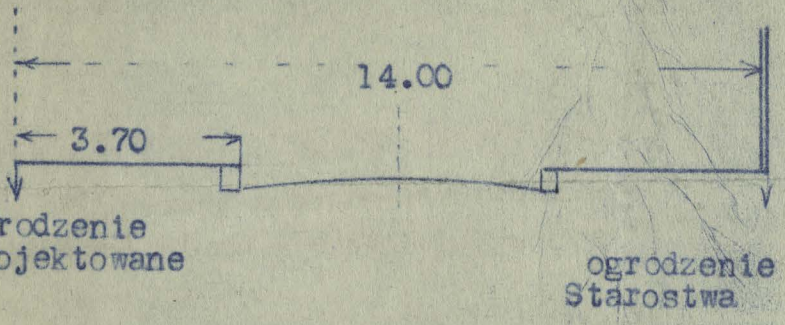

Na tym protokół zakończono i podpisano.-

Kazimierz Wiszniewski mp. Wojciech Dradrach m.p.

Jan Sokołowski mp.-

51.Pułk Piechoty.

183

Nr.802.

Brzeżany, dnia 18.października 1938 r.

Ogrodzenia boiska sport."Sieniawa"
i zamku Sieniawskich.-

Z a r z ą d M i e j s k i
/na ręce Pana Burmistrza/

w Brzeżanach.

Na pismo tamt.Nr.B.D.2/94/38.z dnia 11.bm.w załączeniu przesyłam odpisy pism Szefa Bud.O.K.Nr.VI. z dnia 15.bm.Nr.802,- do wiadomości.

Równocześnie zwracam pismo tamt.Nr.B.D.2/94/38 z dnia 13.X.1938. z prośbą o skierowanie go do Szefa Budownictwa O.K.Nr.VI., jak również proszę w przyszłości wszystkie sprawy budowlane tam skierowywać, jako do władzy wojskowo-budowlanej.-

Ponadto zawiadamiam, że ogrodzenia tak przy placu sportowym "Sieniawa" jak i przy zamku Sieniawskich - tut.pułk wykonywuje w dalszym ciągu.-

zał.2.

ZARZĄD MIEJSKI
W BRZEŻANACH
Otrzymano 19/X. 1938
do Nr. B.D.2/94/38
Zał. 2

Dowódca pułku:
Feldorf
ppłk.

Odpis z odpisu.

Szef Budownictwa O.K.Nr.VI.

Hughes
przez 12.D.P.

Odpis

Do Pana Wojewody
w Tarnopolu.

Lwów, dnia 15.X.1938

Proszę o wstrzymanie zarządzenia Kierownika Oddziału Drogowego Urzędu Wojewódzkiego wydanego Zarządowi Miejskiemu w Brzeżanach w sprawie zabraniania dalszej budowy ogrodzenia boiska sportowego "Sieniawa" wykonywanego przez 51.p.p. i natychmiastowego rozebrania już zbudowanego, gdyż zarządzenie to nie ma uzasadnienia ustawowego w stosunku do Wojska.-

Szef Budownictwa OK.Nr.VI.

/-/Ludwig Karol
major.

O d p i s.

Szef Budownictwa O.K.VI.
we L w o w i e.

Nr.802 - 2/IVm/38.

Telefon 222-60

Lwów, dnia 15.X.1938

Dowódca 51.Pułku Piechoty

Ogrodzenie boiska sport.
w Brzeżanach.

B r z e ż a n y.

Przesyłając powyższe do wiadomości proszę o niewstrzymanie robót W razie sprzeciwu przez Zarząd Miejski proszęco powiadomienie Zarządu by zwrócił się wprost do tut.Urzędu z dołączeniem odpisu zatwierdzającego plan regulacji okolicy sąsiadującej z placem sportowym, oraz dowodem przeprowadzenia wywłaszczenia na teren, który Zarząd chciałby przyłączyć do drogi.-

Szef Budownictwa O.K.VI.
/-/Mjr.Ludwig Karol

85

Zarząd miejski w Brzeżanach.

Nr. B.D.2/94/38.-

Ogrodzenie w ulicy Pierackiego.-

Brzeżany, dnia 13 października 1938 r.

Do

Dowództwa 51 Pułku Piechoty

w/ B r z e ż a n a c h

W związku z wykonać się mającym ogrodzeniem kompleksu zamkowego przy ulicy Pierackiego - przesyłam odpis protokołu, przyczym zaznaczam, że zamek Sieniawskich jest zabytkiem i jako taki w myśl postanowień art. 341 rozporządzenia Prez.Rzp. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. /Dz.U.R.P. Nr.56 poz. 405/ podlega specjalnym przepisom a mianowicie rozporządzeniu Prezydenta Rzp. z 6/III. 1928 r. o opiece nad zabytkami /Dz.U.R.P. Nr.29 poz. 265/.- Upraszam przeto uprzejmie o zaniechanie wykonywania ogrodzenia wedle stałego typu ogrodzeń objektów wojskowych t.j. parkanu 3 m. wysokiego z szerokich desek, gdyż sposób ogrodzenia ustalą kompetentne władze.-

O zamierzonym wykanywaniu ogrodzenia kompleksu zamkowego donoszę równocześnie Starostwu Powiatowemu w Brzeżanach w myśl okólnika Nr. 10 z dnia 29 stycznia 1934 r. Nr.A-66.-

51. PUŁK PIECHOTY
14 X 38
II. Zast.
1
859

Burmistrz:

/ Jacek Bieniawski /

Lwowski Urząd Wojewódzki.-

L.AK...../Kons..... We Lwowie, dnia 193...

Przedmiot:

Stwierdzenie wartości zabytkowej.

. . . . . .

. . . . . .

Po aprobacie. P.Konserwatorowi celem wpisania do rejestru zabytków, dopilnowania przedłożenia dowodu doręczenia a następnie odniesienia się do Prokuratorji Gen.o wpis do ksiąg hipot.-

Wysyłka I.

D O

_____

w/

_____

Na zasadzie art.3.rozporządzenia Prezydenta Rzplitej. z 6.marca 1928 Dz.U.Rz.P.Nr.29 poz.265.uznaję . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . z powodu jego zabytkowej wartości za zabytek nieruchomy w następujących granicach: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Od niniejszego orzeczenia wolno wnieść odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu dni 14 licząc od dnia następującego po doręczeniu.

Ewentualnie wniesione odwołanie w myśl postanowienia art.87. pkt.3. lit.a.rozp.Prez.Rzp.o postępowaniu administracyjnem z 22/3.1928, Dz.U.Rz.P.Nr.36.poz.341 nie będzie miało mocy wstrzymującej, gdyż według postanowienia art.3.ustęp.2.gi. cyt.wyżej rozp.o opiece nad zabytkami . . . . . .

. . . . . .

podlega ochronie prawa jako zabytek już od chwili doręczenia niniejszego orzeczenia.-

Wys.II.

/ Ad copiam Wys.I./

Panu Staroście powiatowemu

Panu Prezydentowi m.Lwowa

udzielam do wiadomości celem niezwłocznego doręczenia oryginału orzeczenia stronie za dowodem tu przedłożyć się mającym, wciągnięcia zabytku do spisu zabytków nieruchomych tamt.powiatu, oraz roztoczenia nad rzeczonym zabytkiem opieki w myśl przepisów rozporządzenia o opiece nad zabytkami.

Надано на почту дня 24 січня 1938 р.-

ВИСОКИЙ
ВОЄВІДСЬКИЙ УРЯД
у Львові.

через
Повітовий Виділ
в Раві руській.
до ч.2957/37.-

Греко-кат.Парохіяльний Комітет
в Угнові .-

В І Д К Л И К

від ореченння Повітового Уряду в Раві руській з дня 16 грудня 1937 рч.2957/37.-

Поодиноко.-

В и с о к и й В о є в і д с ь к и й У р я д е !

Дециз'єю з дня 16 грудня 1937 р.ч.2957/37 Повітовий Виділ в Раві руській не узглядннв відклику підписаного гр. кат.Парохіяльного Уряду в Угнові,внесеного проти оречення Міського Заряду в Угнові з дня 28/10 1937 р.ч.3213/37 та потвердив це оречення у цілости.-

Від того оречення Повітового Виділу подає підписаний Парохіяльний Комітет в отвертому законному речинцеві відклик з причини мильної оцінки справи під оглядом фактичним і правним та вносить згадане оречення Повітового Виділу ухилити, зглядно змінити в цей спосіб,що відклик тогож Парохіяльного Комітету,спрямований проти оречення Міського Заряду в Угнові з 28/10 1937 р.ч.3213/37 узглядн'ється та заборон'ється Григорієві Курчинському побудувати надбудівку в домі при вул.Жуковських ч.3 в Угнові.-

У о с н о в а н н я :

Оспорюване оречення Повітового Виділу є мильне під кожним оглядом та суперечне з обовязуючими приписами.Зокремаже мильний є погляд,висловлений у томуж ореченні,начето віддаль балькону від сусіднього обєкту церковного належить числити від мурів головного будинку,а не його вистаючих частин.Бож в цей спосіб можнаби побудувати надбудову,сягаючу в чужу воздушну сферу,що одначе є недопустиме.-Якщоби так було справді, то будуючий навіть не потребувавби був окремого дозволу на таку надбудову.В дійсности не улягає найменшому сумнівові,що через предметову надбудову віддаль дотичної частини будинку від церковного обєкту зменшиться значно,та тим самим переступить законну границю віддалення.-

Рівнож безпідставно не узглядннв Повітовий Виділ замітку дотично нарушення естетичного вигляду Церкви.Вже сам будинок є положений так,що заслонює вид на дотичну Церкву.Тим більше отже буде цей вид заслонювати проєктована надбудова, яка до того-як це вище виказано-зменшить віддаль дому п.Курчинського від церковного обєкту.-

Завваги,що мовляв дотичний дім у порівнанні з іншими будинками,радше піднесе естетичний вигляд окруження Церкви, не відповідає дійсності.В найблищій околиці Церкви нема ані одного будинку,який стоявби так близько Церкви,як власне бу-

динок проєктований п.Курчинського.До того цей останній є побудований напроти головного входу до згаданої Церкви,що у ще більшій мірі обезображує вид на цюж Церкву.До того предметовий будинок з уваги на своє положення та високість заслонює цілковито якраз найгарнішу частину Церкви.Що це не причинюється до піднесення естетичного вигляду дотичної святині,-не улягає найменшому сумнівові.-

Вкінці Повітовий Виділ безпідставно поминув заміт підписаного Комітету відносно небезпеки на випадок переходу дотичного дому на власність іновірців.Твердження,що Держава посідає належні середники,щоби охоронити правно узнане віроісповідання перед безправними виступами не має в даному ивпадкові примінення остільки,що можна чинити всілякі пакости та доскулювати вірним,беручим участь у богослуженнях в цей спосіб,що через те ще непоповнюється каригідного вчинку.Тому і цей заміт випадало безумовно взяти під увагу.- Дальше завважує підписаний Комітет, що припис арт.187 будівельного закону відноситься якраз- до бальконів того роду,як балькон проєктований.Тому отже випадало по думці покликаного припису заборонити будови дотичного балькону,а тим самим узгляднити відклик підписаного Комітету від оречення Міського Заряду в Угнові.-

В такому стані справи повищий відклик находить повне обоснування.-

В Угнові,дня 23 січня 1938 р.

За Греко-кат.Парохіяльний Комітет в Угнові:

Александер Трешневський
парох

WY... IAT... W ... USKIEJ.
Doszło 26 STCZ 98
259
zał. 2957

1/1

Kopertę zachować

[illegible]

тинок проектований п. Курчинського. До того цей останній є побудований на [illegible] головного входу до згаданої Церкви, що у ще [illegible] обезображує вид на цьж Церкву. До того предметовий будинок з уваги на своє положення та високість заслонює цілковито [illegible] частину Церкви. Що це не причиняється до підносення естетичного вигляду дотичної святині, - не улягає найменшому сумнівові. -

Вкінці Повітовий Виділ безпідставно поминув замітпідписаного Комітету відносно небезпеки на випадок переходу дотичного дому на власність іновірців. Твердження, що Держава посідає належні середники, щоби охоронити правно уявне віроісповідання перед безправними виступами не має в даному випадкові приміненя остільки, що можна чинити всілякі пакости та доскулювати віруючим, беручим участь у богослуженнях в цей спосіб, що через те ще непоповнюється карнгідного вчинку. Тому і цей замітвипадало безумовно взяти під увагу. - Дальше завважує підписаний Комітет, що припис арт. 187 будівельного закону відноситься якраз до балконів того роду, як балькон проектований. Тому отже випадало по думці покликаного припису заборонити будови дотичного балькону, а тим самим узглядняти відклик підписаного Комітету від орєчення Міського Заряду в Угнові. -

В такому стані справи повищий відклик находить повне обоснування. -

В Угнові, дня 23 січня 1938 р.

За Греко-кат. Парохіяльний Комітет в Угнові:

[illegible]

188

Ч: 2: Новий будинок п. Курчинського.

(Ref!) nra 98

Wydział Powiatowy w Rawie Ruskiej

Rawa Ruska, dnia 25. XI 1937.

L. 2957/37

Do

Zarządu Miejskiego

w Uhnowie.

Zarząd Miejski Uhnowie

orzeczeniem z dnia 28 października 1937 L. 7 3213/37 zezwolił Grzegorzowi Kurczyńskiemu na budowę piętrowego w domu frontowym przy ul. Żydowskiej L. 3. w Uhnowie.

Przeciw powyższemu orzeczeniu wniósł Gr. Kat. Komitet Parafialny w Uhnowie odwołanie

Na zasadzie art. 394 i 397 nowego budowlanego ~~art.....~~ ~~rozp. Prez. Rady Min. z dnia 22.III. 1933 o ostępowaniu administracyjnym Dz. Ust. Rz. P. Nr. 36 poz. 341~~ odwołania Gr. Kat. Komitet Parafialnego nie uwzględniam i zaskarżone orzeczenie zatwierdzam ~~w całości~~. ~~z wyjątkiem w nim poczynionych odrzucam jako niedopuszczalne czynione.~~

~~Na powyższe odwołanie zważam, że~~

Jako powodem z akt wynika pomiędzy nabywcą działki Grzegorzem Kurczyńskim a sąsiadem Grzegorzem Kurczyńskim.

Odwołanie zarzuty odwołujący, że wskutek wybudowania balkonu przy ścianie frontowej odległość od granicy gruntu parafialnego do planu tego nie jest prawnie przepisana. Odległość powinna należy liczyć od punktu najdalej wysuniętego, a nie prostej wychodzącej jako balkon. Balkon nie wchodzi w budynek, dlatego nie stanowi zabudowania w rozumieniu art. 127 prawa budowlanego. Budowa nie może naruszać wyglądu estetycznego otoczenia, a nie przepisy jej wielkości, również nie jest przepisana, gdyż jako jest widoczne z dalszej perspektywy, budynek stoi z boku i zasłonięta widoku cerkwi nie przesłania. Postawić nas mający się dom w proporcji

F

Od tego orzeczenia można się odwołać do Urzędu Wojewódz. we Lwowie, za pośrednictwem Wydziału Powiatowego w Rawie Ruskiej w ciągu 14 dni od doręczenia.

O powyższym orzeczeniu należy zawiadomić na piśmie rekurenta za dowodem doręczenia, który należy przedłożyć Wydziałowi Powiatowemu.- F.

B.R. 25/XI. 1937.

2957/37

Do wys. dołączyć akty Gminy.

Województwo Lwowskie Pozycja księgi bierczej .....

Wydział Powiatowy w Rawie Ruskiej.

Nakaz płatniczy

na specjalną opłatę drogową, obliczoną od państwowego podatku gruntowego, od nieruchomości (budynków) i od przemysłu i handlu,

na rok budżet. 1936/37

Imię i nazwisko płatnika (firma) .....

ulica ..... **Nr. domu** ..... **w** .....

Na zasadzie art. 19 ustawy drogowej o budowie i utrzymaniu dróg publicznych z 10 grudnia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 6/21 poz. 32, tudzież na mocy statutu zatwierdzonego przez Urząd Wojewódzki Lwowski reskryptem z dnia 18. IV. 1936 L: S. F. 4/18/2/36. Wydział Powiatowy wymierza Panu na rzecz budowy i utrzymania dróg powiatowych specjalną opłatę drogową na rok budżetowy 1936/37 w następujący sposób:

Od zasadniczego państwowego podatku			wymierzono opłatę drogową		
	Zł.	gr.		Zł.	gr.
gruntowego			30 %		
od nieruchomości (budynków)			40 %		
od przemysłu i handlu			15 %		
			Razem		

Kwota z kolumny 2 płatna jest w 2 równych ratach, z których pierwsza płatna jest do dni 14 po dniu doręczenia nakazu, druga zaś w listopadzie 1936 r. bądź bezpośrednio w Kasie Wydziału Powiatowego w Rawie Ruskiej, bądź za pośrednictwem P. K. O. na konto Nr. 503.862, bądź też w Kasie właściwego Zarządu gminnego pod rygorem przymusowego ściągnięcia w drodze egzekucji wraz z odsetkami i kosztami egzekucyjnemi, określonemi w ustawie z d. 18. III. 1935 Dz. U. R. P. Nr. 22 poz. 129, względnie w rozp. Rady Ministrów z dn. 25. VI. 1932 Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 580.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu wolno wnieść odwołanie w ciągu 14 dni do Urzędu Wojewódzkiego za pośrednictwem Wydziału Powiatowego, **co jednak nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia opłaty.**

Do odwołania dołączyć należy nakaz płatniczy.

Rawa Ruska, dnia 1936

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta Powiatowy.

Drukarnia Tow. Św. Michała Arch. w Miejscu Piastowem.

Dowód doręczenia

291

Na pismo Wydziału Powiatowego w Rawie Ruskiej

z dnia 16.XII.1937r. do liczby 2957/37 które niżej podpisanemu

na dniu dzisiejszym doręczone zostało co niniejszym własnoręcznie

potwierdza.

2957 Uhnów, dnia 9/I 1938.

Cechy	Numery	Ilość	Rodzaj opakowania	NAZWA TOWARU	Waga wskazana przez nadawcę (kg)	W d

URZĄD MIEJSKI
w UHNOWIE
18. XII. 1931 r.
L. H662 zał.

191a

UHNÓW
24 I 38

Nadano na poczcie dnia 24/I 1938

Świetny

Wydział Powiatowy

Rawa ruska.

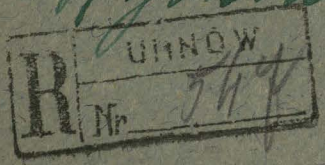

R UHNÓW Nr 547

polecony

Nadaje Urząd parafialny gr. kat.
w Uhnowie

192

Do

Wydziału Powiatowego

w Rawie Ruskiej.

W drugiej połowie marca b. r. wniósł podpisany prośbę do tut. Zarządu miejskiego o udzielenie zezwolenia na dobudowę poddasza w nowowybudowanym murowanym domie. – Na wielokrotne osobiste prośby otrzymywał podpisany odpowiedzi, że sprawa ta wymaga uchwały Rady gminnej, że podpisany ma wymurować ogrodzenie od strony placu cerkiewnego, w przeciwnym razie wybiją mu okna w nowowybudowanym domie, że pan burmistrz nie ma czasu i w reszcie że pan sekretarz Osławski myślał, że podpisany zaniechał już budowy poddasza, będąc rzekomo zrażonym trudnościami, czynionymi mu ze strony Zarządu miejskiego. – Wskutek przewlekania w nieskończoność załatwienia sprawy podpisany był narażony na wielkie straty w materiale budowlanym, na prowizorycz-

ną budowę dachu i nakrycie tegoż blachą, który po uzyskaniu zezwolenia zniewolony będzie przebudowywać, zrywać blachę i ponownie nakrywać a nadewszystko od przeszło dwóch miesięcy nie może podpisany kończyć rozpoczętej budowy i nie będzie mógł we właściwym czasie w nowowybudowanym domie zamieszkać.

Wobec naprowadzonych powyżej wywodów uprasza podpisany Wydział Powiatowy o łaskawe wydanie polecenia tut. Zarządowi miejskiemu natychmiastowego załatwienia sprawy oraz o uzależnienie dalszego przewlekania sprawy załatwienia sprawy ze zwrotem przez Zarząd miejski strat podpisanemu, wynikłych z tego powodu. –

W Ulanowie, dnia 9° lipca 1937 r.

Grzegorz Kurczyński

WYDZIAŁ POWIATOWY
w RAWIE RUSKIEJ.
Weszło 12 LIP 1937
L. 1883 zał.

Odręcznie!

WYDZIAŁ POWIATOWY
w RAWIE RUSKIEJ

L. 1883/37. R.R. 28/8. 1937.

Zarządowi Miejskiemu
w Uhnowie

przesyłam do zbadania, wyjaśnienia powołanych w zażaleniu faktów i przedłożenia wyczerpującego sprawozdania do dni 5. z. z. a.

Do sprawozdania proszę dołączyć akty przedmiotowej sprawy budowlanej żalącego się.

Za Przew. Wydz. Pow.
Drwojnarowski
sekretarz.

URZĄD MIEJSKI
w UHNOWIE
PODANO DNIA 2 - WRZE. 1937 r.
L. 3174/37 zał.

1920

Do

Wydziału Powiatowego

w Rawie Ruskiej

BANKA RUSKA
10. VI. 37. 20
2a

Zarząd miejski wUhnowie

L:3174/37 Uhnów,dnia 4 września 1937 r.

D o

W Y D Z I A Ł U P O W I A T O W E G O

W/ Rawie Ruskiej

Przy dołączeniu akt przedmiotowych w sprawie budowy domu przez Grzegorza Kurczyńskiego w Uhnowie sprawozdaję:

Na wniesione podanie w marcu b.r.otrzymał budujący konsens na budowę w tymże samym miesiącu.Ponieważ plan budowy nie podobał mu się wniosł dnia 20 kwietnia b.r.nowe podanie,o nowy plan budowy,Lcz.1631/37 wycofując równocześnie poprzednie swoje podanie,w związku z czem anulowany został konsens na budowę.

Na podstawie tego drugiego podania otrzymał odpowiedź pismem z dnia 14 maja 1937 r.L:1631/37 pod 3 załączonym w następstwie czego dopisawszy dodatkowo oświadczenie z dnia 11 maja 1937 r.iż nie zamierza budować ani drzwi,ani balkonu w projektowanym poddaszu,i prosił o ponowne rozpatrzenie nowego planu dodatkowo przedłożonego w pierwszych dniach czerwca 1937 r.Zauważam,że plan dołączony 24 maja 1937 wcześniej przedłożonym być nie mógł.

Dnia 14 czerwca 1937 r.sprawa budowy poddasza na nowo rozpatrzoną została,protokół z 14 czerwca 1937 r.Jednakowoż p.Kurczyński zapragnął mieć znowu inny plan domu.Protokółu nie podpisał,oświadczając że chciałby mieć poddasze z balkonem i drzwiami i że oświadczenie swoje z dnia 11 maja b.r.wycofuje.

Nie dość na tym,bo pomimo ciągłych kręcatw ze swej strony wnosi jeszcze zażalenie do Wydziału Powiatowego,iże Zarząd miejski naraża go na stratę,a niezależnie od tego wnosi znowu podanie o delegowanie Komisji do budowy,ponieważ chce mieć obecnie poddasze z balkonem.

Cały tok sprawy dowodzi niezbicie,że właśnie budujący naraża gminę na/ niepotrzebne stratę czasu przez zajmowanie personelu tut.Zarządu miejskiego na ustawiczne badania i zwoływania Komisyj. Właściwym powodem zwłoki w ostatecznym załatwieniu sprawy jest niezdecydowane stanowisko budującego i wyszukiwanie przez niego coraz innych projektów i żądań.

Zarzuty odnośnie rzekomych informacji ze strony personelu tut.Zarządu,że sprawa wymaga uchwały Rady,iże budujący ma wykonać murowane ogrodzenie i wszelkie inne podane w zażaleniu mylne informacje są nieprawdziwe.

1485

ponieważ nie mają żadnego oparcia o przepisa prawa budowlanego, a zatem nie mogły być udzielane z Urzędu.

BURMISTRZ
[signature]
STANISŁAW WIERZCHLEYSKI.

1

WYDZIAŁ POWIATOWY
W RAWIE RUSKIEJ.
Wpłynęło 15 WRZ. 1937
L. 1883/2 zał.

WA

(Wys. I.)

L. 1883/2/37.

Do
Zarządu Miejskiego
w Uhnowie.

W załatwieniu sprawozdania z dnia 4. IX. 1937. L. 3174/37. muszę stwierdzić, że w załatwieniu prośby Grzegorza Kurczyńskiego o zezwolenie na budowę zaszła niczym nieusprawiedliwiona zwłoka. Mianowicie skoro już doszło do rozprawy budowlanej w dniu 14. czerwca 1937, Zarząd Miejski był obowiązany bezwłocznie po niej wydać orzeczenie, opierając się na oświadczeniach i materiale faktycznym, którym wówczas dysponował. Tymczasem akty do dnia 4. września 1937., a więc przez okres prawie 3. miesięcy leżały nieruszone, gdyż dopiero 4/9. 1937. Kurczyński złożył oświadczenie odmienne, aniżeli w protokole z 14/6. 1937. W tym stanie rzeczy zażalenie Kurczyńskiego na Zarząd Miejski z powodu załatwienia powyższej jego sprawy muszę uznać za uzasadnione, a zarazem polecam jak najrychlej przystąpić do ostatecznego rozpatrzenia prośby żalącego się.
O wykonaniu polecenia należy donieść do dnia 1. X. 1937.
Akty sprawy zwracam w załączeniu.

Dyn.

(Wys. II.)

Do
N 31/9 Pana Grzegorza Kurczyńskiego
w Uhnowie.

Na zażalenie z dnia 9/7. 1937. zawiadamiam, że wydałem Zarządowi Miejskiemu w Uhnowie polecenie jak najrychlejszego załatwienia prośby Pana o zezwolenie na nadbudowę piętra.

R. R. 17/9. 1937.

[signature]

Do wys. I. dołączyć akty Gminy.

115

Zarząd miejski w Uhnowie

L:3470/37

Uhnów, dnia 8 października 1937 r.

WYDZIAŁ POWIA
w RAWIE RUSKI
11 PAŹ 1937

Do

Wydziału Powiatowego

w/ Rawie Ruskiej 1883/3 zał

Stosownie do polecenia z dnia 21 września 1937 r. L:1883/2/37 donoszę, że ostateczne załatwienie prośby Grzegorza Kurczyńskiego nastąpi dnia 12 października 1937 r. na który to dzień zostały rozpisane ponowne dochodzenia komisyjne na miejscu budowy.-

BURMISTRZ

STANISŁAW WIERZCHLEYSKI

Sprawa załatwiona w Tokiu instancji do L. 259/38 - a/a. 1/2. 38.

259

2957

Світлий
МІСЬКИЙ УРЯД
в Угнові.

до ч.8213/37.-

Гр.кат.Парохіяльний Комітет
в Угнові.-

С П Р О Т И В

проти будівельного консенсу на будову піддаша, уділеного п.Григорієві Корчинському.-

Поодиноко.-

Світлий Міський Уряде !

Дня 30 жовтня 1937 р.доручено підписаному гр.кат.Парохіяльному Комітетові в Угнові відпис письма Світлого Уряду з дня 28 жовтня 1937 р.ч.3213/37,яким уділено п.Григорієві Корчинському дозвіл на добудову піддаша в ново-вибудованому домі при вул. Жуковських ч.3 в Угнові.-

Проти згаданого дозволу подає підписаний Комітет в отвертому законному речинцеві наступний

с п р о т и в:

1/.Надбудова,до якої відноситься предметовий дозвіл, названа в томуж дозволі скромно піддашам,являється в дійсности згідно з дотичним пляном будівельним бальконом,цебто будовою,яка буде виставати поза лінію мурів дотичного дому.Наслідком того віддаль між цею проєктованою будівлею та сусідуючою з дотичним домом гр.кат.Церквою значно зменшиться.Заразом така надбудова ще в більшій мірі заслонюватиме вид на згадану Церкву.-

2/.Понадто через зменшення віддалі предметового дому від Церкви тим самим збільшується погубність наслідків цього,що п.Корчинському взагалі дозволено побудоватися у безпосередній близькости від Церкви.Бож крім заслонення виду та інших оглядів естетичної натури заходить тут іще дуже поважна небезпека чисто реліґійної натури.Небезпека ця полягає в тому,що на випадок, якби дотичний дім колись дістався у посідання людини,ворожо настроєної до св.віри і Церкви,або іновірця,то в такому разі такий осібняк мігби провокувати вірних,що беруть участь в богослуженнях,відправлюваних у тійже Церкві,а навіть перешкоджувати у богослуженні при помочи гамору,стуку,вигуків і т.п.Не треба додавати,що такі евентуальности є дуже можливі й майже певні у випадку,згаданому попередно.В такому разі проєктований бальком мігби служити за дуже пригідне місце до таких затій.-

Підписаний Комітет завважує з притиском,що уділення дозволу на предметову будову взагалі викликало велике негодування та огірчення серед усіх мешканців міста Угнова гр.кат.обряду.Мірою заінтересування,яке ця справа викликала серед тих вірних,хай послужить факт,що в часі переводження комісійних доходжень на місці тихже доходжень явилося кількасот громадян,які тим спосо-

бом як не мож виразніше заманіфестували, як дуже їм на цій справі залежить.-

Невдоволення, яке з того приводу охопило всіх ісповідників гр.кат.віри в Угнові, є тим більше, що в подібній справі, де розходиться про будову дому в сусідстві місцевого рим.кат.Костела, і то у віддалі що найменше в десятеро більшій від віддалі дому п.Корчинського від гр.кат.Церкви, будівельна влада заняла зовсім інше становище та всіма заходами намагається перешкодити у цій будові, яка зрештою не видержує навіть найменшого порівнання з предметовою справою, оскільки йде про заслонювання виду.-

В такому стані справи в разі, якби Світлий Міський Уряд дозволив іще п.Корчинському побудовати над його домом піддаша, а властиво балькон, то моглоби дійти навіть до поважніших заворушень та заколочення ладу й спокою.-Бож вірні гр.кат.Церкви досі всіми способами, які їм дає закон, протиставилися тій будові, яка обезображує околицю їхньої святині.-Способи ці на жаль не увінчалися навіть найменшим успіхом, а п.Корчинський на глум і обурення цілої парохії побудовав під самою Церквою дім, а тепер ще наміряє добудовати балькон.-

Маючи все те на увазі, підписаний Комітет противиться уділенні дозволу на будову проєктованого піддаша, а властиво балькону та має надію, що тим разом цей спротив знайде належну оцінку та узгляднення з боку покликаних чинників.-

В Угнові, дня 12 листопада 1937 р.-

За гр.кат.Парохіяльний Комітет в Угнові:

Александер Трешневський
парох.

P.S.
Залучуємо фотографічну знимку церкви а наліво старий будинок п. Курчинського. На зним ці ч.2 новий дім п. Курчинського. —

А.Трешневський

4136/37

URZĄD MIEJSKI
w UHNOWIE.
Wpłynęło dnia 13 LIST. 1937 r.
L. 4136/37 zał. 2

Uhnów, dnia 16.listopada 1937.

Gminną opłatę administracyjną
w kwocie 1 zł. 00 gr. pobrano
pokwitu № 140/41
13/XI 1937

D o

W Y D Z I A Ł U P O W I A T O W E G O

w Rawie-Ruskiej

Przy dołączeniu akt sprawy nadbudowy poddasza w nowowybudowanym domu położonym w Uhnowie przy ul.Żukowskich 3, przedkładam wniesione w terminie odwołanie gr.kat. Komitetu parafialnego w Uhnowie, przeciw tut.konsensowi L: 3213/37 z dnia 28.X.b.r.

ZARZĄD MIASTA UHNOWA

Wiceburmistrz
Stanisław Szafrański

WYDZIAŁ POWIATOWY
w RAWIE RUSKIEJ.
Wpłynęło dnia 17 LIST. 1937
L. 2957 zał.

1283

198

Wydział Powiatowy w Rawie Ruskiej.

L:2957/37.

Rawa Ruska, dnia 16.12.1937.

Do

Zarządu Miejskiego

w/U h n o w i e .

Zarząd Miejski w Uhnowie orzeczeniem z dnia 28 października 1937 L:3213/37 zezwolił Grzegorzowi Kurczyńskiemu na budowę piąterka w domu przy ul. Żukowskich L:3. w Uhnowie.

Przeciw powyższemu orzeczeniu wniósł Gr.kat.Komitet Parf.w Uhnowie odwołanie.

Na zasadzie art.394 i 395 prawa budowlanego odwołanie gr.kat - Komitetu Parafialnego n i e uwzględniam i zaskarżone orzeczenie zatwierdzam w całości.-

Jak bowiem z akt wynika zamierzona nadbudowa nie narusza w niczym przepisów budowlanych.

Odnośnie zarzutu odwoławcy, że wskutek wybudowania balkonu zmniejszy się odległość od granicy gruntu cerkiewnego, to zarzut ten nie jest prawnie uzasadniony. Odległość bowiem należy liczyć od murów budynku, a nie części wystających, jak balkony i tp. Balkon zaś w odnośnym budynku został zaprojektowany zgodnie z przepisami art.187 prawa budowlanego.

Drugi zarzut, że budowa będzie naruszać ,wygląd estetyczny cerwki i zasłaniać jej widok - również nie jest uzasadniony, gdyż jak jest widoczne z dołączonych fotografii, budynek stoi z boku i zupełnie widoku cerkwi nie przesłania. Postawić zaś mający się dom w porównaniu z innymi budynkami, podniesie raczej, a nie umniejszy, estetyczny wygląd otoczenia cerkwi, gdyż inne budynki w otoczeniu cerkwi grubo gorzej wyglądają, aniżeli nowy budynek.

W końcu z-arzut ,że dom kiedyś może przejść na własność innowierców i że oni będą przeszkadzać w nabożeństwach, jest pozbawiony jakichkolwiek podstaw prawnych. Nie można bowiem przewidzieć, czy własność domu wogóle kiedykolwiek na własność innowierców przejdzie, a zresztą państwo posiada należyte środki, aby obronić uznane prawnie wyznanie przed sprzecznymi z prawem wystąpieniami.

Od tego orzeczenia można się odwołać do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie za pośrednictwem Wydziału Powiatowego w Rawie Ruskiej w ciągu dni 14 od doręczenia.

O powyższem orzeczeniu należy zawiadomić na piśmie rekurenta za dowodem doręczenia, który należy przedłożyć Wydziałowi Powiatowemu. Zarazem zwracam uwagę Zarządu Miejskie o na błędne pouczenie o środkach prawnych w zaskarżonym orzeczeniu.

Treść tego pouczenia bowiem nie odpowiada przepisom art.394 prawa budowlanego, czego na przyszłość należy unikać.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

/Hawrot

/HAWROT/

URZĄD MIEJSKI
w UHNOWIE
WPŁYNĘŁO dnia 18 GRUD. 1937 r.
L. 4662/37. zał.

199

21

Do

Urzędu gminnego

w Ulmowie.

Pismem z marca 1934 r. L: 314 udzielił Urząd gminny podpisanemu konsensu na budowę domu mieszkalnego oraz budynku ekonomicznego. Podpisany zamierza dobudować poddasze, składające się z jednego małego pokoju, a uwidocznione na załączonym planie sytuacyjnym, w celu upiększenia frontowego widoku domu. Ponieważ w wyżej naprowadzonym konsensie wspomniana budowa poddasza nie była przewidzianą, wobec tego podpisany uprasza o łaskawe zezwolenie uskutecznienia tejże.

według załączonego dodatkowo planu.

W Uhnowie, dnia 28° kwietnia 1937 r.

Grzegorz Kurczyński

Podpisany oświadcza dodatkowo, iż nie zamierza ani drzwi ani też galerii budować w pokoju mieszczącym się ~~w pokoju~~ na poddaszu, z wyjątkiem okna.

W Uhnowie, dnia 11° maja 1937 r.

Grzegorz Kurczyński

200

uprawnionego technika i deklaracji, ~~zatem~~ mocą której zobowiązuje się ~~upra~~ uprawniony technik do kierowania robotami, prośbę rozpatrzyć panowanie.

Przeciw niniejszem orzeczeniu przysługuje Panu prawo odwołania się do Wydziału Powiatowego do dnia 14 tu od daty doręczenia niniejszego orzeczenia.

Załączone plany budowlane zwracam

zał. 2.

Dodatkowe dochodzenie komisyjne w sprawie dobudowy poddasza dnia 14 czerwca 1937 o godzinie 9-tej. — wysłać zawiadomienia do:

1) Kurczyńskiego Grzegorza
2) Komitetu Gr. Kat. cerkwi

Komitet żąda postawienia na swym ogrodzeniu odgrodzenia murem — wys. do 1.60 minim. — zabrania Komitet ze wzgl. że w przyszłości dom może przejść na własność innowierców co mogłoby być wykonane — zobowiązań ogrodzenia nie przyjął p. Kurczyński i 3 polecił wykonać ogrodzenie do 2 tygodni

1631/37

URZĄD MIEJSKI w UHNOWIE
WPŁ. DNIA 28 KWIE 1937 r.
L. 1631/37 zał.

dochód 28/6-37

9. 8.30

Gminną opłatę administracyjną w kwocie 2 zł 00 gr. pobrano

do kwitu Nr 484/36

[illegible]

Nr 58 poz 456

2/VII 1929

Uhnów, dnia 13/V. 37

Do

Pana Grzegorza Kurczyńskiego

w Uhnowie

28/IV i 11/V W załatwieniu podania pana z dnia ~~11 kwietnia~~ 1937 roku w sprawie ~~dodatkowego~~ udzielenia zezwolenia na wprowadzenie pewnych zmian co do wydanego orzeczenia z dnia 5/IV L 413/37 i z zatwierdzonego planu przez tut. Zarząd. Opłaty nie na artykule 364 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 Dz. U. R. P. Nr 23, poz 202 proszę Pana załatwiać odmownie, z uwagi ~~na~~ że kierowanie robotami budowlanymi i sporządzanie planów budowlanych przy konstrukcji żelaza betonowych, gdzie ciężar mięszanki ~~zgórzanie~~ statycznie powinni są technicy kwalifikowani. Po przedłożeniu ~~planu~~ projektu ~~budowlanego~~ z uwzględnieniem zamierzonych zmian ~~deklaracji~~ ~~do~~ sporządzonych przez wartę

1631/37

POKWITOWANIE

Kwituję odbiór wezwania do sprawy Nr dz. 3213/37

Dnia 9/X 193.. r.

.....
(podpis)

Druk. Z. P. S. T., Al. Jerozolimska 85

202

POKWITOWANIE

Kwituję odbiór wezwania do sprawy Nr dz. 3213/37

Dnia 9. X. 193 7 r.

(podpis)

Druk. Z. P. S. T., Al. Jerozolimska 85

203

Dowód doręczenia

Na pismo Urzędu Miejskiego w Uhnowie z dnia 28/X 1937 r.
do liczby 3213/37 ...które niżej podpisanemu na dniu dzisiejszym doręczone zostało co niniejszym własnoręcznie potwierdza.

Mmiń dnia 29/X 1937 r.

Mmiń, dn 30/X 937 r

Kurczyński

209

3,

Zarząd miejski w Uhnowie

L:1631/37 Uhnów, dnia 14 maja 1937 r.

D o

Pana G R Z E G O R Z A KURCZYNSKIEGO

w/ Uhnowie

W załatwieniu podania Pana z dnia 28.kwietnia 1937 r.w sprawie udzielenia zezwolenia na wprowadzenie pewnych zmian co do wydanego orzeczenia z dnia 5.III.L:413/37 i zatwierdzonego planu przez tutejszy Zarząd. Opar[illegible]szy się na art.364 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. Dz.U.R.P.Nr.23.poz.202, prośbę Pana załatwiam odmownie, z uwagi, że kierowanie robotami budowlanymi i sporządzenie planów budowlanych przy konstrukcjachżelazo betonowych, gdzie zachodzą momenty statyczne, powołani są technicy kwalifikowani. Po przedłożeniu projektu z uwzględnieniem zamierzonych zmian sporządzonych przez uprawnionego technika i deklaracji, mocą której zobowiąże się uprawniony technik do kierowania robotami, prośbę rozpatrzę ponownie.-

Przeciw niniejszemu orzeczeniu przysługuje Panu prawo odwołania się do Wydziału Powiatowego do dni 14-tu od daty doręczenia niniejszego orzeczenia. Załączone plany budowlane wzracam.-

[illegible]zał.2.

4) 205

P r o t o k ó ł Unieważniony na skutek ponownych dochodzeń komisyjnych patrz protokół z 12.X.1937

spisany w Uhnowie dnia 14.czerwca 1937r. w sprawie nadbudowy poddasza w nowobudującym się domu mieszkalnym w Uhnowie przy ul.Żukowskich L:3 stanowiącym włsność Grzegorza Kurczyńskiego.

O b e c n i :

Wierzchleyski Stanisław, burmistrz miasta Uhnowa

Osławski Piotr, sekretarz miejski

Ks. Trześniowski Aleksander, proboszcz G.katol.w Uhnowie

Kurczyński Grzegorz, budujący.

Na miejscu rpzedmiotu p.Kurczyński Grzegorz wskazał miejsce projektowanej nadbudowy oświadczając, że w nadbudowie nie będzie drzwi aniteż balkonu, a tylko zostanie umieszczone jedno okno ściśle według planu.

Imieniem Komitetu Grecko katol.parafji w Uhnowie Ks.Aleksander Trześniowski wypowiedział postanowienie w sprawie niniejszej Komitetu parafialnego, który postanowił sprzeciwić się projektowi nadbudowy ze względu na to,że w przyszłości dom p.Kurczyńskiego mógłby przejść na własność innowierców,którzy mając widok wprost na miejsce modlitwy Chrześcijan mogliby swym postępowaniem wywoływać zgorszenie uczestniczących w nabożeństwach. Przy tem zaznaczył,że Komitet od samego początku zajął stanowisko odmowne odnośnie całej budowy. Równocześnie dla zobrazowania położenia nowobudującego się domu ks.kanonik Trześniowski doręczył dwie fotografie przedstawiające fragment Cerkwi i domu p.Kurczyńskiego Grzegorza.

Budujący p.Grzegorz Kurczyński oświadczył,że według jego przekonań dom jego nigdy nie przejszie na własność innowierców i wnosi na wydanie mu zezwolenia budowlanego w myśl obowiązującego prawa budowlanego.

Gdy pozatym nikt z obecnych nie podnosił żadnych innych zastrzeżeń protokół zakończono.

BURMISTRZ

Wierzchleyski

STANISŁAW WIERZCHLEYSKI

Stanisław

Sekr. miejski

[illegible]

[illegible]

5) 206

Do

Urzędu gminnego

w Ulanowie.

W związku z wniesioną przez podpisanego prośbą z 28. kwietnia 1937 r. oraz dodatkowym oświadczeniem do tejże prośby z 11. maja 1937 r. w sprawie udzielenia dodatkowego konsensu na budowę podcałego w nowo-wybudowanym domu mieszkalnym, składającego się z jednego pokoju, drzwi, okien oraz balkonu - podpisany prosi o ponowne przeprowadzenie dochodzeń i udzielenie konsensu na budowę ścisłe według planu, znajdującego się w aktach Urzędu gminnego. -

Równocześnie wycofuje podpisany dodatkowe swoje oświadczenie z dnia 11. maja 1937 r. z którego to powodu odmówił podpisu protokołu komisji budowlanej z dnia 14. czerwca 1937 r.

W Ulanowie, dnia 4 września 1937 r.

Grzegorz Kurczyński

URZĄD MIEJSKI
w UHNOWIE
WPŁYNĘŁO DNIA 4-- WRZEŚ 1937 r.
L. 3213 zał. ___

Dochodzenia Komisyjne
na miejscu przedmiotu
12. X. 1937 r. — godz. 9-ta

Zarząd miejski w Uhnowie
L:3213/37

Uhnów, dnia 28 października 1937 r.

D o

Pana G R Z E G O R Z A K U R C Z Y Ń S K I E G O

w/ Uhnowie

Na dodatkową prośbę wniesioną dnia 4 września b.r.w sprawie pobudowania poddasza w nowowybudowanym domu murowanym przy ul.Żukowskich Nr.3 w Uhnowie,Zarząd miasta Uhnowa po przeprowadzonych dochodzeniach komisyjnych na miejscu przedmiotu w dniu 12 października b.r.,opierając się na przepisach art.333 ust.a. Ustawy budowlanej z 1928 r.Dz.U. R.P.Nr.23 poz.202 ,zezwala Panu na dobudowanie poddasza zgodnie ze złożonym tu planem budowlanym,którego kopię równocześnie załączam.

Zezwolenie niniejsze staje się prawomocnem po upływie dni 14-tu od dnia następnego po jego doręczeniu,o ile w powyższym terminie nie zostanie wniesiony sprzeciw ze strony zainteresowanych.

Burmistrz:

Stanisław Wierzchleyski

KOMITETOWI URZĘDU PARAFIALNEGO

grecko-katolickiego

w/ Uhnowie

Odpis powyższy udzielam do wiadomości przy zwrocie dwóch fotografij złożonych tu w związku z budową.

P r o t o k o ł

spisany dnia 18. października 1937 w Uhnowie przy dochodzeniach komisyjnych w sprawie budowy poddasza w nowobudującym się domu przy ulicy Żukowskich L: 3, stanowiącym własność Kurczyńskiego Grzegorza w Uhnowie.

Obecni:

Wierzchleyski Stanisław, burmistrz m.Uhnowa
Osławski Piotr, sekretarz miejski
Kurczyński Grzegorz, budujący
Ks. Trześniowski Aleksander, za Komitet parf. gr.katol w Uhnowie.

Na miejscu przedmiotu budujący oświadczył, iż w myśl przesłanego planu przy podaniu wniesionem do Zarządu miejskiego ma zamiar pobudować dodatkowo w swym nowobudującym się domu poddasze tj. jeden pokój o wymiarach 4,10 m. dł. 3 m. szeroki i 2,50 m.wysoki, oraz balkon na całej szerokości poddasza, na który będą prowadziły drzwi i dwa okna jednoskrzydłowe po obu stronach drzwi. Długość balkonu ma wynosić 3 m.84 cm. zaś szerokość 1 m.

Imieniem Komitetu Grecko katol. parafii w Uhnowie Ks. Aleksander Trześniowski wypowiedział postanowienie w sprawie niniejszej Komitetu parafialnego, który postanowił sprzeciwić się projektowi nadbudowy ze względu na to, że w przyszłości dom p.Kurczyńskiego mógłby przejść na własność innowierców, którzy mając widok wprost na miejsce modlitwy Chrześcijan mogliby swym postępowaniem wywołać zgorszenie uczestniczących w nabożeństwach. Przy tem zaznaczył, że Komitet od samego początku zajął stanowisko odmowne odnośnie całej budowy.

Budujący p.Grzegorz Kurczyński oświadczył, że według jego przekonań dom jego nigdy nie przejdzie na własność innowierców i wnosi na wydanie mu zezwolenia budowlanego w myśl obowiązującego prawa budowlanego.

Gdy pozatym nikt z obecnych nie podnosił żadnych innych zastrzeżeń protokół zakończono.

BURMISTRZ
STANISŁAW WIERZCHLEYSKI.

Grzegorz Kurczyński.

Sekr. m.

Planu niniejszego użyto przy dodatkowych dochodzeniach komisyjnych na miejscu przedmiotu, dnia 12.października 1937.

Burmistrz:

ZARZĄD MIASTA UHNOWA

BURMISTRZ
STANISŁAW WIERZCHLEYSKI.

PLAN NADBUDOWY

Piąterka z uwidocznieniem zmian w parterze budynku mieszk. p Grzegorza Kurczyńskiego w Uhnowie

Skala 1:100

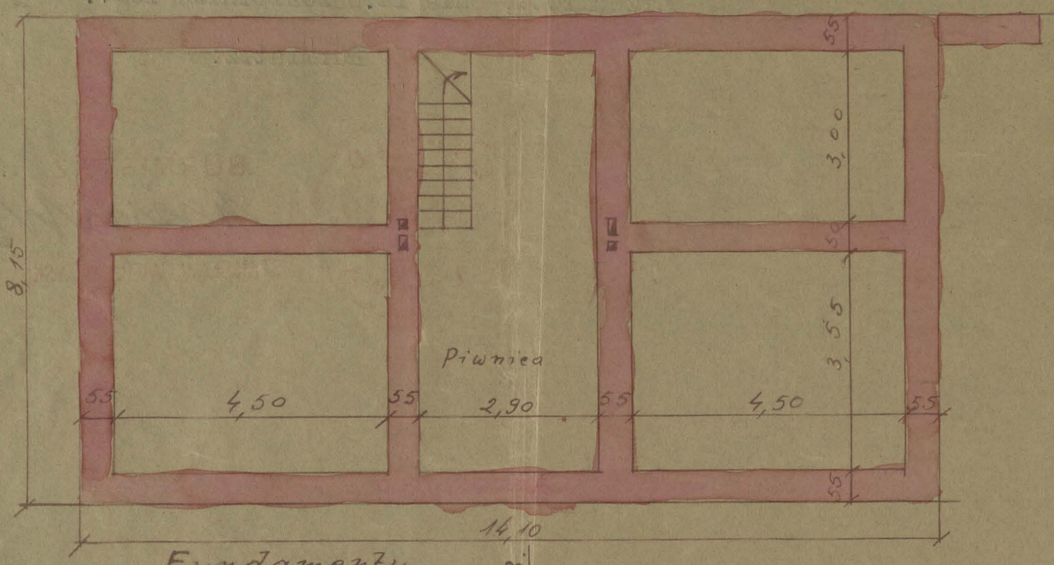

Fundamenty

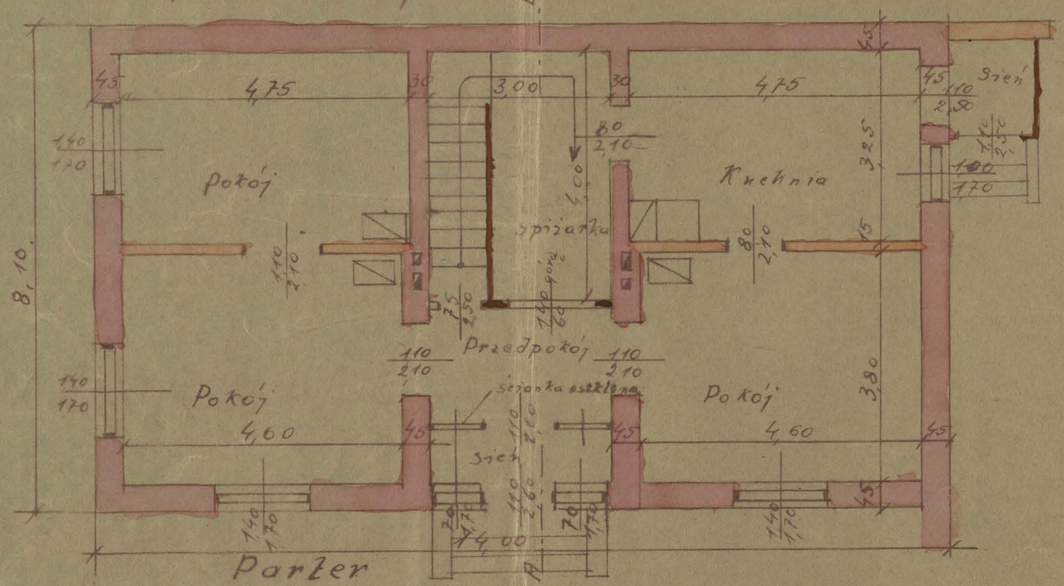

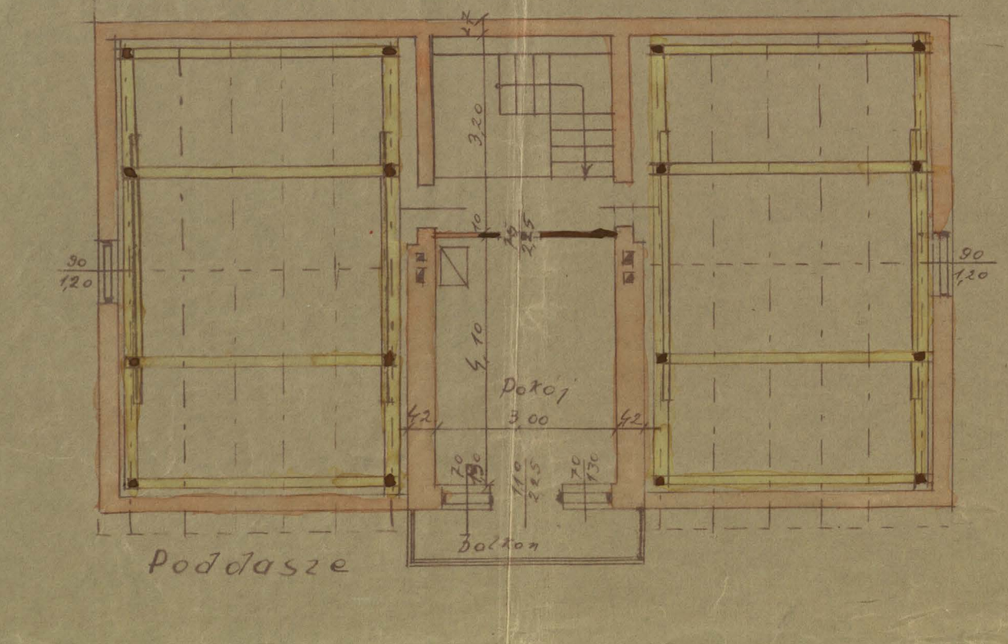

Widok z frontu

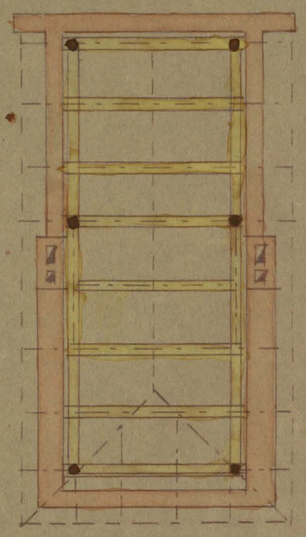

Więźba piąterka

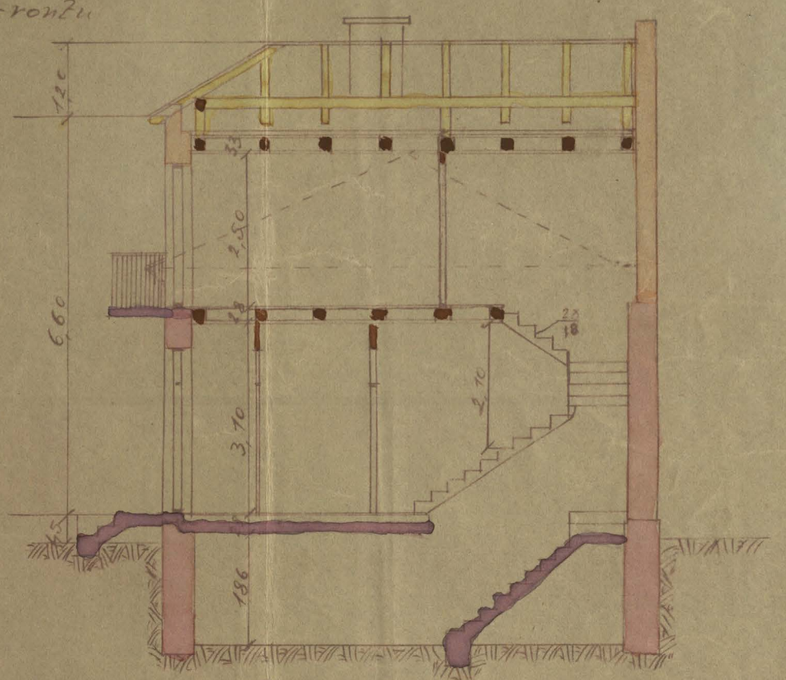

Przekrój A-B

Sytuacja
1:600

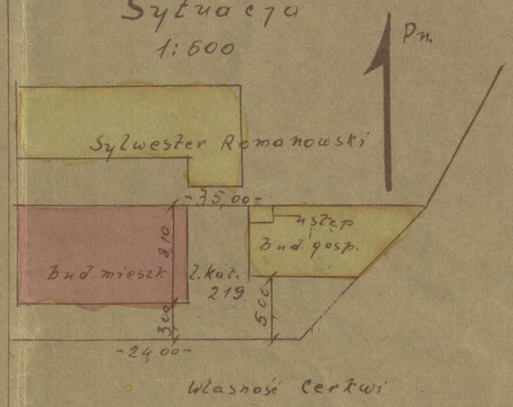

Objaśnienie kolorów

- mur stary
- mur nowy z cegły
- żelbon
- drzewo w przekroju
- " w widoku
- grunt

BIURO TECHNICZNE
Architekt A. J. KRUH
urzędowy budowniczy
Rawa Ruska Mickiewicza 37

Rawa Ruska 24. maja 1937.

209

Do

Zarządu Miejskiego

w Uhnowie

Niniejszem oświadczam, że przyjąłem kierownictwo budowy p. Grzegorza Kurczyńskiego, mającej się wykonać według planu, sporządzonego przezemnie, z datą dnia dzisiejszego.

BIURO TECHNICZNE
Architekt A. J. KRUH
uprawn. budowniczy
Rawa Ruska, Mickiewicza 37

A. J. Kruh

Rawa Ruska, 24. maja 1937.

210

Wydział Powiatowy w "awie Ruskiej.

"awa Ruska, dnia 9 czerwca 1938

L:259/2/38.

W sprawie budowlanej - Grzegorza Kurczy skiego.

Urzędowi Wojewódzkiemu

we/Lwowie

- - - - - -

przedkładam odwołanie Gr.kat.Komitetu Parafialnego w Uhnowie w sprawie budowlanej Grzegorza Kurczyńskiego.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

/Hawrot/

zał.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. 10 CZER. 1938
L.dz. 49698. ZAŁ. WAGA 20

L. dz. 43/1938

Lwów 14/VI 1938

[illegible]

[illegible]

[illegible] 30/8 38

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

WYDZIAŁ [illegible]
Wpł. L. 647
wpisano 17/VI 1938

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Bardzo Pilne!

Starosta Powiatowy Brzeżański.

Nr.A-60

Brzeżany, dnia 19. październik 1938 r.

Ogrodzenie Zamku zabytkowego w Brzeżanach.

Do

Urzędu Wojewódzkiego

w/ Tarnopolu

Przedkładam pismo Zarządu Miejskiego Nr.BD-2/94/38 z 13.X.1938 r. po myśli zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego z 29.XII.1933 r.Nr.AA.97, oraz akta Zarządu Miejskiego w tej sprawie, otrzymane w dniu dzisiejszym od miejscowego Dowództwa Pułku.

Jednocześnie donoszę, że pomimo zakazu, Dowództwo Pułku wykonuje parkan obok Zamku, szpecąc w ten sposób budowlę zabytkową.

Zał.5

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
S t a r o s t a :

/Dr. Jarosz /

URZĄD WOJEWÓDZKI TARNOPOLSKI
Weszło dnia 20. PAŹ. 1938
zał.
Nr. IIB-61-

M+P

Urząd Wojewódzki Tarnopolski
Nr. KB-61-

Tarnopol 28 listopada 1938

Odrzucenie

Panu Konserwatorowi Okręgowemu
przy Urzędzie Wojewódzkim
we Lwowie.

przesyła się do wiadomości
i wydania odpowiednich zarządzeń

Z Wydziału Komunik. Budowlanego

[signature]

Kierownik
Oddziału arch.-budowlanego.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. -1 GRUD. 1938.
T. ZAŁ. 5

212

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA XII. 1938

L. K.K. 1/10/38.

Do

Pana Prof. Inż. Jana

B a g i e ń s k i e g o

we L w o w i e

ul. Mickiewicza 26.

Zapraszam Pana do wzięcia udziału w posiedzeniu Okręgowej Komisji Konserwatorskiej, które odbędzie się we wtorek dnia 13 b.m. o godź. 12 w poł. w sali sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego.

Na porządku dziennym:

1/ Sprawozdanie konserwatorskie za rok bieżący.

2/ Projekt rozbudowy kościoła parafialnego w Gródku Jagiellońskim.

3/ Sprawa rozszerzenia kościoła parafialnego w Winnikach.

4/ Projekt rozszerzenia cerkwi parafialnej w Waniowie.

5/ Wnioski.-

Za W o j e w o d ę :

/Mg. T. C h m i e l e w s k i
W i c e w o j e w o d a/

213

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA XII. 1938

L. K.K.1/10/38.

Do

J.Magn.Pana Rektora Dr.Edmunda

B u l a n d y

we L w o w i e

ul.Badenich 12.

Zapraszam Pana do wzięcia udziału w posiedzeniu Okręgowej Komisji Konserwatorskiej, które odbędzie się we wtorek dnia 13 b.m. o godź. 12 w poł. w sali sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego.

Na porządku dziennym:

1/ Sprawozdanie konserwatorskie za rok bieżący.

2/ Projekt rozbudowy kościoła parafialnego w Gródku Jagiellońskim.

3/ Sprawa rozszerzenia kościoła parafialnego w Winnikach.

4/ Projekt rozszerzenia cerkwi parafialnej w Waniowie.

5/ Wnioski.-

Za W o j e w o d ę :

/Mg. T. C h m i e l e w s k i
W i c e w o j e w o d a/

214

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA XII. 1938

L. K.K.1/10/38.

Do

Pana Prof.Dr.Mieczysława

G ę b a r o w i c z a

w/m i e j s c u

ul.Ossolińskich 2.Muzeum XX.Lubomirskich.

Zapraszam Pana do wzięcia udziału w posiedzeniu Okręgowej Komisji Konserwatorskiej,które odbędzie się we wtorek dnia 13 b.m.o godź.12 w poł.w sali sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego.

Na porządku dziennym:

1/ Sprawozdanie konserwatorskie za rok bieżący.

2/ Projekt rozbudowy kościoła parafialnego w Gródku Jagiellońskim.

3/ Sprawa rozszerzenia kościoła parafialnego w Winnikach.

4/ Projekt rozszerzenia cerkwi parafialnej w Waniowie.

5/ Wnioski.-

Za W o j e w o d ę :

/Mg.T.C h m i e l e w s k i
W i c e w o j e w o d a/

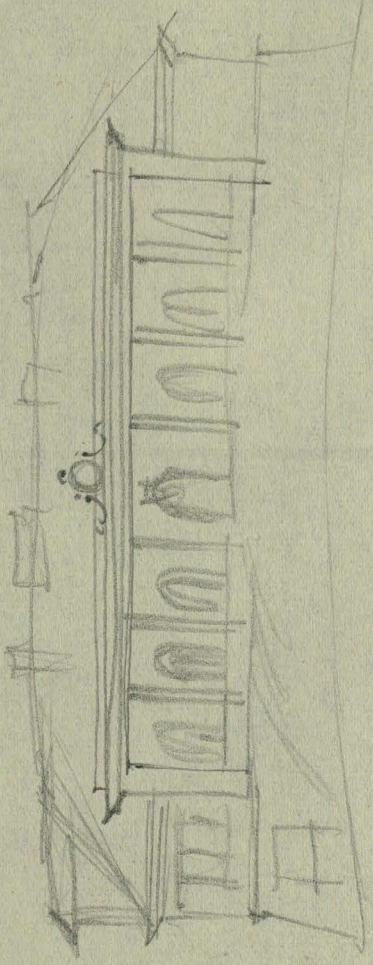

216

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K.1/10/38

WE LWOWIE, DNIA XII. 1938.

Zapraszam Pana do wzięcia udziału w posiedzeniu Okręgowej Komisji Konserwatorskiej, które odbędzie się we wtorek dnia 13.b.m. o godź. 12 w poł. w sali sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego.

Na porządku dziennym:

1/ Sprawozdanie konserwatorskie za rok bieżący.

2/ Projekt rozbudowy kościoła parafialnego w Gródku Jagiellońskim.

3/ Sprawa rozszerzenia kościoła parafialnego w Winnikach.

4/ Projekt rozszerzenia cerkwi parafialnej w Waniowie.

5/ Wnioski.-

Za W o j e w o d ę :

/Mg. T. Chmielewski
Wicewojewoda/.

qwertzuioppasdfghjklöyxcvbnm,.-äü98765432

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K.1/12/38

We Lwowie, dnia XII. 193...

qsardwfzagbuyhnaijsknmakjnhgbuagz

Do

Zarządu Miejskiego

w/ Żółkwi

W związku z orzeczeniem tut.z dnia 31 marca 1937.r., stwierdzającym wartość zabytkową dawnego rozplanowania miasta, proszę w myśl polecenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7 października b.r.Nr.Szt.3271/38 o oznaczenie odnośnego rejonu na planie o ile dotąd nie zostało to uskutecznione,

218

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

We Lwowie, dnia XII. 1938.

L. K.K.3/1/38

Do

Urzędu Skarbowego

/Dział katastralny/

w/ D u b i e c k u.

Proszę o odwrotne podanie do wiadomości tut. Urzędu Wojewódzkiego/Oddział Sztuki/ z powołaniem się na niniejsze pismo, jaki obszar pod względem powierzchni zajmuje park dworski w Kalnikowie/whl 1035/.-

K o n s e r w a t o r :

219

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K. K. 1/23/38

We Lwowie, dnia XI. 8. 193...

Poświadczenie

Poświadczam niniejszym że Pan Jerzy J A N I S C H art. malarz zatrudniony jest od szeregu lat jako restaurator zabytkowych malowideł ściennych na terenie tut. okręgu konserwatorskiego. Z najważniejszych prac wymienić należy odnowienie polichromii ściennych w kościołach; w Potoku Złotym, Drohobyczu, Hussakowie, Hodowicy, we Lwowie w kościołach Św. Marcina, OO. Jezuitów, i OO. Bernardynów.-
Z powyższych prac wywiązał się Pan Janisch bez zarzutu.-

K o n s e r w a t o r :

J 19a

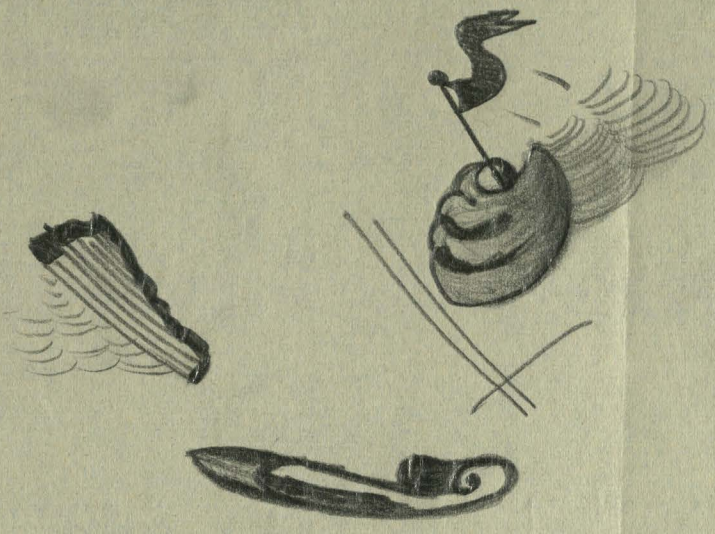

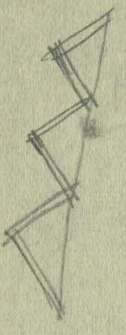

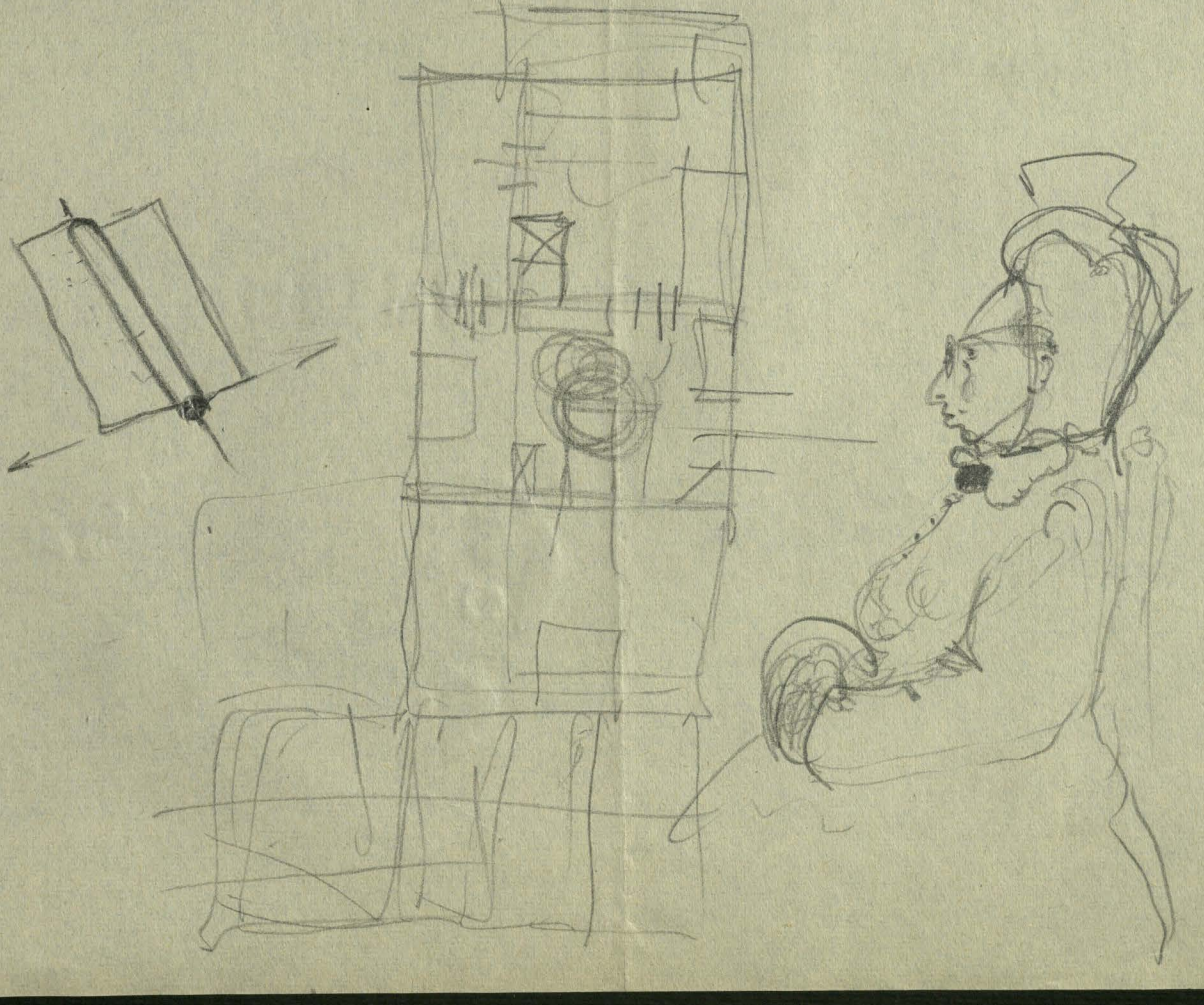

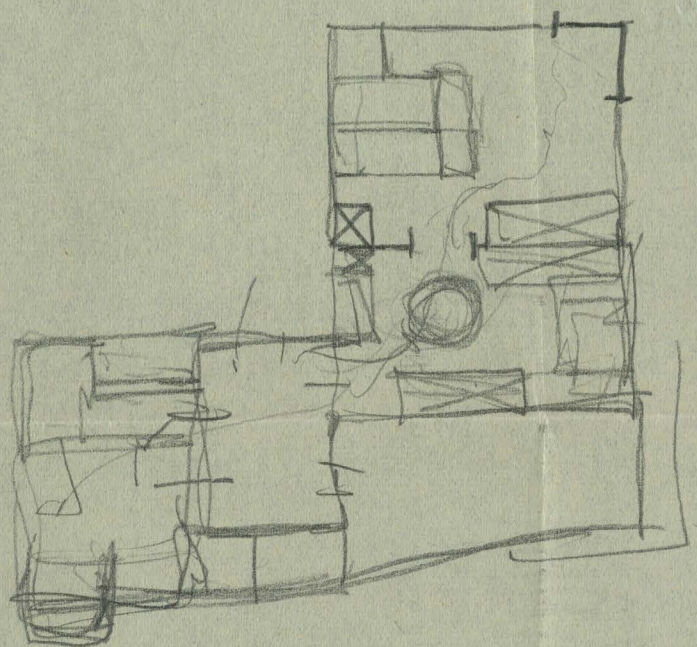

220

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA XII. 1938.

L. K.K.2/144/38

Do

Wielebnego O.Gwardiana Piotra

Wilka-Witosławskiego

w/ H u s i a t y n i e

Konwent OO.Bernardynów.

W odpowiedzi na pismo z dnia 7.XI.b.r.przesłane mi przez Urząd Wojewódzki Tarnopolski,komunikuję iż z całą gotowością wezmę udział w pracach Komitetu Odnowienia Kościoła.Proszę jednak o nie rozpoczynanie żadnych robót bez porozumienia bez porozumienia z tut. Oddziałem Sztuki jako władzą konserwatorską I instancji.-

K o n s e r w a t o r :

221

K w i t

na 75 zł /siedemdziesiąt pięć złotych/ - które tytułem wynagrodzenia za sprawowanie nadzoru nad zbiorami ś.p. Prof. Leona Pinińskiego w realności przy ul. Matejki 4 w miesiącu wrześniu b.r. od Pana Konserwatora Dr. Zbigniewa Hornunga otrzymałem.-

We Lwowie dnia 3 października 1938.r.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K. 1/26/38

WE LWOWIE, DNIA 28 XI. 1938.

Do

Pana Wojewody

w/ S t a n i s ł a w o w i e .

/ do rąk własnych/

Rozpoczęte przed kilku laty prace nad inwentaryzacją zabytków na obszarze Województwa Stanisławowskiego doprowadziły do systematycznego zbadania i opisania znajdujących się w powiecie rohatyńskim, kołomyjskim, dolińskim i stryjskim. Ostatnio jednak wstrzymało Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wszelkie kredyty na ten cel, wskutek czego podjęta w tym kierunku akcja musiała być zaprzestana, względnie ograniczona do sporadycznych jedynie wyjazdów Konserwatora, który przy sposobności wyjazdów służbowych, pozostających w związku z pewnymi robotami, inwentaryzował tego rodzaju obiekty. Ponieważ odnośny stan rzeczy opaźnia w znacznym stopniu sporządzenie kompletnej ewindencji zabytków Województwa Stanisławowskiego, przeto powołując się na ostatnią rozmowę z Panem Wojewodą w październiku b.r. pozwalam sobie prosić o przyznanie tut. Oddziałowi Sztuki w roku budżetowym 1939/40 kredytu w kwocie 600 zł, na kontynuowanie tychże robót, a w szczególności na z inwentaryzowanie powiatów stanisławowskiego i horodeńskiego oraz uzupełnienie luk w poprzednio wykonanych pracach. Do wykonania wspomnianych robót inwentaryzacyjnych byliby zaangażowani absolwenci Uniwersytetu lub Politechniki Lwowskiej za wynagrodzeniem dziennym w kwocie 7 zł prócz zwrotu kosztów podróży.-

K o n s e r w a t o r :

223

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K. 1/10/38

WE LWOWIE, DNIA XII. 1938.

Zapraszam Pana do wzięcia udziału w posiedzeniu Okręgowej Komisji Konserwatorskiej, które odbędzie się we wtorek dnia 13.b.m. o godź. 12 w poł. w sali sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego.

Na porządku dziennym:

1/ Sprawozdanie konserwatorskie za rok bieżący.

2/ Projekt rozbudowy kościoła parafialnego w Gródku Jagiellońskim.

3/ Sprawa rozszerzenia kościoła parafialnego w Winnikach.

4/ Projekt rozszerzenia cerkwi parafialnej w Waniowie.

5/ Wnioski.-

Za W o j e w o d ę :

/Mg. T. Chmielewski
Wicewojewoda/.

224

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K. 1/10/38

WE LWOWIE, DNIA XII. 1938.

Zapraszam Pana do wzięcia udziału w posiedzeniu Okręgowej Komisji Konserwatorskiej, które odbędzie się we wtorek dnia 13.b.m. o godź. 12 w poł. w sali sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego.

Na porządku dziennym:

1/ Sprawozdanie konserwatorskie za rok bieżący.

2/ Projekt rozbudowy kościoła parafialnego w Gródku Jagiellońskim.

3/ Sprawa rozszerzenia kościoła parafialnego w Winnikach.

4/ Projekt rozszerzenia cerkwi parafialnej w Waniowie.

5/ Wnioski.-

Za W o j e w o d ę :

/Mg. T. Chmielewski
Wicewojewoda/.

22.

O p i s T e c h n i c z n y

do projektu pomnika na kwaterze wojennej żołnierzy ukraińskich na cmentarzu Janowskim we Lwowie.

Pomnik zaprojektowany zostanie wykonany jako uzupełnienie urządzenia istniejącej kwatery grobów żołnierskich częściowo wykonanego na podstawie zezwolenia Województwa z dnia 10/I.1934. L.K.B.148/12/7 ex 1933. Dotychczasowy stan kwatery jest taki, że każdy grób żołnierski jest otoczony ramą żelbetową oraz zaopatrzony charakterystycznym krzyżem z ukośnymi ramionami wykonanymi według zatwierdzonego projektu.

W miejscu,gdzie projektuje się ustawienie pomnika jest obecnie wysypana mogiła,wyłożona darniną oraz prowizoryczny dębowy krzyż.

Pomnik wraz z rzeźbą wykonany zostanie z granitu względnie innego trwałego kamienia.

Lwów,dnia 23.czerwca 1938.

Inż. JERZY PIASECKI
rządowo upoważniony
INŻYNIER BUDOWLANY
LWÓW, ul. MĄCZNA 46.

Do

Panów Starostów powiatowych i Pana Starosty Grodzkiego we Lwowie.

W ostatnich czasach zwłaszcza na terenach powiatów mieszanych zdarzyły się wypadki usypania przez nieznanych sprawców mogił, na których wsniesiono krzyże, emblematy narodowe ukraińskie oraz napisy "Borciam za wolnu Ukrainu" lub t.p.

Wobec tego przypominam PP. Starostom, że w myśl art. 1. dekretu z dnia 3, stycznia 1919. r. o zatwierdzaniu projektów pomników ze stanowiska artystycznego /Dz. P.P. P. Nr. 5. poz. 93/ w brzmieniu ustawy z dnia 13. marca 1934. r. /Dz. U. R. P. Nr. 33. poz. 298/ osoby i wszelkiego rodzaju instytucje publiczne i prywatne, zamierzające w miejscu publicznem wznieść pomnik, posąg, figurę lub wmurować albo zawiesić tablicę pamiątkową, winny uprzednio przedstawić projekt do zatwierdzenia właściwemu Wojewodzie stosownie do Rozp. Min. Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 16. czerwca 1931. r. /Dz. U. Rz. P. Nr. 62. poz502/.

Przepis powyższy nie rozciąga się na pomniki, figury, posągi i tablice pamiątkowe, umieszczane na cmentarzach i wewnątrz świątyń przez osoby prywatne i ich własnych funduszów dla utrwalenia pamięci fundatorów lub ich najbliższej rodziny, jak również na przedmioty podobne, poświęcone wyłącznie celom kultu religijnego, oraz na figury, posągi i tablice, stanowiące ornament budynku, którego projekt został wraz z ornamentem przez władze budowlane zatwierdzony. Pomniki Pomniki, figury, posągi i tablice pamiątkowe wzniesione, względnie wbrew powyższym przepisom mogą być z rozporządzenia Wojewódzkiej Władzy Administracyjnej Ogólnej usunięte. Kto wbrew przepisom powołanego dekretu wznosi w miejscu pu-

blicznem pomnik, posąg lub figurę, wmurowuje lub zawiesza tablicę pamiątkową albo dokonywa większych napraw albo przebudowy, podlega karze aresztu do 3. miesięcy lub grzywny do 3.000 zł. Do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w cytowanym dekrecie powołane są powiatowe władze administracji ogólnej. Oprócz zatwierdzenia projektów pomników ze stanowiska artystycznego potrzebne jest po myśli art. 340. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 16. lutego 1928. o prawie budowlanem/Dz. U. Rz. P. Nr. 23. poz. 202/ na wzniesienie w miejscu publicznem pomnika lub figury, albo na wmurowanie albo zawieszenie tablicy pamiątkowej pozwolenie Wojewody/art. 384, cyt. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej/. Niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karno-administracyjnej należy zarządzić wstrzymanie odnośnych robót i przedłożyć sprawę do decyzji Urzędowi Wojewódzkiemu.

Wojewoda

228

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA maja 1939.

L. K.K. 3/21/38.

Ochrona lasów w Sochach i Jastkowicach.

Do

Pana Jerzego Lubomirskiego
właściciela dóbr

w/ R O Z W A D O W I E
ad Tarnobrzeg.

Na wniosek Oddziału Lwowskiego Państwowej Rady Ochrony Przyrody z dnia 24 września ub.r. L: 349/38 Urząd Wojewódzki uznaje na podstawie art. 1, 2 i 5 Ustawy z dnia 10 marca 1934. r. o ochronie przyrody /Dz. U. R. P. nr. 31. poz. 274/ las topolowy w Sochach o powierzchni około 10 ha oraz część lasu jodłowo-dębowego w Jastkowicach o powierzchni 5 ha 27 a, znajdującą się w Oddziele 19 nowego planu gospodarstwa leśnego, które to lasy wchodzą w skład majętności Rozwadów, objętej whl 322, jako twory przyrody podlegające nieograniczonej ochronie ze względów naukowych i krajobrazowych

229

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K.3/21/38.

WE LWOWIE, DNIA 9. maja 193

Ochrona lasów w Sochach i Jastkowicach.

Do

Pana Jerzego Lubomirskiego
właściciela dóbr

w/ R O Z W A D O W I E
ad Tarnobrzeg.

Na wniosek Oddziału Lwowskiego Państwowej Rady Ochrony Przyrody z dnia 24 września ub.r. L: 349/38 Urząd Wojewódzki uznaje na podstawie art.1,2 i 5 Ustawy z dnia 10 marca 1934.r.o ochronie przyrody/Dz.U.R.P.nr.31.poz.274/las topolowy w Sochach o powierzchni około 10 ha oraz część lasu jodłowo-dębowego w Jastkowicach o powierzchni 5 ha 27 a, znajdującą się w Oddziele 19 nowego planu gospodarstwa leśnego, które to lasy wchodzą w skład majętności Rozwadów, objętej whl 322, jako twory przyrody podlegające nieograniczonej ochronie ze względów naukowych i kr[illegible]

L. skł. 26 — kanc. U.W.L.
Blankiet korespondenc.

230

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA ..... maja 1939.

L. K.K. 3/21/38.

Ochrona lasów w Sochach i Jastkowicach.

Do

Pana Jerzego Lubomirskiego
właściciela dóbr

w/ R O Z W A D O W I E
ad Tarnobrzeg.

Na wniosek Oddziału Lwowskiego Państwowej Rady Ochrony Przyrody z dnia 24 września ub.r. L: 349/38 Urząd Wojewódzki uznaje na podstawie art. 1, 2 i 5 Ustawy z dnia 10 marca 1934. r. o ochronie przyrody /Dz. U. R. P. nr. 31. poz. 274/ las topolowy w Sochach o powierzchni około 10 ha oraz część lasu jodłowo-dębowego w Jastkowicach o powierzchni 5 ha 27 a, znajdującą się w Oddziele 19 nowego planu gospodarstwa leśnego, które to lasy wchodzą w skład majętności Rozwadów, objętej whl 322, jako twory przyrody podlegające nieograniczonej ochronie ze względów naukowych i krajobrazowych.

231

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA maja 1939.

L. K.K.3/21/38.

Ochrona lasów w Sochach i Jastkowicach.

Do

Pana Jerzego Lubomirskiego
właściciela dóbr

w/ R O Z W A D O W I E
ad Tarnobrzeg.

Na wniosek Oddziału Lwowskiego Państwowej Rady Ochrony Przyrody z dnia 24 września ub.r. L: 349/38 Urząd Wojewódzki uznaje na podstawie art. 1, 2 i 5 Ustawy z dnia 10 marca 1934. r. o ochronie przyrody /Dz. U. R. P. nr. 31. poz. 274/ las topolowy w Sochach o powierzchni około 10 ha oraz część lasu jodłowo-dębowego w Jastkowicach o powierzchni 5 ha 27 a, znajdującą się w Oddziale 19 nowego planu gospodarstwa leśnego, które to lasy wchodzą w skład majętności Rozwadów, objętej whl 322, jako twory przyrody podlegające nieograniczonej ochronie ze względów naukowych i krajobrazowych

URZĄD WOJEWÓDZKI TARNOPOLSKI

Tarnopol, dnia 4 września 1939r.

Nr. OA.-10.

Mogielnica Stara
wykopanie urn.

Panu Konserwatorowi
/Oddział Sztuki i Kultury

we/ Lwowie

Urząd Wojewódzki

-przesyła Urząd wojewódzki do wiadomości i ewent.wykorzystania. Zdaniem Urzędu Wojewódzkiego, należałoby wspomniane eksponaty zdeponować w muzeum reg. Zakładu Naukowego w Tarnopolu.-

Za Wojewodę:
Mgr. T. KUNZEK
Kier. Oddz.

R.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. -7 WRZ 1939
L. Zał. WAGA

Odpis

Komenda Powiatowa Policji Państwowej
w Trembowli
Nr.1992/39.
Urny z kośćmi - wykopanie.-

Trembowla, dnia 10 sierpnia 1939r.

/Według rozdzielnika/

Melduję /zgłaszam/, że w zagrodzie Włodzimierza Wasylewicza w Mogielnicy - Starej, powiatu trembowelskiego, przy budowie bramy wjazdowej, robotnik Piotr Tarnopolski, kopiąc doły natrafił na 2 urny gliniane, w których były złożone kości ludzkie, a zdaje się i zwierzęce. Jedna z tych urn koloru czarnego, druga czerwonawa stały umieszczone obok siebie.

Tarnopolski w trakcie kopania, przypuszczając, że natrafił na zwykły gruz , stopniowo rozbił szpadlem wykopane przedmioty i dopiero po odkopaniu całości, okazało się,że były to urny, mogące mieć znaczenie zabytkowe. Ponieważ wykopane przedmioty mogą posłużyć do badań naukowych, - przeto poleciłem je zabezpieczyć w Komendzie Powiatowej P.P.w Trembowli.

Komendant Powiatowy
/-/Szczepkowski Kazimierz/

Rozdzielnik:
Pan Starosta Powiatowy w Trembowli
Urząd Sledczy w Tarnopolu.

Urząd Wojewódzki Tarnopolski

Odpis

Tarnopol, dnia 4 września 1939r.

Nr. OA-10.

Mogielnica Stara
wykopanie urn.

Panu Dyrektorowi Zakładu Naukowego
im. Baworowskich

w/ Tarnopolu
pl. Sobieskiego

- udziela Urząd Wojewódzki do wiadomości i wykorzystania,ewent. podjęcia eksponatu i przechowania w muzeum reg.-

Za Wojewodę:

Mgr. T. KUNZEK
Kier. Oddz.

WIZYTATOR SZKÓŁ
ANTONI STEFANOWICZ
NACZELNIK WYDZIAŁU SZKOLNICTWA
ZAWODOWEGO KURATORIUM O. S. L.

232

LWÓW, DNIA 27/XI 1927

Wielce Czcigodny Panie Doktorze!

Proszę uprzejmie o łaskawe usprawiedliwienie mojej nieobecności na środowem posiedzeniu Komisji Konserwatorskiej, w którem z powodu choroby nie mogę wziąć udziału.-

Z wysokiem poważaniem

Antoni Stefanowicz

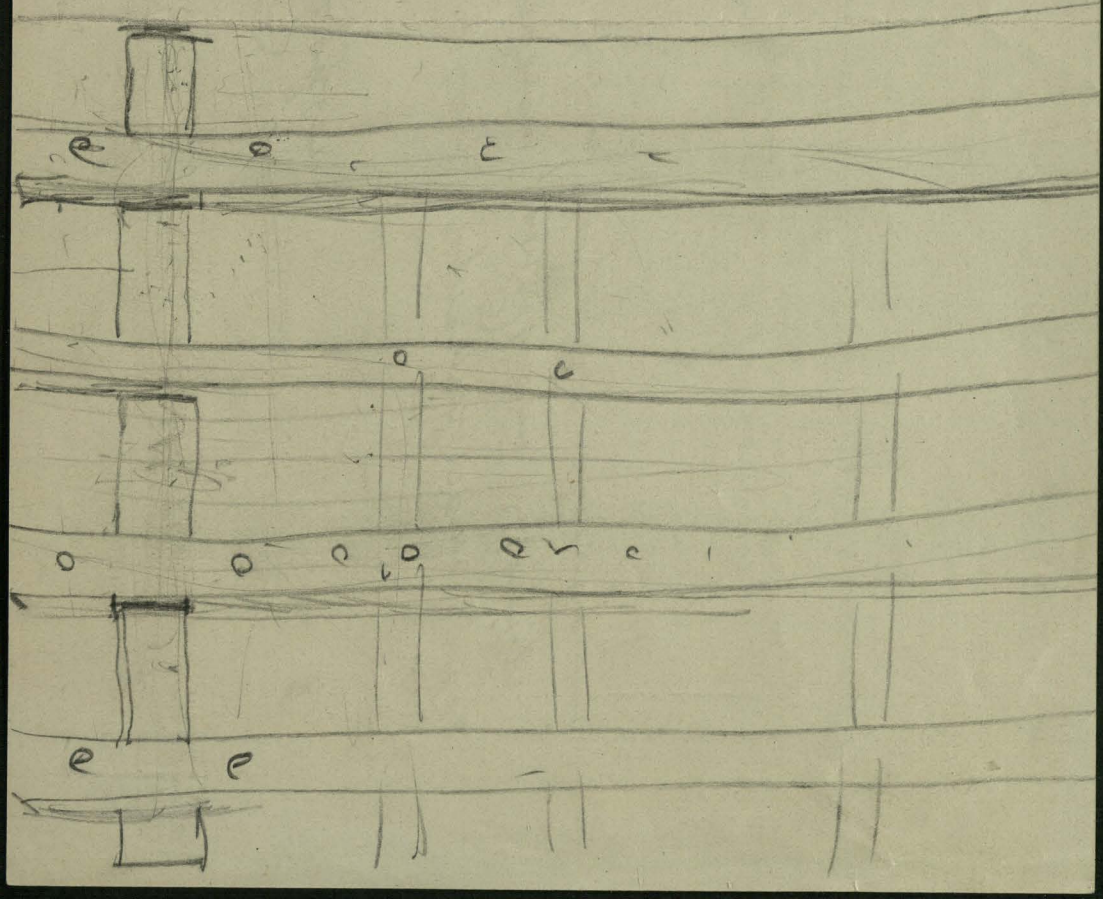

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA III. 9.

L. K.K.2/145/38

Jamielnica:Konserwacja starej cerkwi
---------- drewnianej.

Do

Wielebnego Gr.-kat. Urzędu

Parafialnego

w/ J a m i e l n i c y

ad Skole.

W odpowiedzi na pismo tamt. z dnia 18 lipca ub. r. L:101 do Starostwa powiatowego w Stryju, zawiadamiam, iż dach tamt. starej cerkwi parafialnej z r. 1846 winien być pokryty gontem, ponieważ jest to jedynie odpowiedni materiał dla okazów budownictwa drzewnego. Równocześnie nadmieniam, iż [illegible] budynków w należytym stanie

L. skł. 26 a — U. W. L.
Blankiet korespondenc.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA III. 1939.

235

L. K.K.3/5/38.

Bachórzec:Ochrona parku dworskiego.

Do

Pana Ksawerego KRASICKIEGO

właściciela dóbr

w/ B a c h ó r z c u

ad Przemyśl.

Na podstawie art.1,2 i 5 Ustawy z dnia 1o marca 1934.r. o ochronie przyrody/Dz.U.R.P.nr.31.poz.274/ uznaję park dworski w Bachórzcu z XVII wieku,o powierzchni 7 ha,45 a,72 m^2,wchodzący w skład majętności whl 646,jako twór przyrody,podlegający nieograniczonej ochronie z uwagi na naukowe i kraobrazowe jego znaczenie oraz sędziwy drzewostan.W parku tym znajdują się aleje kilkusetletnich lip,grabów oraz grupa kilkusetletnich dębów.Z krajowych drzew liściastych i szpilkowych rosną stare okazy:kastanów,akacji,jesionów,jaworów,modrzewi,sosen i świerków,z egzotycznych zaś drzew bardzo stare okazy:Juglans nigra,Celtis australis,Pinus Strobus,z młodszych:Picea pungens,Abies Nordmanniana,Quercus rubra,Tilia americana gigant.Ponadto park posiada większą ilość różnych krzewów krajowych i zagranicznych.Alejami tymi od czasu ich powstania jeździła ludność swobodnie a dwór wykonywał wszelkie roboty konserwacyjne jak szutrowanie,utrzymywanie rowów i t. p.Obecnie postawiono kamienie graniczne tuż przy korzeniach drzew, które niewątpliwie przy ewentualnym wykopie rowów ulegną uszkodzeniu, czego należałoby koniecznie uniknąć.-

Orzeczenie niniejsze rozciąga się również na dwie aleje,łączące się bezpośrednio z parkiem,a mianowicie aleję wjazdową,dębową oraz lipowo-kasztanową,długości około 1 klm,która posadzona została za poradą poety Wincentego Pola około r.1830.

W wykonaniu tej ochrony zakazuje się:

L. skł. 26 — kanc. U.W.L.
Blankiet korespondenc.

1/ dokonywania jakichkolwiek zmian w parku bez zezwolenia władzy państwowej, 2/ścinania drzew, niszczenia roślin, wydobywania i rozkopywania ziemi w parku, 3/wznoszenia na terenie parku jakichkolwiek budowli.

Zezwala się natomiast na wykonywanie na obszarze, objętym ochroną, wszelkich prac i urządzeń ochronnych.-

Od decyzji tej przysługuje odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które wnosi się za pośrednictwem tut. Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 14 po dniu doręczenia decyzji.-

Naczelnik Wydziału

/Inż. Stefan Litwiniszyn/

Urząd Wojewódzki Lwowski

L:K.K. 3/5/38.

We Lwowie dnia.....III. 1939.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA III. 1939.

L. K.K.3/5/38.

Bachórzec:Ochrona parku dworskiego.

Do

Pana Ksawerego KRASICKIEGO

właściciela dóbr

w/ B a c h ó r z c u

ad Przemyśl.

Na podstawie art.1,2 i 5 Ustawy z dnia 1o marca 1934.r. o ochronie przyrody/Dz.U.R.P.nr.31.poz.274/ uznaję park dworski w Bachórzcu z XVII wieku,o powierzchni 7 ha,45 a,72 m^2,wchodzący w skład majętności whl 646,jako twór przyrody,podlegający nieograniczonej ochronie z uwagi na naukowe i kraobrazowe jego znaczenie oraz sędziwy drzewostan.W parku tym znajdują się aleje kilkusetletnich lip,grabów oraz grupa kilkusetletnich dębów.Z krajowych drzew liściastych i szpilkowych rosną stare okazy:kastanów,akacji,jesionów,jaworów,modrzewi,sosen i świerków,z egzotycznych zaś drzew bardzo stare okazy:Juglans nigra,Celtis australis,Pinus Strobus,z młodszych:Picea pungens,Abies Nordmanniana,Quercus rubra,Tilia americana gigant.Ponadto park posiada większą ilość różnych krzewów krajowych i zagranicznych.Alejami tymi od czasu ich powstania jeździła ludność swobodnie a dwór wykonywał wszelkie roboty konserwacyjne jak szutrowanie,utrzymywanie rowów i t. p.Obecnie postawiono kamienie graniczne tuż przy korzeniach drzew, które niewątpliwie przy ewentualnym wykopie rowów ulegną uszkodzeniu, czego należałoby koniecznie uniknąć.-

Orzeczenie niniejsze rozciąga się również na dwie aleje,łączące się bezpośrednio z parkiem,a mianowicie aleję wjazdową,dębową oraz lipowo-kasztanową,długości około 1 klm,która posadzona została za poradą poety Wincentego Pola około r.1830.

W wykonaniu tej ochrony zakazuje się:

1/ dokonywania jakichkolwiek zmian w parku bez zezwolenia władzy państwowej, 2/ścinania drzew, niszczenia roślin, wydobywania i rozkopywania ziemi w parku, 3/wznoszenia na terenie parku jakich kolwiek budowli.

Zezwala się natomiast na wykonywanie na obszarze, objętym ochroną, wszelkich prac i urządzeń ochronnych.-

Od decyzji tej przysługuje odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które wnosi się za pośrednictwem tut. Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 14 po dniu doręczenia decyzji.-

Za W o j e w o d ę

/Inż. Stefan Litwiniszyn
Naczelnik Wydziału/

Urząd Wojewódzki Lwowski
L:K. K. 3/5/38.

We Lwowie dnia.....III. 1939.

Panu Staroście powiatowemu

w/ P r z e m y ś l u.

udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę:

/Inż. Stefan Litwiniszyn
Naczelnik Wydziału/

287

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K.2/85/38

WE LWOWIE, DNIA III. 193 9.

Trembowla:Odbudowa baszty zamkowej.

Do

Zarządu miejskiego

w/ T r e m b o w l i.

Zgodnie z opinją Okręgowej Komisji Konserwatorskiej z dnia 27 lutego b.r.zatwierdzam po myśli postanowień art.14 Rozp.Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 6 marca 1928.r.o opiece nad zabytkami/Dz.U.Rz.P. nr.29.poz.265/ przyległy projekt wykorzystania półn.wschodniej baszty zamku trembowelskiego na cele utylitarne wraz z uporządkowaniem przyległej części ruin,pod warunkiem iż występująca ponad poziom murów wieżyczka zostanie opuszczona.Śmiało zaś zaprojektowany wiadukt mógłby być wykonany jedynie w tym wypadku o ile odnalazłyby się fundamenty, świadczące o istnieniu tego rodzaju konstrukcji architektonicznej.Równocześnie wyraża Komisja pogląd,iż wzniesiony tamże budynek nie nadaje się na schronisko turystyczne,ale raczej winienb być obrócony na pomieszczenie muzeum przedmiotów o wartości archeologicznej,które wykopane zostały na terenie ruin.

L. skł. 26 — kanc. U.W.L.
Blankiet korespondenc.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA III. 1939.

L. K.K.2/85/38

Trembowla:Odbudowa baszty zamkowej.

Do

Zarządu miejskiego

w/ T r e m b o w l i.

Zgodnie z opinją Okręgowej Komisji Konserwatorskiej z dnia 27 lutego b.r. zatwierdzam po myśli postanowień art. 14 Rozp. Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 6 marca 1928.r. o opiece nad zabytkami/Dz.U.Rz.P. nr. 29. poz. 265/ przyległy projekt wykorzystania półn. wschodniej baszty zamku trembowelskiego na cele utylitarne wraz z uporządkowaniem przyległej części ruin, pod warunkiem iż występująca ponad poziom murów wieżyczka zostanie opuszczona. Śmiało zaś zaprojektowany wiadukt mógłby być wykonany jedynie w tym wypadku o ile odnalazłyby się fundamenty, świadczące o istnieniu tego rodzaju konstrukcji architektonicznej. Równocześnie wyraża Komisja pogląd, iż wzniesiony tamże budynek nie nadaje się na schronisko turystyczne, ale raczej winienb być obrócony na pomieszczenie muzeum przedmiotów o wartości archeologicznej, które wykopane zostały na terenie ruin.

L. skł. 26 — kanc. U.W.L.
Blankiet korespondenc.

239

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K.1/30/38.

WE LWOWIE, DNIA 13 III. 1939.

Wykaz powiatowy obiektów uznanych za zabytki.-

Do

Pana Starosty powiatowego

w/ K R O Ś N I E.

w sprawie kart. powiat.

W odpowiedzi na pismo tamt. z dnia 3 stycznia b, r. L:AA 175 wyjaśniam, iż wykaz obiektów uznanych przez Urząd Wojewódzki za zabytki, niezależnie od rejestru Wojewódzkiego należy prowadzić w osobnej księdze, a to zarówno w celach ewidencyjnych jak dla roztoczenia nad nimi stosownej ochrony po myśli postanowień Rozp. Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 6 marca 1928. r. o opiece nad zabytkami, gdyby wskutek złego stanu zachowania lub projektowanych robót miały ulec zniszczeniu lub zniekształceniu.-

K o n s e r w a t o r :

L. skł. 26 a — U. W. L.
Blankiet korespondenc.

Odpis

240

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA maja 1939.

L. K.K. 3/21/38.

Ochrona lasów w Sochach i Jastkowicach.

Do

Pana Jerzego Lubomirskiego

właściciela dóbr

w/ Rozwadowie

ad Tarnobrzeg.

Na wniosek Oddziału Lwowskiego Państwowej Rady Ochrony Przyrody z dnia 24 września ub.r. L:349/38 Urząd Wojewódzki uznaje na podstawie art.1,2 i 5 Ustawy z dnia 10 marca 1934 .r.o ochronie przyrody/Dz.U.R.P.nr.31.poz.274/ las topolowy w Sochach o powierzchni około 10 ha oraz część lasu jodłowo-dębowego w Jastkowicach o powierzchni 5 ha 27 a,znajdująca się w Oddziale 19 nowego planu gospodarstwa leśnego,które to lasy wchodzą w skład majętności Rozwadów objętej whl 322,jako twory przyrody podlegające nieograniczonej ochronie ze względów naukowych i krajoznawczych.

Wymieniony wyżej las w Sochach obejmuje drzewostan około 130 letni złożony z jodły 0.6,dęby 0.3,graba 0.1 z pojedyńczą domieszką sosny,świerka,buka,lipy,wiąza górskiego,klona,jawora,brzozy i osiki.Jest to zatem liczno-gatunkowy las mieszany typu puszczańskiego,który dawniej w Puszczy Sandomierskiej dominował,a dziś należy on do wielkiej rzadkości.

Wspomniana zaś część lasu w Jastkowicach składa się z 2 gatunków starych zabytkowych topoli t.j.topoli czarnej/nadwiślańskiej/nazywanej przez miejscową ludność "jabrzędziem" oraz topoli białej zwanej "tombolą".W podszyciu występuje obficie tarnina.Zespół obu gatunków topoli zajmujący stosunkowo dużą powierzchnię sta-

nowi prawdziwą osobliwość rodzimej przyrody, której wartość podnosi fakt, że lasek ten jest siedliskiem różnorakiego ptactwa, tworząc naturalny zwierzyniec ptasi.

W wykonaniu tej ochrony zakazuje się: 1/ dokonywania jakichkolwiek zmian w wymienionych lasach bez pozwolenia władzy państwowej, 2/ ścinania drzew, niszczenia roślin, wydobywania i rozkopywania ziemi, 3/ wznoszenia na wspomnianym obszarze jakichkolwiek budowli. Zezwala się natomiast na wykonywanie na terenie objętym ochroną wszelkich prac i urządzeń ochronnych.

Jeżeli skutkiem wprowadzenia ochrony nastąpi istotna zmiana w dotychczasowym sposobie używania lub użytkowania objętych ochroną lasów właściciel lub osoby, mające prawa na tych lasach, które skutkiem zarządzeń wydanych niniejszą decyzją poniosą rzeczywistą szkodę majątkową, będą mogły żądać odszkodowania po myśli przepisu art. 17 powołanej ustawy o ochronie przyrody.

Od decyzji tej przysługuje właścicielowi odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego które wnosi się za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu 14 dni po dniu doręczenia decyzji.

Osobom mającym inne prawa na przedmiotowych lasach, które wskutek niniejszej decyzji ulegają ograniczeniu lub zniesieniu, przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu dni 30 od dnia podania niniejszej decyzji do wiadomości przez publiczne obwieszczenie w gminie w której znajduje się przedmiot ochrony, w sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym w myśl § 2 i 3 art. 6 ustawy o ochronie przyrody.-

W o j e w o d a :

/w. z. Dr. Piotr Małaszyński
Wicewojewoda/

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA 9. maja 193

L. K.K.3/21/38.

Ochrona lasów w Sochach i Jastkowicach.

Do

Pana Jerzego Lubomirskiego

właściciela dóbr

w/ R o z w a d o w i e

ad Tarnobrzeg.

Na wniosek Oddziału Lwowskiego Państwowej Rady Ochrony Przyrody z dnia 24 września ub.r. L:349/38 Urząd Wojewódzki uznaje na podstawie art.1,2 i 5 Ustawy z dnia 10 marca 1934 .r.o ochronie przyrody/Dz.U.R.P.nr.31.poz.274/ las topolowy w Sochach o powierzchni około 10 ha oraz część lasu jodłowo-dębowego w Jastkowicach o powierzchni 5 ha 27 a, znajdującą się w Oddziale 19 nowego planu gospodarstwa leśnego, które to lasy wchodzą w skład majętności Rozwadów, objętej whl 322, jako twory przyrody podlegające nieograniczonej ochronie ze względów naukowych i krajoznawczych.

Wymieniony wyżej las w Sochach obejmuje drzewostan około 130 letni złożony z jodły 0.6, dęby 0.3, graba 0.1 z pojedyńczą domieszką sosny, świerka, buka, lipy, wiąza górskiego, klona, jawora, brzozy i osiki. Jest to zatem liczno-gatunkowy las mieszany typu puszczańskiego, który dawniej w Puszczy Sandomierskiej dominował, a dziś należy on do wielkiej rzadkości.

Wspomniana zaś część lasu w Jastkowicach składa się z 2 gatunków starych zabytkowych topoli t.j. topoli czarnej/nadwiślańskiej/nazywanej przez miejscową ludność "jabrzędziem" oraz topoli białej zwanej "tombolą". W podszyciu występuje obficie tarnina. Zespół obu gatunków topoli zajmujący stosunkowo dużą powierzchnię sta-

nowi prawdziwą osobliwość rodzimej przyrody, której wartość podnosi fakt, że lasek ten jest siedliskiem różnorakiego ptactwa, tworząc naturalny zwierzyniec ptasi.

W wykonaniu tej ochrony zakazuje się: 1/ dokonywania jakichkolwiek zmian w wymienionych lasach bez pozwolenia władzy państwowej, 2/ ścinania drzew, niszczenia roślin, wydobywania i rozkopywania ziemi, 3/ wznoszenia na wspomnianym obszarze jakichkolwiek budowli. Zezwala się natomiast na wykonywanie na terenie objętym ochroną wszelkich prac i urządzeń ochronnych.

Jeżeli skutkiem wprowadzenia ochrony nastąpi istotna zmiana w dotychczasowym sposobie używania lub użytkowania objętych ochroną lasów/właściciel lub osoby, mające prawa na tych lasach, które skutkiem zarządzeń wydanych niniejszą decyzją poniosą rzeczywistą szkodę majątkową, będą mogły żądać odszkodowania po myśli przepisu art. 17 powołanej ustawy o ochronie przyrody.

Od decyzji tej przysługuje właścicielowi odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego/które wnosi się za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu 14 dni po dniu doręczenia decyzji.

Osobom mającym inne prawa na przedmiotowych lasach, które wskutek niniejszej decyzji ulegają ograniczeniu lub zniesieniu, przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu dni 30 od dnia podania niniejszej decyzji do wiadomości przez publiczne obwieszczenie w gminie w której znajduje się przedmiot ochrony, w sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym w myśl § 2 i 3 art. 6 ustawy o ochronie przyrody.-

W o j e w o d a :

/w. z. Dr. Piotr Małaszyński
Wicewojewoda/

Lwowie w ciągu dni 30 od dnia podania niniejszej decyzji do wiadomości przez publiczne obwieszczenie w gminie, w której znajduje się przedmiot ochrony, w sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym w myśl § 2 i 3 art. 6 ustawy o ochronie przyrody.-

W o j e w o d a

243

Polskie Towarzystwo Opieki
Nad Grobami Bohaterów
Zarząd Oddziału Wojewódzkiego
Lwów, ul. Kurkowa 12.
Telef. 244,66

Lwów, dnia 28. lipca 1939 r.

L: 408/39

Do

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO

we

LWOWIE

Dnia 4. sierpnia 1939 r. przypada 75-tnia Rocznica stracenia na stokach Cytadeli Warszawskiej pięciu Członków Rządu Narodowego 1863 r. śp. Generała Romualda TRAUGUTTA, Rafała KRAJEWSKIEGO, Józefa TOCZYSKIEGO Romana ZULIŃSKIEGO i Jana JEZIORAŃSKIEGO. -

Polskie Towarzystwo Opieki nad Grobami Bohaterów jak w latach poprzednich dla uczczenia pamięci Męczenników Narodowych 1863 r. urządza uroczysty obchód w piątek dnia 4. sierpnia b.r. o godzinie 18-tej, przy Pamiątkowej Kaplicy Uczestników Powstania 1863 r. na Wulce, z następującym programem :

1/. Odprawienie egzekwji żałobnych za spokój dusz pięciu Członków Rządu Narodowego.
2/. Odegranie marszu żałobnego Chopina.
3/. Przemówienia.
4/. Rota.
5/. Złożenie wieńca w kapliczce.
6/. Odśpiewanie Hymnu " Boże Coś Polskę "

Zawiadamiając o powyższem URZĄD WOJEWÓDZKI, prosimy uprzejmie o przyjęcie tego do łaskawej wiadomości. -

" POLEGŁYM CZEŚĆ "

Za Zarząd P.T.O.N.G.B.

Sekretarz: w z. Stanisław Nadaliński Kapitan s.s. /

Prezes w z. /Inż. Paweł Prachtel-Morawiański Em. Prezes Dyrekcji Koleji Państ./

POLSKIE TOWARZYSTWO OPIEKI NAD GROBAMI BOHATERÓW ZARZĄD ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO we LWOWIE

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło d. 31 LIP 1939
L.
ZAŁ.
WAGA

Koch

Rosiw
Anta

6845
2,70

244

Z a p r o s z e n i e.

Uprzejmie proszę JW.Pana o przybycie na posiedzenie Rady Artystycznej, które odbędzie się we wtorek dnia 25 lipca 1939 r. o godz.19-tej w sali posiedzeń Magistratu - Ratusz I.p.

Na porządku obrad:

1/ Dobudowa klasztoru OO.Karmelitów - ref.p.inż.Czajka.

2/ Szkicowe projekty rozmieszczenia basenów dekoracyjnych na placach publicznych /plac Dominikański, plac na Targach Wschodnich, plac przed Uniwersytetem - ref.p.inż. Hełm Pirgo i p.inż.Łobos.

3/ Rozpatrzenie projektu zmian w budowie pomnika Marii Konopnickiej w parku Stryjskim - ref.p.inż.Dudek.

Przewodniczący Rady Artystycznej:

Franciszek Irzyk wr.
wiceprezydent m.Lwowa.

Z a p r o s z e n i e.

Uprzejmie proszę JW.Pana o przybycie na posiedzenie Rady Artystycznej, które odbędzie się we wtorek dnia 25 lipca 1939 br. o godz.19-tej w sali posiedzeń Magistratu - Ratusz I.p.

Na porządku obrad:

1/ Dobudowa klasztoru OO.Karmelitów - ref.p.inż.Czajka.

2/ Szkicowe projekty rozmieszczenia basenów dekoracyjnych na placach publicznych /plac Dominikański, plac na Targach Wschodnich, plac przed Uniwersytetem - ref.p.inż. Hełm Pirgo i p.inż.Żobos.

3/ Rozpatrzenie projektu zmian w budowie pomnika Marii Konopnickiej w parku Stryjskim - ref.p.inż.Dudek.

Przewodniczący Rady Artystycznej:

Franciszek Irzyk wr.
wiceprezydent m.Lwowa.

Z a p r o s z e n i e.

Uprzejmie proszę JW.Pana o przybycie na posiedzenie Rady Artystycznej, które odbędzie się we wtorek dnia 25 lipca 1939 r. o godz. 19-tej w sali posiedzeń Magistratu - Ratusz I.p.

Na początku obrad:

1/ Dobudowa klasztorux OO.Karmelitów - ref.p.inż.Czajka.

2/ Szkicowe projekty rozmieszczenia basenów dekoracyjnych naplacach publicznych /plac Dominikański, plac na Targach Wschodnich, plac przed Uniwersytetem - ref.p.inż. Helm Pirgo i p.inż.Łobos.

3/ Rozpatrzenie projektu zmian w budowie pomnika Marii Konopnickiej w parku Stryjskim - ref.p.inż.Dudek.

Przewodniczący Rady Artystycznej:

Franciszek Irzyk wr.
wiceprezydent m.Lwowa.

JWPan
Dr.Małaszyński
Wicewojewoda.

24/7/39

Pan Konserwator lub jego zastępca

Z a p r o s z e n i e.

Uprzejmie proszę JW.Pana o przybycie na posiedzenie Rady artystycznej, które odbędzie się w piątek dnia 21.lipca 1939 r. o godz. 12-tej w południe. Punkt zborny przed kościołem OO.Karmelitów.

Na początku obrad : Wizja lokalna

Dobudowa klasztoru OO.Karmelitów.

Przewodniczący Rady Artystycznej:

/ Łyk Franciszek
Wiceprezydent m.Lwowa. /

Z a p r o s z e n i e.

Uprzejmie proszę JW.Pana o przybycie na posiedzenie Rady artystycznej, które odbędzie się w piątek dnia 21.lipca 1939 roku o godz. 12-tej w południe.

Punkt zborny przed kościołem O.O.Karmelitów.

Na porządku obrad: Wizja lokalna

Rozbudowa klasztoru O.O.Karmelitów.

Przewodniczący Rady Artystycznej

/ Izyk Franciszek
Wiceprezydent m.Lwowa. /

279

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA 4 maja 1939.

L. K.K.5/13/38

Lwów: Budowa pomnika Kś. Biskupa Bandurskiego.

Do

Zarządu Król. stoł. miasta

Lwowa

/Wydział III/.

Odnośnie do pisma tamt. z dnia 23 marca b.r. L.NB.2440/37, zawiadamiam, że Ministerstwo W.R. i O.P. reskryptem z dnia 28 kwietnia b.r. Nr. Szt.-1213/39 zatwierdziło na podstawie dekretu z dnia 3 stycznia 1919 r. o zatwierdzaniu projektów pomników ze stanowiska artystycznego w brzmieniu ustawy z dnia 13 marca 1934. r. /Dz.U.R.P. nr. 33. poz. 298/ proponowaną przez Komitet Budowy Pomnika Kś. Biskupa Bandurskiego zmianę w usytuowaniu wspomnianego monumentu.

Załączniki zwracam.-

zał. Teka i 2 plany.

Z Wojewodą:

~~Konserwator~~ :

250

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA maja 9. 193

L. K.K.5/13/38

Lwów: Budowa pomnika Kś. Biskupa Bandurskiego.

Do

Zarządu Król. stoł. miasta

Lwowa

/Wydział III/.

Odnośnie do pisma tamt. z dnia 23 marca b.r. L. NB. 2440/37, zawiadamiam, że Ministerstwo W.R.i O.P. reskryptem z dnia 28 kwietnia b.r. Nr. Szt.-1213/39 zatwierdziło na podstawie dekretu z dnia 3 stycznia 1919 r. o zatwierdzaniu projektów pomników ze stanowiska artystycznego w brzmieniu ustawy z dnia 13 marca 1934. r. /Dz. U. R. P. nr. 33. poz. 298/ proponowaną przez Komitet Budowy Pomnika Kś. Biskupa Bandurskiego zmianę w usytuowaniu wspomnianego monumentu.
Załączniki zwracam.-

zał. Teka i 2 plany.

K o n s e r w a t o r :

257

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K. 3/8/38

WE LWOWIE, DNIA III. 193 9.

Siennów: Ochrona parku dworskiego.

Do

Pana Zdzisława W o l s k i e g o

właściciela dóbr

w/ S I E N N O W I E

ad Kańczuga.

Na podstawie art. 1, 2 i 5 Ustawy z dnia 1o marca 1934. r. o ochronie przyrody /Dz. U. Rz. P. nr. 31 poz. 274/ uznaję park dworski w Siennowie, wchodzący w skład majętności, objętej whl 140, który znajduje się na parc. budowl. 1 oraz parc. grunt. 1, 2, 4/1, 5 i 856 jako twór przyrody podlegający nieograniczonej ochronie, z uwagi na wybitną wartość naukową i krajobrazową odnośnego drzewostanu. Wspomniany park znajduje się na t. zw. uroczysku i składa się z dwóch części a mianowicie mniejszej założonej w r. 1676 przez Zofię Ożarowską ~~oznaczonej na mapie czerwoną jedynką~~ i części naturalnej większej /dziki park/ oznaczonej liczbą 856.

W części mniejszej /park sztuczny/ o powierzchni 1 ha 74 a 58 m^2 rosną następujące gatunki drzew:

1/ cis, forma krzaczasta około 150 letnia.

2/ lipy o obwodzie w piersnicy 7.o5 m, 3.oo m.

3/ dęby o obwodzie w piersnicy 3.1o m, 3.o5m, / 2 okazy/, 3.oo m/2 okazy/, 2.85 m, 2.80 m, 2.70 m/2 okazy/ i 2.60 m.

4/ sosna o obwodzie w piersnicy 2.70 m.

5/ kasztan jadalny,

6/ wiąz szypułkowy o obw. w piersnicy 4.45 m, tuż przy parku/parc. 4/1/

W części dzikiej /naturalnej/ o powierzchni 6 ha 36 a 54 m^2 zasługują na uwagę następujące gatunki drzew zabytkowych:

1/ dęby o obwodzie w pierśnicy 3.25 m, 3.1o m, 3.o5 m, /3 okazy/, 3.oo m/5 okazów/, 2.9o m, 2.8o m i 2.7o m.

2/ wiązy szypułkowe o obw. w pierśnicy 3.3o m i 3.o5 m.

Na dziedzińcu dworskim znajdują się następujące lipy o obwodzie w pierśnicy: 4.5o m, 4.4o m, 4.3o m, 3.95 m, 3.9om, 2.8o m/2 okazy/ 2.6o m.

Na wałach dawnego zamku rosną dęby o obwodzie w pierśnicy 4.6o m i 3.oo m.

Ponadto na parceli Nr. 2 rosną: wiąz szypułkowy o obwodzie w pieśnicy 3.oo m oraz wiąz korkowy o obw. w pierśnicy 1.2o m.

W wykonaniu tej ochrony zakazuje się: 1/ dokonywania jakichkolwiek zmian w parku bez zezwolenia władzy państwowej, 2/ ścinania drzew, niszczenia roślin, wydobywania i rozkopywania ziemi w parku, 3/ wznoszenia na terenie parku jakichkolwiek budowli. Zezwala się natomiast na wykonywanie na obszarze, objętym ochroną, wszelkich prac i urządzeń ochronnych.-

Od decyzji tej przysługuje odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które wnosi się za pośrednictwem tut. Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 14 po dniu doręczenia decyzji.-

Z a W o j e w o d ę :

zał. 1.

/Inż. Stefan Litwiniszyn
naczelnik Wydziału/

Urząd Wojewódzki Lwowski

L: K. K. 3/8/39. We Lwowie dnia.... III. 1939. r.

Oddziałowi Państwowej Rady Ochrony Przyrody

we L w o w i e

ul. Św. Marka 1.

udzielamdo wiadomości.-

Z a W o j e w o d ę :

252

Odpis

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA III. 1939.

L. K.K. 3/8/38

Siennów: Ochrona parku dworskiego.

Do

Pana Zdzisława W o l s k i e g o

właściciela dóbr

w/ S I E N N O W I E

ad Kańczuga.

Na podstawie art. 1, 2 i 5 Ustawy z dnia 1o marca 1934. r. o ochronie przyrody/Dz. U. Rz. P. nr. 31 poz. 274/ uznaję park dworski w Siennowie, wchodzący w skład majętności, objętej whl 140, który znajduje się na parc. budowl. 1 oraz parc. grunt. 1, 2, 4/1, 5 i 856 jako twór przyrody podlegający nieograniczonej ochronie, z uwagi na wybitną wartość naukową i krajobrazową odnośnego drzewostanu. Wspomniany park znajduje się na t. zw. uroczysku i składa się z dwóch części a mianowicie mniejszej założonej w r. 1676 przez Zofię Ożarowską oznaczonej na mapie czerwoną jedynką i części naturalnej większej/dziki park/ oznaczonej liczbą 856.

W części mniejszej/park sztuczny/ o powierzchni 1 ha 74 a 58 m^2 rosną następujące gatunki drzew:

1/ cis, forma krzaczasta około 150 letnia.

2/ lipy o obwodzie w piersnicy 7. o5 m, 3. oo m.

3/ dęby o obwodzie w piersnicy 3. 1o m, 3. o5m, / 2 okazy/, 3. oo m/2 okazy/, 2. 85 m, 2. 80 m, 2. 70 m/2 okazy/ i 2. 60 m.

4/ sosna o obwodzie w piersnicy 2. 70 m.

5/ kasztan jadalny,

6/ wiąz szypułkowy o obw. w piersnicy 4. 45 m, tuż przy parku/parc. 4/1/

W części dzikiej/naturalnej/ o powierzchni 6 ha 36 a 54 m^2 zasługują na uwagę następujące gatunki drzew zabytkowych:

1/ dęby o obwodzie w piersnicy 3.25 m, 3.1o m, 3.o5 m, /3 okazy/, 3.oo m/5 okazów/, 2.9o m, 2.8o m i 2.7o m.

2/ wiązy szypułkowe o obw. w piersnicy 3.3o m i 3.o5 m.

Na dziedzińcu dworskim znajdują się następujące lipy o obwodzie w piersnicy: 4.5o m, 4.4o m, 4.3o m, 3.95 m, 3.9om, 2.8o m/2 okazy/ 2.6o m.

Na wałach dawnego zamku rosną dęby o obwodzie w piersnicy 4.6o m i 3.oo m.

Ponadto na parceli Nr. 2 rosną: wiąz szypułkowy o obwodzie w pieśnicy 3.oo m oraz wiąz korkowy o obw. w piersnicy 1.2o m.

W wykonaniu tej ochrony zakazuje się: 1/ dokonywania jakichkolwiek zmian w parku bez zezwolenia władzy państwowej, 2/ ścinania drzew, niszczenia roślin, wydobywania i rozkopywania ziemi w parku, 3/ wznoszenia na terenie parku jakichkolwiek budowli. Zezwala się natomiast na wykonywanie na obszarze, objętym ochroną, wszelkich prac i urządzeń ochronnych.-

Od decyzji tej przysługuje odwołanie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które wnosi się za pośrednictwem tut. Urzędu Wojewódzkiego w ciągu dni 14 po dniu doręczenia decyzji.-

Naczelnik Wydziału :

zał. 1.

/Inż. Stefan Litwiniszyn/

Urząd Wojewódzki Lwowski

L: K.K. 3/8/38 We Lwowie dnia....III. 1939. r.

Oddziałowi Państwowej Rady Ochrony Przyrody

we Lwowie

ul. Św. Marka 1.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

L. K.K. 2/94/38

WE LWOWIE, DNIA IV. 1939.

Do

Zarządu Stowarzyszenia Oficerów Rezerwy

dla Odbudowy Zamku zbaraskiego

w/ T a r n o p o l u

Pasaż Adlera 6

do rąk P.W.Oteckiego.

Przesyłam niniejszym kwotę 1402 zł 60 gr, przekazaną przez Redakcję Warszawskiego Kurjera Porannego" jako ofiarę wpłaconą na odbudowę zamku w Zbarażu. Od tej kwoty potrącono 2 zł tytułem

254

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA 12 czerwca 1939.

L. K.K.2/142/38

Do

Wydziału powiatowego

w/ S o k a l u .

W związku z konserwacją zabytkowego kościoła parafialnego w Tartakowie zamierzam udać się na miejsce w sobotę 17 b.m. celem komisyjnego zbadania wymienionego obiektu i ustalenia programu robót. Proszę o umożliwienie mi dojazdu przez dostarczenie samochodu. Gdyby zachodziły pewne przeszkody w oznaczonym terminie, proszę o ~~możliwie~~ rychłą telefoniczną wiadomość.-

K o n s e r w a t o r :

Odpis

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

We Lwowie, dnia czerwca 1939

L. K.K.2/48/39

Złoczów: Konserwacja zamku.

Do

Pana Naczelnika Więzienia Karno-Śledczego

w/ Z Ł O C Z O W I E

Skonstatowałem niedawno, iż mury oporowe wałów oraz cztery baszty obronne b. zamku Sobieskich w Złoczowie z r. 1634, zajętego obecnie na więzienie, wymagają gruntownego zabezpieczenia, którego koszt według obliczeń Wydziału Powiatowego wyniesie około 17.000 zł.

Główniejsze pozycje tego remontu stanowią: wymiana ciosów w murach na powierzchni około 2.000 m², oraz remont 4-ch bąszt i herbów kamiennych, umieszczonych na tych bąsztach. Proszę po myśli postanowień § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1932. r. o sposobie chronienia przedmiotów zabytkowych będących własnością Państwa/Dz. U. R. P. nr. 29. poz 750/ o wyjednanie kredytów na powyższe roboty. Równocześnie nadmieniam, iż przed przystąpieniem do stosownych prac należy porozumieć się z tut. Oddziałem Sztuki.-

K o n s e r w a t o r :

/Dr. Hornung/

P R O T O K Ó Ł

posiedzenia Okręgowej Komisji Konserwatorskiej z siedzibą we Lwowie, odbytego dnia 27 lutego 1939. r.-

Obecni:

Wicewojewoda Mgr. Tadeusz Chmielewski jako przewodniczący w zastępstwie Wojewody Lwowskiego.
Inż. Alfred Majewski jako przedstawiciel Wojewody Tarnopolskiego,
Prof. Inż. Jan Bagieński członek Okręgowej Komisji Konserwatorskiej,
Prof. Dr. Mieczysław Gębarowicz " " " "
Prof. Inż. Zygmunt Harland " " " "
Prof. Inż. Witold Minkiewicz " " " "
Dyr. Dr. Hilarion Święcicki " " " "
Dr. Zbigniew Hornung, Konserwator.

Nieobecność usprawiedliwili: J. M. Rektor Dr. E. Bulanda i Prof. Inż. Dr. Marian Osiński.-

Zagajając posiedzenie powitał Wicewojewoda Chmielewski w imieniu Wojewody Lwowskiego powołaną na okres trzy letni Okręgową Komisję Konserwatorską oraz przypomniał pokrótce postanowienia Rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 stycznia 1931. r., normującego jej zakres działania. Następnie zaproponował przesunięcie na najbliższe posiedzenie sprawozdania Konserwatorskiego za rok 1938, aby umożliwić szerszą dyskusję na temat, objętych porządkiem dziennym, stosunkowo licznych zagadnień specjalnych, które z kolei rzeczy zreferował Konserwator Hornung. Po wyczerpującej dyskusji, w której zabierali głos wszyscy obecni, przyjęto jednomyślnie następujące wnioski:

1/ Opracowany przez Oddział Sztuki Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego projekt rekonstrukcji romańskiego portalu w kościele OO. Franciszkanów w Św. Stanisławie koło Halicza, zmierzający w kierunku przywróce-

P R O T O K Ó Ł

posiedzenia Okręgowej Komisji Konserwatorskiej z siedzibą we Lwowie, odbytego dnia 27 lutego 1939. r.-

Obecni:

Wicewojewoda Mgr. Tadeusz Chmielewski jako przewodniczący w zastępstwie Wojewody Lwowskiego.
Inż. Alfred Majewski jako przedstawiciel Wojewody Tarnopolskiego,
Prof. Inż. Jan Bagieński członek Okręgowej Komisji Konserwatorskiej,
Prof. Dr. Mieczysław Gębarowicz " " " "
Prof. Inż. Zygmunt Harland " " " "
Prof. Inż. Witold Minkiewicz " " " "
Dyr. Dr. Hilarion Święcicki " " " "
Dr. Zbigniew Hornung, Konserwator.

Nieobecność usprawiedliwili: J. M. Rektor Dr. E. Bulanda i Prof. Inż. Dr. Marian Osiński.-

Zagajając posiedzenie powitał Wicewojewoda Chmielewski w imieniu Wojewody Lwowskiego powołaną na okres trzy letni Okręgową Komisję Konserwatorską oraz przypomniał pokrótce postanowienia Rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 stycznia 1931. r., normującego jej zakres działania. Następnie zaproponował przesunięcie na najbliższe posiedzenie sprawozdania Konserwatorskiego za rok 1938, aby umożliwić szerszą dyskusję na temat, objętych porządkiem dziennym, stosunkowo licznych zagadnień specjalnych, które z kolei rzeczy zreferował Konserwator Hornung. Po wyczerpującej dyskusji, w której zabierali głos wszyscy obecni, przyjęto jednomyślnie następujące wnioski:

1/ Opracowany przez Oddział Sztuki Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego projekt rekonstrukcji romańskiego portalu w kościele OO. Franciszkanów w Św. Stanisławie koło Halicza, zmierzający w kierunku przywróce-

wrócenia temu utworowi jego pierwotnej kompozycji architektonicznej przez usunięcie niewłaściwie umieszczonych odrzwi kamiennych z końca XVI. wieku i wmurowanie je w rozglifieniu otworu wejściowego od strony wewnętrznej kościoła, uznaje się za celowy i nadający się do realizacji.

2/ Przyjmując do wiadomości wykonane przez Zarząd Miejski w Trembowli roboty budowlane, zmierzające do wykorzystania półn.-wschodniej baszty zamkowej na cele utylitarne, oświadcza się Komisja za przyjęciem projektu Inż. J. Witwickiego, pod warunkiem, iż występujące ponad poziom murów wieżyczka zostanie opuszczona. Śmiało zaś zaprojektowany wiadukt mógłby być wykonany jedynie w tym wypadku o ile odnalazłyby się fundamenty, świadczące o istnieniu tego rodzaju konstrukcji architektonicznej. Równocześnie wyraża Komisja pogląd iż tamże wzniesiony budynek nie nadaje się na schronisko turystyczne, ale raczej winien być obrócony na pomieszczenie muzeum przedmiotów o wartości archeologicznej, które zostały wykopane na terenie ruin.

3/ Okręgowa Komisja Konserwatorska stoi na stanowisku, iż przedłożony przez Komitet parafialny w Gródku Jagiellońskim projekt rozszerzenia tamtejszego kościoła parafialnego z r. 1419 nie rozwiązuje sprawy pomieszczenia wiernych. Uzyskana przestrzeń po rozbudowie nie zdołałaby zaspokoić odpowiednich potrzeb w ciągu najbliższych nawet lat, licząc się ze stałym przyrostem ludności. Jako jedyne wyjście z tej sytuacji zaleca się budowę nowego kościoła. Stary natomiast winien pozostać w stanie nie zmienionym, jako cenny obiekt architektury, ukazującej nawarstwienia stylowe kilku epok.-

4/ Projekt rozszerzenia cerkwi parafialnej w Waniowie/pow. sokalski/ z r. 1683 uznaje Komisja Konserwatorska za nie nadający się do wykonania, ponieważ odnośne roboty spowodowałyby zupełne zniekształcenie architektonicznego założenia powyższej budowli, będącej interesującą transpozycją idei centralnej świątyni barokowej typu zachodniego w materiał drzewny. Ewentualny projekt rozbudowy winien zmierzać w kierunku przekształcenia istniejącej cerkwi

259

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA ..... maja 1939.

L. K.K.3/21/38.

Ochrona lasów w Sochach i Jastkowicach.

Do

Pana Jerzego Lubomirskiego
właściciela dóbr

w/ R O Z W A D O W I E
ad Tarnobrzeg.

Na wniosek Oddziału Lwowskiego Państwowej Rady Ochrony Przyrody z dnia 24 września ub.r. L: 349/38 Urząd Wojewódzki uznaje na podstawie art. 1, 2 i 5 Ustawy z dnia 10 marca 1934. r. o ochronie przyrody /Dz. U. R. P. nr. 31. poz. 274/ las topolowy w Sochach o powierzchni około 10 ha oraz część lasu jodłowo-dębowego w Jastkowicach o powierzchni 5 ha 27 a, znajdującą się w Oddziale 19 nowego planu gospodarstwa leśnego, które to lasy wchodzą w skład majętności Rozwadów, objętej whl 322, jako twory przyrody podlegające nieograniczonej ochronie ze względów naukowych i krajobrazowych

260

Do
Wiel. Urz. paraf.
w Wyżnianach

W r. 1918 toczyła się sprawa o pokrycie dachówką tamtejszego kościoła. Czy dachówkę tę (Proszę uprzejmie o informację) zamówioną wtedy (w Drohobyczu) jeszcze w r. 1918 ~~nadesłano~~ otrzymano i czy kościół został pokryty – co czy został może pokryty później – Na koszta ~~tego~~ pokrycia jest jak wiadomo ~~[illegible]~~ do pobrania kwota 1000 (jeden tysiąc) koron – obecnie ~~[illegible]~~ kwota taka mała ~~[illegible]~~ jeśli chodzi o pokrycie kościoła nie wchodzi w rachubę – lecz możeby mogła być użyteczna na jakieś pomniejsze roboty konserwacyjne – nakrycie czyli zabezpieczenie szkarpy lub ~~szczytowych~~ palczastych iglic fasady? – Proszę przedstawić rachunki i sprawozdanie po wykonaniu takiej roboty – a kwota 700 Mk będzie przesłana przekazem (mój chmiast) pocztowym

16/6

L. 181/20 Pilsno

L. 608/18.

Wyżniany

Mościół parat.

Przemyślany

26

D o P.T. Członków Związku Polskich hist.sztuki.

Walne Zgromadzenie członków Zw. P.H. Sztuki odbędzie się w sobotę dnia czwartego czerwca w Krakowie, w sali wykładowej Muzeum techniczno-prz mysłowego I.piętro o godz. 6-ej popołudniu. Na porządku dziennym:

I. 1.Zagajenie prezesa Z.P.H.S.
2. Odczyt z zakresu historji sztuki / ~~na razie vacat~~/
3. Sprawozdanie sekretarza i skarbnika.
4. Wybór Zarządu.
5. Wnioski. Odbitki Zarzyka o kongresie hist. sz. w Krakowie

II. O godzinie 8-ej wieczór skromna kolacja wspólna w kole literacko-artystycznem. Koszt 1.00 Mp. Pragnący wziąć udział zechcą na załączonej pocztówce na to i na dalsze pytania odpowiedzieć.

Zapraszając niniejszem na Walne zgromadzenie, Zarząd ma zaszczyt podnieść, że przykłada wielką wagę do jaknajliczniejszej ich obecności. Chcąc zaś przytem w największym stopniu uwzględnić życzenia i postulaty członków kół pozakrakowskich, zwraca się do nich z usilną prośbą aby dołożyć zechcieli wszelkich starań do zrealizowania przyjazdu. Członków przyjezdnych nie mogących liczyć na uzyskanie pomieszczenia w Krakowie na własną rękę,- prosimy o jaknajszybsze powiadomienie nas o dacie przyjazdu, abyśmy mogli zawczasu przygotować dla nich mieszkania. Członków krakowskich upraszamy o jaknajszybsze poinformowanie nas czy i w jakiej ilości raczyliby na kilka dni udzielić gościny przybywającym.- Na razie rozporządzamy miejscem dla kilku osób,- zgłoszenie wczesne jest więc tak ze strony jednych jak i drugich Członków nader pożądanem. Prosimy też o szybkie zawiadomienie czy i który z P.T.Członków nie zechciałby zgłosić i jakiego odczytu na wymienione Zgromadzenie. Sekretarz Zarządu będzie dyżurował 2. i 3. czerwca u siebie Długa 64. II.p. do godz.12-ej w nocy. Zgłoszenia można wprost do niego także rano 4. VI.

Z wysokiem poważaniem

Sekretarz:
Dr. Marjan M o r e l o w s k i.

Prezes:
Prof.Dr.Jerzy M y c i e l s k i

P. S. Dla Członków zostających w Krakowie w niedzielę 5. VI o godz. 3. wspólne zwiedzenie Dzikowskiej galeryi obrazów hr. Tarnowskich obecnie znajd. się w Krakowie ul. Sławkowska 15, i innych zbiorów prywatnych.

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep.V.Inż.i Sap.
L.17226/22.V.W.IV.
Tel.Pał.Most.wewn.No.114.

Warszawa dnia 29.IX.1922 r.-

Do Dowódcy Okr.Korp.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

No.I,II,III,IV,V,VI,VII,IX,i X.

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają oz zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.-

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w ścisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31.X.18 r.o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz.Pr.P.P.r.1918, No.16.poz.36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

Wojskowych

Odd. A. K.

ZAŁATWIONE

Yk-19

38.)

Urząd Konserwatorski

1930-39
31

Do

376 apr

Aprobaty

Odpis.-

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Dep. V. Inż. i Sap.
L. 17226/22. V. W. IV.
Tel. Pał. Most. wewn. No. 114.

Warszawa, dnia 29. IX. 1922 r.-

Do Dowódcy Okr. Korp.

Niezachowywanie przepisów Departamentu Sztuki przy remontowaniu budynków mających wartość zabytkową.-

No. I, II, III, IV, V, VI, VII, IX, i X.

Zdarzają się wypadki, że organa inżynierji wojskowej przy wykonywaniu remontów lub odbudowy objektów, przedstawiających wartość zabytkową architektoniczną, nie dbają oz zachowanie względnie renowację dawnych cech charakterystycznych tego rodzaju budynków.-

Mając na względzie powyższe, polecam bezwzględnie przy robotach tego rodzaju działać w sisłem porozumieniu z odnośnym Konserwatorem Okręgowym, przestrzegając artykuły dekretu z dnia 31. X. 18 r. o opiece nad zabytkami sztuki i kultury /Dz. Pr. P. P. r. 1918, No. 16. poz. 36/.-

Zaznaczam przytem, że winnych nieprzestrzegania powyższych przepisów, pociągać będę do surowej odpowiedzialności, nie wyłączając i odpowiedzialności materjalnej za zmiany w robotach, jakieby z tego tytułu wykonać wypadło na odnośne żądanie uprawnionych organów Departamentu Sztuki.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament V. Inż. i Sap.
L. 17226/22. V. W. IV.
Tel. Pał. Most. No. 114.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego - Departament Sztuki.

Na pismo z dnia 28. IX. 22 r, L. 3047/22-Z.-powyższe zarządzenie przesyłam do wiadomości.-

Minister Spraw Wojskowych
/-/ Sosnkowski - Generał Dywizji.

No. 3355/22-z.

dnia 12. października 1922 r.-

Do Oddziału Sztuki Województwa lwowskiego we/ Lwowie.-

Departament przesyła do wiadomości odpis okólnika Pana Ministra Spraw Wojskowych do Dowódców Okr. Korp.-

Za Ministra: podpis - Naczelnik Wyd.

1961

262

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

WE LWOWIE, DNIA 16 maja 1939 r.

L. K.B./Nacz.-1/7/39.

Materiały do sprawozdania Wojewody
za rok 1938/39.

Panu Kierownikowi Oddziału Sztuki

w/

miejscu

przesyłając do wiadomości odpis zarządzenia Pana Wojewody z dnia 12 maja 1939 r.L.33.12/12/39r.proszę o przedłożenie mi elaboratu sprawozdawczego za rok 1938/39 najpóźniej do dnia 7 czerwca b.r.,dzielo opracowanego według powyższego rozporządzenia.-

Z Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego:

Inż. B. WELCZER
Kierownik Oddz. Budowl.

protokół

1 zał.
35.

O d p i s.

Wojewoda Lwowski.

L.SS:12/12/39 r. We Lwowie,dnia 12 maja 1939 r.

Materiały do sprawozdania Wojewody za rok 1938/39. Pilne.

D o

Pana Naczelnika Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego

w/ m i e j s c u.

Proszę Pana Naczelnika o spowodowanie,by powierzony Panu Wydział przystąpił bezzwłocznie do zebrania z odnośnego działu administracji materiału do sprawozdania o którym mowa w art.45 rozporządzenia Prezydenta R.P.z 11.I.1928 r./Dz.U.R.P.Nr.88.p.555 ex 1936/ oraz ujął materiał ten w formę nadającą się do bezpośredniego objęcia sprawozdaniem.-

Odnośny elaborat prześle Pan Naczelnik,naczelnikowi Wydziału Samorządu,najpóźniej do dnia 15 czerwca br.-

Jest moim stanowczym życzeniem,by w sprawozdaniu za r. 1938/39 pominięto szczegóły mniej istotne,a uwypuklono tylko główne linie rozwoju dotyczącego działu administracji i ewentualnie podano najważniejsze momenty,stanowiące przedmiot szczególnego zainteresowania opinii publicznej.-

Ponieważ ostatnie dwa sprawozdania wykazywały błędy cyfrowe,a nawet wewnętrzne sprzeczności w obrębie tych samych działów, zwróci Pan Naczelnik szczególną uwagę na konieczność skrupulatnej rewizji odnośnego elaboratu przed wysłaniem do Wydziałowi Samorządu.-

W żadnym razie nie chcę być narażony na mniej miłą konieczność ustnego prostowania pewnych ustępów sprawozdania,lub błędów wynikających z braku należytej skrupulatności,tej czy innej komórki organizacyjnej w obrębie Urzędu Wojewódzkiego.-

Sprawy budownictwa szpitalnego winny być traktowane łącznie ze sprawami zdrowia publicznego i szpitalnictwa.-

./.

Odnośne sprawozdanie winno być pomieszczone tylko w elaboracie Wydziału Zdrowia, jako jedna wiążąca się całość.-

W tym celu proszę Pana Naczelnika o szczegółowe porozumienie się w tej sprawie i współpracę z p.naczelnikiem Wydziału Zdrowia U.W.-

WOJEWODA:

w z.Dr Mażaszyński mp.

Wicewojewoda.

Za zgodność:

Wł. Sawicz

OBÓZ ZJEDNOCZENIA NARODOWEGO
Oddział Urzędników Administracji Ogólnej
we Lwowie

Lwów, dnia 9. czerwca 1939r.

L.p.:8.-

Do

P.T.C Z Ł O N K Ó W
Oddziału Urzędników Administracji Ogólnej
we/ L w o w i e

W dniu 14-go czerwca / we środę/ b.r. odbędzie się o godzinie 18-tej w lokalu Rodziny Urzędniczej, zwyczajne zebranie członków oddziału z porządkiem dziennym

1/ Zagajenie
2/ Referat: Ogólna sytuacja polityczna Państwa
3/ Referat: Wybory samorządowe w mieście Lwowie
4/ Dyskusja

Zawiadamiając o powyższym, proszę uprzejmie o niezawodne przybycie na wspomniane zebranie.-

Przewodniczący Oddziału:

J. Krzywoszyński

265

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dnia 25/VII 1939 r.
L. KB. 40/5/7 zał.

R. B.
Mor. pp.

Ad.

Inż. Bronisław Wiktor przedkłada obliczenia statyczne wieży przy kościele paraf. w Gródku Jagiellońskim.

Ad. 24/7 939

Um. p. w. Refer. po uzgodnieniu 1/VIII 1939 r.

Odręcznie

Panu Konserwatorowi w miejscu

przesyła się, z uwagi na poprzednie załatwienie sprawy rozbudowy kościoła parafjalnego w Gródku Jagiell.

Z Oddziału K.B.:

Lwów 5 sierpnia 1939 r.

Inż. B. Welczer

Inż. B. WELCZER
Kierownik Oddz. Budowl.

Rozbudowa kościoła parafialnego w Gródku Jagiellońskim.-

O B L I C Z E N I E S T A T Y C Z N E

stałości wieży dzwonowej.-

Na istniejącej od kilku wieków bocznej kaplicy kościoła,wykonanej z kamienia łamanego na starej zaprawie wapiennej,ufundowanej na fundamencie również z kamienia łamanego 2°20 m.głębokim,ma być wymurowana wieża dzwonowa z cegieł na zaprawie wapienno-cementowej,o następujących wymiarach:

Fundament pełny z kamienia łamanego 9°60/9°60 m.o głębokości 2°20m. od terenu.

Parter,stanowiący dzisiejszą kaplicę,z kamienia łamanego na zaprawie wapiennej,o wymiarach 9°00/9°00 m.w rzucie,o wysokości 8°10m. z ekscentrycznem wynyżeniem dla kaplicy 3°90/4°70 m.

I.-piętro o wymiarach 9°oo/9°oo m.w rzucie,o grubości murów 97cm.wysokość 5°oo m.wykonane z cegieł,na zaprawie wapienno-cementowej.

II.-piętro jak I-sze.,o wysokości 4°70 m.

III.-piętro z cegieł na zaprawie wapienno-cementowej,o wymiarach 9°oo/9°oo m.w rzucie,o grubości murów 83 cm.i wysokości kondygnacyi 4°7om.

IV.piętro,jak III-cie.,o wysokości 4°50 m.

V.-piętro,wykonane z cegieł na zaprawie wapienno-cementowej,o wymiarach 8°72/8°72 m.w rzucie,o grubości murów po 69 cm.,oraz wysokości kondygnacyi 6°oo m.

Hełm wieży,wykonany z drzewa,kryty blachą na szalowaniu z desek,wobec możliwości zmian w obrysie,przyjęto w obliczeniu najniekorzystniejszy przypadek,a to hełm trójkątny o podstawie kwadratowej 9°80/9°80 m.w rzucie,oraz o wysokości 13°20 m.

Stropy nad I.,II.,III.i IV-em.piętrem drewniane belkowe,z podłogą pojedynczą z desek 3°5 cm.

Nad kaplicą sklepienie ~~xxxxxxxxx~~ wyrównane nasypem,o średniej grubości 50 cm.

Grunt pod fundamentem stanowi sucha i zbita glina,pozostająca od wieków pod ciśnieniem,rozpoczynająca się już w głębokości 1°20 m. pod powierzchnią terenu.

Przyjęcia ogólne:

Ciężar muru ceglanego na zaprawie wapienno-cementowej na 1 m^3. 1650 kg.

" " z kamienia łamanego na zaprawie wapiennej . . . .2200 kg/m^3.

" stropów drewnianych belkowych z podłogą pojedynczą z desek 3·5 cm. . . . . 70 kg/m^2.

" hełmu wieży z drzewa krytego blachą na szalowaniu z desek, wraz z wiązaniem, przyjęto na 1 m^2 połaci hełmu 70 "

Parcie wiatru w kierunku prostopadłym do muru . . . . . 130 "

Parcie wiatru w kierunku przekątni wieży, wobec kwadratowego jej kształtu, dla boku a kwadratu, wynosi:

$W = 130 \times \frac{1}{2} \times \sqrt{2} \times a \times \sqrt{2} = 130 \times a$

Przy wyznaczaniu ciężaru murów, nie uwzględniono ciężaru gzymsów i występów, nie wytrącając natomiast z kubatury murów otworów okiennych ii.

- / -

Obliczenie stałości hełmu:

Ciężar hełmu: $70 \times 4 \times 9{\cdot}80 \times \frac{1}{2} \times \sqrt{13{\cdot}2^2 + 4{\cdot}9^2}$ = ... 19,318 kg.

Parcie wiatru na hełm: $W = 130 \times \frac{1}{2} \times 9{\cdot}80 \times 13{\cdot}20$ = ... 8,408 "

Wysokość zaczepienia parcia $h = \frac{1}{3} \times 13{\cdot}20 = 4{\cdot}40$ m.

stąd moment parcia $M_w = 8{,}408 \times 4{\cdot}40 = 36{\cdot}9952$ tm.

położenie wypadkowej od środka $c = 36{\cdot}9952 : 19{\cdot}318 = 1{\cdot}915$ m.

Przy osiowej rozstawie murłat jako podstawie hełmu $l = 8{\cdot}72 - 2 \times 0{\cdot}69 + 0{\cdot}20 = 7{\cdot}54$ m., nacisk hełmu na murłaty, przy zaniechaniu bocznych murłat, $N_1 = \frac{1}{7{\cdot}54} \times 19{\cdot}318 \times (\frac{7{\cdot}54}{2} + 1{\cdot}915) = 14{,}565$ kg.

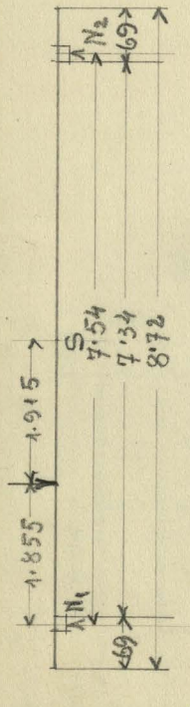

oraz $N_2 = 19{\cdot}318 - 14{\cdot}565 = 4{\cdot}753$ kg.- Przy szerokości murłat 20 cm. i długości 7·12m., powierzchnia cisnąca na mur $F = 20 \times 712 = 14{,}240$ cm^2.

stąd natężenie muru pod murłatą, względnie murłaty $t_1 = \frac{14565}{14204} = 1{\cdot}05$ kg/cm

oraz $t_2 = \frac{4753}{14204} = 0{\cdot}335$ kg/cm^2.

Obliczenie stałości wieży w poziomie wierzchu kaplicy:

Ciężary:

Hełm . . . . . 19,318 kg.

Mury V.p.: /8·72×8·72-7·34×7·34/×6·00×1·65 = ... 219,412 "

Strop nad IV.p.: 7·34×7·34×70 = ... 3,771 "

Mury IV.p.: /9·00×9·00-7·34×7·34/×4·50×1·65 = ... 201,399 "

Strop nad III.p.: 7·34×7·34×70 = ... 3,771 "

Mury III.p.: /9·00×9·00-7·34×7·34/×4·70×1·65 = ... 210,350 "

Strop nad II.p.: 7·06×7·06×70 = ... 3,489 "

Mury II.p.: /9·00×9·00-7·06×7·06/×4·70×1·65 = ...241,618 "

Strop nad I.p.: 7·06×7·06×70 = ... 3,489 "

Mury I.p.: /9·00×9·00-7·06×7·06/×5·00×1·65 = ... 257,040 "

R a z e m : . . . . P = 1,163,657 kg.

Moment parcia wiatru:

Na hełm: $130\times\frac{1}{2}\times 9{\cdot}80\times 13{\cdot}20\times/\frac{1}{3}\times 13{\cdot}20+24{\cdot}90/$ = ... 246·36612 tm.

Na V.piętro: $130\times 8{\cdot}72\times 6{\cdot}00\times/\frac{6{\cdot}00}{2}+18{\cdot}90$ = ... 148·95504 "

Na I.,II.,III.i IV.p.: $130\times 9{\cdot}00\times\frac{18{\cdot}90^2}{2}$ = ... 208·96785 "

R a z e m : M_w = 604·28900 tm.

Odstęp wypadkowej pionowej od środka ciężkości przekroju c = 60428900 : 1163657 = 52 cm.

Powierzchnia przekroju F = 900×900 - 706×706 = 311564 cm^2.

Moment oporu przekroju $W = \frac{1}{6}\times\frac{900^4 - 706^4}{900}$ = 75492880 cm^3.

Stąd natężenia: $t = \frac{1163657}{311564} \pm \frac{60428900}{75492880} = 3{\cdot}73 \pm 0{\cdot}80$

t_1 = 3·73 + 0·80 = + 4·53 kg/cm^2.

t_2 = 3·73 - 0·80 = + 2·93 kg/cm^2.

przy dopuszczalnem t = 9·00 kg/cm^2. *dla muru ceglanego na zaprawie wap.-cem., względnie t=5·00 kg/cm² dla muru z kamienia łamanego.*

Przy wietrze w kierunku przekątni, P = 1,163,657 kg. jak wyżej, M_w = 60428900 kgcm. j.w., F = 311564 cm^2. j.w., oraz moment oporu przekroju ze względu na przekątnię $W = \frac{1}{2}\times\sqrt{2}\times 75492880 = 53381000$ cm^3.

stąd natężenia $t = \frac{1163657}{311564} \pm \frac{57513900}{53381000} = 3{\cdot}73 \pm 1{\cdot}04$ kg/cm^2.

t_1 = 3·73 + 1·04 = +4·77 kg/cm^2. t_2 = 3·73 - 1·04 = +2·69 kg/cm^2.

270

Stałość wieży w poziomie terenu:

Ciężary:

Sklepienie nad kaplicą z nasypem: 0·50×3·90×4·70×1600= . . . 14,664 kg.

Mury kaplicy: /9·00×9·00-3·90×4·70/×8·10×2200 = ... 1116,779 "

R a z e m ciężar parteru 1131,443 kg.

Ciężar wieży powyżej parteru . . . . . 1163,657 "

R a z e m :. . . 2295,100 kg.

Moment parcia wiatru:

Na hełm: $130\times\frac{1}{2}\times 9{\cdot}80\times 13{\cdot}20\times/\frac{1}{3}\times 13{\cdot}20+33{\cdot}00/$ = ... 314,47416 kgcm.

Na V.p.: 130×8·72×6·00×30·00 = ... 204,04800 "

Na parter,I.,II.,III.,IV.i V.p.: $130\times 9{\cdot}00\times\frac{1}{2}\times 27{\cdot}00^2$ = 426,46500 "

R a z e m . . . . . M_w = 944,98716 kgcm.

Powierzchnia przekroju: F = 900×900 - 390×470 = 626700 cm^2.

Położenie środka ciężkości przekroju ze względu na bok a - a

$$b = \frac{1}{626700}\times\left/160\times\frac{900^2}{2} + 470\times\frac{220^2}{2} + 470\times 290\times 755 + 270\times\frac{900^2}{2}\right/ = 460 \text{ cm.}$$

Położenie środka ciężkości przekroju ze względu na bok b - b

$$a = \frac{1}{626700}\times\left/220\times\frac{900^2}{2} + 390\times\frac{160^2}{2} + 390\times 270\times 765 + 290\times\frac{900^2}{2}\right/ = 466 \text{ cm.}$$

Biorąc pod uwagę ekscentryczność części wieży powyżej parteru ze względu na przekrój parteru,oraz częściowe osłonięcie wieży kościołem ~~przed~~ przed wiatrem,najniekorzystniejszy układ sił będzie,gdy wiatr dmie w kierunku osi kościoła,jak to wskazuje strzałka.- Wtedy moment bezwładności przekroju $I = \frac{1}{3}\times/900\times 440^3 - 470\times 150^3/ + \frac{1}{3}\times/900\times 460^3 - 470\times 240^3/ =$

$= 52{,}061{,}490{,}000 \text{ cm}^4$.

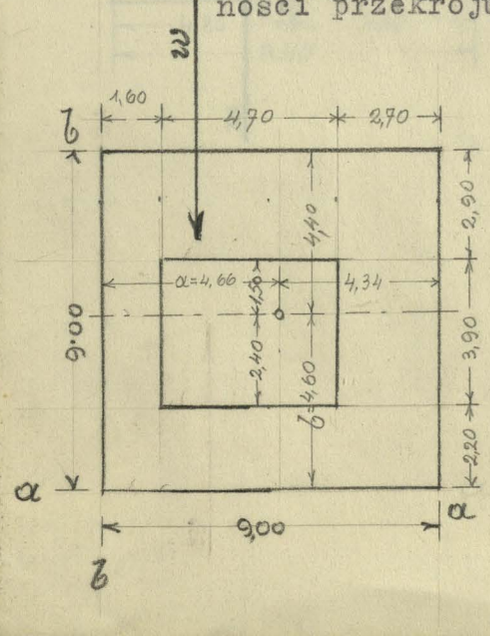

Moment części wieży powyżej kaplicy z powodu ekscentryczności przekroju parteru:

M = 1163657 × 10 = 11636570 kgcm.,stąd natężenia:

$$t_1 = +\frac{2295100}{626700} - \frac{1163657\times 440}{52061490000} - \frac{94498716\times 440}{52061490000} =$$

$$= +3{\cdot}66 - 0{\cdot}098 - 0{\cdot}798 = +2{\cdot}764 \text{ kg/cm}^2$$

$$t_2 = +\frac{2295100}{626700} + \frac{1163657\times 460}{52061490000} + \frac{94498716\times 460}{52061490000} =$$

$$= +3{\cdot}66 + 0{\cdot}103 + 0{\cdot}835 = +4{\cdot}598 \text{ kg/cm}^2$$

221

Stałość wieży w poziomie podeszwy fundamentu:

Ciężary:

Fundament $9{\cdot}60 \times 9{\cdot}60 \times 2{\cdot}20 \times 2200 =$ . . . . . 446,054 kg.

Część wieży nad kaplicą . . . . . 1163,657 "

1609,711 kg.

Kaplica . . . . . 1131,443 "

R a z e m : . . . . . 2741,154 kg.

Powierzchnia fundamentu: $F = 960 \times 960 = 921600$ cm.^{2}

Moment oporu powierzchni fundamentu $W = \frac{1}{6} \times 960^3 = 147456000$ cm.^{3}

Moment z powodu ekscentryczności parteru $M_p = 1131443 \times 10 = 11314430$ kgcm.

Moment parcia wiatru:

na hełm: $130 \times \frac{1}{2} \times 9{\cdot}80 \times 13{\cdot}20 \times /\frac{1}{3} \times 13{\cdot}20 + 35{\cdot}20/ =$ . . . 332,97264 kgcm.

na V.p.: $130 \times 8{\cdot}72 \times 6{\cdot}00 \times 32{\cdot}20 =$ . . . . . 219,01152 "

na parter, I., II., III., IV. i V.p.: $130 \times 9{\cdot}00 \times 27{\cdot}00 \times 15{\cdot}70 =$ 495,96300 "

R a z e m . . . . $M_w = 1,047,94716$ kgcm.

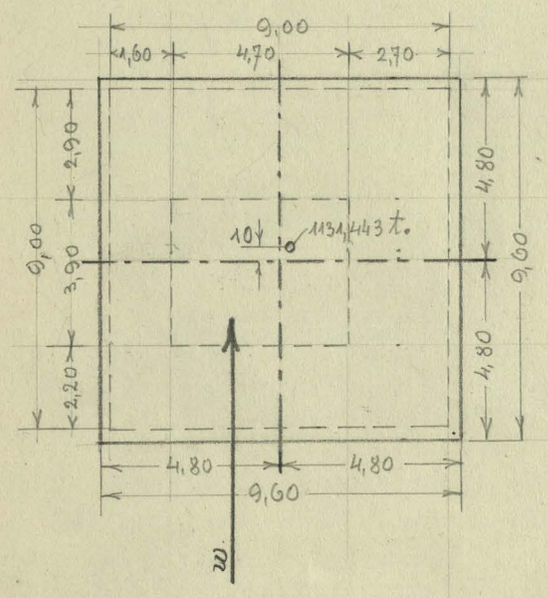

Biorąc pod uwagę ekscentryczność parterowej części wieży, oraz częściowe osłonięcie kościołem wieży ~~przx~~ przed wiatrem, najniekorzystniejszy układ sił będzie, gdy wiatr dmie w kierunku osi kościoła, jak wskazuje strzałka. - Wtedy natężenia gruntu:

$$t = \frac{2741154}{921600} \pm \frac{11314430}{147456000} \pm \frac{104794716}{147456000} \text{ kg/cm.}^2\text{, stąd}$$

$$t_1 = +\,2{\cdot}975 + 0{\cdot}0766 + 0{\cdot}71 = +\,3{\cdot}76 \text{ kg/cm.}^2$$

$$t_2 = +\,2{\cdot}975 - 0{\cdot}0766 - 0{\cdot}71 = +\,2{\cdot}19 \text{ kg/cm.}^2$$

Natężenia te jako krawędziowe, z uwzględnieniem wszystkich najniekorzystniejszych czynników są dla danego gruntu jak we wstępie, zupełnie zadowalniające

Inż. Paweł Rehorowski
Lwów, ul. Piekarska l. 15.
Tel. Nr. 264-39.

Rehorowski Paweł

Inż. [illegible]

274

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI

Weszło dn. -8 SRP. 1939

L. K. K. 2/134 ZAŁ. 2+kop.

WAGA

/38.

Wielmożny Panie Doktorze!

Przesyłam plan wieży Kościoła w Gródku Jagiell., wg. omówionego szkicu. Obliczenie statyczne wytrzymałości fundamentów zostało przesłane Oddziałowi archit.-budowl.

Z wyrazami poważania

Tm. [illegible]

7.8.39.

inż. BRONISŁAW WIKTOR
autoryz. architekt cywilny
zaprzys. rzeczoznawca sądowy
Lwów, 22. Stycznia 5.

ROZBUDOWA KOŚCIOŁA W GRODKU. JAGIEŁ.
UZUPEŁNIENIE PROJEKTEM WIEŻY
PO UZGODNIENIU Z URZĘDEM KONSERWATORSKIM.

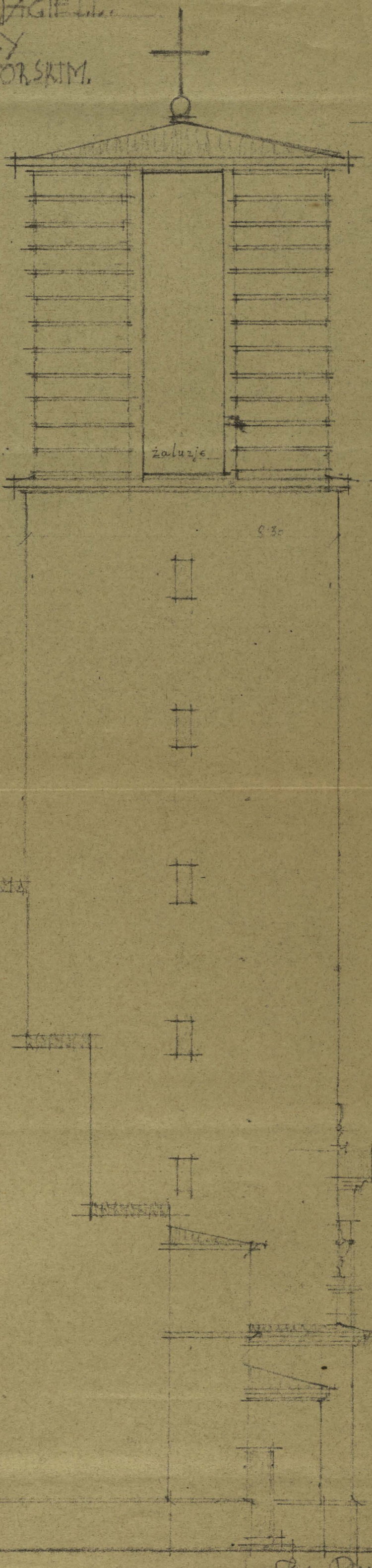

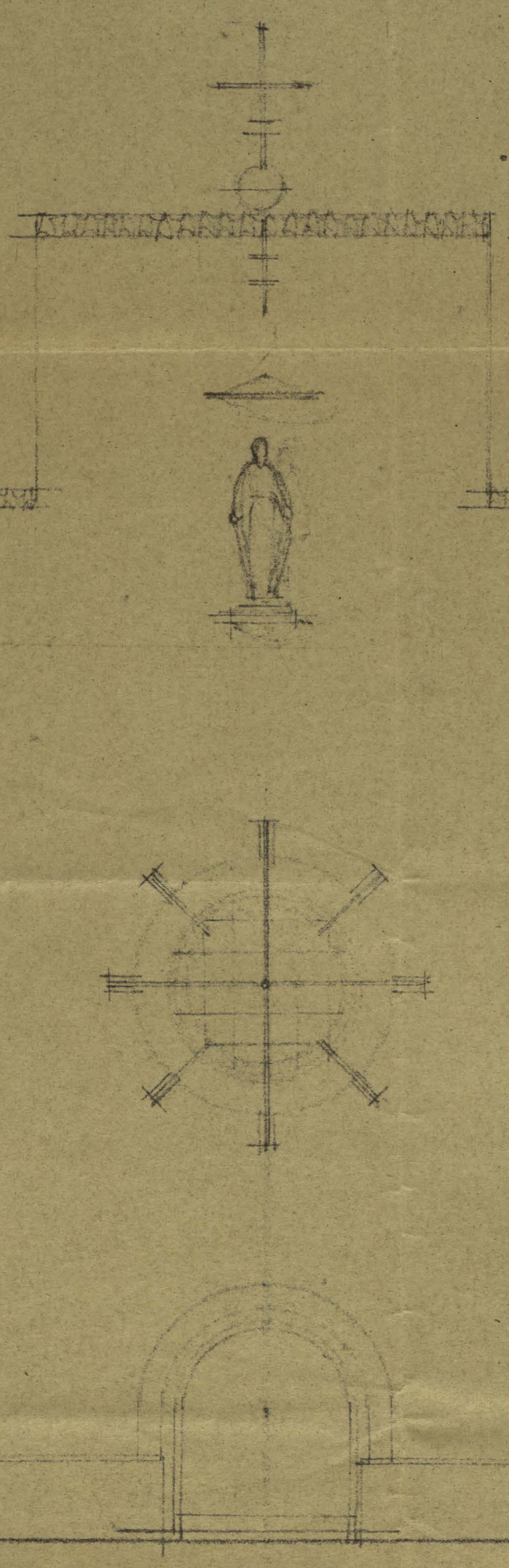

na murach kapliczy 30 cm

szkic perspektywiczny - wg fotografii części istniejącej - widok od strony rynku - inż. B. Wixta

39.

Inż. BRONISŁAW WIKTOR
autoryz. architekt cywilny
zaprzys. rzeczoznawca sądowy
Lwów, 22. Stycznia 5.

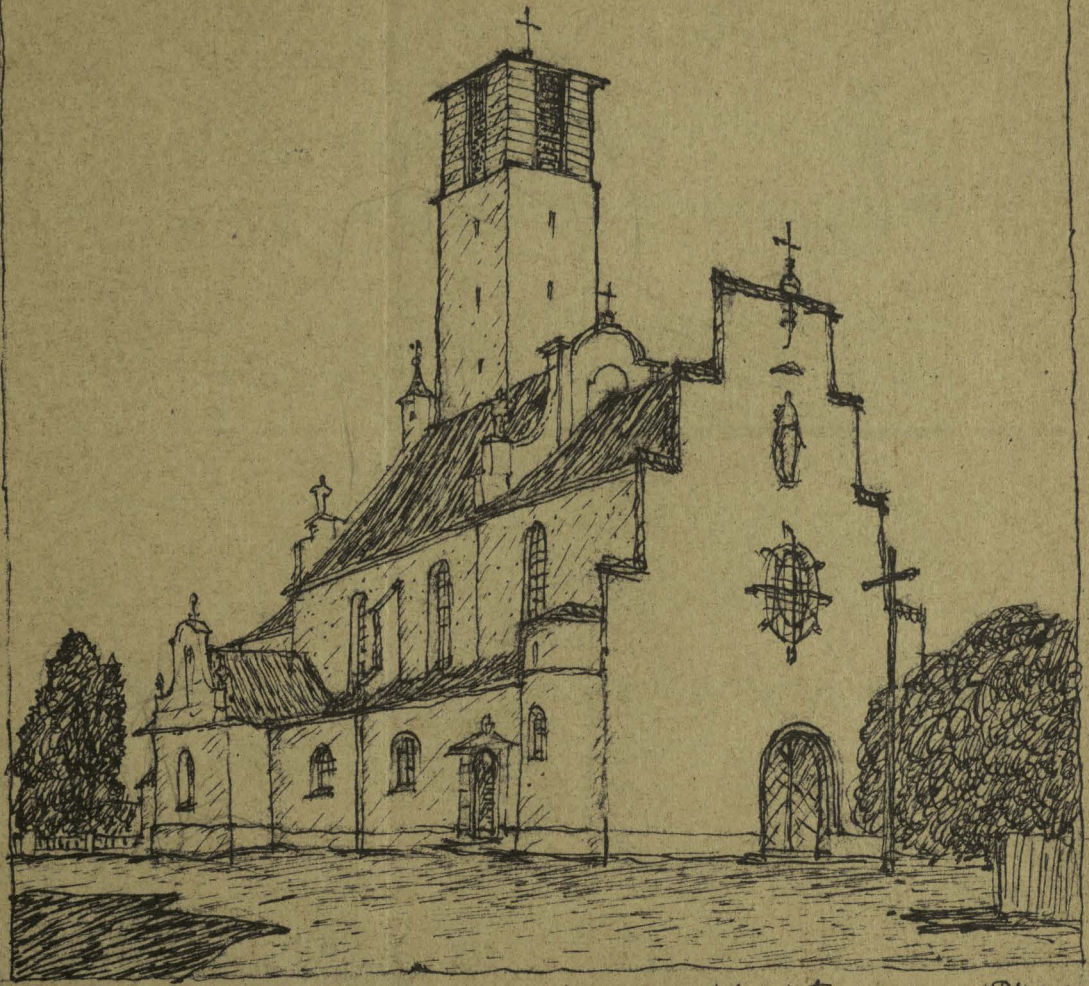

szkic perspektywiczny wg fotografii części istniejącej – widok od strony rynku – inż. P. Wrixta

39.

279

L. KB ~~40/25/1 – 1939 r.~~
" " ~~40/16/3 – 1938 r.~~
" " ~~40/1/3 – 1938 r.~~

L. KB. 40/16/3 – 1938 r.

Odręcznie

Panu Konserwatorowi

w miejscu

odstępuje się wg. kompetencji, z uwagi na negatywną opinię ze względów estetycznych. z opinią pozyt. Wydziału Spr. Pol. Pomf. BN. 92/5/939 r. –

Z Oddziału KB.:

Lwów 1 kwietnia ~~marca~~ 1939 r.

Mor. 1/IV.

Inż. [signature]

Inż. E. WELCZER
Kierownik Oddz. Budowl.

Rn 92/5/939

280

Lwów, dnia 30 marca 1939r.

Wydziałowi Kom-Bud.
w/miejscu

Poufne

zwraca się z oznajmnieniem, że nie zachodzą przeszkody przeciwko udzieleniu zezwolenia na budowę krzyża pamiątkowego w Kłokowicach.

Z Wydziału Społ-Polit.

L. 6/38.

Wydział budowl.

281

Do

Urzędu Wojewódzkiego

we Lwowie.

Kłokowice

Rusini Gromady ~~Kłokowice~~ powiatu Przemyskiego zorganizowani w Czytelni Kaczkowskiego w związku z 950 leciem chrztu Rusi postanowili na placu koło cerkwi parafialnej w Kłokowicach wystawić krzyż pamiątkowy z betonu według rozmiarów podanych na dołączonym rysunku.

Powołując się na Dz. Ust. Nr. 5 poz 93 z r 1919, uprzejmie prosimy na zezwolenie umieszczenia krzyża z napisem w języku ruskim „950 lecie chrztu Rusi"

Ponieważ jesteśmy biedni i nie dysponujemy żadnym majątkiem uprzejmie prosimy o zwolnienie nas od opłat stemplowych i wszelkich innych opłat jakichby z tytułu uzyskania zezwolenia płacić należało.

B

Kłokowice dnia 22/X 1938

Komitet budowy

Przewodniczący Sekretarz Kasjer.

Pagała Piotr Cabak Władysław

Ostap Jan

Załącznik 1.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
~~WYDZIAŁ SPOŁECZNO-POLITYCZNY~~
Podano 25 PAŹ 1938
L: KB-40/16/3 zał 1 waga

/. obrócić!!

L. KB. 40/16/3 – 1938 r.

Bm.

Panu Konserwatorowi w miejscu przesyła się, z prośbą o wydanie opinii z. z. a.

Z Oddziału KB.:

Lwów 28 października 1938 r.

Mor. 27/X.

Inż. B. Welczer
Inż. BRONISŁAW WELCZER
Kierownik Oddziału

Mor. JJ

B. m.

Przyległy projekt nie nadaje się do wykonania z powodu braku jakichkolwiek walorów artystycznych. Należałoby raczej wystawić skromny drewniany krzyż z odpowiednim napisem.

We Lwowie 15/III. 939

18/III Mor.

[illegible]

Bm.

Wydziałowi Społ. Pol.

Na Wyd. Lwow. w miejscu przesyła się, z prośbą o wydanie opinii odnośnie zasadniczego ustosunkowania się do załączonej prośby z. z. a. –

Z Oddziału KB.:

Lwów 23 marca 1939 r.

Inż. B. Welczer
Inż. B. WELCZER
Kierownik Oddz. Budowl.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
WYDZIAŁ SPOŁECZNO-POLITYCZNY
Podano 24 MARZ. 1939
L: r. N. 92/5 zał. ____
Wyg. ____

L. 6/38

282

Plan
budowy krzyża
w gromadzie Kłokowicach.

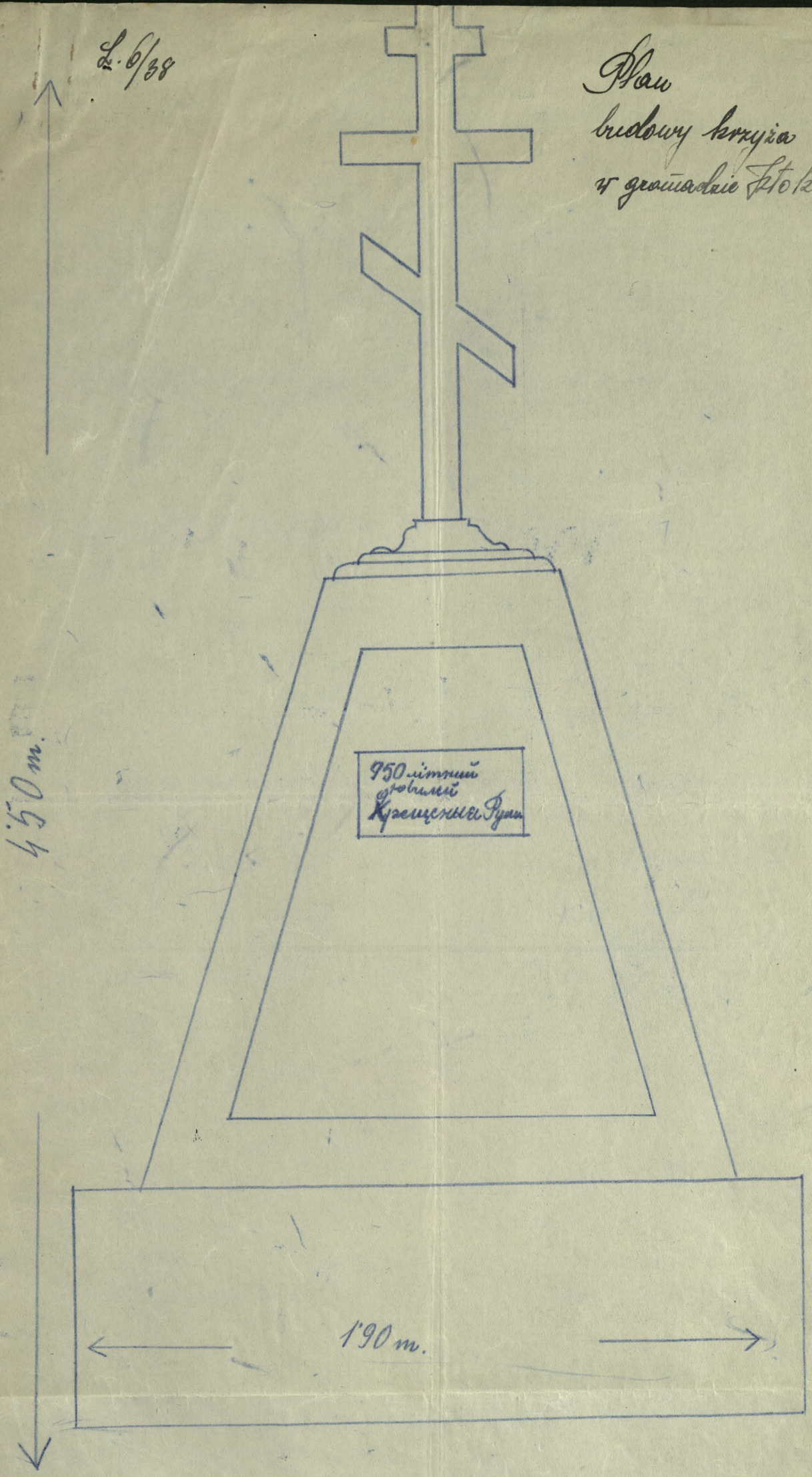

283

L: KK. 5/11/39.

Kłokowice ~~[illegible]~~

Budowa pamiątkowego Krzyża.

Do

Pana Piotra Sagaty

w Kłokowicach

ad Przemyśl.

W załatwieniu prośby Komitetu budowy pamiątkowego Krzyża ku uczczeniu 950 rocznicy Chrztu Rusi, zorganizowanego przy Czytelni im. Kaczkowskiego, Urząd Wojewódzki Zawiadamia po myśli postanowień art. 1. Dekretu z dnia 3 stycznia 1919 r. o zatwierdzaniu projektów pomników ze stanowiska artystycznego (Dz. P. P. P. nr. 5. poz. 93) że przedłożony projekt, ~~[illegible]~~ przewidujący wzniesienie betonowego Krzyża na placu ~~[illegible]~~ obok cerkwi parafjalnej tamt.

w brzmieniu ustawy z dnia 13 marca 1934 (Dz. U. R. P. nr. 33. poz. 298) oraz § 1 Rozp. Ministra Wyznań Relig. i Obr. Publ. z dnia 13 czerwca 1931. (Dz. U. R. P. nr. 62 (poz. 502)

Odpisano-sprawdzono-wysłano
31. VIII. 939.

[illegible] + [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

284

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
OB.5/48 ex 1939
L.

WE LWOWIE, DNIA 10 kwietnia 193 9

Do

Oddziału Kultury i Sztuki

w miejscu

Komisja kontrolno-gospodarcza stwierdziła, że w tamt. Wydziale znajdują się przedmioty, które nie są oznaczone jakimikolwiek znakami, ani też nie są wpisane do ogólnej książki inwentarzowej Urzędu Wojewódzkiego.

Według obowiązujących w tej mierze przepisów gospodarczych, wszystkie znajdujące się w Urzędzie Wojewódzkim przedmioty, z wyjątkiem instrumentów - przyrządów mierniczych i technicznych na które winne być prowadzone w odnośnym wydziale /oddziale/ oddzielne inwentarze, winny być prowadzone t.j. wpisane w ogólnym inwentarzu Urzędu Wojewódzkiego.

Wobec powyższego, uprasza się o bezzwłoczne udzielenie tut. Intendenturze posiadanych i prowadzonych tamże oddzielnych inwentarzy na wyżej wymienione przedmioty, względnie spisów tych przedmiotów, w celu wpisania ich do ogólnej książki inwentarza Urzędu Wojewódzkiego.

Również uprasza się o zarządzenie by w przyszłości, o ile będą zakupione jakiekolwiek przedmioty z funduszów pozabudżetowych z wyjątkiem instrumentów- przyrządów mierniczych i technicznych, fakt zakupna był bezzwłocznie zgłaszany kartą służbową, do tut. Intendentury z podaniem ilości przedmiotów jednogatunkowych, ich wartości ogólnej i pojedynczej, znaków porządkowych i numerów ubikacyj, w których zostały pomieszczone. Przy maszynach do pisania i rachowania należy podać także numery fabryczne.-

Z Wydziału Ogólnego:

Dr LUDWIK LANIEWSKI
Naczelnik Wydziału

Wszystkie decyzje dotyczące ochrony przyrody należy co do decyzji o ochronie uzupełnić ~~na~~ wstępem przyrody:

Opinia prawna

następującym:

1) „Na wniosek Oddziału Państwowej Rady Ochrony Przyrody we Lwowie z 21 lutego 1939 L. 38 przedłożony po myśli przepisu art. 13 § 3 ustawy z 10 marca 1934 o ochronie przyrody (Dzn. R. P. No 31 poz. 274) i § 17 lit. a) rozporządzenia Min. Wyznań Rel. i Ośw. Publ. z 14/11. 1936 o Państwowej Radzie Ochrony Przyrody (Dzn. R. P. No 94 poz. 660) uznaję na podstawie postanowień ... dalej jak decyzja."

2) Między ustępem przedostatnim a ostatnim należy wstąpić nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„Jeżeli skutkiem wprowadzenia ochrony ~~w myśl niniejszej decyzji~~ nastąpi istotna zmiana z dotych

czasowym sposobie używania lub użytkowania objętego ochroną lasu, właściciel lub osoby, mające prawa na tymże lesie, które skutkiem zarządzeń wydanych niniejszą decyzją poniosą rzeczywistą szkodę majątkową, będą mogły żądać odszkodowania po myśli przepisu art. 17 powołanej ustawy o ochronie przyrody. Do orzekania o odszkodowaniu właściwy jest sąd miejsca położenia lasu w myśl § 4 wymienionego art. 17 ustawy o ochronie przyrody."

Ustęp ostatni pouczenie o odwołaniu (3
należy zmienić w tym kierunku, że „Od decyzji tej przysługuje właścicielowi . . . . . ."

Na końcu decyzji należy umieścić (4
dodatkowy ustęp następującej treści: /.

„Osobom mającym inne prawa na przedmiotowym lesie, które wskutek niniejszej decyzji ulegają ograniczeniu lub zniesieniu, przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Wyznań Rel. i Ośw. Publ. za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego we Wilnie w ciągu dni 30 od dnia ~~wywieszenia publicznego obwieszczenia~~ podania niniejszej decyzji do wiadomości przez publiczne obwieszczenie w gminie (ewentualnie gminach), w której znajduje się przedmiot ochrony, w sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym w myśl §§. 2 i 3 ust. Szczytowej z 10/3 1934 o ochronie przyrody."

5] W wysyłce do Zarządu Miejskiego we Wilnie co dołem na Pohulance,

a w innych sprawach w wysyłce do odnośnego Starostwa należy dodać następujący ustęp.

„Równocześnie poleca Urząd Wojewódzki zarządzić podanie do ~~publicznej~~ wiadomości przez publiczne obwieszczenie niniejszej decyzji w sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym w gminie (gminach) X Obwieszczenie ma być wywieszone przez dni 30. Jeden egzemplarz z urzędowym poświadczeniem Zarządu Miejskiego (gminnego) obwieszczenia przy zaznaczeniu początkowego i końcowego terminu wywieszenia winno Starostwo przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu."

X z oznaczeniem dnia wywieszenia.

Wracam za konieczne, aby Oddział Państw. R.O.P. wnioski właścicieli o uznanie ich własności za podlegającą ochronie przesłał Urzędowi Wojewódzkiemu ze względu na ewent. późniejsze rozpoznanie odszkodowawcze.

Lwów 16/3 1939 [illegible]

Urząd Wojewódzki Lwowski

L. K. K.....

W z ó r

We Lwowie dnia.....193....

.....

.....

Do

.....

--.....

.....

Na wniosek Oddziału Państwowej Rady Ochrony Przyrody we Lwowie z dnia XXXXXXXXXXX.....Urząd Wojewódzki uznaje na podstawie art. 1, 2, i 5 Ustawy z dnia 10 marca 1934. r. o ochronie przyrody /Dz. U. Rz. P. Nr. 31. poz. 274/ .....

.....

.....

W wykonaniu tej ochrony zakazuje się: 1/ dokonywania jakichkolwiek zmian w wymienionym 1.....bez pozwolenia władzy państwowej, 2/ ścinania drzew, niszczenia roślin, wydobywania i rozkopywania ziemi, 3/ wznoszenia na wspomnianym obszarze jakichkolwiek budowli. Zezwala się natomiast na wykonywanie na terenie objętym ochroną wszelkich prac i urządzeń ochronnych.

Jeżeli skutkiem wprowadzenia ochrony nastąpi istotna zmiana w w dotychczasowym sposobie używania lub użytkowania objętego ochroną..... .....właściciel lub osoby, mające prawa na tymże .....które skutkiem zarządzeń wydanych niniejszą decyzją poniosą rzeczywistę szkodę majątkową, będą mogły żądać odszkodowania po myśli przepisu art. 17 powołanej ustawy o ochronie przyrody. Do orzekaniu o odszkodowaniu właściwy jest sąd miejsca położenia.....w myśl § 4 wymienionego art. 17 ustawy o ochronie przyrody.

Od decyzji tej XXXXXXXXX przysługuje właścicielowi odwoła-

nie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego które wnosi się za pośrednictwem [illegible] Urzędu Wojewódzkiego.....
.....w ciągu 14 dni po dniu doręczenia decyzji.-

Osobom mającym inne prawa na przedmiotowym.....które wskutek niniejszej decyzji ulegają ograniczeniu lub zniesieniu, przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Wyznań Rel. i Ośw. Publ. za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego.....
w ciągu dni 30 od dnia podania niniejszej decyzji do wiadomości przez publiczne obwieszczenie w gminie/ewentualnie gromadzie/ w której znajduje się przedmiot ochrony, w sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym w myśl § 2 i 3 art. 6 ustawy o ochronie przyrody.-

Z a W o j e w o d ę :

Panu Staroście powiatowemu

udzielam do wiadomości. Równocześnie poleca Urząd Wojewódzki zarządzić podanie do wiadomości przez publiczne obwieszczenie niniejszej decyzji w sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym w gminie /gromadzie/. Obwieszczenie ma być wywieszone przez dni 30. Jeden egzemplarz z urzędowym poświadczeniem Zarządu Miejskiego/gminnego/ obwieszczenia przy zaznaczeniu początkowego i końcowego terminu wywieszenia winno Starostwo przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu.-

Z a W o j e w o d ę :

Urząd Wojewódzki Lwowski

L.K.K.....

Wzór

We Lwowie dnia.....193....

.....

.....

Do

.....

.....

--.....

.....

Na wniosek Oddziału Państwowej Rady Ochrony Przyrody we Lwowie z dnia XXXXXXXXXXX.....Urząd Wojewódzki uznaje na podstawie art.1,2, i 5 Ustawy z dnia 10 marca 1934.r.o ochronie przyrody /Dz.U.Rz.P.Nr.31.poz.274/ .....

.....

.....

W wykonaniu tej ochrony zakazuje się:1/ dokonywania jakichkolwiek zmian w wymienionym 1.....bez pozwolenia władzy państwowej, 2/ ścinania drzew,niszczenia roślin,wydobywania i rozkopywania ziemi, 3/ wznoszenia na wspomnianym obszarze jakichkolwiek budowli. Zezwala się natomiast na wykonywanie na terenie objętym ochroną wszelkich prac i urządzeń ochronnych.....

Jeżeli skutkiem wprowadzenia ochrony nastąpi istotna zmiana w w dotychczasowym sposobie używania lub użytkowania objętego ochroną.....właściciel lub osoby,mające prawa na tymże .....które skutkiem zarządzeń wydanych niniejszą decyzją poniosą rzeczywistę szkodę majątkową,będą mogły żądać odszkodowania po myśli przepisu art.17 powołanej ustawy o ochronie przyrody. Do orzekaniu o odszkodowaniu właśwy jest sąd miejsca położenia.....w myśl § 4 wymienionego art.17 ustawy o ochronie przyrody.

Od decyzji tej XXXXXXXXX przysługuje właścicielowi odwoła-

nie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego które wnosi się za pośrednictwem ~~[illegible]~~ Urzędu Wojewódzkiego.....
.....w ciągu 14 dni po dniu doręczenia decyzji.-

Osobom mającym inne prawa na przedmiotowym.....które wskutek niniejszej decyzji ulegają ograniczeniu lub zniesieniu, przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Wyznań Rel. i Ośw. Publ. za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego..... w ciągu dni 30 od dnia podania niniejszej decyzji do wiadomości przez publiczne ~~[illegible]~~ obwieszczenie w gminie/ewentualnie gromadzie/ w której znajduje się przedmiot ochrony, w sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym w myśl § 2 i 3 art. 6 ustawy o ochronie przyrody.-

Za Wojewodę:

.....

.....

.....

Wyp II na odp. wyp I.

Panu Staroście powiatowemu

.....

udzielam do wiadomości. Równocześnie poleca Urząd Wojewódzki zarządzić podanie do wiadomości przez publiczne obwieszczenie niniejszej decyzji w sposób odpowiadający zwyczajom miejscowym w gminie /gromadzie/ z oznaczeniem dnia wywieszenia. Obwieszczenie ma być wywieszone przez dni 30. Jeden egzemplarz z urzędowym poświadczeniem Zarządu Miejskiego/gminnego/ obwieszczenia przy zaznaczeniu początkowego i końcowego terminu wywieszenia winno Starostwo przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu.-

Za Wojewodę:

Program prac Komisji i Biura Regionalnego Planu Zabudowania Okręgu Lwowskiego na r o k 1939/40.

I. S t u d i u m r e g i o n a l n e

Po ukończeniu prac nad Studium Ogólnym Małopolski Wschodniej w formie uzupełnienia prac kartograficznych opisem tekstowym i przepracowaniu syntetycznym ogólnych wniosków, w roku 1939/40 przewiduje się analogiczne przepracowanie 1-szej części materiału ze studium regionu właściwego, przy równoczesnym opracowywaniu dalszych tematów tak z regionu właściwego jak i gmin podmiejskich oraz okręgu naftowego według poniższego zestawienia :

P r o g r a m p r a c n a d r e g i o n a l n y m p l a n e m z a b u d o w a n i a n a r o k 1939/1940

Stan urządzenia /wyposażenia/ terenu

I. U z u p e ł n i e n i e s t u d i ó w wstępnych

1:300.000

1/ Stan komunikacji według ostatnich materiałów Urzędu Wojewódzkiego.

2/ Rozmieszczenie zakładów przemysłowych.

3/ Stan przeprowadzenia istniejących ciągów gazowych elektr.

Stan posiadania terenu

1:300.000 1/ Stan własności wielkiej.

2/ Stan własności według wyznania.

1:300.000

II. Zestawienie zamierzeń regulacyjnych

1/ Szkic zamierzeń ogólnych

a/ Sieć komunikacyjna

kołowa

kolejowa

wodna

b/ Sieć urządzeń terenu

elektryczna

gazociąg

wodociągi

c/ Szkic projekt. użytkowania terenu.-

1:100.000

A. Uzupełnienie analizą stanu istn. /dla rezerw. terenu w pl.zab./

1/ Rozmieszczenie szkół

2/ Rozmieszczenie kościołów

3/ Rozmieszczenie domów ludowych, oświatowych itp.

4/ Określenie teryt. stref. wpływów dla ośrodków podmiejskich.

B. Szkic zamierzeń

1/ Układ komunikacyjny istn. i projektowany

2/ Szkic przewidyw. użytkowania terenu

3/ Zestawienie zamierzeń władz i instytucyj na terenie reg. 1:100.000

241

1:25.000

Region podmiejski m. lwowa

Uzupełnienie analizy stanu istn.

1/ Tereny rozparcelowane /podkład przepr. z map katastr./

2/ Tereny zabudowane 1925 - 1938
/zmiany ter. zamieszkałych po uzysk. zdjęć lotniczych/

3/ Stan użytkowania terenu /ewent./ z uwzględnieniem materiałów Wojew.Kom.Klasyf. /Wartość użytk.gleb./

4/ Stan własności /Własność wielka, - publ., - pryw./

Zamierzenia

1/ Szkic planu strefowego.

2/ Szkic układu komunikacyjnego
drogi kołowe
drogi kolejowe
drogi wodne.

L:25.000

Okręg naftowy Drohobycza i Borysławia

I. 1/ Stan istn. podziału
2/ " " zabudowania
3/ " własności
4/ " urządzeń terenu /wyposażenie/
5/ Warunki geologiczne

II. Szkic zamierzeń

Układ komunikacyjny

Układ stref.użytk,

II. Pomiary i plany zabudowania

W dziale pomiarów wobec nieprzyznania przez Związek Miast, poza Drohobyczem i Borysławiem, kredytów w bieżącym roku innym miastom, nie przewiduje się rozpoczęcia nowych prac w miastach.-

Nadesłane przez „Fotolot" zdjęcia gmin podmiejskich zostaną przepracowane na fotomapy w około 30%.-

Plany zabudowania

Ukończenie planów zabudowania dla Iwonicza i Zaleszczyk - opracowywanie planów zabudowania miast Przemyśla, Czortkowa, Borysławia, Tarnopola, - rozpoczęcie planów zabudowania dla Brzeżan, Buczacza, Sanoka.-

Przygotowanie „programów dyspozycyjnych" na przygotowanych tymczasowo drogą reprodukcji w skali 1:4.000 podkładach dla 12 osiedli regionu ścisłego.-

------ ooOoo ------

Przewodniczący Komisji
Regionalnego Planu Zabudowania
Okręgu Lwowskiego:

/Inż. Władysław Matzke/

SCHEMAT ZASIĘGÓW OPRACOWAŃ BIURA REGIONALNEGO PL. ZAB. OKR. LWOWSKIEGO

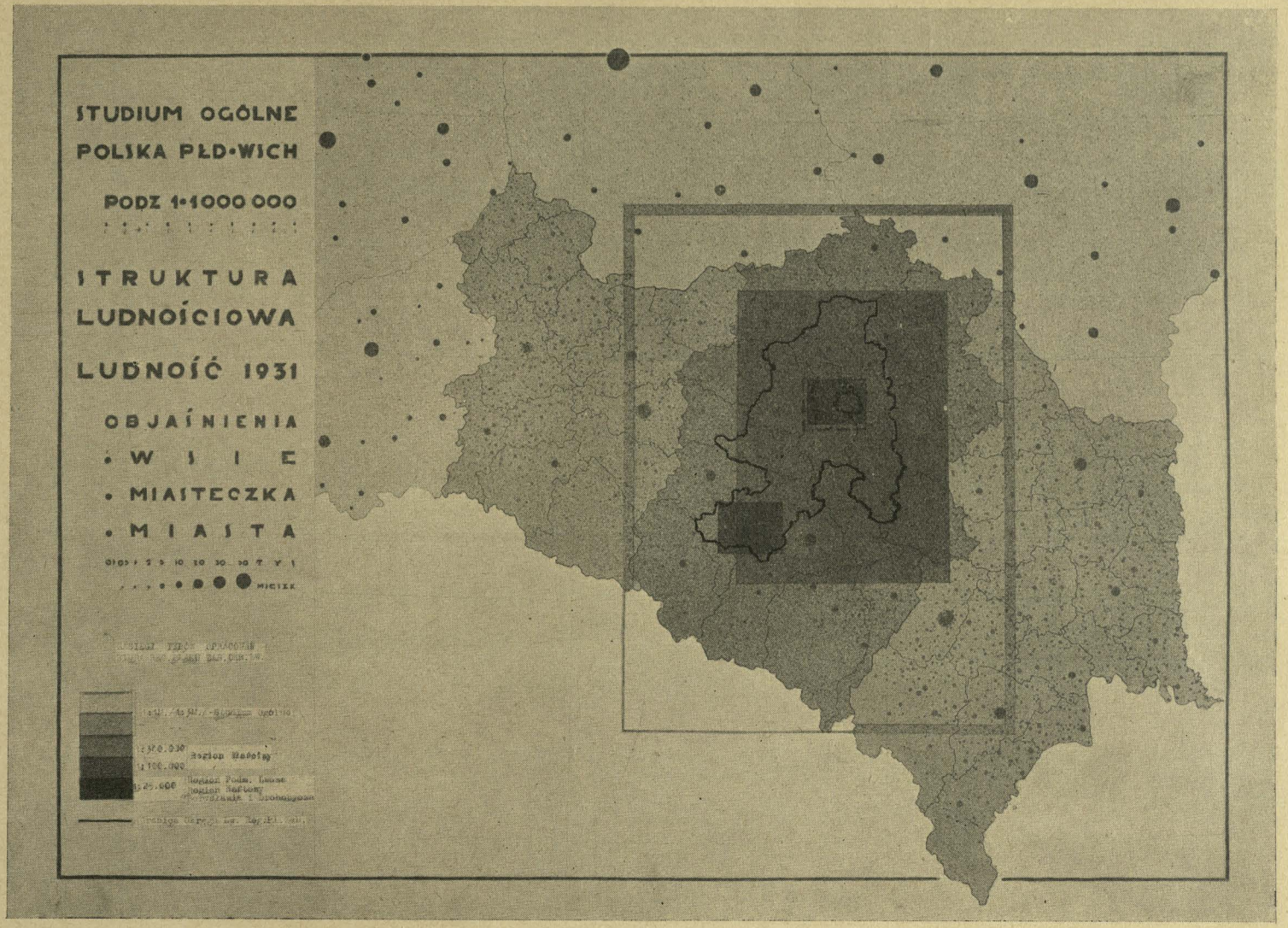

212

Komisja Regionalnego Planu
Zabudowania Okręgu Lwowskiego
Lwów, ul.Karmelicka 2.III.p.

P o r z ą d e k O b r a d

2-go zebrania Komisji Regionalnego Planu Zabudowania Okręgu Lwowskiego w dniu 27.czerwca 1939 r.

1/ Otwarcie zebrania przez P.Wojewodę Lwowskiego.

2/ Zagajenie Przewodniczącego Komisji.

3/ Odczytanie protokołu z pierwszego zebrania Komisji.

4/ Komunikat: „O stanie badań krajowych i powiązania Ziem Południowo-Wschodnich ze strukturą planu krajowego" Mgra Stanisława Malessy - Naczelnika Biura Planowań przy Gabinecie Pana Wicepremiera.

5/ Sprawozdanie z działalności Przewodniczącego i Biura za rok 1938/1939 i zaakceptowanie przez Komisję.

6/ Sprawozdanie z zamknięcia rachunkowego za rok 1938/1939 i zaakceptowanie przez Komisję.

7/ Referaty: a/ O studium ogólnym Małopolski Wschodniej - Dr.Franciszek Uhorczak

b/ Regionalny plan zabudowania i planowania miast Inż.Zbigniew Wzorek.

8/ Uchwalenie programu prac na rok 1939/1940.

9/ Uchwalenie preliminarza budżetowego na rok 1939/1940.

10/ Sprawa granic regionu, środków finansowania działalności Komisji i Biura.

11/ Wolne wnioski.-

Przewodniczący Komisji
Regionalnego Planu Zabudowania
Okręgu Lwowskiego

/Inż.Władysław Matzke/

Przewodniczący Komisji
Regionalnego Planu Zabudowania
Okręgu Lwowskiego
Lwów, ul.Karmelicka 2.III.p.

L. B.R. 680 ex 1939.- We Lwowie, dnia 10.czerwca 1939 r.

Do

JWielmożnego Pana

Dra. HORNUNGA Zbigniewa

Konserwatora na Województwo lwowskie, stanisławowskie
i tarnopolskie

we/ Lwowie

Drugie zebranie Komisji Regionalnego Planu Zabudowania Okręgu Lwowskiego odbędzie się dnia 27.czerwca 1939 r. w sali sesyjnej Lwowskiego Urzędu Wojewódzkiego /I.p./, na które JWPana zapraszam uprzejmie.-

Początek zebrania o godzinie 10·30.-

Przewodniczący Komisji
Regionalnego Planu Zabudowania
Okręgu Lwowskiego

/Inż.Władysław Matzke/

Załączniki:

1. Porządek obrad.
2. Sprawozdabie za rok 1938/1939.
3. Program prac na rok 1939/40.
4. Sprawozdanie budżetowe za r.1938/39.
5. Preliminarz budżetowy na rok 1939/40.

URZĄD WOJEWÓDZKI LWOWSKI
Weszło dn. 19 CZER. 1939
L. Kk 5/2 Zał. ....
WAGA ....

SPRAWOZDANIE

z czynności Biura Regionalnego Planu Zabudowania Okręgu Lwowskiego w okresie budżetowym 1938/1939 r.

---- ooOoo ----

DZIAŁ I.

Studia regionalne

W programie prac, przedstawionym Komisji Regionalnego Planu Zabudowania Okręgu Lwowskiego na rok 1938/1939 przewidywano kontynuowanie prac, rozpoczętych w pierwszym roku działalności Biura w założeniu zakończenia w tym roku pierwszego etapu zbierania materiałów i przepracowania tych materiałów dla ustalenia najważniejszych zagadnień regionu.

a. Studium ogólne Małopolski Wschodniej.

Zgodnie z programem ustalonym w r.1938 zostały przeprowadzone dalsze tematy, zamykając całość studium a to :

Struktura gospodarstw rolnych
Podział powierzchni powiatów
Powierzchnia zasiana 5 ziemiopłodami
Użytkowanie powierzchni
Hodowla zwierząt domowych
Świadectwa przemysłowe
Przewozy kolejowe.-

Tematy te po przygotowaniu wyciągów statystycznych, przepracowaniu ich do formy ujęcia całości studium, zostały ujęte graficznie w dalszych 110 szkicowych mapkach w skali 1:3 mil., oraz 30 wykresach i zostaną następnie ujęte w skali 1:1 mil.-

Tym samym studium to zostaje zakończone a po uzupełnieniu produkcją górniczą, zaopatrzeniem w węgiel, zakładami energetycznymi, rozmieszczeniem przemysłu i ośrodkami handlowymi. Biuro przepracuje syntezę powyższych zagadnień dla elaboratu opisowego.-

Studium ogólne już w formie obecnej jest wykorzystywane dla wszelkich prac na terenie Województwa lwowskiego i tarnopolskiego przy pracach nad regionem właściwym, gminami podmiejskimi, okręgiem naftowym, planami zabudowania poszczególnych miast jak i specjalnymi zagadnieniami.- Nowoutworzone Biuro Okręgu Sandomierskiego zużytkowało sposób ujęcia i formę przepracowania kartograficznego tematów studium ogólnego przez wykona-

nie dla siebie kopii wszystkich plansz w skali 1:1 M oraz większość mapek 1: 3 M. Szereg tych plansz zostało uzupełnionych dla zasięgu obszaru C.O.P. stosowanym w tut. Biurze sposobem ujęcia.

W drugim etapie prac studium ogólnego rozpoczęto na podstawie plansz szczegółowych opracowanie zagadnień gospodarczych i ludnościowych w formie kartogramów syntetycznych.-

b. Region właściwy.

Równolegle ze studium ogólnym prowadzono w dalszym ciągu studium regionu właściwego a to przez zbieranie materiałów przepracowania statystyczne i opracowania graficzne na mapach podkładowych w skali 1:100.000 /zasięg 6 powiatów/.-

Opracowane tematy w okresie od 1.IV.1938 do 1.VI.1939 r.

1. Mapa nakładka: działy wodne i trasa kanału Wisła-Dniestr.
2. Mapa nakładka: osadnictwo /tereny zamieszkałe/.
3. Zmiany osadnictwa /terenów zamieszkałych 1870 - 1930/.
4. Uzupełnienie mapy zmiany terenów leśnych.
5. Szkic komunikacji głównej /istniejący i projektowany/.
6. Mapa odległości czasowych od stacji kolejowych /dla Lwowa/, w skali 1:300.000 /21 powiatów/.
7. Przygotowanie podkładu gromadami.
8. Wykończenie i uzupełnienie mapy gęstości zaludnienia.
9. Wykończenie i uzupełnienie mapy zmiany ludności /1921 - 1931/.
10. Ilość ludności na 100 km. użytków rolnych.
11. % użytków rolnych.

12. % gruntów omych /po przygotowaniu kartotek gromadami/.
13. Mapa wysokościowa /hypsometria/.
14. Mapa lasów i dróg bitych.-

c. Region podmiejski Lwowa 1:25.000.

15. Mapa użytkowania terenu.
16. Mapa lasów, majątków leśnych.
17. Tereny podmokłe i łąki.
18. Tereny zamieszkałe /ewent do uzupełnienia/
19. Mapa administr.
20. Hypsometria.
21. Granice dorzeczy.-

d. Okręg naftowy Drohobycza i Borysławia.

22. Lasy, sieci dróg i osiedla.
23. Granice dorzeczy.
24. Hypsometria.
25. Szkolnictwo: /pow.drohobycki/ rozmieszczenie szkół.
26. Szkolnictwo: " " ilość dzieci w latach 1921, 1931, 1937 i stopień szkoły.
27. Szkolnictwo: /pow.gródecki / rozmieszczenie szkół.
28. Zaopatrzenie w wodę /wyciąg z mat. Urzędu Woj./

Kolejność wykonania przepracowania wymienionych powyżej zagadnień ustalono, uwzględniając a/ przydatność poszczególnych opracowań do przygotowania bezpośrednich wniosków w bieżących sprawach oraz b/ możliwości uzyskania źródłowych materiałów

do opracowania tych tematów.-

Rozpiętość skali w opracowaniu poszczególnych zagadnień od skali 1:1 M do skal większych 1:100.000 i 1:25.000 pozwala na szczegółową analizę stanu obszaru regionu ścisłego /obejmującego 6 powiatów/, z uwzględnieniem w ogólnym zarysie jego zaplecza.-

Opracowane w okresie od 20.IV.1938 tematy jako uzupełnienie prac już wykonanych, dotyczą:

I. Warunków naturalnych /warunków podłoża - mapy Nr.1, 16/.

II. Stanu urządzenia i zagospodarowania terenu /mapy Nr.2, 6, 11, 12, 17/.

III. Strukturę ludnościową /mapy Nr.8, 10, 13, 14, 15/, oraz

IV. zmian dokonywujących się w terenie i obrazujących stopień dynamiki rozwojowej /mapy Nr.3, 4, 9/.

Analiza stanu istniejącego - warunków i natężenia zmian pozwoli na sprecyzowanie wniosków, zmierzających do regulowania zagadnień rozwojowych: ochrony obszarów ulegających nadmiernym niecelowym zmianom oraz ustalenia charakteru przeznaczenia i wyzyskania obszarów, posiadających warunki naturalne jednakże w obecnym czasie niedostatecznie względnie niewłaściwie użytkowanych. /Zagadnienie wylesień mapa Nr.4, kierunki rozwoju osiedli i miast mapa Nr.3.- Stan zamieszkania i udostępnienia terenu mapa Nr.6 i 1/.- W opracowaniu są obecnie mapy syntetyczne - zestawcze podanych powyżej tematów oraz mapy stref ogólnego przeznaczenia, w których przyjęto zasadę podkreślenia przeważających funkcji: pracy, mieszkania i wypoczynku /region ścisły 6 pow./.-

D Z I A Ł II.

Pomiary i plany zabudowania miast.-

W dziale studiów regionalnych jak przedstawiono w poprzedniej części sprawozdania Biuro prowadziło prace poza studium ogólnym, - wyłącznie na terenie wyznaczonym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych tj. dla powiatów bóbreckiego, gródeckiego, lwowskiego, rudeckiego, żółkiewskiego, drohobyckiego przy uwzględnieniu potrzebnego tła obejmującego 21 pow. woj. lwowskiego. Natomiast w dziale pomiarów i planów zabudowania, wobec nieutworzenia w r.1938 Biura Sandomierskiego, nieobjęcia działalnością Biur Regionalnych Województwa Tarnopolskiego a wreszcie wobec braku przez długi okres czasu, referenta dla spraw pomiarowych w Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim - Biuro Lwowskie zajęło się organizacją pomiarów na terenie całego Woj.Tarnopolskiego i Lwowskiego łącznie z C.O.P.-

Na terenie Okręgu Centralnego Biuro Lwowskie prowadziło prace organizacyjne czasowo na zlecenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do chwili utworzenia Biura sandomierskiego.-

Organizacja pomiarów miast na terenie Województwa tarnopolskiego i lwowskiego jest ujętą w formie sporządzania pomiarów szczegółowych, obejmujących całokształt prac pomiarowych łącznie z odgraniczeniami parcel. Mimo znaczniejszych kosztów forma ta została zadecydowana celem uniknięcia powtarzania prac

pomiarowych dla różnych celów /planów zabudowania, katastru, hipoteki projektów dróg i urządzeń sanitarnych itp. a to na skutek przychylnego stanowiska p.Naczelnika działu pomiarów w Izbie Skarbowej inż.Strzygowskiego, w związku z czym część pomiarów jak triangulacja, częściowo zdjęcia sytuacyjne, odgraniczenia parcel wykonuje Izba Skarbowa we własnym zakresie i z własnych kredytów, co wpływa wydatnie na zmniejszenie kosztów, pokrywanych przez Zarządy Miejskie.-

a/ P o m i a r y /Województwo Lwowskie/.

Program prac pomiarowych uzgodniony z Urzędami Wojewódzkimi i Związkiem Miast został dostosowany do wysokości kredytów, przydzielonych na ten cel przez Związek Miast.-

Jak wynika z zestawienia przydziału kredytów główny nacisk tak w ubiegłym roku jak i w bieżącym roku został położony na podciągnięcie pomiarów i planów zabudowania miast Okręgu Centralnego.-

W roku sprawozdawczym w dalszym ciągu prowadziły pomiary na terenie woj. Lwow. miasta Borysław, Przemyśl /przewidywane ukończenie z końcem bież. roku budżetowego/, Rzeszów /pomiary zakończone w obrębie granic administr./, - które zaczęły pomiary w poprzednich latach.-

Rozpoczęto w r.1938 pomiary miast w Drohobyczu, Truskawcu a na terenie C.O.P. w Tarnobrzegu, Rozwadowie, Nisku, Rudniku i Leżajsku.- Przeworsk - pomiary zorganizowane w jesieni 1938 r, rozpoczęto w kwietniu 1939 spowodu niewykonywania w je-

sieni 1938 r. triangulacji przez Izbę Skarbową.-

W Drohobyczu i Truskawcu ujęto pomiary pod jednolitym kierownictwem w połączeniu z Borysławiem w formie, zastosowanej dotychczas przez Zarząd Miejski m.Borysławia.-

W miastach okręgu centralnego a to Tarnobrzegu, Rozwadowie, Rudniku, Nisku i Leżajsku zastosowano metodę zdjęć lotniczych, a w okresie sprawozdawczym zlecono na podstawie przetargów wykonanie podkładu geodezyjnego. Po ukończeniu pomiarów bezpośrednich fotozdjęcia zostaną przepracowane w bieżącym roku przez katedrę fotogrametrii na fotomapy.-

W Jarosławiu i Sanoku, wobec przydzielenia stosunkowo niskich kredytów a w związku z tym możnością uzyskania przez te miasta podkładów pomiarów najwcześniej w okresie 3 - 5 lat, zdecydowano tymczasowe przygotowanie map dla celów opracowania planów zabudowania z materiałów, posiadanych przez Zarząd Miejski jak aktualizowane mapy katastralne, fragmentaryczne zdjęcia sytuacyjne i wysokościowe, wykonane we własnym zakresie dla innych celów /jak projekty wodociągów, kanalizacji itp./.-

Plany te tzw. „zestawcze", opracowane dla m.Jarosławia przez inż.Marszałka a w Sanoku we własnym zakresie, zostaną w najbliższym czasie wykorzystane do opracowania planów zabudowania.-

Stosunkowo szczupłe kredyty przydzielane na pomiary miast, a wpływające na mnogół powolne tempo organizacyjne, powodowały konieczność prowizorycznego uregulowania zagadnień urbanistycznych w szeregu mniejszych miast, które ze względu na słabą sytuację finansową nie mogą wykonywać pomiarów we własnym zakresie - a przydzielenia kredytów na ten cel mogą się spodziewać dopiero

w dalszej kolejności po skończeniu pomiarów przez pierwszą grupę miast tj. w okresie 3 - 6 letnim.-

W związku z tym Biuro przewiduje opracowanie dla miast Chodorowa, Żółkwi, Rawy Ruskiej, Janowa, Gródka Jagiellońskiego, Winnik, uzdrowiska Niemirowa i Szkła, letnisk Brzuchowic i Zimnej Wody na razie tzw. „programów dyspozycyjnych", wykonywanych na podkładach uzyskanych z pomniejszenia drogą fotograficzną do skali 1:4.000 aktualizowanych map katastralnych, zdjęć sytuacyjnych, sporządzonych przez Izbę Skarbową w skali 1:1.000, fragmentarycznych zdjęć wysokościowych względnie uzupełnionych niwelacją charakterystycznych punktów wysokościowych /ciągi i skrzyżowania ulic/.

Ujęcie to zostało zasadniczo zaaprobowane przez Min. Spr.Wewn. /pismo L.B.O.S.23 z dnia 9.stycznia 1939 r.-/ a Biuro zleca kolejno wykonanie reprodukcji i matryc.-

-------ooOoo-------

Województwo Tarnopolskie

Na terenie Województwa Tarnopolskiego w roku sprawozdawczym ukończyły pomiary m. Tarnopol, Brzeżany, Czortków i częściowo Zaleszczyki, - rozpoczęły i wykonują pomiary m. Złoczów i Buczacz.-

Centralny Okręg Przemysłowy.

Na skutek zlecenia Min.Spr.Wewn. Biuro zajęło się organizacją pomiarów miast na terenie C.O.P. w granicach Województw lwowskiego i krakowskiego.-

W pierwszej kolejności zostały objęte programem prac miasta, wyznaczone przez Min.Spr.Wewn. Tarnobrzeg, Rozwadów, Nisko, Rudnik, Leżajsk z Województwa Lwowskiego, a Tarnów, Mielec, Dębica, Jasło z Województwa krakowskiego.-

Celem uzyskania możliwie w najkrótszym czasie odpowiednich podkładów dla opracowania planów zabudowania, wykonano zdjęcia lotnicze przez „Fotolot" miast Rozwadowa, Niska, Rudnika i Leżajska. Na konferencji zwołanej dnia 9.sierpnia 1938 r. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych zdecydowano dla tych miast wykorzystanie zdjęć lotniczych i przepracowanie na fotomapy w skali 1: 4.000 przez katedrę fotogrametrii Politechniki Lwowskiej, dla Tarnobrzega wykorzystanie zdjęć lotniczych W.I.G. w skali 1:12.000 i przepracowanie tych zdjęć na fotomapy przez „Fotolot" w skali 1:5.000.-

Wykonanie podkładów geodezyjnych zostało zlecone na podstawie rozpisanych przetargów poszczególnym prywatnym inżynierom mierniczym, którzy ukończą swe prace w okresie czerwca, lipca br.- Ukończenie prac, związanych z wykonaniem fotomap i odpowiedniej ilości odbitek przewiduje się na koniec br.-

Pracami tymi zajmie się w dalszym ciągu Biuro Regionalnego Planu Zabudowania Okręgu Sandomierskiego.-

Dla miast C.O.P. na terenie Województwa Krakowskiego uzgodniono na powyżej podanej konferencji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych kontynuowanie prac rozpoczętych przez Urząd Wojewódzki Krakowski przez aktualizację map kastralnych i uzupełnienie zdjęciami wysokościowymi.-

b/ Plany zabudowania.

Znaczna część przewidywanych do opracowania planów zabudowania w r.1937/1938 została rozpoczętą dopiero na podstawie podpisanych umów z końcem roku budżetowego 1938/1939. Zwłokę w rozpoczęciu prac spowodowało z jednej strony wykańczanie pomiarów przez poszczególne samorządy i przygotowanie odbitek, z drugiej strony uzgadnianie tekstu umów z Zarządami Miejskimi, Urzędami Wojewódzkimi i Związkiem Miast.-

Poza umowami zawartymi w ubiegłym roku dla Iwonicza, Zaleszczyk i Przemyśla z końcem okresu budżetowego Biuro podpisało umowy z Zarządami Miast względnie uzdrowisk: Borysławia, Tarnopola, Niemirowa, Czortkowa - i jest w trakcie opracowywania tych planów, - a Zarządom Miejskim w Brzeżanach, Sanoku, Buczaczu i Jarosławiu Biuro przesłało wzory umów do uzgodnienia i przewiduje podpisania umów i rozpoczęcia prac w najbliższym czasie z wyjątkiem planów zabudowania m.Jarosławia, które będą opracowywane przez Samdomierskie Biuro Regionalne.-

Pozatem z miast Województwa Lwowskiego opracowuje miasto Lwów plany zabudowania we własnym zakresie, a miasta Rzeszów i Krosno zleciły opracowanie planów prywatnym inżynierom urbanistom.-

Stan prac nad planami zabudowania dla poszczególnych miast:

1/ Iwonicz — Umowa zawarta w lutym 1938 r.- Program wraz ze szkicem planu zabudowania został po zaopiniowaniu przez Komisję Rzeczoznawców Związku Miast Polskich, przesłany do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do zaaprobowania dnia 16.marca 1939 r. - zwrócony w kwietniu.-

2/ Zaleszczyki — Umowa zawarta dnia 11.kwietnia 1938 r.- Program ze szkicem planu zabudowania przesłany do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do zaaprobowania dnia 16.marca 1939 r. - zwrócony Biuru 30.maja 1939 r.-

3/ Przemyśl — Umowa zawarta dnia 1.lutego 1938 r.- Wobec dostarczenia na razie przez Zarząd Miejski podkładów w skali 1:10.000 Biuro ograniczyło się do opracowania „programu wstępnego wraz ze szkicem dyspozycyjnym".- Ukończona praca została przesłana Zarządowi Miejskiemu m.Przemyśla.-

Po ukończeniu pomiarów i uzyskaniu podkładów w wymaganej ustawowo skali /koniec 1939, początek 1940/ Biuro przystąpi do opracowania właściwego szkicu planu zabudowania.-

4/ Czortków — Umowa zawarta dnia 1.listopada 1938 r.- W trakcie zbieranie i opracowywanie materiałów do programu planu zabudowania.-

5/ Borysław — Umowa zawarta w marcu 1939 r.- jak pod 4/.-

6/ Tarnopol — Umowa zawarta dnia 28.kwietnia 1939 r. - jak pod 4/.-

7/ Niemirów — Umowa w podpisie.- jak pod 4/.-

Oprócz planów zabudowania, opracowywanych dla powyżej podanych miast, Biuro opracowało szkice względnie plany zabudowania dla części osiedli:

1/ Plan zabudowania bloku handlowego w Tarnopolu przy ulicy Mickiewicza.-

2/ Szkic planu zabudowania części miasta tzw. „Duczki" w Borysławiu przy ul.Trzeciego Maja.-

3/ Szkic planu zabudowania bloku mieszkalnego w Przemyślu przy ul.Mickiewicza.-

4/ Szkic zabudowania terenów przy nowym budynku Starostwa w Tarnobrzegu i Rudkach.-

------ ooOoo -------

313

D Z I A Ł III.

S p r a w y r ó ż n e

a/ Biuro równolegle z prowadzonymi pracami opracowuje opinie z działu urbanistycznego dla Urzędu Wojewódzkiego, Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego, dla Wydziałów Powiatowych i dla Zarządów Miejskich, dla których opracowuje się plany zabudowania miast.-

W okresie 1938/1939 wydano opinij	dla Urzędu Woj.	- 47
	dla Wydz.Pow.	- 29
	dla Zarz.Miej.	- 129
	R A Z E M :	205

Ponadto Biuro współpracowało przy ustalaniu strefy interesów dla miasta Przemyśla, przy opracowaniu norm min. działek bud. dla m.Przemyśla, jak również zaopiniowało normy o min. działkach budowl. dla miast Województwa Lwowskiego.

Oprócz opracowanych planów zabudowania fragmentów osiedli, podanych w dziale „Plany zabudowania" Biuro opracowało szkic fragment. rozwiązania terenów przy ulicy Rybackiej we Lwowie /dla Urzędu Wojew./, szkic urządzenia rynku w Buczaczu, szkic zabudowania spalonej części m.Przeworska, szkic rozwiązania otoczenia kościoła w Krośnie, szkice dyspozycyjne schematu komunikacji m.Janowa.-

b/ W porozumieniu z Urzędem Wojewódzkim Biuro przygotowuje program prac, związanych z przewidywaną budową zapory wodnej w Solinie.-

c/ Z Zarządem Miejskim we Lwowie współpracuje Biuro przy organizacji prac wstępnych /projekt/ budowy kanału Bałtyk - Morze Czarne.-

d/ W porozumieniu z Urzędem Wojewódzkim opracowało Biuro wniosek w sprawie podciągnięcia osiedli podmiejskich pod art.53 ustawy budowlanej.-

/Lwowski Dziennik Wojewódzki Nr.9 z dnia 1.maja 1939 r./

e/ Wniosek w sprawie opiniowania przez Biuro zamierzeń Zarządów Miejskich, dotyczących budowy objektów o charakterze użyteczności publicznej, polityki terenowej itp.-

------- ooOoo -------

Załatwionych spraw przeprowadzonych przez dziennik podawczy 1.133.-

------- ooOoo -------

Przewodniczący Komisji
Regionalnego Planu Zabudowania
Okręgu Lwowskiego:

/Inż.Władysław Matzke/

SPRAWOZDANIE

z wykonania budżetu za rok 1938/1939.-

----- ooOoo ------

Preliminarz budżetowy na rok 1938/1939 przedstawiony na pierwszym posiedzeniu Komisji Regionalnej przewidywał w pozycji wpływów kredyty, przyznane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oraz kredyty wpływające na konto Komisji za opracowywanie przez Biuro planów zabudowania miast dla Zarządów Miejskich.-

Zmniejszenie wpływów zostało spowodowane niepodpisaniem umów z szeregiem miast z początkiem roku 1938 w związku z uzgadnianiem tekstów umów z Urzędem Wojewódzkim Tarnopolskim i Związkiem Miast Polskich.-

Kwota wpływów za cały okres 1938/1939 wyniosła: 136.281'58 zł. zamiast przewidywanej kwoty 147.500 zł.-

I. Wpływy :

1.	Pozostałość z r.1937/1938 ..... /kredyt przeznaczony na pokrycie kosztów zdjęć lotniczych/	16.523.63 zł.
2.	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych	75.200.-- zł.
3.	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na C.O.P. ..	8.000.-- zł.
4.	Zarząd Miejski Lwów ..... /na plan zabudowania gmin podmiejskich/	15.000.-- zł.
5.	Komisja Uzdrowiskowa Iwonicz ..... /2-ga rata na opracowanie planu zabudowania/	2.000.-- zł.
6.	Zarząd Miejski Brzeżany ..... /pozostała należność na oprac. proj. urb. rozwiązania rynku/	1.400.-- zł.
7.	Zarząd Miejski Przemyśl ..... /częściowo wynagrodzenie za opracowanie programu wstępnego planu zabudowania/	3.499.-- zł.
8.	Zarząd Miejski Zaleszczki ..... /1-sza rata za opracowywanie planu zabud./	2.500.-- zł.
9.	Zarząd Miejski Czortków ..... /za opracowywanie planów zabudowania/	5.000.-- zł.
10.	Zarząd Miejski Tarnopol ..... /za opracowywanie planów zabudowania/	1.000.-- zł.
	do przeniesienia :	130.122.63 zł.

z przeniesienia :	130.122.63 zł.
11. Fundusz Pracy na zdjęcia lotnicze gmin podmiejskich	5.000.-- zł.
12. Tymczasowy Wydział Samorządowy ..... /za szkic parcelacji terenów w Tarnopolu/	120.-- zł.
13. Powszechny Bank Związkowy ..... /za szkic parcelacji terenów w Przemyślu/	500.-- zł.
14. Zarząd Miejski w Winnikach ..... /za szkic regulacyjny - zwrot kosztów własnych/	97.70 zł.
15. Miejska Komunalna Kasa Oszczędności ..... / % za rok 1938/	441.25 zł.
R A Z E M :	136.281.58 zł.

II. W y d a t k i :

a/ s t a ł e :

1. Przewodniczący Komisji	3.600.-- zł.
2. Kierownik Biura	11.880.-- zł.
3. Zastępca Kierownika Biura	8.700.-- zł.
4. Doradca urb.	3.000.-- zł.
do przeniesienia :	27.180.-- zł.

z przeniesienia :	27.180.-- zł.
5. Inżynier mierniczy /stały/	3.600.-- zł.
6. Kancelaria ..... /maszynista 200 zł., buchalter 200 zł., woźny 110 zł./	6.120.-- zł.
7. Prace zlecone	1.346.64 zł.
8. Lokal. światło, opał, telefon	1.123.23 zł.
9. Koszta podróży, diety	3.221.04 zł.
10. Przybory kreślarskie, kancelaryjne, odbitki map, oprawa	674.22 zł.
11. Czasopisma, wydawnictwa, mapy	442.52 zł.
12. Komisja Regionalna	19.48 zł.
R A Z E M :	43.727.13 zł.

O b s a d a i p ł a c e p r a c o w n i k ó w

w poszczególnych działach.

b. s t u d i u m r e g i o n a l n e :

1. Studium Małopolski Wschodniej - 1 geogr.ekon. ..	6.000 zł.
2. Studium do regionalnego planu zabudowania 1 inżynier architekt, 1 technik	9.200 zł.
3. Plan zabudowania gmin podmiejskich 1 technik ...	3.000 zł.
4. Plan zabudowania okręgu naftowego 1 technik	3.000 zł.
R A Z E M :	21.200 zł.

c. P l a n y z a b u d o w a n i a m i a s t

1. Iwonicz - 1 inż. arch. przez 6 mieś.	3.000 zł.
2. Przemyśl - 1 inż. arch. przez 7 mieś.	5.400 zł.
3. Zaleszczyki - 1 inż. arch. przez 6 mieś.	3.000 zł.
4. Czortków - 1 inż.arch. przez 5 mieś.	2.500 zł.
R A Z E M:	13.900 zł.

U w a g a : Pracownicy, zajęci przy opracowywaniu planów zabudowania w okresie przerw /aprobowanie szkicu, uzgadnianie z władzami itp./ są zatrudniani w dziale studiów regionalnych, sprawach bieżących względnie przy fragmentach planów zabudowania miast.-

d. G m i n y p o d m i e j s k i e : /pomiary/ / w roku budżetowym nie wypłacono, wobec niedostarczenia przez "Fotolot" fotozdjęć/

e. Ś w i a d c z e n i a s p o ł e c z n e ..... 7.656.05 zł.

f. Z a k u p i n w e n t a r z a ..... 912.13 zł.

g. O r g a n i z a c j a pomiarów w miastach C.O.P.

Pobory inż. mierniczego i koszta przejazdów .... 8.000.-- zł.

h. P o z o s t a ł o ś ć na r.1939/1940 ..... 40.886.27 zł.

/ w tym 32.355·61 zł. na pokrycie kosztów fotozdjęć i przepracowania na fotomapy/

Z e s t a w i e n i e w y d a t k ó w

a/	stałe	43.721.13 zł.
b/	studia regionalne, opłata pracowników	21.200.-- zł.
c/	plany zabudowania miast, opłata pracown.	13.900.-- zł.
d/	pomiary gmin podmiejskich	-------.-- zł.
e/	świadczenia społeczne	7.656.05 zł.
f/	zakup inwentarza	8.000.00 zł.
g/	C.O.P.	8.000.00 zł.
h/	Pozostałość na rok 1939/1940	40.886.27 zł.
	R A Z E M :	136.281.58 zł.

Przewodniczący Komisji
Regionalnego Planu Zabudowania
Okręgu Lwowskiego:

/Inż.Władysław Matzke/

b. Wydatki

Lp.	Pozycja	Kwota	Objaśnienia do poz. budżetowej	Uwagi:
1.	Pobory:	94.360.-- zł.	do poz.: 1.	Przy planach zabudowania zatrudnieni:
2.	Koszta podróży, diety /ryczałt na podstawie 1938/1939/	5.000.-- zł.	Przewodn.Komisji á 300zł. 3.600 zł. Kierownik Biura 990 " 11.880 " Zastępca Kier.Biura 725 " 8.800 " Geograf ekon. .... 500 " 6.000 " Inż. miern. ..... 600 " 7.200 " Inż. arch. ..... 600 " 7.200 " 4 inż.arch. ..... 500 " 24.000 " 2 techników á .... 250 " 6.000 " 2 " á .... 200 " 4.800 " 3 " á .... 160 " 5.760 " kancelista á .... 200 " 2.400 " buchalter á .... 200 " 2.400 " woźny ..... á .... 110 " 1.320 " doradca urb. ..... 250 " 3.000 " 94.360 zł.	3 inż. arch. / 1 á 600 zł. 2 á 500 zł./ 1 technik / 200 zł./ 2 pomoc. /á 160 zł./
3.	Prace zlecone	2.400.-- zł.		
4.	Lokal, światło, opał, telefon	5.200.-- zł.		poz. 2,3,4,5,6 w 50% tj. 9.300 przypada na koszta opracowania planów zabudowania miast.
5.	Przybory kreślarskie i kancelaryjne /ryczałt na podst. 1938/1939/	3.000.-- zł.		
6.	Zakup inwentarza /ryczałt na podstawie 1938/1939/	2.500.-- zł.		
7.	Komisja reg.	570.66 zł.		Świadczenia za pracowników zajętych przy planach zabudowania 3.500 zł.-
8.	Zdjęcia lotnicze gmin podmiejs.	32.355.61 zł.	do poz.: 4. Lokal á 300 zł. ..... 3.600 zł. Telefon ..... 650 zł. Opał ..... 750 zł. Światło ..... 200 zł. 5.200 zł.	Suma obciążeń na plany zabudowania: 38.240 zł.
9.	Swiadczenia społeczne	9.000.-- zł.		
		154.386·27 zł.		

Przewodniczący Komisji
Regionalnego Planu Zabudowania
Okręgu Lwowskiego:

/Inż. Władysław Matzke/

P R O J E K T

p r e l i m i n a r z a b u d ż e t o w e g o

n a r o k 1939/1940

a. W p ł y w y

1. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych /dotacja/ ..... 65.000zł.
   pismo L.BO-20-143 z 26.IV.39.

2. Za opracowanie planu zabudowania
   z Zarządu m.Iwonicz ..... 2.500zł.

3. Za opracowanie planu zabudowania z Zarządu
   m.Zaleszczyki ..... 6.500zł.
   /umowa z 11.IV.1938 r./

4. Za opracowanie planu zabudowania z Zarządu
   m.Przemyśl ..... 3.500zł.
   /umowa z 1.IV.1938/

5. Za opracowanie planu zabudowania z Zarządu
   m.Czortków ..... 7.000zł.
   /umowa z dnia 1.XI.1938/

6. Za opracowanie planu zabud. z Zarządu
   m.Borysław ..... 13.000zł.
   /umowa z dnia 21.II.1939/

7. Za opracowanie planu zabud. z Zarządu
   m.Tarnopol ..... 12.000zł.
   /umowa z dnia 28.IV.1939/

8. Za opracowanie planu zabud. z Zarządu
   m.Niemirów ..... 4.000zł.
   /umowa w podpisie/

9. Pozostałość z r. 1938/1939 ..... 40.886zł.27gr.
   / w tym 32.355 zł.61 gr. na zdjęcia
   lotnicze gmin podmiejskich/

RAZEM : 154.386zł.27gr.

Stan i program ważniejszych robót konserwatorskich na obszarze Województwa Lwowskiego.

Z powodu minimalnych dotacyj ze Skarbu Państwa na cele ochrony zabytków, nie może tut. Oddział Sztuki w bieżącym roku podejmować żadnych większych prac konserwatorskich. ale ograniczyć się tylko do subwencjonowania niektórych ważniejszych robót. aby w ten sposób zachęcić posiadaczy tychże obiektów do wykonania koniecznych prac zabezpieczających. Niezależnie jednak od tego są przewidziane pewne kredyty z funduszów innych Ministerstw, a zwłaszcza Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które pozwolą przystąpić do odrestaurowania niektórych zabytkowych budynków będących własnością Państwa. Wkońcu drogą odpowiedniego nacisku na związki religijne i instytucje samorządowe, powiodło się uruchomić pewne roboty zmierzające do ochrony tego rodzaju obiektów wymagających natychmiastowej interwencji.-

Na terenie miasta Lwowa będą w dalszym ciągu kontynuowane przed kilku laty podjęte roboty około uporządkowania starych domów w śródmieściu. Zarząd miejski zamierza następnie kosztem około 40,000 zł. przeprowadzić konserwację dawnej baszty "prochowej" z XVI. w. na t. zw. "Wałach Gubernatorskich", a Szefostwo Budownictwa Wojskowego nadbudować wieżę b. kościoła PP. Klarysek z pocz. XVII. w., który w najbliższym czasie zamieniony zostanie na kościół Garnizonowy. Prócz tego będą prowadzone dalsze prace około odnowienia cennych malowideł ściennych kościoła OO. Jezuitów, wnętrze zaś pięknej kaplicy Seminarium duchownego obrz. łać. /b. klasztor PP. Karmelitanek Bosych z XVII. w./ otrzyma nową polichromję, dostosowaną do charakteru zabyt-

ku.-

Z robót na obszarze innych miast Województwa na pierwszy plan wysuwa się dokończenie restauracji skrzydła frontowego zamku w Zółkwi, zajętego przez Starostwo powiatowe. W toku opracowania znajduje się również szczegółowy projekt odbudowy zrujnowanej sali "balowej" na I. piętrze głównego skrzydła oraz rekonstrukcja pierwotnej fasady. Z wiosną bież. roku będzie następnie ustalony program restauracji dawnego zamku w Sanoku, po uprzednim odbiciu tynków i zbadaniu murów, jekoteż rozpoczną się odpowiednie roboty, o ile będą asygnowane potrzebne kredyty przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Na szczególną uwagę zasługuje dalej sprawa odnowienia pięknego pałacu Potockich z XVIII. w. w Krystynopolu, który niedawno z inicjatywy Oddziału Sztuki nabyty został przez Wydział powiatowy w Sokalu z przeznaczeniem na szkołę rolniczą. W razie przychylnej decyzji Ministerstwa W. R. i O. P. jeszcze w tym roku rozpoczną się planowe roboty, związane z nowym przeznaczeniem budynku.

Z zabytków budownictwa Kościelnego w ciągu bież. sezonu budowlanego będzie podjęta konserwacja kościoła parafialnego w Warężu z XVII. w. oraz nastąpi odnowienie fasad zewnętrznych cerkwi parafialnej w Drohobyczu/b, kościół OO. Karmelitów z pocz. XVIII. w./. Pozatym będą zakończone prace, związane z wymalowaniem gotyckiego prezbiterium kościoła parafialnego w Samborze i drewnianej cerkwi filialnej w Jaworowie. Wydano również stosowne zarządzenia celem doprowadzenia do należytego stanu synagogi w Przeworsku i Zółkwi z XVIII. w., wnętrze zaś renesansowej bożnicy w Przemyślu będzie pomalowane wedle projektu nagrodzonego na konkursie, który się odbył w jesieni ub. roku.

Z dziedziny ochrony zabytków budownictwa drzewnego wymienić należy prace konserwatorskie około starych cerkwi drew-

nianych w Rudce/pow. jarosławski/, Horodzowie/pow. rawski/, Sielcu /pow. samborski/, Załokciu/pow. drohobycki/, Czarnym Ostrowiu/pow. bobrecki/, Jasienicy Zamkowej/pow. Turczański/ i t. d. Roboty powyższe będą częściowo subwencjonowane z kredytów na konserwację Zabytków.

Wkońcu wspomnąć się godzi o rozpoczętych pracach około odnowienia starych kamienic w Jarosławiu, znajdujących się w rynku i przyległych ulicach oraz zamierzonej restauracji ratusza w Samborze z XVII. w., który przebudowany został w połowie ub. stulecia. Na osobną zaś wzmiankę zasługuje dalsza odbudowa zamku Sobieskich w Olesku, będącego w posiadaniu Tymcz. Wydz. Samorządowego w likwidacji, która obejmie przebudowę dachu oraz odnowienie fasad zewnętrznych.

Na wyżej wymienione roboty konserwatorskie przyznało Ministerstwo W. R. i O. P. w budżecie na rok bieżący następujące zasiłki:

1/Konserwacja kościoła parafjl. w Warężu.....1.000 zł.
2/Konserwacja cerkwi drewnianych.....1.000 zł.
3/Projekt odbudowy zamku w Olesku.....1.000 zł.

Ministerstwo Skarbu. Odpis z odpisu.

L.DOP/5284/III.

Warszawa,dnia 10.września 1927.r.

Okólnik w sprawie wadjów, kaucji i zaliczek.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej,Biura Sejmu i Senatu,Prezydjum Rady Ministrów,wszystkich Ministerstw, Najwyższego Trybunału Administracyjnego,Najwyższej Izby Kontroli, Generalnej Prokuratorji Rzeczypospolitej Polskiej,Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego,Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego i Głównego Urzędu Statystycznego.

.....

Przy przyjmowaniu przez władze i urzędy państwowe wadjów przy przetargach,kaucyj na zabezpieczenie umów ze Skarbem Państwa,oraz przy przyjmowaniu zabezpieczeń zaliczek,wydanych na dostawy rządowe, jak również udzielanych przez Skarb Państwa kredytów celnych,akcyzowych transportowych i innych,Ministerstwo prosi o stosowanie następujących przepisów:

§.1. Wadja winny być pobierane przy przetargach w wysokości od 1 % do 5 % ceny ofertowej i mogą być składane:

1/ w gotowiźnie,

2/ w płatnych okazicielowi książeczkach wkładkowych lub asygnatach kasowych wydanych przez instytucje uprawnione do tego na podstawie §.20.rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27.grudnia 1924.r./Dz.U.R.P.Nr.114.poz.1018/,

3/ w papierach państwowych i akcjach Banku Polskiego,obliczanych po kursie ogłaszanym przez Ministerstwo Skarbu,

4/ w innych papierach pupilarnych - w 75 % przeciętnej ceny giełdowej z ostatniego dnia notowań,

5/ w akcjach dopuszczonych do obrotów i notowań giełdowych na jednej co najmniej z giełd krajowych,obliczanych najwyżej w 50 % przeciętnej ceny giełdowej z ostatniego dnia notowań przyczem nie mogą być przyjęte akcje nienotowane w ciągu 15 dni przed dniem złożenia na wadjum,akcje budzące jakąkolwiek wątpliwość co do ich wartości lub łatwości zrealizowania,mogą być przyjmowane tylko z wyjątkową ostrożnością według oceny zniżonej według uznania odnośnej władzy lub urzędu poniżej 50 % giełdowej wartości tych akcyj,

6/ w listach gwarancyjnych /dokumentach poręki/ instytucyj kredytowych z zastrzeżeniem,że listy takie zostaną przychylnie zaopinjowane przez Ministerstwo Skarbu /Departament Obrotu Pieniężnego/ z punktu widzenia stanu interesów odnośnych instytucyj kredytowych,

7/ w wekslach z dwoma lub więcej podpisami /dwu lub więcej osób /firm/ wekslowo zobowiązanych./

Opinij zdolności kredytowej osób /firm/,które mają być wekslowo zobowiązane,o ile ich odnośna władza lub urząd nie posiada należy zasięgać w Ministerstwie Skarbu /Dep.Obr.Pieniężnego/.

./.

Norma w jakiej wadjum ma zabezpieczać cenę ofertową /1 % do 5 %/, zależną jest od uznania władzy lub urzędu przyjmującego wadjum z zastrzeżeniem, że od osób /firm/ poważnych i dobrze znanych instytucyj przyjmującej wadjum może być ono pobrane w stosunku niższym, w innych zaś wypadkach w stosunku wyższym, ewentualnie aż do wysokości 5 % ceny ofertowej.

Pobieranie wadjów w formie przewidzianej w p.p.6 i 7. może nastąpić tylko wyjątkowo jeżeli nie można uzyskać innych wartości przyczem wadja w wekslach mogą być pobierane tylko od osób /firm/ akredytowanych w Banku Polskim lub wogóle dobrze znanych z pomyślnego stanu interesów i z wywiązywania się z przyjętych zobowiązań bez zarzutu pod względem etyki kupieckiej.

§.2. Kaucje na zabezpieczenie umów winny być wymagane w wysokości zależnej od rozmiaru i znaczenia dostawy lub roboty oraz wysokości przewidzianej kary konwencjonalnej, jednak w stosunku nie niższym niż 5 % ceny umownej.

Kaucje mogą być składane w formie przewidzianej dla wadjów.

§.3. Na kaucje mogą być przyjmowane zabezpieczenia hipoteczne na nieruchomościach z takiem wyliczeniem, aby z poprzedzającemi je wpisami hipotecznemi mieściły się w 50 % do 75 % szacunkowej wartości odnośnych nieruchomości.

Na wadja /§.1./ zabezpieczenia hipoteczne mogąmbyć przyjmowane tylko od osób /firm/ będących w stałych stosunkach handlowych z odnośną władzą lub urzędem.

Szacunek nieruchomości może być przyjęty:

1/ według szacunków instytucyj kredytu długoterminowego, przyczem sumy szacunków przedwojennych winny być przerachowywane w stosunku 1 zł. w złocie = 0.375 rb.ros. = 0.95 kor.austr.węg. = 0.81 mk niem.-

2/ W razie braku szacunku instytucyj wymienionych w punkcie poprzednim według szacunku ustalonego przez władze skarbowe celem wymiaru podatku majątkowego zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15. listopada 1923.r./Dz.U.R.P.Nr.123.poz.996./

Wartość budynków o ile nie została uwzględniona w szacunkach wymienionych w p.p.1 i 2 niniejszego xxxxxxxxparagrafu, przyjmuje się w wysokości szacunku sporządzonego przez publiczny zakład ubezpieczeń.

W braku powyżej wskazanych danych szacunkowych, w b.zaborach pruskim i austrjackim szacunki mogą być przyjmowane na podstawie oceny zaprzysiężonych znawców sądowych, gdy oszacowanie takie ma charakter szacunku technicznego, to dla ostatecznego ustalenia szacunkowej wartości nieruchomości miarodajnym będzie końcowy wynik cyfrowy ekspertyzy, zmniejszony o 50 % o ile oszacowanie uskutecznione było z punktu widzenia wartości obiegowej szacowanego objektu, to ostateczny wynik może być przyjęty bez zmian, jako wartość danej nieruchomości.

W braku danych szacunkowych wymienionych w p.p.1 i 2 w b.zaborze rosyjskim, a również i w b.zaborach pruskim i austrjackim, mogą być przyjmowane szacunki, sporządzone przez kompetentne w odnośnych zakresach urzędy państwowe /np. Okręgowe Dyrekcje Robót Publicznych/.

./.

§.4. W razie możliwości przyjęcia szacunku nieruchomości w/g, oceny instytucyj kredytu,długoterminowego,publicznego zakładu ubezpieczeń /odnośnie do budowli /lub kompetentnego urzędu państwowego kaucja może być zabezpieczoną w 75 % szacunkowej wartości nieruchomości. W innych wypadkach kaucja może być zabezpieczona tylko w pierwszych 50 % szacunkowej wartości nieruchomości.

§-5. Przy zabezpieczeniu hipotecznem budynki bezwarunkowo winny być ubezpieczone od ognia. Na dowodzie ubezpieczenia winna być uczyniona wzmianka,uskuteczniona przez zakład ubezpieczeń na wniosek ubezpieczającego,że odszkodowanie pogorzelowe nie może być wypłacone bez zgody odnośnej władzy lub urzędu państwowego.

O ustanowieniu zabezpieczenia hipotecznego władza lub urząd państwowy zawiadamia zakład ubezpieczeń.

§.6. Zaliczki,wypłacone na dostawy i roboty rządowe oraz udzielone przez Skarb Państwa kredyty akcyzowe,celmd,transportowe i inne,winny być zabezpieczone według przepisów §§. 1-5 niniejszego okólnika.

§.7.Przy przyjmowaniu listów gwarancyjnych instytucyj kredytowych należy w każdym poszczególnym wypadku zwracać się o opinję do Ministerstwa Skarbu /Dep.Obr.Pieniężnego/.

Opinje o gwarancjach zagranicznych instytucyj kredytowych za towarzystwa żeglugi mogą być zbierane przez Urząd Emigracyjny bez odnoszenia się do Ministerstwa Skarbu.

§.8.Przy zasięganiu opinij o zabezpieczeniach wekslowych nie należy przesyłać weksli,lecz podać jedynie sumę,nazwiska osób,względnie nazwy firm,które mają być wekslowo zobowiązane oraz termin,do którego weksel ma służyć,jako zabezpieczenie.

Opinję o wekslowych zabezpieczeniach należności akcyzowych, kredytowanych fabrykom i rafinerjom cukru oraz rafinerjom nafty,winny być zbierane przez właściwe Izby Skarbowe bez odnoszenia się do Ministerstwa Skarbu.

§.9.Opinje Ministerstwa Skarbu o listach gwarancyjnych i wekslach wydane na podstawie zebranych przez Ministerstwo informacyj odnoszą się tylko do oceny zdolności kredytowej zaciągającego zobowiązanie zatem prawno - formalna strona zabezpieczenia /stylizacja listu gwarancyjnego,należyte wystawienie weksli i t.p./ winna być zbadaną przez władzę,względnie urząd występujący w charakterze strony.

§.10. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1.października 1927.r. i równocześnie uchyla okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 21.kwietnia 1925.r. L:872/DB/3 nie naruszając dotyczących tego samego przedmiotu,przepisów,zawartych w obowiązujących dotychczas rozporządzeniach specjalnych.

Minister Skarbu:

/-/ Czechowicz

528

MASTALSKI & KONDRATOWSKI

BIURO INŻYNIERSKIE i HANDLOWO-PRZEMYSŁOWE
SKŁADY MATERJAŁÓW BUDOWLANYCH
LWÓW, UL. 3. MAJA L. 2.

Konta bankowe:
Bank Gospodarstwa Krajowego we Lwowie
Bank Związku Spółek Zarobkowych we Lwowie
P. K. O. Nr. 153.645

Magazyny: ul. Balonowa 2
ul. Kulparkowska 66

Telefony:
Dział sprzedaży 2-67
Biuro szefów 72-67
Magazyny 42-21
Adres telegr.: „Maskond"

Materjały budowlane:
Cement, gips, dachówka, cegła ogniotrwała, papa, wapno, kafle, płytki posadzkowe, ścienne i t. d.

Własna fabryka cegieł, dachówek, fabryka kafli

Własna fabryka rur betonowych i schodów

Reprezentacje:
Fabryka maszyn ceglarskich
R. Raupach w Zgorzelicach

Fabryka kafli
Ks. Czartoryskiego, Szówsko

Fabryka wyrobów ogniotrwałych
Inż. Klepacki S. A.

Ruetz & Co.
Automatyczne urządzenia do zasilania pieców kręgowych

Zjednoczone fabryki cementu
„Centrocement"
Sprzedaż hurtowna

Lwów, dnia 27. lutego 1930 r.

JWielmożny Pan
Dr. Zbigniew H o r n u n g
Konserwator państwowy
L w ó w
Województwo II.p.

M/B.

Powołując się na rozmowę naszego p. Inż. Kondratowskiego z JWPanem Doktorem, pozwalamy sobie polecić naszą firmę do dostaw wszelkich materjałów budowlanych z wyjątkiem żelaza i drzewa.-

Posiadając własne wytwórnie i bezpośrednie reprezentacje poważnych fabryk, jesteśmy w możności dostarczać towary po cenach umiarkowanych na możliwie dogodnych warunkach zapłaty.-

Specjalnością naszą jest dostawa płytek posadzkowych i ściennych wraz z układaniem, roboty /posadzki i schody/ terrazzowe, dostawy cementu, wapna, dachówki, gipsu, roboty betonowe i brukarskie.-

Prosimy JWPana Doktora o łaskawą pamięć o nas i polecenie nas odnośnym Komitetom Budowy.-

Z góry serdecznie dziękując za spełnienie naszej prośby, kreślimy się

z wysokiem poważaniem
MASTALSKI i KONDRATOWSKI
Biuro inżynierskie i handlowo-przemysłowe
we LWOWIE.

Załączników: 5 prospektów

329

MASTALSKI i KONDRATOWSKI

SKŁADY MATERJAŁÓW BUDOWLANYCH

WŁASNA CEGIELNIA PAROWA, FABRYKA DACHÓWEK i FABRYKA KAFLI

BIURO:
LWÓW, UL. TRZECIEGO MAJA 2.
TELEFON Nr. 2-67. i Nr. 72-67

MAGAZYNY:
LWÓW, UL. BALONOWA Nr. 2.
TELEFON Nr. 42-21.
i ul. Kulparkowska 66.

POLECA:

swoje bogato zaopatrzone składy materjałów budowlanych do sprzedaży detajlicznej i wagonowej:

I.

Asfalt i ter — Asfaltowania
Papa dachowa i izolacyjna
Cegła murarska i dęta z własnej fabryki
Cegła ogniotrwała i zaprawa szamotowa
Cement
Wapno palone i gaszone
Dachówka tłoczona, ciągniona i gąsiory
Dachówka szklana
Gips murarski, sztukatorski i alabastrowy
Dyle gipsowe i korkolity
Izolacje do rur parowych
Klozety, pissoiry, wanny i urządzenia sanitarne i wodociągowe
Maty trzcinowe
Piece kaflowe, ciemne
Piece kaflowe na białej szamocie
Piece kaflowe białe krajowe i czeskie
Armatury do pieców i kuchni kaflowych
Piece żelazno-szamotowe
Płyty trzcinowe i gipsowe
Płytki posadzkowe, kamionkowe, krajowe i zagraniczne
Płytki porcelanowe do wykładania ścian
Płyty i krawężniki chodnikowe
Rury kamionkowe
Rury betonowe
Rurki drenowe
Szuter do betonów

Własna fabryka rur betonowych i schodów

Dostawa materjałów na budowę na żądanie własnymi zaprzęgami.

II.

ODDZIAŁ MASZYNOWY:

Maszyny dla przemysłu ceglarskiego światowej marki R. Raupach
Formy do rur i pustaków
Maszyny do dachówek cementowych
Maszyny do tłuczenia kamieni

Jako firma o wielkim zakresie handlowym gwarantujemy P. T. Odbiorcom nie tylko skrzętną obsługę i dobroć materjałów, ale także kalkulację opartą na uczciwych zasadach kupieckich.

Z poważaniem
MASTALSKI i KONDRATOWSKI
Biuro inżynierskie i handlowo-przemysłowe.

330

MASTALSKI i KONDRATOWSKI

SKŁADY MATERJAŁÓW BUDOWLANYCH

WŁASNA CEGIELNIA PAROWA, FABRYKA DACHÓWEK i FABRYKA KAFLI

BIURO:
LWÓW, UL. TRZECIEGO MAJA 2.
TELEFON Nr. 2-67. i Nr. 72-67

MAGAZYNY:
LWÓW, UL. BALONOWA Nr. 2.
TELEFON Nr. 42-21.
i ul. Kulparkowska 66.

POLECA:

swoje bogato zaopatrzone składy materjałów budowlanych do sprzedaży detajlicznej i wagonowej:

I.

Asfalt i ter — Asfaltowania
Papa dachowa i izolacyjna
Cegła murarska i dęta z własnej fabryki
Cegła ogniotrwała i zaprawa szamotowa
Cement
Wapno palone i gaszone
Dachówka tłoczona, ciągniona i gąsiory
Dachówka szklana
Gips murarski, sztukatorski i alabastrowy
Dyle gipsowe i korkolity
Izolacje do rur parowych
Klozety, pissoiry, wanny i urządzenia sanitarne i wodociągowe
Maty trzcinowe
Piece kaflowe, ciemne
Piece kaflowe na białej szamocie
Piece kaflowe białe krajowe i czeskie
Armatury do pieców i kuchni kaflowych
Piece żelazno-szamotowe
Płyty trzcinowe i gipsowe
Płytki posadzkowe, kamionkowe, krajowe i zagraniczne
Płytki porcelanowe do wykładania ścian
Płyty i krawężniki chodnikowe
Rury kamionkowe
Rury betonowe
Rurki drenowe
Szuter do betonów

Własna fabryka rur betonowych i schodów

Dostawa materjałów na budowę na żądanie własnymi zaprzęgami.

II.

ODDZIAŁ MASZYNOWY:

Maszyny dla przemysłu ceglarskiego światowej marki R. Raupach
Formy do rur i pustaków
Maszyny do dachówek cementowych
Maszyny do tłuczenia kamieni

Jako firma o wielkim zakresie handlowym gwarantujemy P. T. Odbiorcom nie tylko skrzętną obsługę i dobroć materjałów, ale także kalkulację opartą na uczciwych zasadach kupieckich.

Z poważaniem
MASTALSKI i KONDRATOWSKI
Biuro inżynierskie i handlowo-przemysłowe.

MASTALSKI i KONDRATOWSKI

SKŁADY MATERJAŁÓW BUDOWLANYCH

WŁASNA CEGIELNIA PAROWA, FABRYKA DACHÓWEK i FABRYKA KAFLI

BIURO:
LWÓW, UL. TRZECIEGO MAJA 2.
TELEFON Nr. 2-67 i Nr. 72-67

MAGAZYNY:
LWÓW, UL. BALONOWA Nr. 2.
TELEFON Nr. 42-21.
i ul. Kulparkowska 66.

POLECA:

swoje bogato zaopatrzone składy materjałów budowlanych do sprzedaży detajlicznej i wagonowej:

I.

Asfalt i ter — Asfaltowania
Papa dachowa i izolacyjna
Cegła murarska i dęta z własnej fabryki
Cegła ogniotrwała i zaprawa szamotowa
Cement
Wapno palone i gaszone
Dachówka tłoczona, ciągniona i gąsiory
Dachówka szklana
Gips murarski, sztukatorski i alabastrowy
Dyle gipsowe i korkolity
Izolacje do rur parowych
Klozety, pissoiry, wanny i urządzenia sanitarne i wodociągowe

Maty trzcinowe
Piece kaflowe, ciemne
Piece kaflowe na białej szamocie
Piece kaflowe białe krajowe i czeskie
Armatury do pieców i kuchni kaflowych
Piece żelazno-szamotowe
Płyty trzcinowe i gipsowe
Płytki posadzkowe, kamionkowe, krajowe i zagraniczne
Płytki porcelanowe do wykładania ścian
Płyty i krawężniki chodnikowe
Rury kamionkowe
Rury betonowe
Rurki drenowe
Szuter do betonów

Własna fabryka rur betonowych i schodów

Dostawa materjałów na budowę na żądanie własnymi zaprzęgami.

II.

ODDZIAŁ MASZYNOWY:

Maszyny dla przemysłu ceglarskiego światowej marki R. Raupach
Formy do rur i pustaków
Maszyny do dachówek cementowych
Maszyny do tłuczenia kamieni

Jako firma o wielkim zakresie handlowym gwarantujemy P. T. Odbiorcom nie tylko skrzętną obsługę i dobroć materjałów, ale także kalkulację opartą na uczciwych zasadach kupieckich.

Z poważaniem
MASTALSKI i KONDRATOWSKI
Biuro inżynierskie i handlowo-przemysłowe.

832

MASTALSKI i KONDRATOWSKI

SKŁADY MATERJAŁÓW BUDOWLANYCH

WŁASNA CEGIELNIA PAROWA, FABRYKA DACHÓWEK i FABRYKA KAFLI

BIURO:
LWÓW, UL. TRZECIEGO MAJA 2.
TELEFON Nr. 2-67 i Nr. 72-67

MAGAZYNY:
LWÓW, UL. BALONOWA Nr. 2.
TELEFON Nr. 42-21.
i ul. Kulparkowska 66.

POLECA:

swoje bogato zaopatrzone składy materjałów budowlanych do sprzedaży detajlicznej i wagonowej:

I.

Asfalt i ter — Asfaltowania
Papa dachowa i izolacyjna
Cegła murarska i dęta z własnej fabryki
Cegła ogniotrwała i zaprawa szamotowa
Cement
Wapno palone i gaszone
Dachówka tłoczona, ciągniona i gąsiory
Dachówka szklana
Gips murarski, sztukatorski i alabastrowy
Dyle gipsowe i korkolity
Izolacje do rur parowych
Klozety, pissoiry, wanny i urządzenia sanitarne i wodociągowe

Maty trzcinowe
Piece kaflowe, ciemne
Piece kaflowe na białej szamocie
Piece kaflowe białe krajowe i czeskie
Armatury do pieców i kuchni kaflowych
Piece żelazno-szamotowe
Płyty trzcinowe i gipsowe
Płytki posadzkowe, kamionkowe, krajowe i zagraniczne
Płytki porcelanowe do wykładania ścian
Płyty i krawężniki chodnikowe
Rury kamionkowe
Rury betonowe
Rurki drenowe
Szuter do betonów

Własna fabryka rur betonowych i schodów

Dostawa materjałów na budowę na żądanie własnymi zaprzęgami.

II.

ODDZIAŁ MASZYNOWY:

Maszyny dla przemysłu ceglarskiego światowej marki R. Raupach
Formy do rur i pustaków
Maszyny do dachówek cementowych
Maszyny do tłuczenia kamieni

Jako firma o wielkim zakresie handlowym gwarantujemy P. T. Odbiorcom nie tylko skrzętną obsługę i dobroć materjałów, ale także kalkulację opartą na uczciwych zasadach kupieckich.

Z poważaniem
MASTALSKI i KONDRATOWSKI
Biuro inżynierskie i handlowo-przemysłowe.

333

MASTALSKI i KONDRATOWSKI

SKŁADY MATERJAŁÓW BUDOWLANYCH

WŁASNA CEGIELNIA PAROWA, FABRYKA DACHÓWEK i FABRYKA KAFLI

BIURO:
LWÓW, UL. TRZECIEGO MAJA 2.
TELEFON Nr. 2-67 i Nr. 72-67

MAGAZYNY:
LWÓW, UL. BALONOWA Nr. 2.
TELEFON Nr. 42-21
i ul. Kulparkowska 66.

POLECA:

swoje bogato zaopatrzone składy materjałów budowlanych do sprzedaży detajlicznej i wagonowej:

I.

Asfalt i ter — Asfaltowania
Papa dachowa i izolacyjna
Cegła murarska i dęta z własnej fabryki
Cegła ogniotrwała i zaprawa szamotowa
Cement
Wapno palone i gaszone
Dachówka tłoczona, ciągniona i gąsiory
Dachówka szklana
Gips murarski, sztukatorski i alabastrowy
Dyle gipsowe i korkolity
Izolacje do rur parowych
Klozety, pissoiry, wanny i urządzenia sanitarne i wodociągowe
Maty trzcinowe
Piece kaflowe, ciemne
Piece kaflowe na białej szamocie
Piece kaflowe białe krajowe i czeskie
Armatury do pieców i kuchni kaflowych
Piece żelazno-szamotowe
Płyty trzcinowe i gipsowe
Płytki posadzkowe, kamionkowe, krajowe i zagraniczne
Płytki porcelanowe do wykładania ścian
Płyty i krawężniki chodnikowe
Rury kamionkowe
Rury betonowe
Rurki drenowe
Szuter do betonów

Własna fabryka rur betonowych i schodów

Dostawa materjałów na budowę na żądanie własnymi zaprzęgami.

II.

ODDZIAŁ MASZYNOWY:

Maszyny dla przemysłu ceglarskiego światowej marki R. Raupach
Formy do rur i pustaków
Maszyny do dachówek cementowych
Maszyny do tłuczenia kamieni

Jako firma o wielkim zakresie handlowym gwarantujemy P. T. Odbiorcom nie tylko skrzętną obsługę i dobroć materjałów, ale także kalkulację opartą na uczciwych zasadach kupieckich.

Z poważaniem
MASTALSKI i KONDRATOWSKI
Biuro inżynierskie i handlowo-przemysłowe.

Odpis!

Ministerstwo Skarbu.

L. D.III- 16392/ 3/ 34. Warszawa, dnia 6 października 1934 r.

Obroty kasowe za pośrednictwem Banku Polskiego i Pocztowej Kasy Oszczędności.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

.....

Celem zapewnienia jednolitego postępowania władz i urzędów, zakładów i instytucyj oraz jednostek gospodarczych przy wykonywaniu czynności, związanych z poborem dochodów i dokonywaniem wydatków tudzież czynności związanych z dokonywaniem wzajemnych rozrachunków w obrotach kasowch za pośrednictwem Banku Polskiego i Pocztowej Kasy Oszczędności / rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 września 1931 r. Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 29 p. 413, Monitor Polski z 3. listopada 1931 r. Nr. 254 / Ministerstwo Skarbu zaznacza, co następuje:

1. Przy wszelkich wpłatach i wypłatach sum budżetowych i niebudżetowych należy zastosować zasadniczo drogę przelewu. Przelew może być dokonany :

a/ z konta żyrowego w Banku Polskim, kasy Izby Skarbowej, Centralnej Księgowości na konto żyrowe wierzyciela w tymże banku.

b/ z konta czekowego w P.K.O. dłużnika na konto czekowe wierzyciela;

Powyższe przelewy mają być dokonane za pomocą czeków przelewowych.

c/ z rachunku sum budżetowych i niebudżetowych prowadzonego w kasie Urzędu Skarbowego, Izbie Skarbowej, Centralnej księgowości na rachunek takich sum prowadzony w tej samej lub innej kasie lub Izbie Skarbowej względnie w Centralnej Księgowości za pomocą asygnaty na przelew, ewentualnie asygnaty z upoważnieniem na przelew / §. 34 Przepisów rachunkowych dla władz w brzmieniu okólnika Ministra Skarbu z dnia 20 marca 1928 r. L. D. VII 216/2/28 Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 12 p. 178 z r. 1928 / Monitor Polski z 4 kwietnia 1928 r. Nr. 79 oraz §§. 46- 48 Przepisów rachunkowych dla władz tudzież §§. 101-103 instrukcji dla kas / Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 45 z r. 1921, Monitor Polski Nr. 285 z 1921 r.

II. Jeżeli droga przelewu dla wyrównania zobowiązań okaże się niemożliwą, ponieważ wierzyciel nie posiada konta żyrowego w Banku Polskim lub konta czekowego w P.K.O. władze / urząd, zakład, instytucja / dłużna posiadająca otwarty rachunek sum budżetowych względnie niebudżetowych :

1/ w kasie Urzędu Skarbowego, zarządzi wypłatę należności :

a/ wierzycielowi zamieszkałemu w siedzibie Kasy Urzędu Skarbowego właściwej dla władzy asygnującej, w tejże kasie bezpośrednio lub

./.

czekiem kasowym z konta żyrowego tegoż organu skarbowego w miejscowym Oddziale Banku Polskiego ;

b/ wierzycielowi zamieszkałemu w siedzibie innej kasy Urzędu skarbowego w tejże kasie za pomocą asygnaty z upoważnieniem

c/ wierzycielowi zamieszkałemu poza siedzibą kasy za pomocą przekazu czekowego P.K.O.

2/ w Izbie Skarbowej zarządzi wypłatę :

a/ wierzycielowi zamieszkałemu w siedzibie tejże Izby Skarbowej za pomocą czeku kasowego na Bank Polski w Nowogródku za pomocą asygnaty z upoważnieniem na miejscową kasę Urzędu Skarbowego,

b/ wierzycielowi zamieszkałemu poza siedzibą tejże Izby lecz w siedzibie kasy Urzędu Skarbowego za pomocą asygnaty z upoważnieniem ;

c/ w innym przypadku zapomocą przekazu czekowego P.K.O.

3/ w Centralnej księgowości , zarządzi wypłatę :

a/ wierzycielowi zamieszkałemu w Warszawie za pomocą czeku kasowego M na Bank Polski,

b/ wierzycielowi zamieszkałemu w siedzibie kasy Urzędu skarbowego za pomocą asygnaty z upoważnieniem :

c/ wierzycielowi zamieszkałemu poza siedzibą kasy Urzędu skarbowego za pomocą przekazu czekowego P.K.O.

III. Wypłatę uposażeń funkcjonarjuszom należy uskutecznić według zasad podanych pod II.

IV. Koszt wypłat z sum budżetowych, jakie należy pokryć w razie korzystania z pośrednictwa P.K.O. pokryją władze asygnujące z własnych kredytów.

V. Koszty przekazania zaliczki na uposażenie należy potrącić z kwoty zaliczki.

Jeżeli zaliczkę przekazano przez pocztę przekazem pieniężnym, koszty przekazu pieniężnego należy potrącić z kwoty zaliczki. Koszty wypłat za pomocą przekazów czekowych P.K.O. z innych sum niebudżetowych należy pokrywać z tychże sum. W dotyczącej asygnacje / zleceniu wypłaty/ należy uwidocznić sumę brutto i sumę netto do wypłaty. Kwotę opłaty P.K.O. należy uwidocznić czerwonym atramentem.

VI. Jeżeli władze / urząd, instytucja, jednostka gospodarcza/ ma uskutecznić wpłatę na rachunek Skarbu Państwa, zasadniczo winna to uczynić drogą bezpośrednią w kasie Urzędu Skarbowego. Jeżeli wpłaty tej nie może dokonać bezpośrednio w kasie Urzędu Skarbowego, lecz wpłaca na jej konto czekowe P.K.O. w urzędzie pocztowym jako zbiornicy P.K.O. pobraną przez Urząd pocztowy opłatę pokrywa nadająca władza z własnych funduszów.

VII. Zabrane przez urzędy jako specjalnych poborców należności Skarbu Państwa, poza siedzibą kas Urzędów skarbowych winni wpłacać poborcy na konto czekowe właściwych kas w kwocie netto t.j. po potrąceniu

./.

opłaty P.K.O. pobranej przez urząd pocztowy. Postanowienie niniejsze nie obejmuje osób i instytucji pobierających należności Skarbu Państwa za wynagrodzeniem.

VIII. Dotacje i przelewy na rachunki bieżące z kredytów budżetowych dla urzędów, instytucyj i jednostek gospodarczych należy przekazywać:

1/ do wypłaty gotówkowej za pomocą asygnaty, względnie asygnaty z upoważnieniem dla urzędów, instytucyj i jednostek gospodarczych w siedzibie kasy urzędu skarbowego.

2/ do przelewu na rachunek bieżący za pomocą asygnaty na przelew względnie asygnaty z upoważnieniem na przelew dla urzędów, instytucyj i jednostek gospodarczych, posiadających rachunek bieżący w kasie urzędu skarbowego;

3/ w innych przypadkach za pomocą przekazu czekowego P.K.O.

IX. W razie pokrywania opłat P.K.O. z własnych funduszów należy w asygnacjach / zleceniach wypłaty / uwidocznić pod sumą brutto w cyfrach czerwonym atramentem kwotę opłaty P.K.O. w formie następującej " Opłata P.K.O. zł..... gr...." przekaz czekowy / wzgl. przekazy czekowe opiewać winien na kwotę różnicy między sumą brutto a kwotą opłaty P.K.O.

Zastosowanie ustalonego wyżej trybu postępowania w obrotach kasowych w odniesieniu do wypłat da wszystkim władzom asygnującym oraz podległym urzędom i instytucjom możność uczynienia zadość wielokrotnie podnoszonemu przez Ministerstwo Skarbu postulatowi możliwie najszerszego rozprowadzenia za pośrednictwem kas urzędów skarbowych monet srebrnych i bilonu w postaci drobnych wypłat oraz rozprowadzenia Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

W związku z powyższem przestaje obowiązywać okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 29 sierpnia 1934 r. L.D.III 14195/3/ 34 tudzież z dnia 9 września 1931 r. L. D. VII 1223/2/31 i z dnia 12-go stycznia 1933 r. L. D. III 20687/6/32 w granicach uregulowanych niniejszym okólnikiem.

Minister Skarbu :
/-/ Zawadzki.

./.

Urząd Wojewódzki lwowski.

L: OB. 1/ 62 ex 1934. We Lwowie, dnia 19.października 1934.

Obroty kasowe za posrednictwem
Banku Polskiego i Pocztowej Kasy
Oszczędności.

1/ Wszystkim Starostwom i Starostwu Grodzkiemu Województwa lwowskiego

2/ Państwowym Zarządom Wodnym w Przemyślu i w Rzeszowie

3/ Państwowym Kierownictwom Robót Meljoracyjnych we Lwowie, w Samborze, w Rzeszowie, w Tarnobrzegu i w Krystynopolu

4/ Zarządowi Miejskiemu we Lwowie

5/ wszystkim Wydziałom Powiatowym - Powiat.Zarządom Drogowym,

6/ Wojew. Pracowni Rozpoznawczej we Lwowie

7/ Dyrekcji Państwowej Szkoły Położnych we Lwowie

.....

Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości - ślad okólników z 12. września 1934 L.OB. 1/ 48 i 15. X 1934 L.OB. 1/60,

Za Wojewodę
M. Sochański /
Wicewojewoda.

O d p i s !

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 lipca 1934 r.

ustalając kurs podług którego mogąbyć przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe, jako wadja przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na doastawy i roboty rządowe jak również na zebezpieczenie udzielonych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych.

Termin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł.
	A-PANSTOWE PAPIERY PROCENTOWE		
1.IV i 1.X.	6% pożyczka dolarowa z 1920 r. /Dz.U.R.P.z 1919 r.Nr.29 poz.252/	dol.100.	315.-
2.1 i 1.VII.	5% pożyczka konwersyjna z 1924 r. /Dz.U.R.z 1924 r.Nr.27 poz.274/	zł.100.-	50.-
2.I.i 1.VIII	5% konwersyjna pożyczka kolejowa z 1926 /Dz.U.P.z 1926 r.Nr.89 poz.509/	zł. 100.	45.-
1.II i 1.VIII	4% obligacje serji III premjowej pożyczki dolarowej /Dz.U.P.z 1930 r.Nr.10 poz.66/	dol. 5.	40.-
15.IV i 15.X.	7% pożyczka stabilizacyjna/Dz.U. R.P.z 1927 r.Nr.88,poz.789/	dol.100. / 100.	455 1.950.-
1.IV i 1.X.	4% premjowa pożyczka inwestycyjna /Dz.U.R.P.z 1928 r.Nr.14.poz.99/	zł w zł. 100.	85.-
1.V i 1.XI.	7% pożyczka w lirach z 1924 r./Dz. U.R.P.z 1924 r.Nr.25 poz.257/	lir. 100.	35.-
1.I i 1.VII.	8% pożyczka dolarowa z 1925 r./Dillon Dz.U.R.P.z 1925 r.Nr.22. poz.154/	ddl. 100.	360.-
1.II.i 1.VIII	3% premjowa pożyczka budowlana Serja I /Dz.U.R.P.r.Nr.23 poz. 232/ z r. 1924.	zł w zł 50.	35.-
2.I i 1.VII.	6% Pożyczka Narodowa /Dz.U.R.P. z 1933 r.Nr.67 poz.503 i 507/	zł. w zł. 100.	75.-
1.VI i 1.XII.	5% państwowa renta ziemska Serja I. /Dz.U.R.P.z 1928 r.Nr.8 poz.58/	zł. w zł. 100.	45.-
1.VI i 1.XII.	3% państwowa renta ziemska /Dz.U. R.P.z 1933 r.Nr.43,poz.337/	zł. w zł. 100.	55.-
	B.LISTY ZASTAWNE I OBLIGACJE PANSTWOWYCH INSTYTUCYJ KREDYTOWYCH.		
30.VI i 31.XII	8% listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego opiewające na złote w złocie	zł.w zł. 100.-	120.-
1.IV i 1.X.	5 1/2% /dawn.8%/ obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł.w zł. 100.-	120.-

-/-

Temin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna		Wartość depozytowa w zł.
1.IV i 1.X.	5 1/2% /dawn.7%/ obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi lub floreny holenderskie	zł.	w zł. 100.-	65.-
30.VI i 31.XII.	7% listy zastawne Banku Gospodarstwa Krajowego	zł.	w zł. 100.-	65.-
1.IV i 1.X.	7 1/2% obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szwajcarskie, dolary, funty szterlingi, lub floreny holenderskie	zł.	w zł. 100.-	65.-
30.VI i 31.XII.	8% obligacje budowlane Banku Godpodarstwa Krajowego	zł.	w zł. 100.-	65.-
1.IV.i 1.X.	7% gwarantowane złote amortyzowane obligacje komunalne dolarowe Banku Gospodarstwa Krajowego 1928 r.	dol.	100.-	580.-
30.VI.i 31.XII	4 1/2% listy zastawne b.Banku Krajowego przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł.	100.-	30.-
30.VI i 31.XII.	4% listy zastawne b.Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł.	100.-	30.-
1.IV i 1.X.	4 1/2% obligacje komunalne b.Banku Krajowego przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego, na złote	zł.	100.-	30.-
1.IV i 1.X.	4% obligacje komunalne b.Banku Krajowego przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote.	zł.	100.-	30.-
1.IV i 1.X.	4% obligacje kolejowe b.Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na złote	zł.	100.-	30.-
2.I i 1.VII	8% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego Serja I i II	zł.	w zł. 100.-	120.-
2.I i 1.VII	7% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego	zł.	w zł. 100.-	65.-
2.I i 1.VII	7% listy zastawne Państwowego Banku Rolnego Serji II		100.-	65.-
2.I. i 1.VII	7% obligacje meljoracyjne Państwowego Banku Rolnego, Serji bez numeru	zł.	w zł. 100.-	65.-
2.I i 1.VII	7% obligacje meljoracyjne Państwowego Banku Rolnego, Serji II	zł.	w zł. 100.-	65.-

C. LISTY ZASTAWNE INSTYTUCYJ KREDYTOWYCH PRYWATNYCH GWARANTOWANE PRZEZ SKARB PAŃSTWA.

termin płatności kuponu	Nazwa papieru	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w zł.
1.IV i 1.X.	7% i 8% listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego /Dz.U.R.P.z 1920 r.Nr.112,poz. 737,Dz.U.R.P.z 1926 r.Nr.96,poz. 562 i Dz.U.R.P.z 1928 r.nr.25.poz.220/	zł 1.-	14.-
	D. LISTY ZASTAWNE I OBLIGACJE KRAJOWYCH TOWARZYSTW KREDYTU DŁUGOTERMINOWEGO ZA ZABEZPIECZENIEM PRAWNEM /PUPILARNEM/ W ROZUMIENIU P 4.ART.2.ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ Z DNIA 15.II.1928 r./DZ.U.R.P.z 1928 r.Nr.17.poz.141/		80% wartości giełdowej
	E. AKCJE BANKU POLSKIEGO	zł. 100.-	70.-

Papiery wartościowe,przyjmowane jako wadja i kaucje,winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Obwieszczenie z dnia 15 marca 1932 r./Monitor Polski"Nr.76 z dnia 12 kwietnia 1932/ w tymże przedmiocie traci moc obowiązującą.

Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU
/-/ Wł.Zawadzki.

W Y K A Z

druków zwykłych i druków o charakterze dokumentów urzędowych posiadanych stale na składzie przez Intendenturę Lwow.Urz.Wojewódzkiego.-

L.p.	Liczba składu	Nazwa druku
1	4	Księga doręczeń
2	5	Doniesienie o nieobecności w biurze /dla Urz.Wojew./
3	6	Karta służbowa /dla Urz.Wojew./
4	8	Zestawienie przychodów i wydatków
5	12	Księga depozyt.przechow.w Starostwie
6	13	Skorowidz
7	15	Licencja kinematograficzna
8	16	Ewid.druków o charakt.dokumentów urzęd.
9	17	Zapisek przechow.pieniędzy i walorów
10	18	Zlecenia wypłaty /dla Urz.Wojew./
11	19	Liczbownik
12	20	Spis dowodów
13	21	Księga wystawionych asygnacji
14	22	Poświadczenie obywatelstwa
15	24	Akt uznania obywatelstwa
16	25	Swiadectwo egzaminacyjne dla urzęd.I,II i III kat.
17	28	Arkusze zbiorcze /dla Urz.Wojew./
18	32	Księga zawiadomień pocztowych
19	33	Księga depoz.przechow.w Kasie Skarbowej
20	37	Wykazy statystyczne ruchu ludności
21	40	Protokół wpływu
22	45	Wykaz ruchu spraw
23	46	Wykaz akt niezałatwionych
24	47	Pokwitowanie przyjęcia podania
25	48	Wykaz okólników
26	49	Wykaz perjodycznych sprawozdań
27	50	Księga pocztowa
28	53	Księga inwentarzowa
29	55	Karta zastępcza
30	60	Ponaglenia wzór Nr.12 Instr.Kanc.Starostw
31	61	Ponaglenia wzór Nr.13 " " "
32	62	Ponaglenia wzór Nr.14 " " "
33	63	Księga przyjęc interesentów
34	64	Wykaz zadłużeń
35	66	Zgłoszenie prawa do zasiłku wojskow.
36	67	Wykaz zapotrzebow.sum na wypłatę zasiłków
37	68	Wezwania
38	70	Orzeczenie w spr.zasiłku dla rezerwisty
39	72	Orzeczenie w spr.zasiłku dla rodziny rezerwisty
40	73	Karta dla podpisu członków komisji pobor.
41	74	Skorowidz poborowych
42	80	Certyfikat o rybołostwie
43	81	Karta rybacka różowa
44	82	Karta rybacka zółta
45	85	Książka rybacka
46	90	Karta indywidualna
47	96	Ewidencja koni zdatnych
48	97	Ewidencja koni niezdatnych
49	146	Ewidencja ogólna bloczków karnych
50	147	Ewidencja szczegółowa bloczków karnych
51	148	Raport pieniężny
52	149	Sprawozdanie o wpłatach z bloczków karnych
53	150	Sprawozdanie o wpłatach z bloczków karnych wzór 2
54	152	Nakaz karny

L.p.	Liczba składu	Nazwa d r u k u
55	153	Bloczki karne białe pod kalkę
56	155	Bloczki karne żółte a 1 zł.
57	156	Bloczki karne zielone a 2 zł.
58	157	Bloczki karne rózowe a 3 zł.
59	158	Protokół karny
60	159	Orzeczenie
61	160	Wezwanie karne
62	162	Deklaracja przychodowa
63	163	Orzeczenie o konfiskacie
64	164	Orzeczenie o samoistnej konfiskacie
65	165	Decyzja
66	168	Lista poborowa
67	170	Księga protokołów komisji poborowej
68	172	Zaświadczenia dla kategorji E
69	173	Zaświadczenia dla kategorji A
70	174	Zaświadczenia dla kagorji B
71	175	Pismo odsyłające pobor.na ekspertyzę
72	176	Pismo odsyłające pobor.do szpitala
73	177	Wykaz wysłanych na ekspertyzę
74	178	Protokół badań mężczyzn
75	179	Formularz badań mężczyzn
76	180	Wykaz uchylających się od poboru
77	181	Wykaz udzielonych odroczeń
78	182	Wykaz osób które otrzymały paszport druk wojskow.
79	185	Wyciąg z metryki śmierci
80	186	Wyciąg z metryki urodzin
81	187	Zamówienia na urzędowe rozmowy telef. dla Urz.Wojew.
82	190	Wyciąg z listy poborowej
83	191	Spis spraw
84	192	Swiadectwo lekarskie wojskowe
85	193	Wykaz mężczyzn uznanych za zdolnych
86	194	Wezwanie do poboru
87	195	Druki do podatku wojskowego
88	208	Legitymacje dla strży ochrony kultury lasowej
89	245	Ponaglenia /dla Urz.Wojew./
90	318	Rachunek kosztów podróży
91	367	Potwierdzenie zgłoszenia rzemieślników
92	368	Karta rzemieślnicza
93	374	Protokół aktu urodzin
94	375	Protokół aktu śmierci
95	376	Protokół przyznania się do ojcostwa
96	428	Protokół przynależności
97	446	Rejestr kar policyjnych
98	b.1	Teczki manipulacyjne
99	b.1.	Czeki na składanie kwot do Izby skarbowej
100	b.1.	Deklaracje rejestracyjne
101	b.1.	Poświadczenia o rejestracji
102	b.1.	Przepustki gospodarcze różowe
103	b.1.	Przepustki stałe białe
104	b.1.	Przepustki jednorazowe niebieskie
105		40 str.paszporty zagraniczne
106		Pozwolenia na broń
107		Swiadectwa tożsamości Nansenowskie
108		Dowody dla cudzoziemców
109		Paszporty zbiorowe
110		Przepustki tranzytowe
111		Dowody tożsamości konia

S t a t u t

etatów stanowisk służbowych dla pracowników gminy wiejskiej / wymienić nazwę/ w powiecie ..... z określeniem wymaganych dla tych stanowisk kwalifikacyj i przywiązanych do nich norm uposażenia, uchwalony na posiedzeniu rady gminnej w dniu .....

Na zasadzie art.art.43.ust.1.lit.d. i 88 ustawy z 23 marca 1933 o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego / Dz. U.R.P.Nr.35.poz.294/ oraz §.§.-fów 11 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzp. z 30 grudnia 1924 o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych / Dz.U.R.P.Nr.118.poz.1073/ z późniejszemi zmianami uchwala się co następuje:

§.1.

Ustanawia się jeden etat dla sekretarza gminnego z kwalifikacjami przepisanemi rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z 27 lutego 1934 w sprawie kwalifikacyj sekretarzy gminnych /Dz.U. R.P.Nr.18 poz.144/ i przywiązanem do tego stanowiska uposażeniem maksymalnem w grupie X-tej.

§.2.

Uposażenie oblicza się wedle grupy i szczebla wymienionych w umowie zawrzeć się mającej ze sekretarzem gminnym na zasadach wyrażonych w rozporządzeniu Prezydenta Rzp. z 30.XII.1924 /Dz.U.R.P. Nr.118 poz.1073/ względnie w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z 28.III.1925 /Dz.U.R.P.Nr.32.poz.231/ z późniejszemi zmianami.

Dodatku mieszkaniowego sekretarza gminy wobec należącego mu się od gminy bezpłatnego mieszkania, opału i oświetlenia w na-

./.

turze lub odpowiedniego równoważnika pieniężnego, nie otrzymuje.

Djety i koszta podróży oblicza się wedle zasad rozporządzenia Rady Ministrów z 17 IX.1927 o należnościach za podróże służbowe przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych i.t.d.w brzmieniu podanem w obwieszczeniu Ministra Skarbu z 6.VI.1932 /Dz.U.R,P.Nr Nr.71.poz.651./

/§.3.

Wartość świadczeń w naturze otrzymywanych ewentualnie przez pracowników, którą potrącać należy z uposażenia tychże pracowników stosownie do §.18.rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z 30. XII. 1924 /Dz.U.R.P.Nr.118.poż.1073/ ustali rada gminna względnie wyłoniona przez nią Komisja.

Sposób potrącania z uposażenia odnośnych pracowników kwot ustalonych przez radę gminną czy też komisję i zatwierdzonych przez władzę nadzorczą określi wójt.

§.4.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem zatwierdzenia go przez władzę nadzorczą.

Zmiany niniejszego statutu wymagają zatwierdzenia władzy nadzorczej.

/ wymienić nazwę gminy/ dnia 1935.

O d p i s !

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. G.B. 2257/278/ tj/ 33. Warszawa, dnia 5 lutego 1935 r.

Przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.

Do P.P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m.st.Warszawę Prezydenta m. st. Warszawy, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Starostów oraz Prezydentów miast

.....

Powołując się na pismo swoje z dnia 22 października 1934 r.Nr.GB. 2257/236/tj/33 Ministerstwo podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczone pismo okólne Ministerstwa Skarbu z dnia 16.stycznia 1935 Nr. D. III 19931/3/34 w sprawie przyjmowania obligacyj 6 % Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.

/ H a u s n e r /
Dyrektor Gabinetu Ministra.

- -

Ministerstwo Skarbu.

L.D. III. 19931/3/34. Warszawa, dnia 16 stycznia 1935 r.

Przyjmowanie obligacyj 6 % Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja- w ślad zarządzenia z dn. 12.października 1934 r.L.D.III 16610/3/34.

D o

Kancelarji Cywilnej i Prezydenta Rzeczypospolitej Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

.....

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre władze państwowe robią trudności przy wymianie kaucyj wzgl.wadjów w książeczkach oszczędnościowych złożonych po dniu 28 września 1933 r. na obligacje 6 % Pożyczki Narodowej traktując te książeczki jako papiery wartościowe.

Celem usunięcia takiego stanu rzeczy Ministerstwo Skarbu prosi o wydanie stosownych zarządzeń, aby książeczki oszczędnościowe były w tych przypadkach traktowane narówni z gotówką, a zatem podlegały wymianie na obligacje Pożyczki Narodowej.

Przy tej sposobności Ministerstwo Skarbu zauważa, że ograniczenia zawarte w okólniku wyżej powołanym nie mają zastosowania w przypadkach zamiany obligacyj pożyczek państwowych wylosowanych w omawianych przypadkach na uzupełnienie kaucji w związku z wycofaniem / zrealizowaniem / obligacyj wylosowanych mogą być przyjmowane również obligacje Pożyczki Narodowej.-

/-/ Dr. Bielak. Naczelnik Wydziału.

- - - - - - - - - - - - - - -

Urząd Wojewódzki lwowski.

L. O. 15/ Pouf./ 35. We Lwowie, dnia 22 lutego 1935 r.

Wszystkim Panom Naczelnikom Wydziałów i Kierownikom Oddziałów

....

do wiadomości i stosowania się.-

Z Wydziału Ogólnego :

/ Kwaśniewski /
Naczelnik Wydziału.

Wydz IX KB. 341

Lwowski Urząd Wojewódzki.

L.SS: 61/2/1935. We Lwowie, dnia 15 marca 1935

Statuty etatów stanowisk służbowych w gminach wiejskich.-

Do

Tymczasowych Wydziałów Powiatowych
(wszystkich)
do rąk własnych Pana Przewodniczącego.

Ustawa z 23.III.1933 o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz.U.R.P.Nr.35 poz.294)

1. nałożyła na gminę wiejską obowiązek utworzenia takiej ilości stanowisk służbowych, jaka jest niezbędną do prawidłowego wykonywania jej zadań a przynajmniej stanowiska sekretarza gminnego, zwalniając od obowiązku utworzenia tego ostatniego stanowiska jedynie gminy liczące do 5.000 mieszkańców, jeżeli w gminach tych ustanowiony jest urząd wójta zawodowego (art.49 ustawy samorządowej) i upoważniając Wydziały powiatowe do zwolnienia z obowiązku tego powyższe gminy, jeżeli wójt (niezawodowy) posiada kwalifikacje na sekretarza gminnego i czynności służbowe są głównem zajęciem wójta (v.art.13 ustawy sam.),

2. rozciągnęła moc obowiązującą postanowień zawartych w §§: 11 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rz.P. z 30.XII.1924 o dostosowaniu uposażeń członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz.U.R.P.Nr.118 poz. 1073) z późniejszemi zmianami na obszar województw: Krakowskiego, Lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, w szczególności postanowień normujących maksymalną wysokość poborów sekretarzy gminnych tudzież równoważnika pieniężnego za należące się im świadczenia w naturze (mieszkanie, opał i światło), zmieniła temsamem stan

./.

rzeczy ujęty w [illegible]:31 ustawy gminnej z 1866 r.(7.art.88 ustawy sam.),

3.zastrzegła dla rady gminnej prawo wzgl. obowiązek ustanowienia rodzaju i ilości stanowisk służbowych oraz wysokości przywiązanych do nich uposażeń (art. 43 ust.1. lit.d) ustawy sam.),uczyniła przytem ważność odnośnych uchwał rady gminnej zależną od ich zatwierdzenia przez Urząd Wojewódzki w trybie określonem w art.65 ustawy samorządowej.-

Z zestawienia powyższych przepisów prawnych wynika dla nowoukonstytuowanych rad gminnych obowiązek uchwalenia- o ile możności już na pierwszem posiedzeniu,-statutu etatu stanowisk służbowych, w którym należy określić rodzaj i nazwę danego stanowiska a mianowicie stanowiska sekretarza gminnego, wymagane dla tego stanowiska kwalifikacje tj. kwalifikacje przepisane rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z 27/II.1934 w sprawie kwalifikacyj sekretarzy gminnych (Dz.U.R.P.Nr.18 poz.144), przywiązane do tego stanowiska uposażenie (nb.w maksymalnej wysokości) wyrażone w jednej z grup uposażeń od XVI do IX (włącznie) i inne szczegóły,które uwidacznia dołączony pod 1) wzorowy statut etatu stanowisk służbowych.-

Zaznacza się,że wspomnianym statutem etatu objąć należy na razie jedynie stanowisko sekretarza gminnego przyczem ze swej strony uważam za właściwe ustalanie uposażenia w grupie X jako maksymalnej.

Pominięcie w statucie tym stanowiska pomocnika sekretarza gm. i innych stanowisk z działu administracji ogólnej nie przesądza oczywiście o możności i potrzebie ustanowienia takich stanowisk w gminach większych i zasobniejszych, ma ono jedynie to znaczenie,że odnośni pracownicy będą mogli otrzymywać wynagrodzenie w pewnej stałej cyfrowo oznaczonej kwocie, z reguły niższej od najniższej grupy uposażenia z dodatkami.-

./.

Uchwalony przez radę gminną według dołączonego wzoru statut etatu stanowisk służbowych winien być przedłożony bezzwłocznie za pośrednictwem Tymcz. Wydziału Powiatowego z jego wnioskami i ewent. uwagami do zatwierdzenia Urzędowi Wojewódzkiemu, o ile oczywiście do dokonania tej czynności nie zostanie w międzyczasie upoważniony stosownie do przepisu art.65 ust.4. ustawy samorządowej Tymcz.Wydział Powiatowy.-

W granicach zatwierdzonego przez władzę nadzorczą etatu i w trybie przewidzianym w art.14 ustawy samorządowej powinno nastąpić powołanie do służby sekretarza gminnego.

W tej mierze wystosuję jeszcze do Tymcz.Wydziałów Powiatowych odrębne pismo okólne, do którego dołączę wzór zawrzeć się mającej z pracownikami gminnemi umowy o pracę.-

Wspomnianym wyżej statutem etatu stanowisk służbowych nie należy również obejmować stanowisk z innych (specjalnych) działów administrac-ji, a mianowicie z działu rolnictwa,sanitarnego,drogowego i opieki społecznej.

Sprawę tych stanowisk traktować należy w związku z uruchomieniem nowej gminy wiejskiej(zbiorowej) odrębnie,pod kątem widzenia obowiązujących przepisów prawnych oraz stosunków miejscowych a przedewszystkiem przy bezwzględnem przestrzeganiu zasady, że tworzenie odnośnych stanowisk nie może zwiększyć dotychczasowego obciążenia ludności wiejskiej na te cele.

Do obowiązkowych zadań gminy z dziedziny rolnictwa należy m.i. ustanowienie dla ochrony własności polnej przysięgłej straży polowej w odpowiedniej ilości i wyznaczenie dla tej straży stosownego wynagrodzenia (v. §24 ustawy z 17/VII.1876 o ochronie własności polnej Dz.U.Kr.Nr.28 i art.43 ust.1. lit d) ustawy samorządowej.),natomiast

./.

powołanie detaksatorów do taksowania szkód z przestępstw polowych pochodzących jest obowiązkiem starosty pow.(v.§51 powoł.wyżej ustawy z 1876).-Z tytułu ustanowienia tych stanowisk nie powinny wyniknąć dla gminy żadne ciężary, ponieważ koszta utrzymania straży polowej mają być rozkładane na posiadaczy gruntów jej nadzorowi powierzonych,wynagrodzenie zaś detaksatorów ponosić mają zainteresowane osoby prywatne.- Jeżeliby jednak, w dotychczasowych gminach z których utworzono gromady było praktykowane wynagrodzenie strażników polowych z funduszów publicznych tj. funduszów /danej/ gminy,wówczas należałoby celem zapobieżenia nowemu obciążeniu ludności wziąść pod uwagę uprawnienia zastrzeżone gminie wiejskiej /postanowieniu/ w art.17 ustęp 3 ustawy sam. dozwalającemna przekazanie danej gromadzie za jej zgodą odnośnych żądań wraz z wynikającemi stąd ciężarami.

Utrzymanie straży dla ochrony lasów (gajowych)wobec przejścia własności wzgl.administracji lasów gminnych, serwitutowych itp. na właściwe gromady będzie obowiązkiem gromad,nie obciąży przeto nowo utworzonych gmin wiejskich zbiorowych ani bezpośrednio ludności wiejskiej.

Obowiązki gromad w tej mierze a mianowicie obowiązki dotyczące ilości zatrudniać się mających gajowych, wysokości wynagrodzeń dla tychże itp. zostaną ustalone po wydaniu przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozporządzenia normującego zasady gospodarki gromad, które posiadają majątek lub zakłady i inne urządzenia gromadzkie.-

Na razie ograniczę się do przypomnienia postanowienia §:31 ustawy o ochronie własności polnej, według którego,przysięgła straż lasowa i myśliwska,może zarazem być przysięgłą strażą polo-

./.

wą oraz do uwagi, że według ogłoszonego w prasie samorządowej projektu wydać się mającego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozporządzenia " o gromadach", ustanawianie rodzaju i ilości pracowników gromadzkich/ oraz wysokości ich wynagrodzeń jak również uchwalanie przepisów o ich obowiązkach i prawach należą do zakresu działania organu uchwalającego gromady, oraz że odnośne uchwały podlegają zatwierdzeniu Wydziału powiatowego.-

Przechodząc do działu sanitarnego muszę zaznaczyć, że ustawa z 17/III.1932 o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu (Dz.U.R.P.Nr.35 poz.359) wzgl. rozporządzenie wykonawcze Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Min.Spraw Wewn. i Min.Wyznań Relig.i Oświecenia Publ. z 3o.XI.1933 (Dz.U.R.P.Nr.13 poz.103 ex 1934) nakładają na wszystkie gminy na obszarze Rz.P. a zatem także na gminy wiejskie kategoryczny obowiązek powołania odpowiedniej liczby oglądaczy zwłok tj. osób, które przeszły specjalne przeszkolenie w zakresie stwierdzania zgonu i jego przyczyny, uzyskały świadectwo wydane przez powiatową władzę administracji ogólnej, upoważniające do wykonywania tych czynności oraz złożyły ślubowanie na ręce tej władzy.-

Oglądacze-ci mają być za swą pracę opłacani przez gminę.-

Także te zadania i ciężary możnaby przenieść na gromady w trybie przewidzianym w art.17 ust.3. ustawy sam. zwłaszcza z uwagi na zastrzeżone dla gmin uprawnienia z tytułu pobierania opłat cmentarnych, które możnaby przekazać gromadom wraz z obowiązkiem utrzymywania cmentarzy stanowiących własność gromad.-

W związku z omawianą kwestją zwracam ~~xxxxx~~ jeszcze uwagę Tymcz. Wydziału Pow., że powołane wyżej przepisy prawne o chowaniu zmarłych nie określają terminu, w ciągu którego musi nastąpić powołanie oglądaczy zwłok, nakładają jedynie na urząd gminny obowiązek wypełniania do czasu ustanowienia oglądacza zwłok karty zgonu według wzoru dla

oglądacza zwłok.-

Dostosowanie obecnej organizacji położniczej do organizacji gminy wiejskiej w granicach ustawy z 2.II.1891 Dz.U.Kr.Nr.17 o urządzeniu służby zdrowia w gminach i rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy wydanego przez b. Namiestnictwo w porozumieniu z b. Wydziałem krajowym w sposób odpowiadający celowi będzie rzeczą Wydziału Powiatowego.

O ile chodzi jeszcze o obowiązki gmin z dziedziny sanitarnej, nie mogę pominąć uwagi, że byłoby niezawodnie b.pożądane, aby każda gmina wiejska mogła utworzyć stanowisko odpowiednio ukwalifikowanego i opłacanego kontrolera do wykonywania nadzoru sanitarno-porządkowego i dezynfekcji. Niestety na wydatek z tem połączony, nie pozwalają na ogół szczupłe zasoby finansowe gmin wiejskich,nawet większych i finansowo silniejszych.

Należałoby wobec tego przy sposobności opracowywania planu przeszkalania kandydatów na oglądaczy zwłok pomyśleć o zjednoczeniu w jednych rękach funkcyj oglądacza zwłok z funkcjami kontrolera sanitarnego,choćby w zakresie ograniczonym, zależnym od ogólnego wykształcenia kandydatów.

Co się tyczy działu administracji drogowej i opieki społecznej należy stwierdzić,że żaden pozytywny przepis prawny nie nakłada na gminę wiejską bezwzględnego obowiązku utrzymywania dla tych gałęzi gospodarki i administracji fachowo ukwalifikowanych pracowników. Powołać się bowiem mający przez gminę opiekunowie społeczni nie będą pozostawać do gminy w stosunku pracy najemnej lub w stosunku służbowym,struktura zaś ustawy drogowej z 1920 r. wskazuje na to, że ewent. organizacja służby drogowej może być w gminach wiejskich dokonaną tylko indywidualnie według ścisłych wskazówek Wydziału Powiatowego, w zależności od stosunków miejscowych a

./.

przedewszystkiem od możności finansowych wchodzących w rachubę gmin i powiatów. Niemniej jednak biorąc pod uwagę przejęte przez gminę wiejską zbiorową obowiązki gmin dotychczasowych z zakresu administracji drogowej a ponadto funkcje nadzorcze nad gromadami w tym zakresie, muszę już obecnie dać wyraz zapatrywaniu, że każda gmina zbiorowa winna przyjąć dla administracji dróg gminnych jedną niższą siłę techniczną.

W zasadzie winna to być siła kontraktowa o kwalifikacji rutynowanego drożnika na drogach państwowych (samorządowych), dobrze obeznana z robotami konserwacyjnemi i budowlanemi przy drogach i mostach. Drożnik ten w szczególności powinien umieć zorganizować i poprowadzić samodzielnie roboty drogowe - posługiwać się tyczkami przy wytyczeniu drogi, krzyżami niwelacyjnymi, łatą niwelacyjną szablonami do rowów, libelą itp.-ponadto winien być obznajomiony z robotami ciesielkiemi potrzebnemi przy naprawach i budowach mostów.-

Wysokość wynagrodzenia powinna odpowiadać mniej więcej poborom drożników państwowych, strefy normalnej.-

W uwagach powyższych pominąłem dział policji miejscowej w ścisłem tego słowa znaczeniu, obejmujący te czynności gmin, które mają na celu utrzymanie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, sprawy te bowiem wymagają specjalnego omówienia w związku z wprowadzeniem w życie nowej ustawy samorządowej. Na razie nadmienię, że utrzymywanie w gminach wiejskich stałej, specjalnie ukwalifikowanej i płatnej straży porządkowej nie jest ani konieczne, ani przewidziane w pozytywnym przepisie prawa. Obowiązki ciążące z tego tytułu na gminach, mogą być nadal sprawowane przez ludność samą w trybie określonym w przepisach

./.

w szczególności w ustawie gminnej z r. 1866, o ile zaś chodzi o przeciwdziałanie pożarom przez straże pożarne ochotnicze.-

Ewentualnie omówię także odrębnie pominięte w niniejszym okólniku sprawy pracownicze pozostające w związku z obowiązkami gmin wiejskich w dziedzinie weterynaryjnej.-

W O J E W O D A :

(Władysław Belina-Prażmowski)

L. IX - 1d/8 ca 935

Obiegowo do zwrotu:

~~Panowie~~ Oddziałowi: 1) Wodnemu

2) Drogowemu

3) Budowlanemu

4) Sztuki

do wiadomości, poczem do aktów.

Lwów 5/4 1935.

Inż. BRONISŁAW WELCZER
Kierownik Oddziału

Odpis!

MINISTERSTWO SKARBU

Warszawa, dnia 6 maja 1935 r.

L.D.III.2683/3/35

Okólnik.

Przyjmowanie obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzpl. Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

W sprawie przyjmowania Obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja Ministerstwo Skarbu ustala, co następuje:

1/Obligacje 6% Pożyczki Narodowej mogą być przyjmowane od pierwonabywców t.j. od osób, na imię których są wystawione lub od osób, które nie będąc pierwonabywcami, otrzymały zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przelew obligacyj na swoje imię.

2/Przy składaniu obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje lub wadja mają być one zaopatrzone podpisem posiadacza in blanco umieszczonym na obligacji w miejscu przeznaczonym na przelewy.

3/W razie trwania umowy obligacji 6% Pożyczki Narodowej nie mogą być użyte na wymianę dotychczasowych zabezpieczeń złożonych w innych papierach wartościowych wzgl. w gotówce złożonej do dnia 28 września 1933 r. t.j. do czasu otwarcia subskrybcji 6% Pożyczki Narodowej. Zabezpieczenia gotówkowe po dniu 28/9 1933 r. można wymienić na obligację 6% Pożyczki Narodowej. Książeczki oszczędnościowe należy traktować narówni z gotówką.

4/W razie zawierania formalnie nowej umowy, która jednak w istocie jest przedłużeniem umowy poprzedniej, obligacje 6% Pożyczki Narodowej nie mogą być użyte na wymianę zabezpieczeń poprzednich, złożonych w innych papierach wartościowych względnie w gotówce /książeczce oszczędnościowej/ złożonej przed 28/9 1933 r. mogą być natomiast użyte na wymianę poprzednich zabezpieczeń, złożonych w innej formie jak naprzykład w bankowych listach gwarancyjnych, w wekslach i t.p.

5/Ograniczenia zawarte w p.3 i 4 nie mają zastosowania, gdy zachodzi potrzeba wymiany obligacyj pożyczek państwowych, spowodu wylosowania ich do umorzenia lub spowodu wylosowania premji na numer obligacji złożonej tytułem zabezpieczenia, w tych przypadkach na uzupełnienie kaucji /wadja/ w związku z wycofaniem /zrealizowaniem/ obligacyj wylosowanych mogą być przyjmowane również obligacje 6% Pożyczki Narodowej.

6/ Gdy w wyniku niedotrzymania warunków i postanowień umownych Skarb Państwa poszukiwać będzie na obligacjach 6% Pożyczki Narodowej, znajdujących się w depozycie swych szkód i strat Komisarz Generalny udzielać będzie każdorazowo zezwolenia na dokonanie przelewu tych obligacyj.

-/-

7/ W myśl obwieszczenia Ministra Skarbu z dn.9 lipca r.b./Monitor Polski N.155 poz.205/ mają być przyjmowane obligacji 6% Pożyczki Norodowej jako kaucje i wadja według kursu 75 za 100.

Okólniki Ministerstwa Skarbu z dnia 20 lipca 1934 r.L.D.III.124/26/3/34,z dnia 12 października 1934 r.L.D.III.16610/3/34 i z dnia 16 stycznia 1935 r.L.D.III.19931/3/34 tracą moc obowiązującą.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
/Nowak/

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — Warszawa,dnia 16 maja 1935 r.

Nr.G.B.2257/299/33

Przyjmowanie obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.

PP.Wojewodom Komisarzowi rządu na m.st.Warszawę, Naczelnikowi Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Starostom oraz Prezydentom miast.

Ministerstwo przesyła do wiadomości i stosowania pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 6 maja 1935 r.L.D.III.2683/3/35 w sprawie przyjmowania obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.
Poprzednie dotyczące tej sprawy pisma okólne Min.Spraw Wewnetrznych z 2.VIII.1934 r.Nr.G.B.2257/166/tj.22.X.1934 r.Nr.G.B. 2257/236/tj.i 5.II.1935r.Nr.G.B.2257/278/tj.tracą moc obowiązującą.

Za Dyrektora Gabinetu Min.
Robaczewski
Naczelnik Wydziału

Otrzymują:
PP.Podsekretarze Stanu
PP.Dyrektorzy
P.Główny Inspektor
P.Naczelnik Wydz.Org.Prawn.
P.Szef Sekretarjatu
P.Komendat Gł.P.P.
P.Dowódca K.O.P.
Główny Urząd Statystyczny
Dyrekcja Państw.Zakł.Przem-Zbożowych w Wasrazwie
Dyrekcja Państw.Zakładów Wodociągowych na G.Śląsku w Katowicach.

Urząd Wojewódzki Lwowski. — Lwów,dnia 27 maja 1935 r.

L.OB.21/69 ex 935

Przyjmowanie obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na kaucje i wadja.

PP.Naczelnikom Wydziałów i PP.Kierownikom Oddziałów Urzędu Wojewódzkiego i Tymcz.Wydziału Samorządowego w Likwidacji.

do wiadomości.-

Z Wydziału Ogólnego:
/Dr.Bańkowski/
Kierownik Oddziału.

Stowarzyszenie
"Rodzina Urzędnicza"
Koło lwowsk.urzędn.adm.ogóln.

L:.R.U. 80

We Lwowie, dnia 1.czerwca 1935 r.

K o m u n i k a t .

Do
Wszystkich Członków Koła lwowsk. urzędn.adm.ogóln.
"Rodziny Urzędniczej"
w miejscu.

Pragnąc umożliwić wszystkim Członkom Koła, jakoteż i członkom ich rodzin zwiedzenie grobu sp. Marszałka Józefa Piłsudskiego - Zarząd Koła postanowił zorganizowac dwudniową zbiorową wycieczkę do Krakowa na Zielone Święta tj. na dzień 9 i 10. bm. według trybu i zasad ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji oraz Ligę Popierania Turystyki.

Koszt karty uczestnictwa wynosi zł 11.50 i obejmuje: bilet kolejowy ze Lwowa do Krakowa i zpowrotem, bilet tramwajowy wzgl. autobusowy z Krakowa na Sowiniec i zpowrotem, oraz zwiedzenie Wawelu z przewodnikiem.

Pomieszczenie i nocleg w Krakowie każdy z uczestników wycieczki musi zapewnić sobie indywidualnie. Niemniej Zarząd poczyni starania, aby zapewnic uczestnikom jakis punkt oparcia dla pozostawienia bagażu i odswieżenia się po podróży nocnej.

Uczestnicy wycieczki otrzymają miejsce numerowane w wagonie zwykłym dwuosiowym

Dokładny czas odjazdu i przyjazdu zostanie dodatkowo podany do wiadomosci.

Bilety zniżkowe są ważne z powrotem pod warunkiem, że zostaną ostemplowane na Sawincu na dowód udziału w sypaniu Kopca,

O ile złożenie całej kwoty na koszta wycieczki , ktore muszą być pokrytę z góry, był by dla niektórych Członków zbyt uciążliwe, mogą złożyc z góry kwotę zł 5 od osoby, resztę zas wyrównac dnia 1.lipca br.

Udział w wycieczce należy zgłosić na przyległym wykazie, a wykazy złożyc do dnia 3.bm. do godz. 13-tej na ręce p.Dąbrowskiej.

Zgłoszenie udziału w wycieczce jest obowiązujące, a w razie cofnięcia koszta bezwarunkowo muszą byc pokryte przez złaszającego.

W koncu zauważa się, że poza tą wycieczką Koło innych grupowych wycieczek organizowac nie będzie.-

Za Zarząd Koła:

Przewodniczące:
Zofja Sochanska wr.

Sekretarz:
Fr. Kirschner wr.

W y k a z

osób zgłaszających udział w wycieczce do Krakowa w dniach 9 i 10.lipca br.

Imię i nazwisko osoby zgłaszającej udział	Składa kwotę	własnoręczny podpis osoby zgłaszającej udział

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 26. Warszawa, dnia 20 sierpnia 1935 r. **Rok XVIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.".

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Warszawa, ul. Senatorska Nr. 29 (Galerja Luxemburga) sklep Nr. 22. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 48—50.

Poz. 149 — Okólnik Nr. **48** z dnia 9 sierpnia 1935 roku o wymiarze urlopów wypoczynkowych. (Nr. Pers. 207-45). . . . . Str. 400

150 — Okólnik Nr. **49** z dnia 13 sierpnia 1935 roku o dietach i kosztach podróży personelu placówek badawczych Międzywojewódzkich Komitetów Ochrony Rzek przed zanieczyszczeniem. (Nr. BS. 38-a-67). . . . . „ 400

151 — Okólnik Nr. **50** z dnia 17 sierpnia 1935 roku o składaniu żądań skierowania spraw karno-administracyjnych na drogę postępowania sądowego z art. 640 k. p. k i art. 47 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnem. (Nr. AP. 106-143). . . . . „ 400

III. PISMA OKÓLNE.

152 — Pismo z dnia 7 sierpnia 1935 roku o współdziałaniu organów inspekcji bezpośredniej i pośredniej w Ministerstwie. (Nr. GL. 2f-2/4). . . . . „ 401

153 — Pismo z dnia 14 sierpnia 1935 roku o asygnowaniu uposażeń przez Urzędy Wojewódzkie. (Nr. GB. 31-69-4) . . . . . „ 402

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 53—60.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 czerwca 1935 roku w sprawie ulg w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej dla członków organizacji przysposobienia wojskowego. . . . „ 403

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 lipca 1935 roku w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 roku o patentach żeglarskich wydanego co do §§ 1, 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. . . . . „ 405

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1935 roku w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów. . . . . „ 406

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 roku o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorji funkcjonarjuszów niższych i ustaleniu ich tytułów. . „ 408

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 roku w sprawie koncesjonowania przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych. . . . . „ 408

Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji i Skarbu z dnia 20 lipca 1935 roku o umarzaniu nieściągalnych opłat na Państwowy Fundusz Drogowy. . . . . „ 409

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 lipca 1935 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach za rozparcelowane grunty państwowe. . . . . „ 409

Rozporządzenie Ministrów: Przemysłu i Handlu, Opieki Społecznej oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1935 roku o przechowywaniu karbidu przez zakłady przemysłowe. . . . . „ 411

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lipca 1935 roku o zmianie rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 18 czerwca 1929 roku zawierającego przepisy o granicach wytrzymałości materjałów i konstrukcyj budowlanych . . . . . „ 413

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 171—185.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

149.

OKÓLNIK Nr. 48

z dnia 9 sierpnia 1935 r.

o wymiarze urlopów wypoczynkowych.

(Nr. Pers. 207-45).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach oraz Starostów.

Długość urlopów dla wypoczynku urzędników i niższych funkcjonarjuszów zgodnie z art. 36 i 105 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), zależy od czasu służby, obliczonego w myśl zasad art. 14 tej ustawy. Według zasad powyższych do czasu służby zalicza się też czas służby państwowej zaborczej, służby samorządowej lub pracy zawodowej, o ile czas ten w myśl ustaw o uposażeniu był zaliczony do „wysługi lat", natomiast czas służby wojskowej polskiej oraz służby w polskich organizacjach i formacjach wojskowych zaliczeniu dotychczas nie podlega, o ile funkcjonarjusz nie przeszedł bezpośrednio do służby cywilnej lub nie uzyskał zaliczenia tego czasu do wysługi lat. Zasady te nie pozwalają więc na zaliczenie służby, zasługującej ze stanowiska państwowego na wyróżnienie i krzywdzą w ten sposób tych urzędników i niższych funkcjonarjuszów, którzy do państwowej służby cywilnej wstąpili później, częstokroć właśnie z powodu pełnienia służby wojskowej.

Postanowienia te mają stosownie do okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1935 r. Nr. 20 (48-41/1) ulec zmianie w drodze ustawodawczej. Zanim to jednak nastąpi i wobec tego, że ustawa o państwowej służbie cywilnej urlop wypoczynkowy urzędnika i niższego funkcjonarjusza zalicza do jego praw i ustala tylko dolną granicę tego urlopu, — Pan Prezes Rady Ministrów polecił, by już obecnie przy udzielaniu urlopów dla wypoczynku brano pod uwagę okresy służby w polskich formacjach wojskowych, uznanych przez Państwo, w niepodległościowych organizacjach wojskowych i Wojsku Polskiem na równi z latami, zaliczonemi do czasu służby w rozumieniu art. 14 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Wykaz formacyj wojskowych, uznanych przez Państwo i organizacyj wojskowych, zawiera rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 72), uzupełnione rozporządzeniem z dnia 13 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 568).

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

Otrzymują nadto:
P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza,
P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego.

150.

OKÓLNIK Nr. 49

z dnia 13 sierpnia 1935 r.

o dietach i kosztach podróży personelu placówek badawczych Międzywojewódzkich Komitetów Ochrony Rzek przed zanieczyszczeniem.

(Nr. BS. 38-a-67).

Do

P. P. Wojewodów: w Warszawie, Lublinie, Kielcach, Łodzi, Białymstoku, Krakowie, Katowicach, Poznaniu, Toruniu i Starostów tych województw.

W związku ze swem zarządzeniem, zawartem w okólniku Nr. 69 z dnia 22 maja 1934 r. (Nr. BS. 38-a-23 — Dz. Urz. Min. Spraw. Wewn. Nr. 14 poz. 135), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministerstwem Komunikacji zauważa, że wymiar diet i zwrot kosztów podróży osób delegowanych przez placówki badawcze Międzywojewódzkich Komitetów Ochrony Rzek przed zanieczyszczeniem, a będących urzędnikami państwowymi lub samorządowymi, powinien odpowiadać zwykłym normom stosowanym przy delegacjach służbowych.

Wynagrodzenie za ekspertyzy, wykonane zarówno przez urzędników państwowych, samorządowych oraz innych, jak również dietyi zwrot kosztów podróży dla tych osób z personelu omawianych placówek badawczych, które nie są urzędnikami państwowymi lub samorządowymi określi Pan Wojewoda, jako Przewodniczący Międzywojewódzkiego Komitetu Ochrony Rzek przed zanieczyszczeniem w granicach norm, przewidzianych w art. 106 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341 z 1928 r.).

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

151.

OKÓLNIK Nr. 50

z dnia 17 sierpnia 1935 r.

o składaniu żądań skierowania spraw karno-administracyjnych na drogę postępowania sądowego z art. 640 k. p. k. i art. 47 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnem.

(Nr. AP. 106-143).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otrzymało wiadomość, że niektóre zarządy gminne przyjmują od osób skazanych w trybie postępowania karno-admistracyjnego żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, o których mowa w art. 640 k. p. k., oznaczając na tych podaniach datę ich otrzymania i wprowadzając w ten sposób w błąd petentów, co powoduje niejednokrotnie pozbawienie ich możności złożenia w terminie omawianych środków prawnych do władzy właściwej.

Władzą właściwą do przyjęcia tych żądań w rozumieniu art. 640 k. p. k. jest ta władza administracyjna, która wydała orzeczenie karne (§ 1) lub decyzję odmawiającą przyjęcia żądania, przyczem w tym ostatnim przypadku żądanie skierowania sprawy do Sądu celem rozpatrzenia zasadności odmowy można złożyć również bezpośrednio do Sądu.

Ta sama zasada obowiązuje i w postępowaniu nakazowem, o ile chodzi o żądanie skierowania sprawy na drogę sądową celem rozpatrzenia zasadności odrzucenia sprzeciwu; żądanie takie wnosi się do władzy, która sprzeciw odrzuciła, jako wniesiony w terminie spóźnionym. Władzą tą może być w pewnych przypadkach wójt gminy, a mianowicie jeżeli żądanie dotyczy nakazu wydanego przez wójta na mocy służących mu uprawnień.

Żądanie przekazania sprawy na drogę postępowania sądowego może być do właściwej władzy zgłoszone (ustne oświadczenie należy przyjąć do protokółu) lub wniesione na piśmie bezpośrednio czy też przez urząd pocztowy lub telegraficzny. W tym ostatnim przypadku termin uważa się za zachowany, jeżeli pismo zaadresowane do właściwej władzy zostało nadane w polskim urzędzie pocztowym lub telegraficznym przed upływem terminu.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o udzielenie stosownego pouczenia odnośnym władzom aby tak we własnym interesie, jak i w interesie petentów informowały zgłaszających się z żądaniem skierowania sprawy na drogę sądową o właściwym sposobie wnoszenia takich żądań.

Zarządzenie niniejsze uzupełnia instrukcję do prawa o wykroczeniach oraz do postępowania karnego administracyjnego (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 17 z 1933 r., poz. 255—dział IV).

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

152.

PISMO OKÓLNE
z dnia 7 sierpnia 1935 r.
o współdziałaniu organów inspekcji bezpośredniej i pośredniej w Ministerstwie.
(Nr. GL. 2 f-2-4)

Do
P. P. Dyrektorów (Gabinetu, Departamentów, Biur), Naczelników Wydziałów i Urzędników referujących w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie punktu IV-a)-e) okólnika Nr. 24 z 24 kwietnia 1935 r. o organizacji inspekcji ministerjalnej (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 14, poz. 73) zarządzam co następuje:

I. Biuro Inspekcji będzie otrzymywało do wiadomości wszystkie te wydawane w zakresie Ministerstwa zarządzenia ogólne (okólniki i pisma okólne jawne i poufne oraz pisma okólne tajne), które nie będą ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a które:

a) normują zagadnienia organizacyjne oraz metody pracy podległych władz i urzędów;

b) podają tym władzom i urzędom wytyczne i ogólne zasady postępowania w dziedzinie poszczególnych zagadnień lub kompleksów zagadnień merytorycznych („polityka" w szerokiem tego słowa znaczeniu, a więc ogólne wytyczne społeczno-polityczne, bezpieczeństwa publicznego, karania administracyjnego, nadzoru nad samorządem i t. p.);

c) nie należą do spraw wyłączonych z kompetencji Biura Inspekcji w myśl § 2 ust. 2 instrukcji dla Biura Inspekcji (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 14 z roku 1935 poz. 73).

W razie potrzeby określę zakres powyższych zarządzeń ogólnych szczegółowo, na podstawie wniosków Dyrektora Biura Inspekcji i Dyrektorów Departamentów (Biur).

Wydział GL przy klasyfikowaniu pism (§ 110 i 113 Regulaminu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych) dopilnuje, ażeby okólniki i pisma okólne w zakresie wyżej podanym były przesyłane Biuru Inspekcji.

Pisma okólne tajne oraz te okólniki i pisma okólne poufne i jawne, które nie przechodzą przez Wydział GL, będą dostarczane Biuru Inspekcji przez właściwe Departamenty (Biura). P. P. Dyrektorzy (Gabinetu, Departamentów, Biur) wydadzą potrzebne zarządzenia.

II. Od Biura Personalnego, niezależnie od okólników i pism okólnych, o których mowa pod I, otrzymuje Biuro Inspekcji informacje o zmianach na stanowiskach kierowniczych w administracji lokalnej, informacje o wszczęciu dochodzeń dyscyplinarnych przeciwko urzędnikom zajmującym takie stanowiska oraz o sposobie załatwienia spraw, wynikłych wskutek skarg i zażaleń, skierowanych przeciwko tym urzędnikom.

III. Projekty okólników i pism okólnych, przed ostateczną aprobatą, powinny właściwe Departamenty (Biura) przesyłać Biuru Inspekcji do wglądu i ewentualnej opinji tylko w zakresie niezbędnym, z reguły jedynie wówczas, jeżeli dotyczą spraw, wymie-

nionych wyżej w punkcie I pod a) i b), t. j. jeżeli mają na celu zasadnicze uregulowanie zagadnień organizacyjnych, metod pracy oraz nastawień merytorycznych.

IV. Biuro Personalne porozumie się z Biurem Inspekcji co do zakresu i trybu wzajemnego uzgadniania przed aprobatą Ministra niektórych projektów decyzyj personalnych, w szczególności wniosków, dotyczących stanowisk inspektorów w Urzędach Wojewódzkich.

V. Przesyłanie Biuru Inspekcji przez poszczególne Departamenty (Biura) innych projektów, niż omówione w punktach III i IV, w szczególności zaś projektów orzeczeń, jest zbędne, z wyjątkiem tych orzeczeń, które mają charakter precedensu, zmieniającego zasadniczą linję poprzedniej praktyki Ministerstwa w sprawach, wymienionych wyżej w pkt. I pod a) i b), a nie są przedmiotem zarządzenia ogólnego t. j. okólnika lub pisma okólnego.

VI. Wszystkie Departamenty (Biura), a więc także wchodzące w ich skład Wydziały (Referaty) jako też każdy urzędnik referujący zosobna mają obowiązek:

a) w ciągu normalnego urzędowania i w związku z tem urzędowaniem obserwować stale wartość merytoryczną i stronę techniczno-organizacyjną urzędowania administracji lokalnej;

b) zbierać i ewidencjonować odnośne spostrzeżenia;

c) projektować względnie wydawać potrzebne zarządzenia;

d) udzielać zainteresowanym Departamentom (Biurom) lub innym Wydziałom (Referatom) tego samego Departamentu (Biura) odpowiednie spostrzeżenia do wiadomości;

e) przepracowywać wyniki inspekcji bezpośredniej.

Ponadto na Dyrektorach Departamentów (Biur) ciąży obowiązek:

f) informować o spostrzeżeniach, poczynionych w toku inspekcji pośredniej, Biuro Inspekcji;

g) pozostawać z Biurem Inspekcji w stałym kontakcie i zgłaszać doń swoje dezyderaty, w szczególności co do mającej się dokonać przez to Biuro Inspekcji bezpośredniej;

h) stawiać wnioski co do dokonania inspekcji bezpośredniej we własnym zakresie, w porozumieniu z Biurem Inspekcji.

VII. W związku z pkt VI b), c), d) i f) niniejszego zarządzenia, na wszystkich urzędnikach referujących ciąży obowiązek sporządzania notatek nadzorczych, które będą wykorzystywane we własnym zakresie lub udzielane do wykorzystania zainteresowanym Wydziałom (Referatom) tego samego Departamentu (Biura) względnie innym zainteresowanym Departamentom (Biurom) oraz będą przekazywane Biuru Inspekcji — o ile dotyczyć będą organizacji, systemu pracy i spostrzeżeń personalno-nadzorczych, względnie z innych powodów mogą interesować to Biuro. Wydział GB zaopatrzy wszystkie Wydziały (Biura) w druki notatek nadzorczych, sporządzone według załączonego wzoru *).

VIII. W związku z pkt. VI e) niniejszego zarządzenia Departamenty (Biura) po otrzymaniu uwag względnie wniosków Biura Inspekcji, będących wynikiem inspekcyj bezpośrednich, obowiązane są w ciągu 7 dni wydać zarządzenia poinspekcyjne i przesłać ich odpis Biuru Inspekcji, ewentualnie — o ileby dane sprawy wymagały dłuższego przepracowania — nadać im w terminie wyżej wskazanym właściwy bieg i zawiadomić o tem Biuro Inspekcji.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

153.

PISMO OKÓLNE

z dnia 14 sierpnia 1935 r.

o asygnowaniu uposażeń przez Urzędy Wojewódzkie.

(Nr. GB. 31-69-4)

Do
P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na zapytanie P. P. Wojewodów wyjaśnia, że zasady asygnowania uposażeń, podane w piśmie okólnem z dnia 12 czerwca 1935 r. Nr. GB. 31/69 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 20, poz. 107) należy stosować również przy asygnowaniu uposażeń dla funkcjonarjuszów państwowych, zatrudnionych w Urzędach Wojewódzkich.

Jednocześnie Ministerstwo odnosi się do wszystkich Ministerstw, których agendy są zespolone we władzach administracji ogólnej, aby kredyty na uposażenia otwierane były do dyspozycji P. P. Wojewodów najpóźniej na 10 dni przed dniem wypłaty.

Za DYREKTORA GABINETU MINISTRA
(—) Robaczewski
NACZELNIK WYDZIAŁU

*) Wzoru nie przedrukowano.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 24 lipca Nr. 53 Rok 1935

Poz. 342. Porozumienie między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w formie wymiany not z dni 15 i 31 grudnia 1933 r., z dni 15 i 31 stycznia, 14 i 15 lutego, 28 lutego i 2 marca 1934 r., dotyczących przedłużenia porozumienia celnego między Polską a Niemcami z dnia 14 października 1933 r.

Poz. 343. Porozumienie między Polską a Czechosłowacją w formie wymiany not z dni 13 i 27 stycznia, oraz z dni 10 i 26 lutego 1934 r. o przedłużeniu prowizorycznego porozumienia handlowego między Polską a Czechosłowacją z dnia 6 października 1933 r.

Poz. 344. Porozumienie między Polską a Danją, dotyczące protokółu taryfowego polsko-duńskiego z dnia 10 stycznia 1934 r., podpisane w Warszawie dnia 1 maja 1934 r.

Poz. 345. Porozumienie celne między Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, podpisane w Warszawie dnia 22 czerwca 1934 r.

Poz. 346. Porozumienie celne między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, podpisane w Warszawie dnia 1 grudnia 1934 r.

Poz. 347. Prowizoryczne porozumienie handlowe między Polską a Hiszpanją, podpisane w Madrycie dnia 2 listopada 1934 r.

---

z 26 lipca Nr. 54 Rok 1935

Poz. 348. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 czerwca 1935 r. w sprawie ulg w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej dla członków organizacji przysposobienia wojskowego *).

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 60, poz. 455) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Osoby obowiązane do służby wojskowej, które wykażą się czynnym udziałem w w pracy przysposobienia wojskowego, będą korzystały w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem.

(2) Z ulg korzystać mogą osoby obowiązane do odbycia obowiązkowej służby czynnej (poborowi, ochotnicy), oraz osoby obowiązane do służby w rezerwie.

(3) Rodzaj i zakres ulg dla poborowych (ochotników) jest zależny od stwierdzonego przez właściwe władze stopnia i rodzaju wyszkolenia w przysposobieniu wojskowem, oraz od rodzaju broni, do której poborowy (ochotnik) został wcielony — dla rezerwistów zaś od stwierdzenia przez właściwe władze, czasu pracy w przysposobieniu wojskowem.

§ 2. (1) Stopień wyszkolenia w przysposobieniu wojskowem stwierdza świadectwo, wystawione przez właściwe władze przysposobienia wojskowego (wzór Nr. 1).

(2) Władze te wystawiają świadectwa biorącym czynny udział w pracy przysposobienia wojskowego po ukończeniu II stopnia przysposobienia wojskowego, lub po ukończeniu kursu specjalnego.

(3) Ważność świadectwa trwa przez dwa lata od daty wystawienia. Może ona być przedłużoną na okres dalszy przez władze uprawnione do ich wystawiania, jeżeli dana osoba bierze nadal czynny udział w pracach przysposobienia wojskowego lub też w braku takich prac złoży egzamin wymagany przez władze przysposobienia wojskowego.

§ 3. (1) Komendanci obwodowi przysposobienia wojskowego przesyłają w terminie do 1 września każdego roku właściwym powiatowym komendantom uzupełnień wykazy imienne osób obowiązanych do czynnej służby wojskowej, którym przysługują ulgi z tytułu ukończonego II stopnia przysposobienia wojskowego ogólnego lub specjalnego.

(2) Na podstawie tych wykazów powiatowi komendanci uzupełnień wpisują fakt ukończenia przez poborowego (ochotnika) II stopnia przysposobienia wojskowego ogólnego lub specjalnego w wojskowych dokumentach ewidencyjnych stosownie do obowiązujących w tym względzie przepisów.

§ 4. Ukończenie II stopnia przysposobienia wojskowego ogólnego lub specjalnego daje obowiązanym do odbycia obowiązkowej służby czynnej (poborowym, ochotnikom):

a) prawo do ulg w służbie wojskowej (§ 5);

b) prawo do otrzymania urlopu czasowego (§ 7);

c) prawo do skrócenia czasu obowiązkowej służby czynnej (§ 8).

§ 5. Ulgi w służbie wojskowej (§ 4 pkt. a) polegają na:

a) prawie do noszenia na mundurze wojskowym odznaki ukończenia II stopnia przysposobienia wojskowego,

b) prawie do otrzymywania zezwoleń na wychodzenie z koszar, tudzież do otrzymywania przepustek w niedziele i święta, również w trzech pierwszych miesiącach służby,

c) otrzymywaniu urlopów okolicznościowych na święta wyznaniowe oraz na święto wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego tego powiatu, w którym dana osoba otrzymała wyszkolenie przysposobienia wojskowego,

d) przyznawaniu pierwszeństwa przy wyznaczaniu do szkół podoficerskich (równorzędnych);

e) przyśpieszonym awansie do stopnia st. szeregowca (równorzędnego) w razie dobrych postępów w szkole podoficerskiej,

f) przyśpieszonym awansie do stopnia kaprala w myśl art. 22 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 747).

§ 6. Ulgi, przewidziane § 5 przysługują poborowym i ochotnikom niezależnie od tego, czy poborowy (ochotnik) odbywa skróconą czynną służbę wojskową w myśl ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (poborowi i ochotnicy z cenzusem), czy też nie (poborowi i ochotnicy bez cenzusu).

§ 7. (1) Urlopu czasowego (§ 4 pkt. b) udziela dowódca o uprawnieniach co najmniej dowódcy pułku tym podoficerom i szeregowcom, którzy posiadali w dniu wcielenia ich do szeregów ważne świadectwo z ukończenia II stopnia przysposobienia wojskowego ogólnego lub specjalnego, a którzy nie odbywają skróconej czynnej służby wojskowej w myśl ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (poborowi, ochotnicy bez cenzusu).

*) Załączników nie przedrukowano.

(2) Urlop ten jest udzielany w drugim roku służby w zależności od rodzaju broni i rodzaju ukończonego przysposobienia wojskowego w następujących wymiarach:

Rodzaj broni	Rodzaj ukończenia przysposobienia wojskowego	Czas trwania urlopu
Piechota	Ogólne i specjalne	2 tygodnie
Kawalerja	Ogólne i specjalne	4 tygodnie
	Przysposobienie wojskowe konne	6 tygodni
Artylerja	Ogólne i specjalne	4 tygodnie
Lotnictwo	Lotnicze	4 tygodnie
Saperzy Wojska Łączności Bronie Pancerne Tabory Żandarmerja Lotnictwo Służba Zdrowia	Ogólne i specjalne	2 tygodnie

(3) Wymiar urlopu, przewidziany dla podoficerów i szeregowców, odbywających obowiązkową służbę w formacjach: saperów, wojsk łączności, broni pancernych, taborów, żandarmerji, lotnictwa i służby zdrowia może być przedłużony do 3-ch tygodni w zależności od ogólnych warunków służby w danej formacji oraz od stopnia wyszkolenia i zachowania się w służbie danego podoficera lub szeregowca.

§ 8. (1) Skrócenie czasu obowiązkowej służby czynnej (§ 4 pkt. c) polega na późniejszym od ustalonego dla ogółu poborowych terminie wcielenia do szeregów niezależnie od tego, czy poborowy (ochotnik), ukończył II stopień przysposobienia wojskowego ogólnego, czy też specjalnego i do jakiego rodzaju broni został wcielony.

(2) Poborowi (ochotnicy) bez cenzusu, że świadectwem II stopnia przysposobienia wojskowego lotniczego winni być wcielani do formacyj lotniczych.

(3) Poborowi (ochotnicy), uprawnieni do odbywania skróconej czynnej służby wojskowej z mocy ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym nie korzystają z tytułu ukończenia II stopnia przysposobienia wojskowego ze skrócenia czasu czynnej służby wojskowej w myśl niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Skrócenie czasu obowiązkowej służby czynnej na podstawie świadectwa z ukończenia II stopnia przysposobienia wojskowego ogólnego wynosi:

a) dla wcielonych do formacyj: piechoty i lotnictwa — 6 tygodni;

b) dla wcielonych do formacyj: broni pancernych, taborów, żandarmerji i służby zdrowia — 4 tygodnie;

c) dla wcielonych do formacyj saperów i wojsk łączności — 4 tygodnie; — nie dotyczy to jednak poborowych i ochotników, wcielonych do formacyj: elektrotechnicznych i radjotelegraficznych.

§ 10. (1) Skrócenie czasu obowiązkowej służby czynnej na podstawie świadectwa z ukończenia II stopnia przysposobienia wojskowego specjalnego: lotniczego, radjotelegraficznego i elektrotechnicznego wynosi przy wcieleniu do tej broni, której odpowiada rodzaj ukończonego przez poborowego (ochotnika) specjalnego wyszkolenia w przysposobieniu wojskowem:

a) dla wcielonych do formacyj lotnictwa — 6 tygodni;

b) dla wcielonych do formacyj radjotelegraficznych i elektrotechnicznych — 4 tygodnie.

(2) W razie ukończenia przez poborowego (ochotnika) przysposobienia wojskowego ogólnego i specjalnego — skrócenie służby następuje w rozmiarze, przewidzianym dla przysposobienia wojskowego specjalnego.

§ 11. (1) W przypadku wcielenia poborowego (ochotnika) z ukończonym II stopniem przysposobienia wojskowego specjalnego (konnego, elektrotechnicznego, radjotelegraficznego lub geograficznego) nie do formacji, która odpowiada wyszkoleniu specjalnemu, otrzymanemu przez niego w przysposobieniu wojskowem specjalnem, lecz do formacyj: piechoty, lotnictwa, saperów, wojsk łączności, broni pancernych, służby zdrowia, taborów lub żandarmerji, — skrócenie czasokresu służby czynnej wynosi normy, przewidziane w § 9.

(2) Powyższe postanowienie nie dotyczy formacyj elektrotechnicznych i radjotelegraficznych, w których przysługują ulgi jedynie z tytułu ukończenia II stopnia przysposobienia wojskowego specjalnego (elektrotechnicznego w formacjach elektrotechnicznych lub radjotelegraficznego w formacjach radjotelegraficznych).

§ 12. Poborowym (ochotnikom) z cenzusem, którzy stracili prawo do skróconej czynnej służby wojskowej, nie przysługują żadne ulgi z tytułu posiadania świadectwa z ukończenia II stopnia przysposobienia wojskowego.

§ 13. (1) Podstawę udzielania ulg dotyczących skrócenia czasu obowiązkowej służby czynnej (§§ 9 — 11) stanowią wpisy w ewidencji wojskowej o ukończeniu II stopnia przysposobienia wojskowego. Wpisy te uskutecznia powiatowy komendant uzupełnień bądź na podstawie wykazów komendantów obwodowych przysposobienia wojskowego (§ 3), bądź na podstawie świadectw, przedstawianych przez poborowego (ochotnika) w czasie poboru wojskowemu członkowi komisji poborowej lub po poborze, jednak przed terminem, wyznaczonym dla stawienia się w formacji, powiatowemu komendantowi uzupełnień.

(2) Przedstawienie przez poborowego (ochotnika) władzom wojskowym świadectwa z ukończonego II stopnia przysposobienia wojskowego po terminach, określonych w ust. 1 nie daje prawa do ulg, przewidzianych w §§ 9 — 11; nie pozbawia jednak prawa do ulg, przewidzianych

w § 5 i 7, jeżeli ubiegający się o te ulgi przedstawi świadectwo z ukończenia II stopnia przysposobienia wojskowego przełożonemu z prośbą o przyznanie mu tych ulg.

§ 14. (1) Przyznanie ulg poborowemu (ochotnikowi) z tytułu ukończenia II stopnia przysposobienia wojskowego ogłasza się w rozkazach dziennych formacyj.

(2) Ukończenie II stopnia przysposobienia wojskowego ogólnego i specjalnego należy uwidocznić w legitymacjach osobistych podoficerów i szeregowców oraz w ich dokumentach ewidencyjnych, prowadzonych w pododdziałach.

§ 15. Ulgi dla obowiązanych do służby wojskowej w rezerwie polegają na zaliczeniu pracy w przysposobieniu wojskowem na poczet ćwiczeń wojskowych w rezerwie dla oficerów, podoficerów i szeregowców rezerwy oraz na przyśpieszeniu awansów dla podoficerów rezerwy.

§ 16. (1) Zaliczenie czasu pracy w przysposobieniu wojskowem na poczet ćwiczeń wojskowych w rezerwie — może nastąpić tylko co do tych oficerów, podoficerów i szeregowców rezerwy, którzy uczestniczą w pracach przysposobienia wojskowego, odpowiadających temu rodzajowi broni lub służby, do którego dany oficer, podoficer lub szeregowiec rezerwy posiada przydział mobilizacyjny, oraz o ile nie chodzi o ćwiczenia:

a) przewidziane dla oficerów rezerwy w art. 79 ustęp przedostatni ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym,

b) przewidziane dla oficerów, podoficerów i szeregowców rezerwy w art. 83 ustęp drugi ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

(2) Postanowienie to nie dotyczy pilotów i obserwatorów rezerwy lotnictwa nawet w wypadku regularnego odbywania przez pilotów płatnych lotów ochotniczych w ośrodkach przysposobienia wojskowego.

§ 17. (1) Pod warunkami wskazanemi w § 16 należy zaliczać na poczet jednego ćwiczenia wojskowego w rezerwie:

a) oficerom rezerwy — dwa lata pracy w przysposobieniu wojskowem w charakterze dowódcy lub instruktora, z dopuszczalną przerwą, wynoszącą w sumie nie więcej niż 6 miesięcy,

b) podoficerom i szeregowcom rezerwy — z wyjątkiem specjalistów, powołanych do tych formacyj, które każdorazowo określa Minister Spraw Wojskowych w rozkazie o powołaniu rezerwistów — 1 rok pracy w przysposobieniu wojskowem w charakterze instruktora — lub 2 lata pracy w innym charakterze, z dopuszczalną przerwą przy jednorocznej pracy 3 miesięcy, przy dwuletniej pracy 6 miesięcy.

(2) W ten sposób mogą być zaliczone oficerom rezerwy dwa ostatnie ćwiczenia wojskowe w rezerwie nie więcej jednak jak 8 tygodni ćwiczeń, zaś podoficerom i szeregowcom rezerwy jedno ostatnie ćwiczenie w rezerwie, jednak nie więcej jak 4 tygodnie ćwiczeń.

§ 18. (1) Podstawą do zaliczenia prac w przysposobieniu wojskowem na poczet ćwiczeń w rezerwie (§ 17) są zaświadczenia, wystawione oficerom rezerwy przez dowódców okręgów korpusów (wzór Nr. 2), zaś podoficerom i szeregowcom rezerwy przez dowódców właściwych formacyj wojska (wzór Nr. 3) — na podstawie opinij komendantów obwodowych przysposobienia wojskowego, względnie dowódców kursów instruktorskich przysposobienia wojskowego.

(2) Na podstawie tych zaświadczeń dowódca formacji ewidencyjnej zalicza odbytą pracę w przysposobieniu wojskowem na poczet wojskowych ćwiczeń w rezerwie, zawiadamiając o zaliczeniu właściwego powiatowego komendanta uzupełnień, ponadto co do oficerów przy dołączeniu zaświadczenia, wystawionego przez dowódcę okręgu korpusu, także właściwego przełożonego na szczeblu Ministerstwa Spraw Wojskowych, celem uwidocznienia zaliczenia w ewidencji personalnej oficerów rezerwy.

§ 19. Podoficerom rezerwy, pracującym w przysposobieniu wojskowem w charakterze instruktorów co najmniej 2 lata przysługuje prawo do awansu do następnego stopnia w ramach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców. Awans może nastąpić jedynie w czasie odbywania ćwiczeń. Awans uskutecznia dowódca formacji, w której podoficer odbywa ćwiczenia. Wniosek awansowy przedstawia komendant obwodu przysposobienia wojskowego, w którym podoficer ten pracował jako instruktor. Za pracę w przysposobieniu wojskowem awansować można tylko jeden raz.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 349. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 lipca 1935 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich, wydanego co do §§ 1, 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266), w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 215), oraz na podstawie art. 6 pkt. d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479), zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1933 r. o patentach żeglarskich, wydanem co do §§ 1, 2 i 3 w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 3, poz. 9), zmienionem częściowo rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 831), wprowadza się zmiany następujące:

1) ust. 2 § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za czynności związane ze stwierdzaniem

kwalifikacyj, potrzebnych do wykonywania zawodu żeglarskiego, pobiera się taksę egzaminacyjną w wysokości 30 zł od ubiegających się o patent żeglarski, uprawniający do kierowania statkami lub łodziami z własnym napędem mechanicznym, albo statkami lub łodziami bez takiego napędu o nośności ponad 100 tonn, a w wysokości 10 zł od ubiegających się o patent żeglarski, uprawniający do kierowania statkami lub łodziami bez własnego napędu mechanicznego o nośności 100 tonn lub mniejszej. Taksa egzaminacyjna przypada członkom komisji w równych częściach i powinna być wpłacona gotówką do Kasy Skarbowej na rachunek Ministerstwa Komunikacji. Wojewódzka władza administracji ogólnej może zezwolić na uiszczenie taksy egzaminacyjnej ratami, a w przypadkach stwierdzonego ubóstwa ubiegającego się o patent żeglarski, zwolnić go zupełnie od uiszczania tej taksy.";

2) w § 5 ust. (1) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„zaświadczeniem o nienotowaniu w rejestrze skazanych Ministerstwa Sprawiedliwości;";

3) w § 5 po ust. (1) dodaje się nowy ustęp, oznaczony w kolejności jako ust. (2), o następującem brzmieniu:

„Osoby, ubiegające się o patent żeglarski, uprawniający do kierowania statkami lub łodziami bez własnego napędu mechanicznego o nośności 100 tonn lub mniejszej, wolne są od obowiązku przedstawienia dowodów, wymienionych w ust. (1) p. 1) lit. c) i d), powinny jednak wykazać się dowodem odbycia co najmniej 2-letniej pracy w zawodzie żeglarskim oraz umiejętnością czytania i pisania po polsku".

Dotychczasowe ustępy (2), (3) i (4) § 5 otrzymują kolejną numerację (3), (4) i (5).;

4) w dotychczasowym ust. (2) § 5 wyrazy: „wymienione w poprzednim ustępie" zastępuje się wyrazami: „wymienione w ust. (1)";

5) w § 6 dodaje się drugie zdanie o brzmieniu następującem:

„Osoby, wymienione w § 5 ust. (2), wolne są od obowiązku dołączania do podania życiorysu, napisanego własnoręcznie";

6) ust. 2 § 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Osoby, wymienione w § 12 ust. (1) pkt. a) i b), tracą uprawnienie do otrzymania patentu żeglarskiego bez poddania się egzaminowi w celu stwierdzenia kwalifikacyj zawodowych, jeżeli nie wniosą podania o patent żeglarski do dnia 31 grudnia 1940 r.".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 350. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lipca 1935 r. o wysokości i sposobie uiszczania opłat za badanie i stemplowanie wytwornic acetylenowych oraz za badanie urządzeń zabezpieczających.

Poz. 351. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 lipca 1935 r. o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XV Międzynarodowym Targom Wschodnim, organizowanym przez Izbę Przemysłowo-Handlową we Lwowie w czasie od 31 sierpnia do 15 września 1935 r. włącznie.

Poz. 352. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1935 r. w sprawie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Przepisy rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie do hoteli, pensjonatów, zajazdów i pokojów umeblowanych, przeznaczonych do odnajmowania na krótkotrwały pobyt.

(2) Do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia obowiązani są właściciele (dzierżawcy, zarządcy) zakładów, wymienionych w ust. (1).

§ 2. W miejscowościach, zaopatrzonych w urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, zakłady, wymienione w § 1, mogą być zakładane wyłącznie w budynkach, mających te urządzenia; w innych miejscowościach wolno je zakładać tylko w budynkach, które mają zapewnioną dostateczną ilość wody, odpowiadającej przepisom rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 562), oraz posiadają należyte urządzenia ściekowe.

§ 3. (1) Wysokość pokojów dla gości powinna wynosić co najmniej 2,5 m, a ilość powietrza, przypadającego na 1 osobę — co najmniej 15 m^3. Pokoje powinny być suche, dostatecznie oświetlone (stosunek powierzchni okien do powierzchni podłogi nie może być mniejszy niż 1 : 12) oraz mieć należyte urządzenia do ogrzewania i przewietrzania. Ściany i sufity powinny być malowane jasną farbą olejną lub klejową. Podłogi powinny być gładkie bez szczelin z materjału nieprzesiąkliwego.

(2) W pokojach powinny być umywalnie z wodą bieżącą, przytem w budynkach, niemających urządzeń wodociągowych, zbiorniki wody przy umywalniach powinny być stale zaopatrzone w dostateczną ilość wody (§ 2).

(3) Postanowienia ust. (1) i (2) mają odpowiednie zastosowanie do pokojów dla służby.

§ 4. W miejscowościach, posiadających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, każdy zakład, wymieniony w § 1, powinien posiadać łazienkę. W innych miejscowościach zakłady, wymienione w § 1, powinny posiadać przynajmniej urządzenie natryskowe.

§ 5. Ciepłota w pokojach, przeznaczonych dla gości, nie może wynosić mniej niż 18^0 C.

§ 6. (1) Kuchnia powinna być dostatecznie obszerna, widna, mieć ściany jasne, co najmniej do wysokości 2 m o powierzchni gładkiej, łatwo zmywalnej, podłogę gładką bez szczelin, z materjału nieprzepuszczalnego, i należyte urządzenia wentylacyjne.

(2) Kuchnia powinna być oddzielona od pomieszczeń mieszkalnych.

(3) Kuchnia przeznaczona jest wyłącznie do przygotowywania potraw. Korzystanie z pomieszczeń kuchennych w innych celach, a w szczególności zamieszkiwanie w nich, spanie i przechowywanie w nich przedmiotów, nieprzeznaczonych do użytku kuchennego, jest wzbronione.

(4) Osoby, zatrudnione w kuchni, powinny nosić białe fartuchy, sięgające po szyję, zapinane z tyłu, na głowie zaś powinny mieć białe czapki.

§ 7. (1) Artykuły żywności i gotowe potrawy powinny być przechowywane w oddzielnem, widnem i dobrze przewietrzanem pomieszczeniu. Artykuły żywności, łatwo ulegające zepsuciu, powinny być przechowywane w miejscu chłodnem. Trzymanie takich artykułów bezpośrednio na lodzie jest wzbronione.

(2) W ciepłej porze roku kuchnie i pomieszczenia do przechowywania artykułów żywności powinny mieć okna zaopatrzone w siatki, zabezpieczające od much.

§ 8. (1) Na każdem piętrze powinien być co najmniej 1 ustęp oddzielny dla kobiet i dla mężczyzn, przytem 1 ustęp powinien przypadać co najmniej na 20 pokojów. W miejscowościach, mających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, ustępy powinny być spłókiwane. W innych miejscowościach ustępy powinny być urządzone w sposób zabezpieczający grunt od zanieczyszczeń, a powietrze od wyziewów. Ustępy powinny mieć bezpośredni dostęp powietrza z zewnątrz i mieć należyte przewietrzanie. Zbiorniki ustępowe powinny być opróżniane po napełnieniu ich najwyżej do 2/3 głębokości.

(2) Ustępy nie mogą znajdować się w sąsiedztwie kuchni.

§ 9. (1) W zakładach, wymienionych w § 1 ust. (1), wolno zatrudniać tylko te osoby, które przedłożą świadectwo lekarza urzędowego, stwierdzające, że nie są one dotknięte jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1 — 28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), ani chorobą weneryczną albo zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórną. Ważność świadectwa powinna być stwierdzana przez lekarza urzędowego przynajmniej co 6 miesięcy.

(2) Osoby, zatrudnione w zakładach, wymienionych w § 1 ust. (1), powinny być czysto ubrane.

§ 10. (1) Bielizna zakładowa powinna być czysta i zmieniana co najmniej raz na tydzień. Każda osoba, przybywająca do zakładu, powinna otrzymać czystą bieliznę pościelową i ręcznik. Wydawanie użytej już przez inną osobę bielizny przed jej wypraniem w gorącej wodzie z mydłem jest wzbronione.

(2) Bielizna brudna powinna być przechowywana oddzielnie od czystej w specjalnych schowkach.

§ 11. We wszystkich pomieszczeniach powinny znajdować się na miejscach widocznych i dostępnych spluwaczki napełnione wodą, dające się łatwo oczyścić, oraz kosze do śmieci i odpadków.

§ 12. (1) Wszystkie pomieszczenia i urządzenia, korytarze, sienie, klatki schodowe w zakładach, wymienionych w § 1, powinny być utrzymywane w czystości i porządku i być wolne od robactwa. Dotyczy to również należących do budynku terenów niezabudowanych; podwórza powinny mieć nawierzchnię twardą. Na podwórzu powinien znajdować się śmietnik i ustęp publiczny.

(2) W każdym pokoju dla gości, w zakładach, wymienionych w § 1, powinien znajdować się w miejscu widocznem egzemplarz rozporządzenia niniejszego.

(3) W każdym zakładzie powinna znajdować się księga zażaleń o stronicach ponumerowanych i oparafowanych przez władzę nadzorczą.

§ 13. W każdym z zakładów, wymienionych w § 1 ust. (1), powinny, o ile pełnione są w nich dyżury, być osobne suche, odpowiednio obszerne i widne, pomieszczenia dla osób dyżurujących.

§ 14. (1) Każdy z zakładów, wymienionych w § 1 ust. (1), przed otwarciem powinien być poddany szczegółowym oględzinom sanitarnym dla stwierdzenia, czy odpowiada przepisom rozporządzenia niniejszego.

(2) Nadzór nad zakładami, wymienionemi w § 1 należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Jeżeli zakład nie jest dostosowany do wymagań rozporządzenia niniejszego, władza nadzorcza może zażądać usunięcia usterek i braków w terminie przez nią określonym, a po bezskutecznym upływie tego terminu — zakład zamknąć; żądań tych jednak stawiać nie należy, jeżeli powyższe usterki i braki ze względu na szczególne warunki zakładu nie mają większego znaczenia, a usunięcie ich byłoby połączone z niestosunkowo wielkiemi trudnościami lub kosztami. Jeżeli usterki i braki mogą przyczynić się do zachorowań na jedną z chorób, wymienionych w art. 2 pkt. 1 — 28 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), władza nadzorcza może zakład niezwłocznie zamknąć do czasu usunięcia tych usterek i braków.

§ 15. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ponoszą odpowiedzialność w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935

roku o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Tracą moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 23 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 78) i z dnia 13 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 165).

Poz. 353. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ulgach w spłacie zaległości z tytułu ubezpieczeń społecznych.

Poz. 354. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1935 r. o asystentach inspekcyjnych.

Poz. 355. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 lipca 1935 r. o sposobie dokonywania zgłoszeń i uiszczaniu składek za pracowników, podlegających tylko ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych, z wyjątkiem pracowników rolnych.

Poz. 356. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1935 r. w sprawie wypuszczenia 6% Pożyczki Inwestycyjnej.

z 29 lipca Nr. 55 Rok 1935

Poz. 357. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 1935 r. Regulamin urzędowania prokuratur sądów apelacyjnych i okręgowych.

z 30 lipca Nr. 56 Rok 1935

Poz. 358. Protokół między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, zmieniający niektóre postanowienia Konwencji o bezpośredniej osobowej i towarowej komunikacji kolejowej z dnia 24 kwietnia 1924 r., podpisany w Moskwie dnia 26 lipca 1934 r. (Ratyfikowany zgodnie z ustawą z dn. 2 marca 1935 r. — Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 159).

Poz. 359. Oświadczenie Rządowe z dnia 21 czerwca 1935 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Protokółu polsko-sowieckiego z dnia 26 lipca 1934 r., zmieniającego niektóre postanowienia Konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad o bezpośredniej osobowej i towarowej komunikacji kolejowej z dnia 24 kwietnia 1924 r.

Poz. 360. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 r. o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorji funkcjonarjuszów niższych i ustaleniu ich tytułów.

Na podstawie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Z pośród funkcjonarjuszów państwowych, posiadających jednakowe kwalifikacje i wykonywujących jednakowe funkcje służbowe przy wszystkich lub większości władz i urzędów państwowych, zalicza się do kategorji funkcjonarjuszów niższych, funkcjonarjuszów, pełniących obowiązki woźnych, szoferów, mechaników, monterów, rzemieślników, palaczy, ogrodników i dozorców gmachów, a równocześnie ustala się ich tytuły służbowe w sposób następujący:

dla woźnych: 1) starszy woźny, 2) woźny, 3) pomocniczy woźny;

dla szoferów: 1) starszy kierowca samochodowy, 2) kierowca samochodowy, 3) pomocniczy kierowca samochodowy;

dla mechaników: 1) starszy mechanik, 2) mechanik, 3) pomocniczy mechanik;

dla monterów: 1) starszy monter, 2) monter, 3) pomocniczy monter;

dla rzemieślników: 1) starszy rzemieślnik, 2) rzemieślnik, 3) pomocniczy rzemieślnik;

dla palaczów: 1) starszy palacz, 2) palacz, 3) pomocniczy palacz;

dla ogrodników: 1) starszy ogrodnik, 2) ogrodnik, 3) pomocniczy ogrodnik;

dla dozorców gmachów: 1) starszy dozorca gmachu, 2) dozorca gmachu, 3) pomocniczy dozorca gmachu.

§ 2. (1) Służbę rozpoczyna się w każdym z rodzajów, wyliczonych w § 1 na stanowisku, wymienionem w pkt. 3) w charakterze prowizorycznym.

(2) Pracownicy kontraktowi, pełniący swe obowiązki przynajmniej od lat 2, mogą być w drodze wyjątku od postanowień, zawartych w ustępie poprzedzającym, mianowani na stanowiska, wymienione w pkt. 2).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy funkcjonarjuszów niższych administracji lasów państwowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 847), zmienione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 594).

Poz. 361. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 r. w sprawie koncesjonowania przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych.

Na podstawie art. 12 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek uzyskiwania koncesji (art. 8 prawa przemysłowego) rozciąga się na prze-

mysł wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych.

§ 2. Przemysłem, o którym mowa w § 1, jest wyrób kompletnych samochodów oraz wyrób podwozi samochodowych z części lub też zespołów, wytwarzanych we własnym zakresie lub częściowo nabywanych.

§ 3. Koncesji w zakresie wskazanym w § 1 udziela Minister Przemysłu i Handlu, który może to uprawnienie przekazać władzy przemysłowej wojewódzkiej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 362. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 czerwca 1935 r. o szczególnych formach pośredniczenia ubezpieczeniowego.

Poz. 363. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 lipca 1935 r. w sprawie zniesienia poboru 10% dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Poz. 364. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 czerwca 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Rumja w powiecie morskim, województwie pomorskiem, przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

Poz. 365. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1935 r. o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych.

Poz. 366. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 lipca 1935 r. w sprawie minimalnej wysokości rent Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ustalonych na zasadzie IV Księgi Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 509).

z 1 sierpnia Nr. 57 Rok 1935

Poz. 367. Porozumienie o statystyce przyczyn zgonów, podpisane wraz z protokółem podpisania w Londynie dnia 19 czerwca 1934 r.

Poz. 368. Oświadczenie rządowe z dnia 28 czerwca 1935 r. w sprawie ratyfikacji przez Polskę porozumienia z dnia 19 czerwca 1934 r. o statystyce przyczyn zgonów.

Poz. 369. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Poz. 370. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 20 lipca 1935 r. o umundurowaniu i uzbrojeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej — kobiet.

Poz. 371. Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji i Skarbu z dnia 20 lipca 1935 r. o umarzaniu nieściągalnych opłat na Państwowy Fundusz Drogowy.

Na podstawie art. 23 ust. (2) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) w brzmieniu, ustalonem art. 96 pkt. 2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976), zarządza się co następuje:

§ 1. Upoważnia się wojewodów (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) do umarzania w całości lub w części w porozumieniu z właściwymi dyrektorami izb skarbowych nieściągalnych opłat na Państwowy Fundusz Drogowy, wymierzonych na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1931 roku o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 81) za lata budżetowe 1931/32 i 1932/33, jeżeli zaległość płatnika nie przekracza kwoty 1.000 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 372. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 lipca 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach za rozparcelowane grunty państwowe.

Na podstawie art. 15 ust. (2) ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 40, poz. 364) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Opłaty za użytkowanie działek (art. 13 ust. (2) ustawy o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej) oblicza się w wysokości 3% w stosunku rocznym od reszty ceny sprzedażnej, pozostałej po wpłaceniu kwot, określonych w art. 13 ust. (1) ustawy o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej. Jeżeli po oddaniu działki w posiadanie zostały poczynione z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej inwestycje (zabudowa, meljoracje i t. p.), to, począwszy od miesiąca, następującego po oddaniu tych inwestycyj do użytkowania, opłaty za użytkowanie wymierza się od reszty ceny sprzedażnej, zwiększonej o koszty tych inwestycyj.

(2) Nie pobiera się opłat za użytkowanie od nabywców samodzielnych gospodarstw rolniczych, z wyjątkiem gospodarstw wzorowych, w okresie dwóch lat od dnia wejścia nabywcy w posiadanie działki, a od pracowników folwarcznych, nabywających działki, — w okresie trzech lat od dnia wejścia w posiadanie.

§ 2. Opłaty za użytkowanie należy uiszczać w dniu 1 kwietnia za pierwsze półrocze kalendarzowe i w dniu 1 października za drugie

półrocze. Opłaty, nieuiszczone do czasu przeniesienia prawa własności na nabywcę, można doliczać do reszty należności za działkę (§ 3 ust. (1)).

§ 3. (1) Reszta należności, stanowiąca różnicę pomiędzy kwotą należności Skarbu Państwa z tytułu sprzedaży działki, a kwotą, zaliczoną na poczet tej należności z tytułu wpłat, dokonanych przez nabywcę, i z tytułu przejętych przez niego obciążeń, ulega zakredytowaniu, jeżeli przekracza 200 złotych (§ 5).

(2) Spłata zakredytowanej reszty należności następuje w ciągu lat 57, w półrocznych ratach amortyzacyjnych, płatnych w dniach 1 kwietnia i 1 października. Przy spłacie reszty należności za grunty, nabyte na potrzeby gminne, szkolne, zdrowotne, kościelne i inne cele publiczne oraz na cele nierolnicze, okres amortyzacyjny nie może przekraczać lat 31.

(3) Jeżeli przy okresie amortyzacyjnym, przewidzianym w ust. (2), kwota rocznej wpłaty z tytułu reszty należności wynosiłaby mniej niż 40 złotych, to ustala się okres amortyzacyjny odpowiednio krótszy (ust. (5)).

(4) Za zgodą nabywcy można ustalić krótszy okres amortyzacyjny, niż to przewiduje ust. (2). Na prośbę nabywcy, uzasadnioną zmianami w jego stanie finansowym, ustalony już krótszy okres amortyzacyjny można zastąpić okresem dłuższym z zachowaniem przepisów ust. (2) i (3).

(5) Ustala się następujące dopuszczalne okresy amortyzacyjne: 8, 16, 31 i 57 lat.

§ 4. Okres amortyzacyjny rozpoczyna się:

1) dla nabywców samodzielnych gospodarstw rolniczych, z wyjątkiem gospodarstw wzorowych, w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po przeniesieniu prawa własności na nabywcę, a jeżeli dzień ten przypadałby przed upływem dwóch lat od wejścia nabywcy w posiadanie działki — to w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po upływie tego okresu;

2) dla pracowników folwarcznych, nabywających działki, w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po przeniesieniu prawa własności na nabywcę, a jeżeli dzień ten przypadałby przed upływem trzech lat od wejścia nabywcy w posiadanie działki — to w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po upływie tego okresu;

3) dla nabywców gospodarstw wzorowych oraz dla innych nabywców, nieobjętych przepisami pkt. 1) i 2), — w dniu 1 stycznia lub 1 lipca, najbliższym po przeniesieniu prawa własności na nabywcę.

§ 5. Resztę należności, nieprzekraczającą 200 złotych, można rozłożyć na raty, płatne w okresie nie dłuższym niż 5 lat, przyczem w tym przypadku nie pobiera się oprocentowania.

§ 6. Resztę należności, zakredytowaną w myśl § 3, oprocentowuje się za czas od początku okresu amortyzacyjnego (§ 4). Stopa oprocentowania wynosi wraz z kosztami administracyjnemi 3% w stosunku rocznym.

§ 7. Nabywca ma prawo spłacenia w każdym czasie całości lub części należności przed ustalonym terminem spłaty. Przedterminowe spłaty zalicza się na poczet rat najbliższych, jeżeli jednak przewyższają one dwie raty amortyzacyjne, oprócz raty bieżącej, to zmniejsza się odpowiednio wszystkie raty amortyzacyjne.

§ 8. (1) W razie trudności płatniczych, wynikłych z powodu nieurodzaju, pożaru lub innej klęski, śmierci albo ciężkiej choroby dłużnika lub jedynego żywiciela rodziny i t. p. można udzielić dłużnikowi, na prośbę jego lub osób zainteresowanych, ulg w spłacie reszty należności, zakredytowanej w myśl § 3, w postaci odroczenia terminu płatności raty na okres do pięciu lat lub w postaci rozłożenia raty na terminy płatności rat następnych, przypadających w okresie pięciu lat. Odroczenie lub rozłożenie na raty może obejmować najwyżej cztery raty półroczne.

(2) Ulg, określonych w ust. (1), można udzielić także w przypadkach, gdy z powodu poczynionych bez pomocy kredytowej Państwa większych wkładów, potrzebnych lub pożytecznych dla gospodarstwa, dłużnik nie może bez uszczerbku dla gospodarstwa wpłacić raty.

(3) Za czas odroczenia lub rozłożenia na raty w myśl ust. (1) i (2) nie pobiera się odsetek.

§ 9. W razie nieuiszczenia raty w terminie liczy się od tej raty odsetki w wysokości ½% za każdy cały lub rozpoczęty miesiąc, poczynając od upływu 3 miesięcy po terminie płatności, aż do czasu spłacenia całej raty. Jeżeli niespłacona część reszty należności zostanie przeniesiona do dłuższego okresu amortyzacyjnego (§ ust. (4)), to odsetek, należnych do tego czasu, nie pobiera się.

§ 10. (1) Oprocentowanie reszty należności (§ 3 ust. (1)) w okresie, poprzedzającym początek okresu amortyzacyjnego, oblicza się za czas do 31 grudnia 1933 r.:

1) dla nabywców, którzy weszli w posiadanie działek przed dniem 1 kwietnia 1932 r., w wysokości 2% w stosunku rocznym;

2) dla nabywców, którzy weszli w posiadanie działek po dniu 1 kwietnia 1932 r., — w wysokości 3% w stosunku rocznym.

(2) Oprocentowania, określonego w ust. (1), nie pobiera się od nabywców samodzielnych gospodarstw rolniczych, z wyjątkiem gospodarstw wzorowych, za okres dwóch lat od dnia wejścia nabywcy w posiadanie działki, a od pracowników folwarcznych, nabywających działki, — za okres trzech lat od dnia wejścia w posiadanie.

(3) Nabywcom, którzy weszli w posiadanie działek przed dniem 1 kwietnia 1932 r., można zakredytować resztę należności w myśl §§ 3 i 5, bez względu na wysokość kwot, uiszczonych lub podlegających zaliczeniu na poczet należności za działki.

§ 11. (1) Od nabywców, którzy weszli w posiadanie działek przed dniem 1 kwietnia 1932 r., pobiera się opłaty za użytkowanie w wysokości 2% w stosunku rocznym.

(2) Opłaty za użytkowanie za rok 1934 oblicza się z uwzględnieniem przepisów § 8 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 września 1934 r., wydanego w po-

rozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 818).

(3) Przepis § 2, zdania pierwszego rozporządzenia niniejszego nie stosuje się do opłat za użytkowanie za rok 1935, które pobrane będą w jednej racie.

§ 12. (1) Wymierzanie opłat za użytkowanie (§ 1) należy do starosty.

(2) O zmianie okresów umorzenia (§ 3 ust. (4)) oraz o udzielaniu ulg, przewidzianych w § 8 ust. (1), decyduje Państwowy Bank Rolny.

(3) O udzielaniu ulg, przewidzianych w § 8 ust. (2), decyduje Państwowy Bank Rolny w porozumieniu ze starostą.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 maja 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o użytkowaniu Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej w związku z parcelacją gruntów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 414).

---

z 3 sierpnia Nr. 58 Rok 1935

Poz. 373. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i słodu.

Poz. 374. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1935 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o letnich bluzach dla oficerów i szeregowych Policji Państwowej.

Poz. 375. Oświadczenie rządowe z dnia 4 czerwca 1935 r. w sprawie rozciągnięcia na wyspy Kanałowe i wyspę Man konwencji między Polską i Wielką Brytanją z dnia 26 sierpnia 1931 r. o postępowaniu w sprawach cywilnych i handlowych.

Poz. 376. Oświadczenie rządowe z dnia 19 czerwca 1935 r. w sprawie przystąpienia Ekwadoru do konwencji z dnia 24 września 1931 r. o uregulowaniu połowu wielorybów.

Poz. 377. Oświadczenie rządowe z dnia 19 czerwca 1935 r. w sprawie ratyfikacji przez Panamę konwencji z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających oraz przystąpienia do niej Ekwadoru.

Poz. 378. Oświadczenie rządowe z dnia 28 czerwca 1935 r. w sprawie przystąpienia Iraku do deklaracji z dnia 20 kwietnia 1921 r. w sprawie uznania prawa do bandery Państw, pozbawionych wybrzeża morskiego.

Poz. 379. Oświadczenie rządowe z dnia 10 lipca 1935 r. w sprawie przystąpienia Afganistanu do międzynarodowej konwencji z dnia 30 września 1921 r. o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi.

z 10 sierpnia Nr. 59 Rok 1935

Poz. 380. Umowa handlowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji, podpisana w Londynie dnia 27 lutego 1935 r. (Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 26 marca 1935 r. — Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 183).

Poz. 381. Oświadczenie rządowe z dnia 24 lipca 1935 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy handlowej między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji, podpisanej w Londynie dnia 27 lutego 1935 r.

Poz. 382. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 sierpnia 1935 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. w sprawie wyłączeń z Ordynacji Zamoyskiej.

Poz. 383. Rozporządzenie Ministrów: Przemysłu i Handlu, Opieki Społecznej oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1935 r. o przechowywaniu karbidu przez zakłady przemysłowe.

Na podstawie art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przechowywanie karbidu (węglika wapnia) lub mieszanin karbidowych przez zakłady przemysłowe, może być uskuteczniane tylko przy zachowaniu przepisów, ustalonych rozporządzeniem niniejszem.

§ 2. (1) Karbid wolno przechowywać jedynie w naczyniach suchych, szczelnych i szczelnie zamkniętych. Naczynia te powinny posiadać napis: „Karbid. Chronić przed wilgocią".

(2) Do otwierania naczyń z karbidem (bębnów karbidowych) nie wolno używać płomienia lub narzędzia rozgrzanego, czy też wytwarzającego iskry.

(3) Resztki pyłu karbidowego należy zawsze usuwać z bębna możliwie dokładnie. Resztki tego pyłu należy zniszczyć przynajmniej w 10-krotnej na wagę ilości wody, na wolnem powietrzu, zdala od wszelkiego otwartego płomienia lub żaru, w tym stopniu, aż gaz przestanie się zupełnie wydobywać.

(4) Resztek karbidu nie wolno wrzucać do zbiorników wód naturalnych, kanałów lub ścieków publicznych. Odprowadzanie do kanałów jest dozwolone po przynajmniej 100-krotnem rozcieńczeniu wodą.

(5) Wspólne przechowywanie materjałów łatwozapalnych, w trwałem opakowaniu, dozwolone jest tylko w takich składach karbidu, w których ani karbidu, ani łatwozapalnych materjałów i płynów nie przepakowuje się i nie przelewa.

(6) Nie jest dozwolone wspólne przechowywanie płynnego powietrza, płynnego tlenu oraz sprężonego chloru z karbidem.

§ 3. Karbidu nie wolno przechowywać w podziemiach lub piwnicach.

§ 4. Palenie tytoniu oraz przebywanie z przedmiotami żarzącemi się lub płonącemi w składach karbidu, jak i w ich pobliżu jest wzbronione.

§ 5. Do projektu urządzenia składów, przedstawionego do zatwierdzenia władzom przemysłowym, należy dołączyć w 3 egzemplarzach: opis, rysunek budowlany składu w skali 1 : 100, plan sytuacyjny w skali 1 : 500, uwidaczniający zabudowanie terenu w promieniu 20 m. dokoła składu (mury, drzwi i okna wychodzące na skład i t. p.) oraz plan orjentacyjny w skali 1 : 10000.

Rozdział II.

Pomieszczenia składowe.

§ 6. (1) Składy karbidu wolno urządzać w budynkach niezamieszkałych, przeznaczonych jedynie do tego celu, oddalonych co najmniej 5 m od budynków, granic sąsiednich gruntów i dróg publicznych, o ile przepisy budowlane nie wymagają zachowania większej odległości.

(2) Pomieszczenia składowe powinny posiadać urządzenia ochronne od wyładowań atmosferycznych (odgromniki).

(3) Pomieszczenie składowe powinno być suche, jasne i dobrze przewietrzane, posiadać lekki dach, skutecznie zabezpieczający przed opadami atmosferycznemi; podłoga składu powinna znajdować się co najmniej 30 cm nad terenem i musi być oddzielona od ziemi zapomocą 30 cm warstwy izolacyjnej, zabezpieczającej przed wilgocią (piasek, glina i t. p.), bądź też zapomocą izolacji powietrznej.

(4) Przekrój kanału wentylacyjnego nie może być mniejszy niż 14 × 27 cm, tj. 378 cm^2 na każde 20 m^2 podłogi składu.

(5) Kanały wentylacyjne powinny być wyprowadzone niemniej niż 1,50 m ponad kalenicę dachu. Nazewnątrz otwory kanałów wentylacyjnych powinny być zabezpieczone przed opadami atmosferycznemi.

(6) Urządzenie składów w miejscach nizinnych, gdzie są możliwe zalewy, jest wzbronione.

(7) Jeśli do oświetlenia pomieszczenia składowego ma być użyte oświetlenie sztuczne, wówczas do tego oświetlenia powinny być użyte żarówki elektryczne, zaopatrzone w armaturę gazoszczelną, przyczem instalacja elektryczna (bezpieczniki, włączniki itp.) powinny znajdować się nazewnątrz pomieszczenia składowego i być od niego gazoszczelnie oddzielone lub powinny odpowiadać normom Stowarzyszenia Elektryków Polskich PNE 10, PNE 17 i PNE 30, dotyczącym pomieszczeń, w których znajdują się gazy wybuchowe lub pył węglowy.

(8) Użycie otwartego płomienia dozwolone jest tylko przy oświetleniu z zewnątrz, jeśli otwarty płomień oddalony jest od drzwi i otwieralnych okien pomieszczenia składowego co najmniej 3 m, umieszczony za szybami z grubego szkła, nieotwieralnemi i założonemi gazoszczelnie.

(9) Ogrzewanie składów jest niedozwolone.

(10) W każdym składzie może być otwarte tylko jedno naczynie z karbidem. Większa ilość otwartych naczyń jest dozwolona tylko wówczas, jeżeli zawartość karbidu w nich nie przekracza dziennego zapotrzebowania.

(11) Naczynia otwarte należy zabezpieczyć przed dostępem wilgoci i wody.

(12) Drzwi składów muszą się otwierać nazewnątrz, przyczem przejścia prowadzące do drzwi w składzie powinny być zawsze swobodne.

(13) Na wszystkich drzwiach należy umieścić tablice ostrzegawcze z napisem: „Skład karbidu! Nieupoważnionym wstęp wzbroniony! Nie zbliżać się i nie wchodzić z otwartym ogniem! Palenie tytoniu surowo wzbronione! Do gaszenia pożaru nie używać wody!“

Przechowywanie karbidu na wolnem powietrzu.

§ 7. (1) Na wolnem powietrzu można przechowywać karbid jedynie w naczyniach zamkniętych, w odległości co najmniej 10 m od budynków, sąsiednich gruntów i dróg publicznych, o ile przepisy budowlane nie wymagają zachowania większej odległości.

(2) Miejsce zajmowane przez skład powinno być pewnie zabezpieczone przed dostaniem się wody.

(3) Naczynia z karbidem należy przechowywać na pomoście, umieszczonym co najmniej 30 cm nad powierzchnią ziemi.

(4) Naczynia należy osłonić dachem.

(5) Skład należy odgrodzić ze wszystkich stron płotem, drutem kolczastym lub siatką drucianą w taki sposób, aby uniemożliwić dostęp do składu osobom postronnym, przyczem naczynia z karbidem powinny się znajdować w odległości 5 m od ogrodzenia.

(6) Używanie przestrzeni między naczyniami z karbidem i oparkanieniem dla przechowywania jakichkolwiek przedmiotów palnych jest wzbronione.

(7) Przy każdem dojściu do składu powinna się znajdować na widocznem miejscu tabliczka ostrzegawcza z napisem: „Skład karbidu! Nieupoważnionym wstęp wzbroniony! Do gaszenia pożaru nie używać wody!“

(8) W pobliżu należy trzymać w pogotowiu ziemię, piasek lub gaśnice bezwodne. Nie jest dozwolone używanie gaśnic, zawierających związki chloru.

Przechowywanie karbidu w pobliżu wytwornic acetylenowych.

§ 8. (1) W pomieszczeniach, w których czynne są wytwornice acetylenowe, wolno przechowywać następujące ilości karbidu:

I. jeśli ładunek karbidu każdej wytwornicy nie przekracza 10 kg:

a) w naczyniach otwartych — ilość karbidu nieprzekraczającą dziennego zapotrzebowania i

b) w naczyniach zamkniętych — najwyżej 200 kg;

II. jeśli ładunek karbidu wytwornicy przekracza 10 kg:

a) w naczyniach otwartych — ilość karbidu, nieprzekraczającą dziennego zapotrzebowania i

b) w naczyniach zamkniętych — najwyżej 1000 kg.

Naczynia z karbidem należy ustawić na podwyższeniu.

(2) Karbid przeznaczony dla wytwornic pracujących na wolnem powietrzu, może być przechowywany w pobliżu wytwornic, w ilościach nieprzekraczających podanych w pkt. 1 paragrafu niniejszego, jeśli:

a) odległość naczyń z karbidem od wszelkiego płomienia lub żaru będzie nie mniejsza niż 10 m,

b) naczynia z karbidem będą ustawione na podwyższeniu, wysokości co najmniej 0,5 m,

c) naczynia z karbidem będą skutecznie zabezpieczone przed opadami atmosferycznemi (nieprzemakalne płachty i t. p.).

(3) Naczynia otwarte należy zabezpieczyć przed dostępem wody i wilgoci.

(4) Większe ilości karbidu należy przechowywać w oddzielnych składach, odpowiadających wymaganiom rozporządzenia niniejszego.

Rozdział III.

Zastosowanie przepisów do składów już istniejących.

§ 9. (1) Dostosowanie istniejących składów karbidu do wymagań rozporządzenia niniejszego powinno nastąpić najdalej w ciągu 2 lat od wejścia w życie rozporządzenie niniejszego.

(2) Właściciele składów już istniejących, zamierzający dokonać przebudowy składów, obowiązani są do uzyskania zatwierdzenia projektu urządzenia, przyczem zatwierdzenie to uzależnia się od dostosowania urządzenia składu do wymagań rozporządzenia niniejszego.

Odchylenia od zastosowania przepisów niniejszych.

§ 10. W stosunku do zakładów, w których wytwarza się lub przerabia karbid na wszelkie inne związki lub preparaty oprócz acetylenu — mają zastosowanie tylko § 2 ust. 2, 3, 4, 5 i 6, § 3, § 4 oraz § 8; w stosunku do zakładów przechowujących karbid w ilościach do 100 kg jak również do 200 kg, w tym ostatnim przypadku jeśli ilość karbidu ponad 100 kg przechowuje się w naczyniach szczelnych i szczelnie zamkniętych, a naczynia te wydaje się jedynie w stanie zamkniętym — mają zastosowanie tylko § 2 ust. 2, 3, 4 i 6, § 3 oraz § 6 ust. 11.

§ 11. Władza przemysłowa II instancji w porozumieniu z okręgowym inspektoratem pracy może zezwalać w poszczególnych przypadkach na odchylenia od zastosowania wymagań zawartych w rozporządzeniu niniejszem, jeśli sposób przechowywania karbidu daje gwarancje trwałego bezpieczeństwa.

Postanowienia karne.

§ 12. Kto wykracza przeciwko przepisom rozporządzenia niniejszego, podlega karze określonej w art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

Postanowienia końcowe.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni od dnia ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiotach unormowanych rozporządzeniem niniejszem.

Poz. 384. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 1935 r. o organizacji wyszkolenia Straży Więziennej.

Poz. 385. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1935 r. o pobieraniu ceł przez urzędy celne w biletach Banku Polskiego i polskich monetach zdawkowych oraz o uchyleniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r.

Poz. 386. Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 sierpnia 1935 r. o sprostowaniu błędów w tekście rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 1935 r., zawierającego „Regulamin urzędowania prokuratur sądów apelacyjnych i okręgowych".

z 14 sierpnia Nr. 60 Rok 1935

Poz. 387. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych.

Poz. 388. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lipca 1935 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 18 czerwca 1929 r., zawierającego przepisy o granicach wytrzymałości materjałów i konstrukcyj budowlanych.

Na podstawie art. 375 lit. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) i art. 2 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządzam co następuje:

§ 1. § 39 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 18 czerwca 1929 r., zawierającego przepisy o granicach wytrzymałości materjałów i konstrukcyj budowlanych (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 431), otrzymuje brzmienie następujące:

„Odstąpienie od norm powyższych jest dopuszczalne:

a) dla wszelkich konstrukcyj, o ile to odstąpienie oparte będzie na odnośnych normach Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, zaleconych zarządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych, ogłoszonem w Monitorze Polskim,

b) dla specjalnych konstrukcyj, o ile przedstawione zostaną obliczenia szczegółowe, należycie naukowo uzasadnione".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 389. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 sierpnia 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych".

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 29 lipca Nr. 171 Rok 1935

Poz. 203. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 12 lipca 1935 r. Nr. D. IV. 20969/3/35 w sprawie odprawy celnej tkanin przeznaczonych do użytku fabrycznego, objętych pp. 2, 3 i 4 poz. 671 oraz uwagą 1 do poz. 985 taryfy celnej.

z 30 lipca Nr. 172 Rok 1935

Poz. 204. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 lipca 1935 r. w sprawie umorzenia w drodze wykupu obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r.

z 31 lipca Nr. 173 Rok 1935

Poz. 205. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 25 lipca 1935 r. o wartości jednego grama czystego złota.

z 1 sierpnia Nr. 174 Rok 1935

Poz. 206. Okólnik T. 28 Ministerstwa Skarbu z dnia 6 lipca 1935 r. L. D. IV. 19910/2/35 w sprawie wyjaśnienia do poz. 303 pkt. 5 taryfy celnej przywozowej.

Poz. 207. Okólnik T. 30 Ministerstwa Skarbu z dnia 19 lipca 1935 r. L. D. IV. 20974/2/35 w sprawie wyjaśnienia do poz. 23 pkt. 1 i 27 pkt. 3 przywozowej taryfy celnej.

Poz. 208. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 lipca 1935 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zmianie wykazu instytucyj, uprawnionych do wydawania zaświadczeń eksportowych, wymienionych w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów.

z 2 sierpnia Nr. 175 Rok 1935

z 3 sierpnia Nr. 176 Rok 1935

Poz. 209. Uchwała Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 r. w sprawie wyznaczenia delegata Rządu na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 120) dla diecezyj: łuckiej i lubelskiej.

z 5 sierpnia Nr. 177 Rok 1935

z 6 sierpnia Nr. 178 Rok 1935

z 7 sierpnia Nr. 179 Rok 1935

z 8 sierpnia Nr. 180 Rok 1935

Poz. 210. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 31 lipca 1935 r. w sprawie umorzenia w drodze losowania Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

z 9 sierpnia Nr. 181 Rok 1935

z 10 sierpnia Nr. 182 Rok 1935

z 12 sierpnia Nr. 183 Rok 1935

z 13 sierpnia Nr. 184 Rok 1935

Poz. 211. Ogłoszenie o nadaniu statutu Fundacji im. ks. biskupa Jana Cywińskiego i Franciszki ze Śliźniów Miłkowskiej.

z 14 sierpnia Nr. 185 Rok 1935

Poz. 212. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 16 lipca 1935 r. L. D. IV. 16815/2/35 w sprawie przekazywania opłat przewidzianych p. 7 § 45 i p. 6 § 231 rozporządzenia wykonawczego do prawa celnego.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.

O B W I E S Z C Z E N I E

WOJEWODY STANISŁAWOWSKIEGO -
z dnia 18 października 1937.r.
w sprawie powołania Komiaji Regionalnego Planu Zabudowania Terenów Górskich Województwa Stanisławowskiego.-

Na podstawie art.23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r.o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli /Dz. U.R.P.Nr.23.poz.202 / w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r./Dz.U. R.P.Nr.56 poz.405/,Minister Spraw Wewnętrznych zarządzeniem z dnia 15. kwietnia 1937 r.nr BO 18 - 11 - 2 powołał do życia Komisję Regionalnego Planu Zabudowania Terenów Górskich Wojew.Stanisławowskiego.

Regionalny plan zabudowania obejmuje obszar powiatów; dolińskiego,kosowskiego,nadwórniańskiego;z powiatu kałuskiego obszar gmin; Jasień,Łdziany,Nowica;z powiatu kołomyjskiego obszar gmin wiejskich: Berezów Średni,Jabłonów,Kołomyja,Kosmacz,Peczeniżyn,Tłumaczyk,Werbiąż Wyżny i obszar miasta Peczeniżyna;z powiatu stanisławowskiego obszar gmin wiejskich:Bohorodczany,Lachowce,i miasta Bohorodczany;z powiatu stryjskiego obszar gmin wiejskich:Bratkowce,Grabowiec Stryjski,Koziowa,Lubieńce,Ławoczne,Podhorodce,Sławsko,Synowódzko Wyżne,Tucholka i m. Skole,a także obszary m.Kołomyi i uzdrowisk:Jaremcze,Morszyn i Worochta.

Konieczność powołania Komisji wynikła z potrzeby skoordynowania na określonym powyżej terenie,zamierzeń inwestycyjnych o państwowym znaczeniu z zakresu komunikacji,przemysłu,regulacji rzek,turystyki,ochrony przrody i zabytków,jak również z potrzeby dostosowania do tych zamierzeń wszelkich poczynań z zakresu budowy osiedli.

W skład komisji wchodzą zainteresowane czynniki rządowe i społeczne,zaś zakres jej działalności ujmą odpowiednie regulaminy.

Zadaniem komisji regionalnego planu zabudowania jest oprócz sporządzenia planu przedstawienie Ministrowi spraw wewnętrznych,oraz za zgodą ministra spraw wewnętrznych innym zainteresowanym ministrom projektów przepisów prawnych i zarządzeń,których wydania wymagać będą

interesy całego regionu lub poszczególnych jego części,a których wydanie może mieć wpływ na ukształtowanie opracowywanego planu zabudowania i może przyczynić się do rozwoju racjonalnej akcji budowlanej.

Komisję reprezentuje mianowany przez ministra spraw wewnętrznych przewodniczący komisji.

Przy przewodniczącym komisji funkcjonuje Biuro Regionalnego Planu Zabudowania Terenów Górskich Woj.Stanisławowskiego.

Zadaniem Biura planu regionalnego jest:

1/ opracowanie regionalnego planu zabudowania terenów,dla których została powołana komisja i prowadzenie wszelkich prac z tym związanych

2/ opracowanie wspólnych planów zabudowania - w miarę potrzeby,

3/ przygotowywanie i opracowywanie wniosków dla komisji i przewodniczącego,

4/ opracowywanie planów zabudowania miast i osiedli w wypadkach upoważnienia Komisji Regionalnego Planu Zabudowania do sporządzenia takich planów przez ministra spraw wewnętrznych.

Szczegółowy zakres działalności Biura planu regionalnego ujmą regulaminy komisji i biura.

Skład Komisji Regionalnego Planu Zabudowania Terenów Górskich Województwa Stanisławowskiego:

I/ przewodniczący mianowany przez ministra spraw wewnętrznych: inż.Skopiński Ludwik,naczelnik Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego w Urzędzie Wojewódzkim Stanisławowskim.

II/ Delegaci samorządu terytorjalnego,którego obszaru dotyczy regionalny plan zabudowania,wybrani przez organa stanowiące miast, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych,miast,których zarządy zostały upoważnione do sporządzania planów zabudowania na podstawie art.21 rozporz.Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r.o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r./Dz.U.R.P.Nr.56 poz.405/,i uzdrowisk uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej,oraz przez wydziały powiatowe:

inż.Pawłowski Antoni,kierownik powiatowego Zarządu Drogowego

w Dolinie,delegat Wydziału Powiatowego w Dolinie;

inż.Rokita Wiktor,Kałusz "Tesp"kier.oddz.delegat Wydziału Powiatowego w Kałuszu ;

inż.Pawlikowski Feliks,leśniczy lasów państwowych w Kosmaczu, delegat Wydziału Powiatowego w Kołomyi;

inż.Friser Oskar,kierownik Powiatowego Zarządu Drogowego w Kosowie Huculskim,delegat Wydziału Powiat.w Kosowie Huculskim;

Stefaniw Klemens,wójt w Porohach,delegat Wydziału Powiatowego w Nadwórnej;

Dzieduszycki Władysław,rolnik w Jezupolu,delegat Wydziału Powiatowego w Stanisławowie;

dr.Bielski Mieczysław w Korczynie Rustykalnym,delegat Wydziału Powiatowego w Stryju;

Sanojca Józef,prezydent m.Kołomyi,delegat Zarządu Miejskiego w Kołomyj;

Dzieduszycki Stanisław,rolnik w Sokołowie pow.Stryj,delegat komisji Zdrojowej w Morszynie;

Inż.Kuźmiński Leon,emeryt.wiceprezes dyr.kolei,delegat Komisji Klimatycznej w Jaremczu;

inż.Domański Wiktor,wójt gminy Worochta,delegat Komisji Klimatycznej w Worochcie;

inż.Kulig Ludwik,nadleśniczy lasów państwowych w Nadwórnej,delegat Zarządu Miejskiego w Nadwórnej.-

Lewicki Józef,burmistrz m.Kosów Huculski,delegat Zarządu Miejskiego w Kosowie Huculskim.

III/Delegaci terytorjalnie właściwych izb samorządu gospodarczego:

Domiszewski Marcin,radca Izby Rzemieślniczej w Stanisławowie, delegat Izby Rzemieślniczej w Stanisławowie;

Bohosiewicz Erwin,radca Izby Rolniczej we Lwowie,delegat Izby Rolniczej we Lwowie;

Biskupski Bolesław,radca Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie, delegat Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie.

IV. Przedstawiciel własności nieruchomej, powołany przez ministra spraw wewnętrznych;

inż. Wasylewicz Tadeusz, ze Związku Właścicieli Nieruchomości w Kołomyi.

V. Delegat ministra spraw wojskowych:

pułkownik dypl. Grabowski Tadeusz - M.S.Wojsk. Warszawa.

VI. Delegat właściwego terytorjalnie dowódcy Okręgu Korpusu;

Ludwik Karol, major, szef Budownictwa Dowództwa Okręgu Korpusu nr VI we Lwowie.

VII. Członkowie mianowani przez Ministra Spraw Wewn., w ogólnej ilości, równej ilościczłonków wyoranych przez wspomniane wyżej organa samorządu terytorjalnego:

inż. Chmielewski Jan. kierownik Biura Planu Regionalnego Okręgu Warszawskiego w Warszawie;

inż. Firich Antoni, zastępca naczelnika Warsztatów Polskich Kolei Państwowych we Lwowie;

inż. Haczewski Feliks, nauczyciel Państwowej Szkoły Przemysłu Drzewnego w Kołomyi;

dr. Hornung Zbigniew, konserwator na województwo lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie, Urząd Wojewódzki Lwów;

Mielnik Eugeniusz, dyrektor Banku Gospodarstwa Krajowego, Oddział w Stanisławowie;

Miketta Janusz, dyrektor Związku Międzykomunalnego Karpaty Wschodnie w Stanisławowie;

inż. Norwerth Edgar, inspektor w Ministerstwie Spraw Wojskowych w Warszawie;

dr. Serwacki Stanisław, lekarz okręgowy w Żabiem;

Typiak Piotr, naczelnik Wydziału Samorządowego w Urzędzie Wojewódzkim Stanisławowskim;

dr. Unger Ludwik, dyrektor Zakł. Zdrojowego w Morszynie.

dr. Vincenz Stanisław, przemysłowiec, Słoboda Rungurska, pow. Kołomyja.
Wasyłyszyn Grzegorz, powiatowy inspektor pracy 43 obwodu w Drohobyczu
inż. Żakowski Juliusz w Warszawie.

- Wojewoda: -
/-/Stefan Pasławski/.

W y c i ą g

z Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928.r.o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli / w brzmieniu ustawy z dn.14 lipca 1936/.

Art.8. /1/ Plany zabudowania mogą być sporządzane jako plany ogólne lub szczegółowe.Dopuszcza się sporządzanie ogólnych planów zabudowania,będących zarazem w całości lub w części szczegółowemi planami zabudowania /n/.

/2/ Plany ogólne mogą być sporządzane dla obszaru całego osiedla,lub znacznej jego części,bądz jako plany wspólne dla kilku sąsiednich osiedli lub znacznej ich części,bądz wreszcie jako plany regionalne dla obszaru całego województwa,albo jego części,lub kilku sąsiednich województw,albo ich części /n/.

/3/ Plany szczegółowe powinny być sporządzane na podstawie prawomocnego ogólnego planu i mogą obejmować obszar całego osiedla,lub jego części /n/.

/4/ Wspólne plany zabudowania dla dwóch lub więcej osiedli, nienależących do teg samego powiatowego związku samorządowego,lub też dla uzdrowiska,uznanego za posiadające chrakter użyteczności publicznej, i sąsiednich osiedli,albo dla kilku takich uzdrowisk i osiedli oraz regionalne plany zabudowania powinny być sporządzane,gdy według uznania Ministra Spraw Wewnętrznych,warunki gospodarcze,potrzeby rozwoju osiedli lub interes publiczny tego wymagają /n/.

Art.23. /1/ Regionalne plany zybudowania i wspólne plany zybudowania sporządza Komisja,powołana przez Ministra Spraw Wewnętrznych .

/2/ Zadaniem komisji regionalnego planu zabudowania jest oprócz sporządzania planu przedstawienie Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych innym zainteresowanym ministrom projektów przepisów prawnychi zarządzeń których wydania wymagać będą interesy całego regionu lub poszczególnych jego części,a których wydanie może mieć wpływ na ukształtowanie opracowywanego planu zabudowania i może przy-

czynić się do rozwoju racjonalnej akcji budowlanej.Ministra Spraw Wewnętrznych może upoważnić przewodniczącego komisji regionalnego planu zabudowania do wydawania opinji dlawładz administracji ogólnej i związków samorządowych na terenie,objętym opracowywanym regionalnym planem zabudowania w sprawach,o których mowa w poprzednim ustępie.W tych wypadkach władze administracji ogólnej i związków samorządowych obowiązane będą do przedstawiania projektowanych decyzyj przewodniczącemu komisji regionalnego planu zabudowania w sprawach objętych upoważnieniem Ministra Spraw Wewnętrznych.

/3/ W skład komisji wchodzą:
a/ przewodniczący mianowany przez Ministra Spraw Wewnętrznych;
b/ delegaci samorządu terytorjalnego,którego obszaru dotyczy plan zabudowania,wybrani przez organa stanowiące miast,wydzielonych z powiatowych związków samorządowych,miast,których zarządy zostały upoważnione do sporządzania planów zabudowania na podstawie art.21.i uzdrowisk,uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej,oraz przez wydziały powiatowe: po jednym od każdego z wyżej określonych miast,liczących poniżej 100000 mieszkańców,od każdego wyżej określonego uzdrowika i od każdego powiatu,jak również po jednym na każde pełne 100.000 mieszkańców miast większych;
c/delegaci terytorjalnie właściwych izb samorządu - gospodarczego,po jednym od każdej izby,oraz przedstawiciel własności nieruchomej,powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych;
d/ delegat Ministra Spraw Wojskowych i delegat właściwego terytorjalnie Dowódcy Okręgu Korpusu;
e/ członkowie,mianowani przez Ministra Spraw Wewnętrznych,ewentualnie na wniosek zainteresowanych Ministrów,w ogólnej ilości równej ilości członków,wybranych przez wspomniane wyżej organa samorządu terytorjalnego /n/.

4/ Minister Spraw Wewnętrznych może upoważnić komisję do sporządzania i uchwalania /art.21,29 i 32/planów zabudowania poszczególnych osiedli /n/.

Art.25. /1/ O przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania powinno nastąpić ogłoszenie w sposób,przyjęty w danej miejscowości,oraz ogłoszenie we właściwym "Dzienniku Wojewódzkim"i co najmniej w jednym piśmie miejscowem,jeśli takie istnieje,a w miejscowościach wiejskich ponadto w drodze wywieszenia obwieszczenia we właściwych zarządach gmin w miejscu widocznem na okres co najmniej jednego tygodnia .

.....

Art.27. /1/ Jeżeli tereny,objęte zamierzonym planem zabudowania, znajdują się w obrębie strefy nadgranicznej,określonej w przepisach o granicach Państwa,albo mają styczność z objektami o państwowem znaczeniu,jak

wojskowe tereny budowlane lub urządzenia fortyfikacyjne bądźstrategiczne, lotniska,porty morskie,rzeki,drogi publiczne,koleja,pola górnicze,pola naftowe i tereny kopalń,prowadzonych na podstawie regalu górniczego t.p.,wreszcie,jeżeli części obszarów,objętych zamierzonym planem zabudowania,stanowią własność Państwa,lub podlegają przebudowie ustroju rolnego,wówczas o przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania powinny być zawiadomione władze zarządzające temi objektami,albo władze,którym te objekty podlegają,a wprzypadku gdy chodzi ostrefę nadgraniczną,lub o obszary,podlegające przebudowie ustroju rolnego,-właściwe powiatowe władze administracji ogólnej,w celu zapewnienia uwzględnienia w planie zabudowania interesów Państwa /n/.

/2/ O przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania należy ponadto zawiadomić :w Warszawie - Ministra - Spraw Wewnętrznych,w innych miejscowościach - wojewodę,w celu zapewnienia uwzględnienia w planie zabudowania projektowanych urządzeń o państwowem znaczeniu /n/.

/3/ Przeciw zastrzeżeniom władz gmina może wystąpić w toku instancji do właściwej władzy wyższej /n/.

/4/ W razie gdy teren,objęty sporządzanym planem zabudowania,stanowi część obszaru,dla którego sporządza się regionalny lub wspólny plan zabudowania /art.23/,bądź przylega do takiego obszaru,wówczas organ,sporządzający plan zabudowania,obowiązany jest zasięgnąć opinji przewodniczącego odnośnej komisji co do zamierzeń,będących przedmiotem sporządzanych planów zabudowania /n/.

Art.28. Przy sporządzaniu planu zabudowania wnioski interesowanych osób i gmin powinny być rozpatrzone,zastrzeżenia zaś właściwych władz /art.27/ uwzględnione /.

Art.29. /1/ Sporządzone plany zabudowania osiedla lub jego części powinny być uchwalone /:

.....

/d/ przez komisję wymienioną w art.23,po wypowiedzeniu się organów stanowiących właściwych gmin,w razie sporządzenia planu zabudowania regionalnego,albo wspólnego dla kilku osiedli,określonego w art.8.ust./4/,lub wreszcie,gdy komisja ta została upoważniona do sporządzenia planu zabudowania osiedla /n/.

Art.30. /1/ Plany zabudowania po uchwaleniu /art.29/powinny być wyłożone w terminie,oznaczonym przez organa stanowiące do publicznego przeglądu na okres co najmniej dwóch tygodni,o czem ma być ogłoszone w sposób przewidziany w art.25 /.

.....

Art.32. Zarzuty,zgłoszone przeciw planom zabudowania,powinny być rozpatrzone i załatwione przez organa,wymienione w art.29.

Art.33. .....

/3/ W razie gdy przeciw szczegółowemu planowi zabudowania,sporządzonemu na podstawie prawomocnego ogólnego planu zabudowania,zarzutów w przepisanym terminie nie zgłoszono,albo gdy zgłoszone przeciw takiemu planowi zarzuty zostały uwzględnione z trybie,przewidzianym w art.32,szczegółowy p. zabudowania staje się prawomocnym bez zatwierdzenia.

Art.35. O zatwierdzeniu,względnie uprawomocnieniu się /art.33/planu zabudowania powinno nastąpić ogłoszenie w trybie,przewidzianym w art.25/.

Art.37. ....

/2/ W razie sporządzania regionalnego lub wspólnego planu zabudowania o podziale kosztów sporządzenia takiego planu pomiędzy poszczególne gminy orzeka Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek przewodniczącego właściwej komisji /art.23/z uwzględnieniem ilości mieszkańców zainteresowanych gmin oraz stopnia korzyści,jakie odnoszą poszczególne gminy z wykonania planu zabudowania /n/.

Art.52. /1/ Podział na dwie lub więcej części terenów,nie stanowiących własności Państwa,albo związków samorządowych,a położonych na obszarach,o reślonych w art.53,może być dokonywany tylko na podstawie zatwierdzonego planu parcelacji /n/.

/2/ Również uprzedniego zatwierdzenia planu parcelacji wymaga przeniesier na osoby trzecie prawa użytkowania poszczególnych części terenów,określonych w ust./1/,gdy na tych częściach istnieją lub mają być wzniesione budynki o charakterze stałym /n/.

/3/ Przed uzyskaniem takiego zatwierdzenia umowy o odstąpieniu części nieruchomości,lub o przeniesieniu prawa użytkowania części nieruchomości, określonych w ust./1/,nie mają mocy prawnej /n/.

/4/ Budowa na części nieruchomości,której użytkowanie przenosi się na osobę trzecią,przed uzyskaniem wspomnianego zatwierdzenia projektu parcelacji jest zabroniona /n/.

Art.53. /1/ Przepisy art.52 mają zastosowanie do:

a/ terenów,znajdujących się w obrębie granic administracyjnych gmin miejskich;
b/ terenów znajdujących się w obrębie granic ochrony sanitarnej uzdrowisk,uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej;
c/ terenów objętych prawomocnemi szczegółowemi planami zabudowania, znajdujących się poza obszarami osiedli określonych w pkt.a/ i b/;
d/ terenów,znajdujących się poza obszarami,określonemi w pkt.a/,b/ i c/ uznanych zarządzeniem wojewody za podpadające pod przepisy art.52 /n/.

2/ Zarządzenia,o których mowa w ust./1/ pkt.d/,będą wydawane po wysłuchaniu opinji właściwej izby rolniczej oraz terytorjalnie właściwej komisji,określonej w art.23,jeśli taka komisja istnieje /n/.

Art.57. .....
/3/Gdy dany teren znajduje się na obszarze,dla którego została powołana komisja,przewidziana w art.23,plan parcelacji przed zatwierdzeniem powinien być przesłany do wypowiedzenia się przewodniczącemu komisji /n/.

.....

.....

AF.

B U D Ż E T

Komisji Regionalnego Planu Zabudowania
Terenów Górskich Woj. Stanisławowskiego
na rok 1938/39.

D o c h o d y.

§	Poz.	W y s z c z e g ó l n i e n i e.	Preliminowa na 1938/39
1.		Dotacje.	35.000
	a	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych	35.000
2.		Prace zlecone i doraźne.	35.250
	a	Zarząd Miejski m.Kosowa.	6.650
	b	" " m.Delatyna.	5.000
	c	Komisja Klimatyczna Worochta.	5.500
	d	" " Jaremcza.	5.000
	e	Prace doraźne, opłaty	100
	f	Wydział Powiatowy Kosów.	13.000
3.		Dłużnicy.	15.079.37
	a	Zarząd Miejski m.Kosowa.	4.000
	b	" " m.Delatyna.	3.000
	c	" " m.Nadwórnej.	700
	d	Komisja Klimatyczna Worochta.	3.879.37
	e	" " Jaremcze.	3.500
		Suma :	85.329.37

O b j a ś n i e n i a .

§ 1.poz.a. - Dotacja Skarbu Państwa na opracowanie planu regionalnego.

§ 2.poz.a. - III.rata za prace pomiarowe i opracowanie planu zabudowania.

" b. II . " " " " " " " "

" c. II . " " " " " " " "

" d. II . " " " " " " " "

" e. drobne prace doraźne,opłaty za ich wykonanie.

" f. część należności za prace pomiarowe i opracowanie planu zabudowania Żabiego.

§ 3.poz.a. - reszta II raty płatnej dn.1.lutego 1938.r.za prace pomiarowe i opracowanie planu zabudowania.

" b. reszta I.raty za prace pomiarowe i opracowanie planu zabudowania.

" c. wydatki poniesione na plan zabudowania.

" d. reszta I raty płatnej dnia 31 marca 1938.r.za prace pomiarowe i opracowanie planu zabudowania.

" e. reszta I raty płatnej dnia 31 marca 1938.r.za prace pomiarowe i opracowanie planu zabudowania.

W y d a t k i.

§	Poz.	W y s z c z ě g ó l n i e n i e.	Preliminowano na 1938/39.
1.		Przewodniczący Komisji.	3.000
2.		Personalne	47.405
	a	Kierownik Biura Planu Regionalnego	9.300
	b	Kierownik Działu Pomiarowego	8.040
	c	Urbanista I .	6.600
	d	" II.	2.700
	e	" III.	2.880
	f	Fizjograf	3.850
	g	Technik drogowy	3.120
	h	Technik mierniczy	3.300
	i	Kancelistka & księgowa i maszynistka	2.160
	j	Rysownik	1.980
	k	Swiadczenia społeczne	3.475
3.		Podróże służbowe.	7.100
	a	Badawcze i ogólne	2.600
	b	dla celów pomiarowych	4.500
4.		Koszta administracyjne.	4.020
	a	materjały.	1.800
	b	telefon	480
	c	opłaty pocztowe	240
	d	światło i opał	360
	e	lokal	1.000
	f	woźny	240
5.		Inwentarz.	7:810
	a	instrumenty i narzędzia	6.500
	b	sprzęt i urządzenie	1.110
	c	biblioteka	200

O b j a ś n i e n i a.

§ 1. Ryczałt Przewodniczącego 12 x 250 zł

§ 2.poz.a. inż.architekt 3 x 650 + 10 x 800.zł
" b. " geodeta 12 x 670 zł
" c. " architekt 3 x 450 + 10 x 570 zł
" d. " " 6 x 450 zł
" e. student politechniki 12 x 240 zł
" f. magister filozofji 11 x 350 zł
" g. technik 12 x 260 zł
" h. mierniczy 11 x 300 zł
" i. 1? x 180 zł
" j. 11 x 180 zł
" k. świadczenia w/g powyższych stawek.

§ 3.poz.b. Pobyt inż.i techn.w polu na pomiarach.

§.4.poz.a. materjały kreślarskie,kancelaryjne,mapy itp.
" b. 12 x 40 zł
" c. 12 x 20 zł
" d. 12 x 20 zł - dopłata dla woźnego.

§.5 poz.a. instrument geodezyjny,narzędzia pomiarowe,cyrkle itp.
" b. szafa,rysownica itp.
" c. zakup książek

W y d a t k i .

§ Poz.	W y s z c z e g ó l n i e n i e .	Preliminowano na 1938/39.
6.	Prace zlecone i doraźne -	11.280
a	plan pomiarowy m.Kosowa - wpłata " Fotolotowi "	4.000
b	" " Żabiego - " "	3.480
c	" " " - pomiar szczegółowy .	3.800
d	pomiary doraźne	1.000
7.	Wierzyciele.	3.000
a	PLL."Lot" - Wydział Aerofotogrametryczny.	3.000
8.	Komisja Planu Regionalnego - koszta posiedzeń.	2.600
a	posiedzenia plenum Komisji i Podkomisyj.	3.600
9.	Nieprzewidziane.	114.37
	Suma:	85.329,37

O b j a ś n i e n i a .

§ 6. poz.a. Wpłata dla "Fotolotu" za opracowanie autograficzne podkładu geodezyjnego.

" b. Wpłata dla "Fotolotu" za opracowanie autograficzne podkładu geodezyjnego.

" c opłata specjalnie zaangażowanego personelu - pobory,koszta podróży itd.

" d. konieczne pomiary.

§ 7. poz.a. rata na spłatę przyjętego z TPH.długu za materjał lotniczy. Cała należność w/g protokółu zdawczo-odbiorczego wynosi 8.036 zł 80 gr i będzie spłacona ratami w/g układu z PLL."Lot".

8. poz.a. dwa posiedzenia plenarne Komisji : koszta podróży,diety,materjały,opłaty pocztowe itp.

9. nieprzewidziane wydatki i zaokrąglenie zamknięcia.

Wiek XVIII.

Powiat Kosowski:

1) Brustury zr. 1785

Wiek. XIX.

1) Berwinkowa zr. 1867. /pod wezw. Św. Mikołaja/.
2) Białoberezka zr. 1839 /" " Św. Pokrowy/.
3) Krzyżowówka z. r. 1818
4) Krasnoiłła zr. 1843 /pod wezw. Św. Piotra i Pawła/.
5) Kuty zr. 1833.
6) Kosów Stary zr. /Uspienie N. P. M./.
7) Żabie-Stupejka zr. 1800 /Uspienie N. P. M./.
8) Kobaki z r. 1852 /pod wezw. Podniesienie Św. Krzyża/
9) Rybne zr. 1870
10) Sokołówka z r. 1866. /pod wezw. Św. Ducha/.-
11) Fereskula z r. 1826 /" " Św. Michała/.
12) Chomczyn zr. 1868/ pod wezw. Św. Michała/.
13) Jaworów zr. 1865/ pod wezw. Trojcy Przenajśw./.
14) Pistyn zr. 1861
15). " " zr. 1858/ pod wezw. Uspienie N. P. M./.

16) Szeszory z r. 1874. (pod wew. Św. Paraskewji).

Wiek XVIII.

Powiat Bohorodczański

1) Bohorodczany z r. 1740 /pod wez. Św. Trójcy/
2) Porochy z r. 1793

Wiek XIX.

1) Babae z r. 1806 /pod wez. św. Michała/
2) Hraboviec z r. 1856
3) Krycika z r. 1820 /pod wez. Św. Paraskewji/
4) Lesiówka z r. 1862 " " Św. Piotra i Pawła/
5) Lachowce z r. 1832
6) Maniawa z r. 1819 /pod wez. św. Pokrowy/
7) Mołotków z r. 1878 /" " św. Jerzego/.
8) Monasterczany z r. 1826/" " św. Demetra/
9) Rosulna z r. 1848 /" " św. Michała/.

Godz. 12 (ul. 3 Maja 25.)

369

P O R Z A D E K O B R A D

I.go posiedzenia Komisji Regionalnego Planu Zabudowania

Terenów Górskich Woj. Stanisławowskiego

w dniu 28 kwietnia 1938.r.

1/ Zagajenie przez Pana Wojewodę.

2/ Referat ogólny Przewodniczącego Komisji Planu Regionalnego p. Inż. **Ludwika Skopińskiego.**

3/ " O zasadach i zakresie pracy Biur Planów Regionalnych " p. Inż. Jan Chmielewski, Kierownik Biura Planu Regionalnego Okręgu Warszawskiego.

4/ Sprawozdanie z pracy Biura Planu Regionalnego za czas od dnia 1 kwietnia 1934 - Kierownik Biura Planu Regionalnego p. Inż. St. Wł. Niemierko.-

5/ Sprawozdanie z działalności Przewodniczącego za czas od 1. IV. 1937. r. do dnia 31 III. 1938. r.

6/ Sprawozdanie z rocznego zamknięcia rachunkowego - Przewodniczący Komisji Inż. Ludwik Skopiński.

7/ Sprawozdanie Tymczasowej Komisji Rewizyjnej za rok budżetowy 1937/38.

8/ Uchwalenie regulaminu Komisji i przepisów prowadzenia rachunkowości Komisyj i Biura.

9/ Wybór Podkomisji i Komisji Rewizyjnej.

10/ Program prac na rok 1938/39.

11/ Uchwalenie budżetu na rok 1938/39.

12/ Opinja w sprawie rozciągnięcia przepisów art. 52, prawa budowlanego na miejscowości Mikuliczyn, Hrebenów, Sławsko i Synowódzko Wyżne.

13/ Wolne wnioski.

Regulamin Komisji Regionalnego Planu Zabudowania Terenów Górskich województwa Stanisławowskiego - powołanej zarządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1937 r.Nr.BO.18.11.2.- wydanym na podstawie art.23 prawa budowlanego /Dz.U.R.P.Nr.23,poz.202 z 1928 r/,zmienionego ustawą z dnia 14.VII.1936 r /Dz.U.R.P.Nr.56,- poz.405/.-

K o m i s j a.

§ 1.

Istota Komisji. Komisja Regionalnego Planu Zabudowania Terenów Górskich Województwa Stanisławowskiego jest instytucją o charakterze samorządowym.

§ 2.

Organizacja. 1.Organem stanowiącym i kontrolującym Komisji jest jej ogólne zebranie.

2.Organem zarządzającym i wykonawczym jest Przewodniczący Komisji.

3.Organem kontrolującym rachunkowość jest Komisja Rewizyjna.

4.Organem technicznym Przewodniczącego Komisji jest Biuro Regionalnego Planu Zabudowania,na czele którego stoi Kierownik Biura.

§ 3.

Skład Komisji. Skład Komisji określa art.23 ust.3 prawa budowlanego cytowanego powyżej w tytule oraz zarządzenie Ministra Spraw - Wewnętrznych z dn.15 kwietnia 1937 r.Nr.BO.18.11.2.-wydane na podstawie art.23 prawa budowlanego /Dz.U.R.P.Nr.23,ex - -1928 poz.202/,zmienionego ustawą z dn.14.VII.1936 r./Dz.

Dz.U.R.P.Nr.56.poz.405/ i uzupełnione dalszymi zarządzeniami,powiększającymi ten skład,gdy zarządzenia takie będą wydane.

§ 4.

Teren działania i siedziba Komisji.- 1.Terenem działalności Komisji jest obszar,określony zarządzeniami Ministra Spraw Wewnętrznych,cytowanymi w poprzednim paragrafie.

2.Siedzibą Komisji jest m.Stanisławów.

§ 5.

Zakres działania Komisji. Komisja Regionalnego Planu Zabudowania:

1.zgodnie z przepisami art.23,28,29 pkt.d/,32 oraz 53 ust/2/ prawa budowlanego:

a/sporządza regionalny plan zabudowania Okręgu którego obszar określiły zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych,cytowane powyżej w § 3,

b/uchwala regionalny plan zabudowania tego Okręgu lub jego części,

c/sporządza planyzabudowania poszczególnych osiedli,do których sporządzenia zostanie upoważniona przez - Ministra Spraw Wewnętrznych,

d/uchwala plany zabudowania tych osiedli,

e/uchwala projekty przepisów prawnych i zarządzeń,dotyczących terenu działania Komisji,

f/rozpatruje wnioski,zgłoszone do regionalnego planu zabudowania Okręgu,jego części oraz do planów zabudowania poszczególnych osiedli,do których sporządzenia została upoważniona,jak również rozpatruje zarzuty,zgłoszone przeciw takim planom,

g/wydaje opinje w sprawach zarządzeń,którymi Wojewoda zamierza uznać niektóre tereny za podpadające pod

przepisy art.52 prawa budowlanego;

2.uchwala regulamin Komisji,przedstawiony przez Przewodniczącego;

3.uchwala budżet Komisji i,na wniosek Przewodniczącego,konieczne zmiany w aprobowanym już budżecie;

4.akceptuje sprawozdania z rocznych zamknięć rachunkowych po wysłuchaniu sprawozdania Komisji Rewizyjnej;

5.rozpatruje i uchwala przedstawiony przez Przewodniczącego program swych prac,pozostający w związku ze sporządzeniem regionalnego planu zabudowania oraz ze sporządzeniem planów zabudowania poszczególnych osiedli;

6.akceptuje sprawozdania z działalności Przewodniczącego i wydaje opinje w sprawach przez niego przedstawionych Komisji.

§ 6.

Podkomisje.

1.Komisja może spośród swoich członków powołać Podkomisje,które przygotowują dla niej projekty uchwał w sprawach,których rozpatrzenie powierzy im Komisja lub Przewodniczący Komisji.

2.Podkomisja składa się z Przewodniczącego,którym jest Przewodniczący Komisji i przynajmniej z trzech jej członków.

3.W razie potrzeby Podkomisje wydają opinje na użytek Przewodniczącego Komisji.

§ 7.

Zebrania Komisji i Podkomisyj.

1.Komisja zbiera się z inicjatywy Przewodniczącego lub na wniosek co najmniej 1/3 członków Komisji,najdalej w ciągu 4-ch tygodni od daty doręczenia takiego wniosku Przewodniczącemu.

2.Zebrania Komisji odbywają się niemniej niż raz do roku w pierwszym jego kwartale.

3.Podkomisje zwołuje Przewodniczący Komisji według własnego uznania.

4.O terminie posiedzeń członkowie Komisji /Podkomisji/ będą pisemnie zawiadamiani przynajmniej na 14 dni przed zebraniem.W zawiadomieniach będzie podawany czas,miejsce i porządek dzienny zebrania.

5.Zawiadomienia o terminie posiedzeń Komisji /Podkomisji/ również dostaje właściwy Wojewoda.

6.W posiedzeniach Komisji /Podkomisji/ - uczestniczy z głosem doradczym Kierownik Biura Regionalnego Planu Zabudowania lub jego zastępca,zaproszeni przez Przewodniczącego Komisji przedstawiciele władz i instytucyj państwowych, a także wyznaczeni przez niego eksperci.

§ 8.

Utrata mandatów.

1.Każdy członek Komisji jest obowiązany brać udział we wszystkich jej posiedzeniach.

2.Opuszczenie bez usprawiedliwionych powodów trzech kolejnych posiedzeń w Komisji /Podkomisji/ powoduje utratę mandatu członka.

3.Jeśli względem członka Komisji zachodzą okoliczności,wymienione w poprzednim ustępie niniejszego paragrafu, Przewodniczący Komisji komunikuje o tem Ministrowi Spraw Wewnętrznych w celu wydania orzeczenia o utracie mandatu bądź wezwania właściwego organu samorządowego do delegowania nowego członka.

§ 9.

Przedmiot obrad Komisji.

1.Przedmiotem obrad Komisji /Podkomisji/ są sprawy, objęte porządkiem dziennym obrad.

2.Do rozesłanego porządku obrad Przewodniczący Komi-

sji może dodatkowo włączyć wnioski pisemne,zgłoszone na jego ręce,przez członka Komisji lub Kierownika Biura,leśli zgłoszenie nastąpi conajmniej na 7 dni przed jej posiedzeniem.O przyjęciu pod obrady dodatkowych wniosków uchwala Komisja.

3.Z każdego posiedzenia Komisji /Podkomisji/ spisuje się protokół,który podpisuje Przewodniczący posiedzenia i protokólant.

4.Protokóły posiedzeń Komisji Przewodniczący przesyła do wiadomości Ministerstwu Spraw Wewnętrznych,właściwym terytorjalnie Wojewodom i wszystkim członkom Komisji,najpóźniej w przciągu 4 tygodni od daty posiedzenia,będącego przedmiotem protokółu.

§ 10.

Głosowanie.

1.Do ważności uchwał Komisji potrzebna jest w przypadku załatwiania czynności,przewidzianych w art.29 i 32 prawa budowlanego - obecność przynajmniej połowy w innych razach -jednej trzeciej liczby wszystkich członków Komisji,sprawdzona i stwierdzona przez Przewodniczącego.

2.Uchwały zapadają większością głosów członków obecnych.W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego posiedzenia.

§11.

Wynagrodzenie członków Komisji i Przewodniczącego.-

1.Członkowie Komisji,o ile nie są deledatami władz i instytucyj rządowych lub samorządowych,otrzymują z budżetu Komisji w razie wyjazdów służbowych,djety oraz zwrot faktycznie poniesionych kosztów podróży według norm odpowiadających VI kategorji płac pracowników państwowych.Poza tym członkowie Komisji pełnią wszelkie swe czynności honorowo.

2.Przewodniczącemu Komisji przysługuje prawo pobierania tatułem zwrotu kosztów,związanych z pełnieniem funkcji,ryczałtu w wysokości,ustalonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych,a za wyjazdy w sprawach Komisji diety według V.stopnia służbowego oraz zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów przejazdu koleją lub innym najtańszym środkiem lokomocji.

Przewodniczący Komisji.

§ 12.

Istota działalności Przewodniczącego.

1.Przewodniczący Komisji Regionalnego Planu Zabudowania reprezentuje Komisję na zewnątrz oraz załatwia w imieniu Komisji jednoosobowo i bezpośrednio z właściwymi władzami i osobami prawnymi lub fizycznymi wszelkie czynności z zakresu kompetencyj Komisji,z wyjątkiem czynności wymagających jej uchwały /art.art.28,29,32,53 prawa budowlanego/.

2.Zastępców Przewodniczącego mianuje Minister Spraw Wewnętrznych spośród członków Komisji na wniosek Komisji lub Przewodniczącego.

§ 13.

Zakres działania.-

1.Przewodniczący Komisji:

a/ wykonywa czynności,przewidziane art.art.25,27 ust. /1/ i /2/,30,35 i 51 cytowanego powyżej prawa budowlanego;

b/ na podstawie ust./4/art.27 i ust./3/ art.57 tegoż prawa budowlanego oraz na podstawie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych,wydanego na podstawie przepisu art.23 ust. /3/ prawa budowlanego,wydaje opinje dla władz administracji ogólnej i związków samorządowych na terenie objętym opracowywanym regionalnym planem zabudowania,w sprawach dotyczących interesów całego regionu lub poszczególnych jego części,a których wydanie może mieć wpływ na ukształtowanie

opracowywanego planu zabudowania i może przyczynić się dorozwoju racjonalnej akcji budowlanej ;

c/ na podstawie art.23 ust./2/ przedstawia Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz za jego zgodą innym zainteresowanym Ministrom uzgodnione z Wojewodą i uchwalone przez Komisję projekty przepisów prawnych i zarządzeń,których wydania wymagać będą interesy całego ragionu lub poszczególnych jego części i których wydanie może mieć wpływ na ukształtowanie opracowywanego planu zabudowania i może przyczynić się do rozwoju racjonalnej akcji budowlanej;powyższe projekty Przewodniczący Komisji przesyła jednocześnie właściwemu Wojewodzie;

d/ na podstawie art.37.ust/2/ prawa budowlanego przedstawia Ministrowi Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem właściwego Wojewody wnioski,dotyczące podziału kosztów sporządzenia regionalnego planu zabudowania pomiędzy poszczególne gminy, z uwzględnieniem ilości mieszkańców zainteresowanych gmin oraz stopnia korzyści,jakie odnoszą poszczególne gminy z wykonania planu zabudowania;

e/ przygotowuje preliminarz budżetowy Komisji i przed. kłada go jej do uchwalenia;

f/ angażuje Kierownika Biura Regionalnego Planu Zabudowania,po zaaprobowaniu kandydatury przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych;

g/ angażuje i zwalnia - na wniosek Kierownika - personel Biura Regionalnego Planu Zabudowania zasięgając przed zaangażowaniem opinji Wojewody i o zaangażowaniu każdego pracownika Biura zawiadamia Wojewodę właściwego w/g siedziby Komisji najpóźniej w przciągu tygodnia od dnia zaangażowania pracownika,zawiera umowy z personelem oraz umowy z tytułu prowadzonych prac,a także powołuje fachowców dla opracowywa-

nia poszczególnych zadań;

h/ ustala regulamin i organizację Biura Regionalnego Planu Zabudowania na wniosek Kierownika Biura;

i/ podpisuje korespondencję Komisji;

j/ informuje właściwego Wojewodę o przebiegu prac Komisji przynajmniej raz na dwa miesiące oraz wykonywa inne czynności,wynikające z obowiązków Przewodniczącego.

2.Opinie,o których mowa w pkt.b/ ustępu poprzedniego, Przewodniczący Komisji obowiązany jest przesyłać najpóźniej w terminie dwutygodniowym od daty otrzymania pisma,zawierającego prośbę o opinję;w przypadkach wyjątkowych Przewodniczący Komisji może przedłużyć ten termin po uprzednim zawiadomieniu zainteresowanej władzy.

Budżet i rachunkowość.

§ 14.

Fundusze na opracowanie regionalnego planu zabudowania .

Fundusze na opracowanie regionalnego planu zabudowania Okręgu Terenów Górskich Województwa Stanisławowskiego składają się:

a/ z dotacyj Skarbu Państwa:

b/ z opłat na sporządzenie regionalnego planu zabudowania, wnoszonych przez poszczególne gminy na podstawie art.37.prawa budowlanego;

c/ z dotacyj Funduszu Pracy lub innych instytucyj prawa publicznego;

d/ z opłat na sporządzanie projektów planów zabudowania dla samorządów,osób prawnych i fizycznych oraz z opłat,pobieranych tytułem zwrotu kosztów za opracowywanie specjalnych zadań.

§ 15.

Budżet i księgowość.

1.Projekt preliminarza budżetowego Komisji na rok następny przygotowuje corocznie Przewodniczący i przesyła go wszyst-

kim członkom Komisji do zapoznania się najpóźniej do dnia 1. stycznia.

2.Preliminarz budżetowy uchwala Komiaja corocznie najpóźniej do dnia 15 lutego,po czym Przewodniczący przesyła ten preliminarz Ministrestwu Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia.

3.Budżet wykonywa Przewodniczący,który może upoważnić Kierownika Biura do wydatkowania sum w ramach budżetu w zakresie 200 zł miesięcznie.

4.Sprawozdanie z wykonania budżetu przesyła Przewodniczący Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do aprobaty za pośrednictwem Wojewody właściwego w/g siedziby Komisji,po uprzednim zaakceptowaniu tego sprawozdania przez Komisję.

5.Rok budżetowo-administracyjny Komisji i Biura trwa od 1 kwietnia jednego roku kalendarzowego do 31 marca roku następnego.

§ 16.

1.Kwoty ze źródeł wymienionych w § 14,przeznaczone na prace Komisji,wpłacane są na konto Przewodniczącego Komisji w jednej z instytucyj bankowych,państwowych lub komunalnych.

2.Księgowość prowadzi Przewodniczący w sposób,określony przez specjalne przepisy,które Komisja akceptuje na jego wniosek,a zatwierdza Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli.

§ 17.

Komisja rewizyjna.- 1. Kontrolę rachunkowości i zamknięć ksiąg Komisji i Biura przeprowadza Komisja Rewizyjna,złożona z 3 członków i 2 zastępców,wybranych przez Komisję Regionalnego Planu Zabudowania spośród jej członków.

2. Uchwały zebrań Komisji Rewizyjnej zapadają zwykłą większością głosów członków obecnych.

3. Protokół tych uchwał,podpisany przez wszystkich człon-

ków rewidujących Komisji Rewizyjnej, stanowi integralną część rocznego sprawozdania rachunkowego, składanego przez Przewodniczącego Komisji Regionalnego Planu Zabudowania Ministerstwu Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem Wojewody właściwego w/g siedziby Komisji Regionalnego Planu Zabudowania.

4. Komisja Rewizyjna przeprowadza kontrolę rachunkowości na zaproszenie Przewodniczącego Komisji, nie mniej jednak niż dwa razy do roku.

5. Rewizję ksiąg przeprowadza się na miejscu w Biurze na zebraniu Komisji Rewizyjnej w obecności księgowego.

§ 18.

Kadencja i likwidacja Komisji.

1. Kadencja organów stanowiących, kontrolujących i zarządzających Komisji Regionalnego Planu Zabudowania Terenów Górskich Woj. Stanisławowskiego trwa aż do rozwiązania przez Ministra Spraw Wewnętrznych, nie dłużej jednak niż pięć lat.

2. Organ, zarządzający, ustępujący wskutek upływu kadencji, urzęduje do powołania nowego Przewodniczącego Komisji lub do chwili jej likwidacji.

§ 19.

W razie likwidacji Komisji Regionalnego Planu Zabudowania akta jej przechodzą do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a majątek na rzecz Skarbu Państwa.

§ 20.

Przepis końcowy.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie po uchwaleniu przez Komisję i zaaprobowaniu na wniosek Wojewody przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Przepisy prowadzenia rachunkowości Komisji i Biura Regionalnego Planu Zabudowania Terenów Górskich Województwa Stanisławowskiego.

1.

Wszelkie wpłaty na rzecz Komisji Regionalnego Planu Zabudowania Terenów Górskich woj.Stanisławowskiego będą uskuteczniane na konto czekowe Komisji w Banku Gospodarstwa Krajowego w Stanisławowie.

2.

Wszelkie wypłaty dokonywane są przez Komisję za pomocą czeków na Bank Gospodarstwa Krajowego - względnie drobniejsze,przez kasę podręczną Biura.Czeki Komisji podpisuje przy wycisku pieczątki Komisji Przewodniczący Komisji względnie jego zastępca.Książeczka czekowa znajduje się u Przewodniczącego Komisji.

W jednym czeku może znaleść pokrycie kilka rozchodowych dokumentów kasowych.

Dla wypłat dorywczych Biura znajduje się w Biurze kasa podręczna Biura prowadzona przez kasiekę.Kasa podręczna posiada stałą zaliczkę dyspozycyjną 100 zł.

3.

Podstawą wszelkich wypłat są rachunki,faktury,listy płacy, pokwitowania.kwity itp.sprawdzone pod względem technicznym przez odnośnych pracowników Biura,pod względem fachowym i rachunkowym przez księgową oraz podpisane przez Kierownika Biura Planu Regionalnego i przez Przewodniczącego Komisji.

Wypłaty kasy podręcznej Biura Planu Regionalnego na analogicznych zasadach są dokonywane na polecenie Kierownika Biura Planu - Regionalnego.

4.

Rachunki kwity itp.dowody kasowe,jako załączniki księgi głównej,są przechowywane według dat likwidacji w registratorze.

Dowodami uskutecznionych na rzecz Komisji wpłat,są nadesłane przez Bank lub inne instytucje zawiadomienia o wpłatach uzyska-

nych na rzecz Komisji,odpisy pokwitowań itp.

Do rachunków i pokwitowań na dokonane wypłaty - winna być dołączona asygnata.-Asygnata może być zbiorowa - na kilka rachunków należących do tego samego konta /działu/.-

5.

3 Dla wszelkich obrotów pieniężnych Biuro będzie prowadziło księgę główną kasową systemem amerykańskim oraz księgę kontową.

Księgi kasowe prowadzone są w sposób umożliwiający rozdział dochodów i wydatków na poszczególne konta,odpowiadające działom budżetu.-

Odpis.

376

Wskazówki do sprawozdań na Radę Wojewódzką

Dla zachowania jednolitości sprawozdania z całego Wydziału proszę zachować następujące zasady:

1/ Tytuły sprawozdań poszczególnych oddziałów będą następujące:

I. Sprawy drogowe
II. " wodno-komunikacyjne
III. " ruchu
IV. " budowlane
V. " kultury i sztuki.

2/ Sprawozdanie każdego oddziału zaopatrzyć krótkim wstępem charakteryzującym sytuację, warunki pracy, trudności napotykane i tp. Wskazać na jakie działy rozpada się grupa spraw załatwianych w danym Oddziale. Wskazać jakie ważniejsze zagadnienia są w opracowaniu i wogóle zorientować czytającego w ogólnych zarysach o pracy Oddziału.

3/ Podać następnie szczegółowy opis prac zaopatrując je tytułami z porządkową cyfrą arabską n.p.:

1/ Drogi utrzymywane przez Państwo

2/ " " " Samorządy powiatowe

3/ " gminne.

4/ Podawać rzeczy ważne i nie wchodzić w drobne szczegóły. Starać się scharakteryzować sytuację ogólnie, sumy podawać w cyfrach okrągłych. Drobne roboty wymieniać sumarycznie /n.p. zremontowano 50 objektów kosztem 102.000 zł/. Większe roboty podać imiennie /n.p. ułożono kostkę na przestrzeni 2,5 km na drodze między Lwowem a Kulikowem/. Nie używać nomenklatury znanej tylko w urzędzie /n.p. droga N.9/12/ nie podawać kilometrów, jako miejsce robót, bo one nic nie mówią niewtajemniczonym. Jednym słowem należy dążyć do tego, aby sprawozdanie stało się zrozumiałe dla każdego. Wskazanem jest porównanie roku sprawozdawczego z latami poprzednimi dla wykazania poprawy względnie pogorszenia sytuacji.

Podać projekty na najbliższą przyszłość.

5/ Ze spraw które pamiętam, należy poruszyć:

I. w dziale drogowym:

a/ zarządzenia wydane co do podniesienia stanu dróg samorządowych /plac dziesięcioletni, środki pieniężne i t.p./

b/ plan pięcioletni naprawy dróg państw./drogi wylotowe i t.p./
c/ poszukiwania materiałów
d/ wpływ C.O.P.

II. w dziale wodnokomunikacyjnym:

a/ interwencje w sprawie drogi San Dniestr

b/ port w Przemyślu

c/ transporty kamienia Sanem.

III. W dziale ruchu.

Sprawozdanie w tym dziale winno zawierać:

1/ Stan motoryzacji . Ile i jakich pojazdów było przed rokiem sprawozdawczym, jaki wzrost względnie ubytek miał miejsce w okresie sprawozdawczym. Jakie ogólne wnioski stąd należy wyciągnąć, co do postępu motoryzacji, uwzględniając wytwórczość krajową.

2/ Stan przewozów zarobkowych pojazdami mechanicznymi

a/ przewozy osobowe.

Ogólna polityka /1 przeds. 1 linia/ Uporządkowanie pewne stosunków. Ilości przedsiębiorstw, ich rozwój i siła finansowa i t.p.

b/ przewozy towarowe.

Ogólna polityka /dowolne kursowanie przez 1 rok i wpływ tego zarządzenia na rozwój ruchu/. Ilości przedsiębiorstw ich rozwój, siła i t.p.

3/ Kierowcy samochodowi. Ilość amatorów i zawodowców, przyrost i t.p.

4/ Porządkowanie ruchu na drogach. Zarządzenie, odezwy i t.p.

IV. W dziale budowlanym.

Wspomnieć trzeba o współpracy i pracy Biura Planu regionalnego. Pomiary miast. Wodociągi. Oczyszczalnia we Lwowie.

Proszę porozumieć się z p. Naczelnikiem Serafinem i z Wydziałem Zdrowia co do podziału sprawozdania z techniki sanitarnej.

V. Kultura i sztuka. Sprawozdanie krótkie, ogólne.

Proszę przedstawić mi sprawozdania do przejrzenia do dnia 25 kwietnia.

31/III 1938 r.

Inż. F. Szczygieł m.p.
Naczelnik Wydziału